

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord</i>	
(98/C 187/01)	E-2352/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanwerving adviseur voor de privatisering van de ACEA door de gemeente Rome (Aanvullend antwoord)	1
(98/C 187/02)	E-2530/97 van Leonie van Bladel aan de Commissie Betreft: Twijfel aan goede controle op financiële ondersteuning voor Suriname	2
(98/C 187/03)	E-3209/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Besteding van middelen uit het pakket-Delors II	3
(98/C 187/04)	E-3264/97 van María Estevan Bolea aan de Commissie Betreft: Petroleumcokes en cementfabrieken	4
(98/C 187/05)	E-3297/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Pogingen tot omzeiling van de milieuwetgeving in Griekenland	4
(98/C 187/06)	E-3421/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Toepassing van de communautaire milieuwetgeving	5
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3297/97 en E-3421/97	5
(98/C 187/07)	E-3300/97 van Angela Sierra González aan de Commissie Betreft: Beperking van de invoer in het Verenigd Koninkrijk van producten van de Canarische eilanden	6
(98/C 187/08)	P-3353/97 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Verdrag van Amsterdam: Verklaring over de kwaliteit van de redactie van EU-wetgeving	6
(98/C 187/09)	E-3361/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Milieueducatie	7
(98/C 187/10)	E-3384/97 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Sollicitatieformulier voor een aanwerving voor het Europees Milieuagentschap (Kopenhagen)	7
(98/C 187/11)	E-3407/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Reclamecampagnes, menselijke waardigheid en goede smaak	8

NL**Prijs: 30 ecu***(Vervolg z.o.z.)*

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/12)	P-3428/97 van Georg Jarzembowski aan de Commissie Betreft: Satellitnavigatiesystemen – GNSS	9
(98/C 187/13)	E-3460/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: GCO in Ispra	10
(98/C 187/14)	E-3465/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Spanje en de Tsjechische Republiek in het kader van het Cohesiefonds	11
(98/C 187/15)	E-3466/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Spanje, Polen, Hongarije en Tsjechië in het kader van het Cohesiefonds	11
(98/C 187/16)	E-3467/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: de Tsjechische Republiek en het Cohesiefonds	12
(98/C 187/17)	E-3468/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Cohesiefondslanden in 2003	12
(98/C 187/18)	E-3469/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Hongarije en het Cohesiefonds	12
(98/C 187/19)	E-3470/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Polen en het Cohesiefonds	13
(98/C 187/20)	E-3471/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Spanje en Polen in het kader van het Cohesiefonds	13
(98/C 187/21)	E-3472/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Spanje en Hongarije in het kader van het Cohesiefonds	14
(98/C 187/22)	E-3476/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000: Cohesiefonds en nieuwe lidstaten	14
(98/C 187/23)	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3465/97, E-3466/97, E-3467/97, E-3468/97, E-3469/97, E-3470/97, E-3471/97, E-3472/97 en E-3476/97	14
(98/C 187/23)	E-3482/97 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Deelname van de burgers aan de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht	15
(98/C 187/24)	E-3502/97 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: Omkoperij in de EU-lidstaten	15
(98/C 187/25)	E-3529/97 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Verslag-Pintasilgo	16
(98/C 187/26)	E-3532/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Milieu-effectrapportage	17
(98/C 187/27)	E-3533/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Raad Betreft: Turkse agressie tegen Griekenland	17
(98/C 187/28)	E-3541/97 van James Moorhouse aan de Raad Betreft: Transsexuelen in de Europese Unie	18
(98/C 187/29)	E-3545/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Vooruitgang met betrekking tot harmonisatie op het gebied van autonummerborden	19
(98/C 187/30)	E-3550/97 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Afschaffing van het aardrijkskunde-onderwijs in Italië	19
(98/C 187/31)	E-3802/97 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Het afvoeren van aardrijkskunde van de leerprogramma's in Italië	19
(98/C 187/32)	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3550/97 en E-3802/97	20
(98/C 187/32)	E-3551/97 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Proeven op embryo's	20
(98/C 187/33)	E-3552/97 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Bijdragen voor de verkoop van Amerikaans vlees uit Colorado in Italië overeenkomstig verordening (EEG) 1318/93	21
(98/C 187/34)	E-3553/97 van Jan Sonneveld en Jan Mulder aan de Commissie Betreft: Kleine producenten van generieke gewasbeschermingsmiddelen in de Europese Unie	21

<u>Numer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/35)	E-3561/97 van Jens-Peter Bonde aan de Commissie Betreft: Lawaai-eisen voor machines en machinekamers	23
(98/C 187/36)	E-3562/97 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: Blokkades van Franse vrachtwagens en vissersboten – compensatie voor getroffen vervoersbedrijven op korte termijn nog steeds niet verwacht	23
(98/C 187/37)	E-3578/97 van Klaus Lukas aan de Commissie Betreft: Euro en prijstransparantie	24
(98/C 187/38)	E-3598/97 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Misbruik van samenwerkingsfondsen	25
(98/C 187/39)	E-3604/97 van Franz Linser aan de Commissie Betreft: Transeuropese netwerken – Brenner-basistunnel	25
(98/C 187/40)	E-3607/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over de gevolgen van de invoering van de euro voor de kapitaalmarkten (COM(97)0337 def.)	26
(98/C 187/41)	E-3608/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over de gevolgen van de invoering van de euro voor de kapitaalmarkten (COM(97)0337 def.)	27
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3607/97 en E-3608/97	27
(98/C 187/42)	P-3616/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Toepassing van verordening 3577/92	27
(98/C 187/43)	E-3621/97 van Giuseppe Rauti aan de Commissie Betreft: Bescherming van de arbeidsomstandigheden van personeel in de commerciële luchtvaart	29
(98/C 187/44)	E-3624/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Oostenrijk	29
(98/C 187/45)	E-3625/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in België	30
(98/C 187/46)	E-3626/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Denemarken	30
(98/C 187/47)	E-3627/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Finland	30
(98/C 187/48)	E-3628/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Frankrijk	30
(98/C 187/49)	E-3629/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Duitsland	31
(98/C 187/50)	E-3630/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Griekenland	31
(98/C 187/51)	E-3631/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Ierland	31
(98/C 187/52)	E-3632/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Luxemburg	31
(98/C 187/53)	E-3633/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Nederland	32
(98/C 187/54)	E-3634/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Portugal	32
(98/C 187/55)	E-3635/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in het Verenigd Koninkrijk	32
(98/C 187/56)	E-3636/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Spanje	32

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/57)	E-3637/97 van Luciano Vecchi aan de Commissie Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Zweden	33
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3624/97, E-3625/97, E-3626/97, E-3627/97, E-3628/97, E-3629/97, E-3630/97, E-3631/97, E-3632/97, E-3633/97, E-3634/97, E-3635/97, E-3636/97 en E-3637/97	33
(98/C 187/58)	E-3638/97 van Christof Tannert aan de Commissie Betreft: Erkenning in de gehele EU van de opleiding in sociaal-pedagogische en sociale- zorgberoepen in de deelstaat Berlijn	33
(98/C 187/59)	E-3639/97 van David Martin aan de Commissie Betreft: Gebruik van primaten als proefdieren in laboratoria	34
(98/C 187/60)	E-3640/97 van David Martin aan de Commissie Betreft: Proeven met uit de vrije natuur afkomstige dieren	35
(98/C 187/61)	E-3642/97 van Clive Needle aan de Commissie Betreft: Toeneming van het aantal gevallen van tuberculose	36
(98/C 187/62)	E-3643/97 van Clive Needle aan de Commissie Betreft: Toeneming van het aantal gevallen van tuberculose	36
(98/C 187/63)	E-3644/97 van Clive Needle aan de Commissie Betreft: Toeneming van het aantal gevallen van tuberculose	37
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3642/97, E-3643/97 en E-3644/97	37
(98/C 187/64)	E-3659/97 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Autovrije steden	38
(98/C 187/65)	E-3679/97 van Patricia McKenna aan de Raad Betreft: Repressie door de Birmaanse autoriteiten	38
(98/C 187/66)	E-3692/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: De gevolgen van wijzigingen in het PHARE-programma voor Estland	39
(98/C 187/67)	E-3699/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: De besteding van middelen in Estland in het kader van het PHARE-programma	39
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3692/97 en E-3699/97	40
(98/C 187/68)	E-3693/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: De besteding van middelen in de Tsjechische Republiek in het kader van het PHARE- programma	40
(98/C 187/69)	E-3695/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: De besteding van middelen in Hongarije in het kader van het PHARE-programma	42
(98/C 187/70)	E-3701/97 van Raimo Ilaskivi aan de Commissie Betreft: De gevolgen van de staking van Franse vrachtwagenchauffeurs voor vervoerders in andere landen	43
(98/C 187/71)	E-3702/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Verlaging en harmonisatie van het maximum toegestane alcoholpromillage in het verkeer binnen de Europese Unie	43
(98/C 187/72)	E-3711/97 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Vervoer schoolkinderen in de EU	44
(98/C 187/73)	E-3716/97 van Heidi Hautala aan de Raad Betreft: Ontvoeringen van kinderen	45
(98/C 187/74)	E-3718/97 van Stelios Argyros aan de Commissie Betreft: Behoud van de antieke tempel van Epikourios Apollo in Vasse	46
(98/C 187/75)	E-3722/97 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Wet inzake de milieu-effectbeoordeling in de provincie Bolzano (I)	46
(98/C 187/76)	E-3733/97 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Herdenking van het honderdjarig bestaan van de filmkunst	47
(98/C 187/77)	E-3747/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Modelprojecten in steden	48

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/78)	P-3755/97 van Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Politiek asiel voor de Koerden	49
(98/C 187/79)	E-3927/97 van Giampaolo D'Andrea, Pierluigi Castagnetti, Antonio Graziani, Gerardo Bianco en Maria Colombo Svevo aan de Raad Betreft: Clandestiene immigratie	49
(98/C 187/80)	P-0109/98 van Guido Viceconte aan de Raad Betreft: Massale aankomst van vluchtelingen aan de zuidoostkust van de Europese Unie	49
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-3755/97, E-3927/97 en P-0109/98	50
(98/C 187/81)	E-3761/97 van Patricia McKenna aan de Raad Betreft: Arrestatie van mensenrechtenactivist in Zuid-Korea	50
(98/C 187/82)	E-3762/97 van Allan Macartney aan de Commissie Betreft: Lozing van (organisch fosfor bevattende) onsmettingsvloeistof voor schapen en grondwaterverontreiniging	51
(98/C 187/83)	E-3764/97 van Cristiana Muscardini, Gastone Parigi en Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Eenvormige veiligheidsvoorschriften voor drukcabines voor therapeutische doeleinden	52
(98/C 187/84)	E-3769/97 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Beperking van de mogelijkheden tot uitoefening van het beroep van advocaat	53
(98/C 187/85)	E-3781/97 van Reimer Böge, Lutz Goepel, Agnes Schierhuber, Honor Funk, Christa Klauß, Hedwig Keppelhoff-Wiechert en Xaver Mayer aan de Commissie Betreft: Richtlijn 91/628/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer, problemen op het gebied van de hygiëne bij het gebruik van halteplaatsen voor fokdieren	54
(98/C 187/86)	E-3790/97 van Ian White aan de Commissie Betreft: Afvalbehandelingsinstallatie te Casares	55
(98/C 187/87)	E-3793/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Blokkades op de Franse wegen: procedure voor de evaluatie van de schade	55
(98/C 187/88)	E-3794/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Blokkades op de Franse wegen: evaluatie van de schade	56
(98/C 187/89)	E-3795/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Blokkades op de Franse wegen: bespoedigen van schadeloosstelling	56
(98/C 187/90)	E-3796/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Blokkades op de Franse wegen: initiatieven voor een sociale wetgeving	57
(98/C 187/91)	E-3797/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Blokkades op de Franse wegen: lacunes in de sociale wetgeving	57
(98/C 187/92)	E-3798/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Blokkades op de Franse wegen: maatregelen tegen de Franse regering	57
(98/C 187/93)	E-3799/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Blokkades op de Franse wegen: rechtsmiddelen ter bescherming van de interne markt	58
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3793/97, E-3794/97, E-3795/97, E-3796/97, E-3797/97, E-3798/97 en E-3799/97	58
(98/C 187/94)	E-3800/97 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Gebruik van lasergeweren in Europese steden om de wilde fauna onder „controle” te houden	59
(98/C 187/95)	E-3801/97 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Het gelijkstellen van titels	60
(98/C 187/96)	E-3803/97 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: FIOV en toerisme	61
(98/C 187/97)	E-3804/97 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Europees Sociaal Fonds en toerisme	61
(98/C 187/98)	E-3805/97 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: EOGFL-Oriëntatie en toerisme	61

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/99)	P-3806/97 van Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: Bouw van de Brug van Messina	62
(98/C 187/100)	E-3811/97 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Benadeling, bij inkleding, van videocamcorders met ingangcontacten	62
(98/C 187/101)	E-3829/97 van Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de habitat-richtlijn op het terrein van de luchthaven Söllingen	63
(98/C 187/102)	E-3831/97 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Het moeras van Pego – Oliva	64
(98/C 187/103)	E-3832/97 van Jean-Pierre Bébéar aan de Commissie Betreft: De wet-Evin en de beperkingen van het vrije verkeer	66
(98/C 187/104)	E-3833/97 van Hedy d'Ancona aan de Commissie Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid	67
(98/C 187/105)	E-3834/97 van Hedy d'Ancona aan de Commissie Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid	67
(98/C 187/106)	E-3835/97 van Hedy d'Ancona aan de Commissie Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid	67
(98/C 187/107)	E-3836/97 van Hedy d'Ancona aan de Commissie Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid	67
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3833/97, E-3834/97, E-3835/97 en E-3836/97	67
(98/C 187/108)	E-3842/97 van Enrique Barón Crespo aan de Commissie Betreft: Opsplitsing van ERICSSON S.A. in Spanje	68
(98/C 187/109)	E-3844/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: Uitzonderingspositie voor Finland betreffende de invoer van alcohol	69
(98/C 187/110)	E-3850/97 van Jean-Pierre Bébéar aan de Commissie Betreft: BSE – Industrieel gebruik van talg	70
(98/C 187/111)	P-3851/97 van Rijk van Dam aan de Commissie Betreft: Godsdienstvrijheid in Marokko	70
(98/C 187/112)	E-3855/97 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: De toekomst van de technologieparken in de Europese Unie	71
(98/C 187/113)	E-3857/97 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Niet-opvulling van de functie van directeur van het Instituut voor technologische prognose te Sevilla (IPTS) sinds nagenoeg één jaar	72
(98/C 187/114)	E-3859/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: Decentralisatie van de werkzaamheden van het Parlement	72
(98/C 187/115)	E-3865/97 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: Gaspijpleiding Maghreb-Europa	73
(98/C 187/116)	E-3867/97 van José Valverde López aan de Commissie Betreft: De uitvoer van olijfolie	73
(98/C 187/117)	E-3871/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen van de Europese industrie	74
(98/C 187/118)	E-3884/97 van Amedeo Amadeo en Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Motorvoertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen	74
(98/C 187/119)	E-3885/97 van Amedeo Amadeo en Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Motorvoertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen	75
(98/C 187/120)	E-3889/97 van Marlene Lenz aan de Commissie Betreft: Omzetting van richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29.7.1991 in Italië	76

<u>Nummer</u>	<i>Inhoud (vervolg)</i>	Bladzijde
(98/C 187/121)	E-3891/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Diensten voor het beheer van de uitgaven van het EOGFL – Garanties	77
(98/C 187/122)	E-3892/97 van Graham Watson aan de Commissie Betreft: Discriminatie tegen Roma in de Tsjechische Republiek	77
(98/C 187/123)	E-3893/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Bosbeheer in de Europese Unie	78
(98/C 187/124)	E-3894/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Specifiek onderzoek door de Commissie	78
(98/C 187/125)	E-3899/97 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Rai International en bescherming van informatie	79
(98/C 187/126)	E-3903/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Bijzondere maatregelen voor de insulaire regio's	80
(98/C 187/127)	E-3905/97 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: De luchthaven Malpensa (Milaan)	81
(98/C 187/128)	E-3956/97 van Cristiana Muscardini, Amedeo Amadeo en Carlo Secchi aan de Commissie Betreft: De luchthaven van Malpensa (Milaan)	81
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3905/97 en E-3956/97	82
(98/C 187/129)	E-3906/97 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Geld uit de structuurfondsen ten behoeve van Toscane en schending van de wetgeving inzake aardbevingbestendige bouw	82
(98/C 187/130)	E-3911/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Seveso-richtlijn	83
(98/C 187/131)	E-3912/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Seveso-richtlijn	84
(98/C 187/132)	E-3914/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Seveso-richtlijn	86
(98/C 187/133)	E-3915/97 van Ria Oomen-Ruijten aan de Commissie Betreft: Organisch psychosyndroom	87
(98/C 187/134)	E-3916/97 van Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Uitspraak van het WTO-panel betreffende de hormonen	88
(98/C 187/135)	P-3917/97 van José Apolinário aan de Commissie Betreft: Maatregelen in het kader van het INTERREG II C-initiatief	89
(98/C 187/136)	P-3919/97 van Edouard des Places aan de Commissie Betreft: Situatie in de agro-voedingssector van de gedroogde groenten	89
(98/C 187/137)	E-3922/97 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Bestrijdingsmiddelen	90
(98/C 187/138)	E-3923/97 van Hedwig Keppelhoff-Wiechert aan de Commissie Betreft: Steun voor scholieren via het COMENIUS-programma	91
(98/C 187/139)	E-3925/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Het religieus slachten van schapen in Frankrijk	92
(98/C 187/140)	E-3928/97 van Giampaolo D'Andrea, Pierluigi Castagnetti, Antonio Graziani, Gerardo Bianco en Maria Colombo Svevo aan de Commissie Betreft: Clandestiene immigratie	93
(98/C 187/141)	E-3929/97 van Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Freight freeways voor goederenvervoer over de weg	93
(98/C 187/142)	P-3932/97 van Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Stroomgebied van de rivieren de Lis en de Seça – Portugal/Cohesiefonds	94
(98/C 187/143)	P-3933/97 van Sören Wibe aan de Commissie Betreft: Onjuiste diergeneeskundige verklaringen	95

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/144)	P-3934/97 van Reimer Böge aan de Commissie Betreft: BSE: Indeling lidstaten in verschillende risicogebieden	96
(98/C 187/145)	E-3936/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Voedselhygiëne	96
(98/C 187/146)	E-3937/97 van Gordon Adam aan de Commissie Betreft: De beperkingen die de British Ice Hockey Association Ltd. (BIHA) en de Internationale IJshockey Federatie (LIHF) opleggen aan spelerstransfers	97
(98/C 187/147)	E-3950/97 van Gordon Adam aan de Commissie Betreft: Beperkingen van de British Ice Hockey Association Ltd. (BIHA) en de International Ice Hockey Federation (IIHF) voor de transfer van spelers	97
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3937/97 en E-3950/97	98
(98/C 187/148)	E-3943/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Wilde universitaire examens	98
(98/C 187/149)	P-3945/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Overheidssteun aan bedrijven in achterstandswijken	99
(98/C 187/150)	E-3946/97 van Johannes Swoboda aan de Commissie Betreft: Vrijheid van meningsuiting voor het 'Open Society Institute' in Kroatië	99
(98/C 187/151)	E-3953/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Aanvragen om steun in het kader van de regionale- en onderzoeksprogramma's	100
(98/C 187/152)	E-3957/97 van Johanna Majj-Weggen aan de Commissie Betreft: Mensenrechten in Birma	101
(98/C 187/153)	E-3960/97 van Johanna Majj-Weggen en Rijk van Dam aan de Commissie Betreft: Wet op de godsdienstvrijheid van Belarus	101
(98/C 187/154)	E-3966/97 van Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Grenswaarde bij babyvoeding	102
(98/C 187/155)	E-3970/97 van James Nicholson aan de Raad Betreft: AHN Jae-Ku	103
(98/C 187/156)	E-3971/97 van Paul Lannoye aan de Commissie Betreft: Veiligheid van het luchtverkeer en kwaliteit van de leefomgeving in en rond de steden	104
(98/C 187/157)	E-3973/97 van Anneli Hulthén aan de Commissie Betreft: Illegaal hormonengebruik in de vleesproductie	104
(98/C 187/158)	E-3974/97 van Anneli Hulthén aan de Commissie Betreft: Waarschuwingssysteem voor gevaarlijke producten	105
(98/C 187/159)	P-3976/97 van Xaver Mayer aan de Commissie Betreft: Verkoop van propolis (bijenkithars)	105
(98/C 187/160)	E-3986/97 van Georges Berthu aan de Raad Betreft: Euro-bankbiljetten: speciale nationale kentekening	106
(98/C 187/161)	E-3987/97 van Georges Berthu aan de Raad Betreft: Euro-bankbiljetten: speciale nationale kentekening	106
(98/C 187/162)	E-3988/97 van Georges Berthu aan de Raad Betreft: Euro-bankbiljetten: speciale nationale kentekening	107
(98/C 187/163)	E-3989/97 van Georges Berthu aan de Raad Betreft: Euro-bankbiljetten: specifieke nationale kentekening	107
(98/C 187/164)	E-3990/97 van Georges Berthu aan de Raad Betreft: Euro-bankbiljetten: specifieke nationale kentekening	107
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3986/97, E-3987/97, E-3988/97, E-3989/97 en E-3990/97	107
(98/C 187/165)	P-3994/97 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Invoering regelgeving voor vangst en teelt van de Europese paling	108
(98/C 187/166)	E-4001/97 van Rijk van Dam aan de Commissie Betreft: Aalvisserij in Europa	108
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen P-3994/97 en E-4001/97	108

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/167)	E-4013/97 van Patricia McKenna aan de Commissie Betreft: Lichte metro van Dublin (Luas)	109
(98/C 187/168)	E-4017/97 van Niels Sindal aan de Commissie Betreft: Verstekelingen (vervoer)	110
(98/C 187/169)	E-4023/97 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Verzorging van psychiatrische patiënten in Griekenland	110
(98/C 187/170)	E-4028/97 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Landmijnen en EU-steun	111
(98/C 187/171)	E-4029/97 van Caroline Jackson aan de Commissie Betreft: Vastzetten van vrachtautoladingen	111
(98/C 187/172)	E-4030/97 van Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Regels inzake de verantwoordelijkheid van de producent (verpakkingsafval), Verenigd Koninkrijk 1996	112
(98/C 187/173)	E-4034/97 van Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Regels inzake de verantwoordelijkheid van de producent (verpakkingsafval), Verenigd Koninkrijk 1996	112
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4030/97 en E-4034/97	112
(98/C 187/174)	E-4040/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Kandidaatstelling door Europese cultuursteden	113
(98/C 187/175)	E-4041/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Europese cultuursteden: de criteria	113
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4040/97 en E-4041/97	113
(98/C 187/176)	E-4043/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Vrijlating van Cubaanse dissidenten	113
(98/C 187/177)	E-4044/97 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Verbod op sleepnetten	114
(98/C 187/178)	E-4046/97 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Overtreding van de voorschriften inzake Europese openbare aanbestedingen	114
(98/C 187/179)	P-4051/97 van Monica Baldi aan de Commissie Betreft: Fondiaria Assicurazioni (verzekeringsmaatschappij)	115
(98/C 187/180)	P-4053/97 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Import van gevaarlijk Chinees vuurwerk	116
(98/C 187/181)	E-4056/97 van Yiannis Roubatis aan de Commissie Betreft: Sancties tegen Irak en de gevolgen daarvan op de Iraakse bevolking	117
(98/C 187/182)	E-4060/97 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Geplande samenvoeging van de doelstellingen 2 en 5b	118
(98/C 187/183)	P-4066/97 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Sproeigif raakt ook burgers	118
(98/C 187/184)	E-4070/97 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Etikettering van levensmiddelen	119
(98/C 187/185)	E-4072/97 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Etikettering van levensmiddelen	119
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4070/97 en E-4072/97	120
(98/C 187/186)	E-4071/97 van Phillip Whitehead aan de Commissie Betreft: Etikettering van levensmiddelen	120
(98/C 187/187)	P-4080/97 van Luigi Florio aan de Commissie Betreft: Financiële politiek van Italië en de parameters van Maastricht	120
(98/C 187/188)	P-4081/97 van Lutz Goepel aan de Commissie Betreft: Structuren landbouwbedrijven in de EU	121
(98/C 187/189)	E-4084/97 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Cartografie van de inheemse territoria in het Amazonegebied	122

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/190)	E-4085/97 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Cartografie van de inheemse territoria in het Amazonegebied	122
(98/C 187/191)	E-4086/97 van Wolfgang Kreissl-Dörfler aan de Commissie Betreft: Cartografie van de inheemse territoria in het Amazonegebied	123
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4084/97, E-4085/97 en E-4086/97	123
(98/C 187/192)	E-4088/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Volledige gegevens inzake financieringen ten behoeve van mediterrane landen	123
(98/C 187/193)	E-4091/97 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van het Bosbouw- Oriëntatiefonds en van het GLB	124
(98/C 187/194)	E-4110/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Biologische zuivering in Patras	124
(98/C 187/195)	E-4111/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging van de habitats-richtlijn	125
(98/C 187/196)	E-4112/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Beperkingen op de Spaanse investeringen in onder Franse vlag varende vissersschepen	125
(98/C 187/197)	E-4115/97 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Betere integratie van de civiele maatschappij in het partnerschap EU-ACS	126
(98/C 187/198)	E-4122/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Eco-label	127
(98/C 187/199)	E-4126/97 van Claude Desama aan de Commissie Betreft: Situatie Eurocontrol	127
(98/C 187/200)	P-4129/97 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Humanitaire situatie in Sierra Leone	128
(98/C 187/201)	E-4132/97 van Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Visserijbeleid betreffende de Oostzee	129
(98/C 187/202)	E-4141/97 van Laura González Álvarez en Pedro Marset Campos aan de Commissie Betreft: Gebrek aan informatie aan Europese bedrijfscomités	130
(98/C 187/203)	E-4218/97 van Laura González Álvarez, Pedro Marset Campos en Alonso Puerta aan de Commissie Betreft: Europese ondernemingsraden die niet werden geïnformeerd	130
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4141/97 en E-4218/97	131
(98/C 187/204)	P-4150/97 van José Barros Moura aan de Commissie Betreft: Communautaire financiering van waterwerken in Spanje	131
(98/C 187/205)	P-4151/97 van Bárbara Dührkop Dührkop aan de Commissie Betreft: Verlies van communautaire werkgelegenheid als gevolg van het Visserijprotocol EU- Letland	132
(98/C 187/206)	P-4153/97 van Antonio Tajani aan de Commissie Betreft: Totale toegestane vangst van rode tonijn in de Middellandse Zee	133
(98/C 187/207)	P-4154/97 van Karin Riis-Jørgensen aan de Commissie Betreft: Controle van de capaciteitsgrenzen van MTW-scheepsbouw in voormalig Oost- Duitsland	134
(98/C 187/208)	P-4165/97 van Alman Metten aan de Commissie Betreft: Wegkapen van orders door overheidssteun	135
(98/C 187/209)	E-4168/97 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: EU-subsidie voor onderzoek naar schadelijke gevolgen van bestralingstherapie en optimale aanpak in andere EU-lidstaten	136
(98/C 187/210)	P-4194/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Gendiagnostiek per computer	137

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 187/211)	E-4220/97 van Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: Etikettering van levensmiddelen – leesbaarheid	138
(98/C 187/212)	P-4231/97 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Commissie Betreft: EU-subsidies aan een rechtsextremistische organisatie in Zuid-Zweden	138
(98/C 187/213)	E-0012/98 van Philippe Monfils aan de Commissie Betreft: Uitvoering van het Daphné-programma	139
(98/C 187/214)	P-0025/98 van Glenys Kinnock aan de Commissie Betreft: Situatie in Algerije	139
(98/C 187/215)	E-0047/98 van Mark Watts aan de Commissie Betreft: Referenties in correspondentie	140
(98/C 187/216)	E-0074/98 van Stéphane Buffetaut en Françoise Seillier aan de Raad Betreft: Nieuw artikel 13 (ex 6 A) van het Ontwerpverdrag betreffende de Europese Unie	140
(98/C 187/217)	E-0093/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Turkije en anti-personenmijnen	141
(98/C 187/218)	P-0167/98 van David Hallam aan de Commissie Betreft: Gebruik van smalle landweggetjes door „4x4“-terreinauto's	142
(98/C 187/219)	P-0195/98 van Helena Torres Marques aan de Commissie Betreft: Geselecteerde projecten voor het Rafael-programma	142

I*(Mededelingen)***EUROPEES PARLEMENT**

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

(98/C 187/01)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2352/97**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(10 juli 1997)*

Betreft: Aanwerving adviseur voor de privatisering van de ACEA door de gemeente Rome

In haar antwoord op vraag P-1071/97 ⁽¹⁾ over de aanwervingsprocedure door de gemeente Rome van een adviseur voor de privatisering van het gemeentelijk energie- en milieubedrijf heeft de Commissie laten weten dat, aangezien het hier om een bedrag gaat van 327.726.000 lire netto met BTW, richtlijn 92/50/EEG ⁽²⁾ niet van toepassing is omdat deze een minimumdrempel van 200.000 ecu exclusief BTW aanlegt. De Commissie heeft echter gespecificeerd dat deze drempel van 200.000 ecu niet slaat op het „vastgelegde” bedrag van de inschrijving, maar op het „geraamde” bedrag op het moment van de uitschrijving van de aanbesteding: als de raming van de gemeente boven de 200.000 ecu zou uitkomen, dan zouden inderdaad de Europese regels zijn overtreden. Wanneer wij het besluit van het Romeinse gemeentebestuur nr. 1937 van 1995 goed lezen (over de aanwervingsprocedure voor een adviseur voor de privatisering van de ACEA), dan blijkt er helemaal geen sprake te zijn van een raming. De gemeente Rome lijkt twee maal een overtreding te hebben begaan, omdat niet alleen geen publieke aanbesteding heeft plaatsgevonden, maar evenmin tevoren het bedrag van de aanbesteding is geëvalueerd. In datzelfde gemeentelijk besluit nr. 1937 staat op pagina 5 duidelijk te lezen dat de gemeente Rome de aanbesteding via telefax zal toezenden aan het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen en deze vervolgens per aangetekende brief zal bevestigen.

Daarom luidt de vraag aan de Commissie:

1. of het niet-ramen van het bedrag door de gemeente Rome en het niet-toezenden van de aanbesteding aan het Publikatieblad van de Gemeenschappen een schending betekenen van richtlijn 92/50/EEG;
2. zo ja, welke maatregelen de Commissie van plan is te nemen om de naleving van het communautair recht te herstellen;
3. zo ja, of de benoemingsprocedure van de adviseur als ongeldig kan worden beschouwd.

⁽¹⁾ PB C 373 van 9.12.1997, blz. 60.

⁽²⁾ PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

**Aanvullend antwoord
van de heer Monti namens de Commissie**

(4 februari 1998)

Ter aanvulling van haar antwoord van 16 september 1997 ⁽¹⁾ kan de Commissie thans de volgende informatie verstrekken.

De Italiaanse autoriteiten hebben de Commissie medegedeeld dat zij het bericht van aanbesteding van de gemeente Rome voor bijstand- en adviesverlening inzake de herstructurering, transformatie en eventuele ontwikkeling, eveneens door middel van privatisering, van de Azienda comunale energia e ambiente op 13 juli 1995 per fax aan het Bureau voor officiële publicaties van de Europese Gemeenschappen hebben toegezonden. Zij hebben daarbij een door de Italiaanse postbureaus afgegeven ontvangstbewijs overgelegd, waaruit inderdaad blijkt dat op 13 juli 1995 een fax is verstuurd naar Luxemburg.

Het Bureau voor officiële publicaties van de Europese Gemeenschappen heeft eveneens aan de Commissie bevestigd dat het op 17 juli 1995 een document van twee bladzijden heeft ontvangen, waarvan de eerste bladzijde bovenaan het verzendingsbericht bevatte. Deze tekst zou inderdaad het betrokken bericht van aanbesteding kunnen zijn, maar doordat het moeilijk leesbaar was, werd het aanzien als de bevestiging van een vorige brief betreffende een ander bericht van aanbesteding van diensten van de gemeente Rome, dat betrekking had op adviesverlening voor de beoordeling en het eventuele beheer van de procedure voor de ontwikkeling, de transformatie of de privatisering van Azienda comunale centrale del latte, en dat overigens qua formulering grotendeels overeenstemde met het bericht betreffende Azienda comunale energia e ambiente.

Het feit dat het Bureau voor officiële publicaties van de Europese Gemeenschappen het bericht van aanbesteding niet gepubliceerd heeft, is in dit geval hieraan te wijten dat de Italiaanse postbureaus het verzendingsbericht niet op een afzonderlijk blad hebben verstuurd.

⁽¹⁾ PB C 82 van 17.3.1998, blz. 62.

(98/C 187/02)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2530/97

van Leonie van Bladel (UPE) aan de Commissie

(24 juli 1997)

Betreft: Twijfel aan goede controle op financiële ondersteuning voor Suriname

1. Is de Commissie niet van mening dat de benoeming van de voormalige Surinaamse dictator, Desi Bouterse, in de zeer invloedrijke positie van Adviseur van Staat van de Republiek Suriname, aanleiding zou moeten zijn om het samenwerkingsverband tussen de Europese Unie en Suriname te heroverwegen, mede vanwege het feit dat Bouterse door de Nederlandse Justitie ervan wordt verdacht betrokken te zijn bij grootscheepse internationale cocaïnehandel via Nederland naar de Europese lidstaten, alsmede vanwege het feit dat tussen 1982 en 1991 onder Bouterse's verantwoordelijkheid een groot aantal misdaden tegen de menselijkheid in Suriname zijn gepleegd?
2. Kan de Commissie garanderen dat de gelden die door de EU ter beschikking zijn gesteld op geen enkele wijze oneigenlijk zullen worden gebruikt, c.q. zal kunnen worden bewerkstelligd dat indien gelden aan Suriname ter beschikking worden gesteld, deze gelden nimmer aan kringen rondom Bouterse ten goede zullen komen?
3. Vindt de Commissie het verantwoord om financiële steun aan Suriname te verlenen nu inmiddels is gebleken dat de Surinaamse president weigert om aan het Surinaamse parlement verantwoording af te leggen over een geheime bankrekening waarover hij beschikt bij de Centrale Bank van Suriname?
4. Is de Commissie zich bewust van het grote probleem van het illegale 'nearbanking' circuit in Suriname dat in de toekomst tot grote instabiliteit in de regio zou kunnen leiden en zo ja, welke consequenties heeft dit voor het National Indicative Program (Tweede Financieel Protocol van de Vierde Overeenkomst van Lomé)?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(15 september 1997)

1. De Commissie is zich ervan bewust dat er recentelijk in Nederland een rechtsvervolgning is ingesteld tegen de heer Desi Bouterse, in verband met drugshandel, en dat deze persoon tegelijkertijd tot adviseur van staat van de Republiek Suriname is benoemd.

Voor de samenwerking tussen Suriname en de Europese Gemeenschap gelden de bepalingen van de Overeenkomst van Lomé, zoals gewijzigd bij de Overeenkomst van Mauritius. In artikel 5 van die Overeenkomst wordt duidelijk gesteld dat eerbiediging van de rechten van de mens, democratische beginselen en de rechtsstaat.... een fundamentele factor van deze Overeenkomst is. Iedere heroverweging van het samenwerkingsverband met Suriname dient op een duidelijke overtreding van een of alle van deze fundamentele factoren te berusten. In dat geval dient er een procedure zoals aangegeven in artikel 366a te worden ingeleid.

2. In artikel 4 van dezelfde Overeenkomst wordt gesteld dat de ACS-EG-samenwerking het streven van de ACS-Statens ondersteunt... ten einde de sociale, culturele en economische vooruitgang van de ACS-Statens en het welzijn van hun bevolking te bevorderen. De samenwerking tussen de Gemeenschap en Suriname moet dan ook duidelijk ten goede komen aan de bevolking in de ruimste zin des woords en is onderworpen aan dezelfde, doelgerichte controleregelingen als die welke voor andere staten in Afrika, het Caribisch gebied en het Stille-Oceaan gebied (ACS) gelden.

3. De Commissie beschikt niet over meer informatie dan die van het geachte Parlementslid over de aantijging dat de Surinaamse President over een geheime bankrekening zou beschikken.

4. De Commissie is zich bewust van de economische risico's welke uit de „nearbanking“-activiteiten voortvloeien en die ook onder de aandacht van de regering van Suriname zijn gebracht tijdens de meest recente inspectiereis van het Internationaal Monetair Fonds krachtens artikel IV.

Beide vraagstukken houden verband met overwegingen van behoorlijk bestuur, welk begrip een „bijzonder doel van samenwerkingsmaatregelen“ krachtens de Overeenkomst van Lomé (artikel 5) is. Ook al is een gebrek aan behoorlijk bestuur niet een van de drie bovenvermelde fundamentele factoren die tot een heroverweging van de samenwerking tussen de Gemeenschap en Suriname zouden kunnen leiden, dan wenst de Commissie het geachte Parlementslid toch ervan te verzekeren dat zij bij haar samenwerkingsprogramma's bijzonder veel belang hecht aan behoorlijk bestuur, zoals nader aangegeven in artikel 5.

(98/C 187/03)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3209/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(16 oktober 1997)

Betreft: Besteding van middelen uit het pakket-Delors II

In de Griekse pers wordt er voortdurend op gewezen dat de voltooiing van de projecten die in het kader van het pakket-Delors II zijn gepland of worden uitgevoerd, in gevaar kan komen omdat de bestedingsgraad voor de betrokken middelen in Griekenland laag is.

Griekenland bevindt zich, zoals bekend, aan de periferie van de Unie en heeft voor zijn infrastructuur de bijdrage in de vorm van deze middelen nodig, temeer nu de Olympische Spelen in 2004 in dit land zullen worden gehouden.

Kan de Commissie meedelen:

- welke bedragen in absolute cijfers aanvankelijk per sector (bijv. onderwijs, gezondheid, infrastructuur) aan Griekenland waren toegewezen,
- of deze zijn aangepast, en
- welke bedragen tot op heden precies per sector zijn besteed?

Kan de Commissie voorts meedelen of zij overweegt de tot 1999 resterende gelden te gebruiken voor kostenoverschrijdingen bij reeds uitgevoerde of nog uit te voeren projecten?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie
(4 december 1997)

In het kader van de herziening halverwege de looptijd van het communautaire bestek (CB) 1994-1999 voor Griekenland gaan de Commissie en de Griekse autoriteiten momenteel na in hoeverre vorderingen zijn gemaakt bij het bereiken van de oorspronkelijke doelstellingen van het CB. Het laat zich nu reeds aanzien dat bepaalde grote projecten aan het einde van de programmeringsperiode niet voltooid zullen zijn, met name de spoorlijn Athene-Thessaloniki en de brug tussen Rio en Antirrio. Toch dringt de Commissie erop aan dat zoveel mogelijk projecten binnen de voorgeschreven termijn volledig worden uitgevoerd.

De oorspronkelijk toegewezen bedragen zijn in het op 13 juli 1994 goedgekeurde CB opgevoerd op bladzijde 32 (per sector) en op de bladzijden 126-129 (per programma). Dit document wordt rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

Intussen zijn in vele operationele programma's aanpassingen aangebracht volgens de in de voorschriften betreffende Structuurfondsen en in het CB vastgestelde procedures. Een overzicht van de tot nu toe opgenomen kredieten per programma wordt eveneens rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

De huidige herziening halverwege de looptijd van het CB en de regelingen om de operationele programma's aan te passen moeten het mogelijk maken dat alle kredieten aan het einde van de voorgeschreven termijn, d.w.z. uiterlijk 31 december 2001 voor de betalingen, besteed zullen zijn.

(98/C 187/04)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3264/97

van María Estevan Bolea (PPE) aan de Commissie

(20 oktober 1997)

Betreft: Petroleumcokes en cementfabrieken

Petroleumcokes is het eindresidu van het raffinageproces van ruwe olie.

Is petroleumcokes volgens de Commissie gewoon een brandstof, of moet het worden beschouwd als een residu?

Zouden cementfabrieken die petroleumcokes verbranden moeten beschikken over een vergunning voor het beheer van afvalstoffen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(26 januari 1998)

Petroleumcokes komt momenteel niet voor op de lijst van afvalstoffen die bij beschikking van de Commissie van 20 december 1993 ⁽¹⁾ werd vastgesteld in toepassing van artikel 1a van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad. Petroleumcokes wordt echter wel genoemd in Verordening (EG) nr. 1734/96 van de Commissie van 9 september 1996 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiekomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (Code NC 2713).

De lijst van Richtlijn 75/442/EEG wordt momenteel door de lidstaten herzien en de vraag of petroleumcokes daarin moet worden opgenomen, komt zeer binnenkort ter sprake.

⁽¹⁾ PB L 5 van 7.1.1994.

(98/C 187/05)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3297/97

van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(20 oktober 1997)

Betreft: Pogingen tot omzeiling van de milieuwetgeving in Griekenland

De in hoog aanzien staande Griekse Ornithologische Vereniging heeft onlangs bekendgemaakt dat er een aanval wordt gepleegd op de milieuwetgeving in Griekenland en als zodanig op de milieubescherming in het land door een reeks amendementen van de Griekse regering op diverse wetsontwerpen, waarmee beoogd wordt de milieubepalingen te „versoepelen” om zo de bestaande belemmeringen bij het opnemen van kredieten voor de grote projecten in het land uit de weg te kunnen gaan.

Genoemde vereniging meldt dat „het „aftellen” voor de milieuwetgeving begonnen is met de afschaffing van het uitvaardigen van ministeriële besluiten tot goedkeuring van de milieuvorwaarden voor projecten van groot economisch belang”.

De ondoorzichtigheid bij deze hele opzet doet de nodige twijfel rijzen aan de doeltreffendheid van de milieubescherming in Griekenland; ronduit huiveringwekkend is de onthulling dat voortaan zelfs in ecologisch gevoelige gebieden die door de communautaire wetgeving worden beschermd en met name in gebieden die onder het Verdrag van Ramsar vallen, zware industrie kan worden gevestigd.

Kan de Commissie haar officiële zienswijze in deze kwestie meedelen; hoe denkt zij het de Griekse overheid duidelijk te maken dat zij het milieu doeltreffend dient te beschermen?

(98/C 187/06)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3421/97

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(31 oktober 1997)

Betreeft: Toepassing van de communautaire milieuwetgeving

Via een aantal wijzigingen op specifieke wetten en wetsvoorstellen probeert de Griekse regering het milieu in Griekenland bewust schade toe te brengen. De drogreden daarbij is de verhoging van het bestedingspercentage van de communautaire kredieten. Om te beginnen schafte het Griekse parlement de afgifte van ministeriële besluiten ter goedkeuring van de milieutechnische voorwaarden voor de uitvoering van projecten van groot economisch belang af en werkte het dubieuze regelingen uit voor de goedkeuring van de voorwaarden voor de uitvoering en exploitatie van grootschalige projecten, zodat noch op de kwaliteit van de milieu-effectrapportages noch op de degelijkheid van de vastgestelde voorschriften wordt toegezien.

Daarbij komt dat de voorafgaande goedkeuring van de locatie van industriële projecten door een recente wet op de industriële activiteiten ongedaan werd gemaakt. Krachtens artikel 4 van wet nr. 2516/97 is de voorafgaande goedkeuring van de locatie voor op te richten bedrijven niet langer noodzakelijk, hetgeen er in de praktijk op neer komt dat gevaarlijke industriële activiteiten worden verricht zonder dat met de ruimere context op het gebied van ruimtelijke ordening en milieu rekening wordt gehouden. Krachtens een andere recente wet met betrekking tot de regio's moet niet langer worden voldaan aan de fundamentele wettelijke verplichting om vóór de uitvoering van projecten — met inbegrip van de inrichting van storten die aan de voorschriften op het gebied van de volksgezondheid beantwoorden — een milieu-effectrapportage te verrichten. (Krachtens artikel 23 van wet nr. 2503/97 mogen projecten voor de inrichting van zulke storten worden toegewezen zonder dat eerst een milieu-effectrapportage wordt verricht). Ten slotte wordt met een recent wetsontwerp dat reeds aan het Griekse parlement is voorgelegd een poging ondernomen om de rol en de taken van het Ministerie van Milieu, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken (artikel 59) af te bouwen door zijn voornaamste bevoegdheden over te dragen aan het Ministerie van Landbouw.

Kan de Commissie gezien het feit dat initiatieven zoals deze indruisen tegen het milieubeleid zoals omschreven in artikel 130 R van het Verdrag meedelen hoe zij te rijmen vallen met artikel 7 van de verordening betreffende de structuurfondsen, krachtens hetwelk de projecten die uit hoofde van de structuurfondsen worden gefinancierd verenigbaar moeten zijn met de beleidsvormen van de EU en meer bepaald met het beleid inzake milieubescherming? Welke maatregelen zal zij treffen om de ter zake bevoegde Griekse autoriteiten ertoe te verplichten de vigerende communautaire wetgeving te eerbiedigen en toe te passen?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3297/97 en E-3421/97
van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie**

(17 december 1997)

De lidstaten zijn verplicht de Commissie mededeling te doen van alle wetgevingsbesluiten ter omzetting van communautaire wetgeving evenals van alle eventuele amendementen daarop.

De Commissie is niet op de hoogte van recente amendementen op bepaalde wetten die, volgens het geachte Parlementslid, door de Griekse regering zouden zijn aangenomen in het kader van de milieueffectbeoordeling en die zouden kunnen indruisen tegen het beleid en de wetgeving van de Gemeenschap op milieugebied.

Gezien de ernst van de door het geachte Parlementslid genoemde feiten, zal de Commissie contact opnemen met de Griekse instanties om ervoor te zorgen dat eventuele amendementen of nieuwe wetten met betrekking tot de milieueffectbeoordeling in overeenstemming zijn met de wetgeving en het beleid van de Gemeenschap op milieugebied.

(98/C 187/07)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3300/97**van Angela Sierra González (GUE/NGL) aan de Commissie***(20 oktober 1997)*

Betreft: Beperking van de invoer in het Verenigd Koninkrijk van producten van de Canarische eilanden

Het „Medicines Control Agency” van de regering van het Verenigd Koninkrijk heeft Britse importeurs medegedeeld dat de Canarische eilanden geen deel uitmaken van de Europese Unie.

Daarom werden in Groot-Brittannië een reeks maatregelen getroffen die de parallel-import van farmaceutische producten van oorsprong uit de Canarische eilanden beperken.

Deze gebeurtenissen, die volstrekt onaanvaardbaar zijn, vormen een inbreuk op het Gemeenschapsrecht in de Europese Unie waarop de Canarische eilanden zoals ieder ander territorium van de Europese Unie zich kan beroepen.

Is de Europese Commissie op de hoogte van voornoemde actie?

Welke maatregelen overweegt zij aangezien het beginsel van het vrije goederenverkeer tussen gebiedsdelen die alle tot de Europese Unie behoren hier wordt geschonden?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(15 januari 1998)*

Teneinde de door de geachte afgevaardigde ter sprake gebrachte feiten te kunnen beoordelen, is het noodzakelijk de redenen te kennen van de weigering van „Medicines Control Agency” de parallelimport van farmaceutische producten uit een andere lidstaat in Engeland toe te staan.

Wanneer deze weigering namelijk gebaseerd is op fiscale redenen, verwijst de Commissie de geachte afgevaardigde naar het antwoord dat zij heeft gegeven in het kader van de schriftelijke vraag E-1956/93 van de heer Sanchez Garcia ⁽¹⁾.

Wanneer de redenen van de wijzigingen niet van fiscale aard zijn en aangezien de Canarische eilanden deel uitmaken van het communautaire douanegebied, kan een weigering van de Britse autoriteit farmaceutische producten toe te laten, worden beschouwd als een belemmering van het intracommunautaire handelsverkeer in strijd met artikel 30 van het EG-Verdrag.

Teneinde dit te kunnen verifiëren, wenst de Commissie nadere informatie over de redenen van deze weigering. Zij verzoekt derhalve de geachte afgevaardigde contact met haar op te nemen, teneinde het probleem op te helderen.

⁽¹⁾ PB C 219 van 8.8.1994.

(98/C 187/08)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3353/97**van Caroline Jackson (PPE) aan de Commissie***(15 oktober 1997)*

Betreft: Verdrag van Amsterdam: Verklaring over de kwaliteit van de redactie van EU- wetgeving

1. Wat denkt de Commissie te doen om richtsnoeren vast te stellen voor de kwaliteit van de redactie van communautaire wetgeving, zoals haar door de Europese Raad van Amsterdam was verzocht?
2. Welke organisatorische maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat deze richtsnoeren worden toegepast?
3. Is zij van plan hierbij de volgende prioriteiten in acht te nemen: herziening van de beroepsopleiding van het personeel, toekenning van specifieke verantwoordelijkheden aan bepaalde personeelsleden in elke afdeling, die tot taak hebben erop toe te zien dat de teksten in duidelijke bewoordingen worden opgesteld, alsook een onderzoek naar de werkzaamheden van de juridische dienst van de Commissie?
4. Wanneer denkt de Commissie haar initiatieven betreffende de kwaliteit van de redactie van communautaire wetgeving te hebben voltooid en is zij van plan de Raad en het Europees Parlement een verslag voor te leggen over het resultaat ervan?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(5 november 1997)*

1. De Commissie wenst de aandacht van het geachte Parlementslid te vestigen op het feit dat de aan het Verdrag van Amsterdam gehechte verklaring 39 betreffende de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving het Parlement, de Raad en de Commissie verzoekt „in onderlinge overeenstemming richtsnoeren vast te stellen ter verbetering van de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving”.

2. en 4. Het antwoord op deze vragen zal voortvloeien uit de hierboven bedoelde werkzaamheden. De Commissie herinnert er voorts aan dat zij reeds talrijke initiatieven neemt ter verbetering van de kwaliteit van de wetgeving in de brede betekenis hiervan. Deze initiatieven zijn vermeld in het jaarverslag „De wetgeving verbeteren” ⁽¹⁾, waarvan de uitgave 1997 in de komende weken zal worden opgesteld.

⁽¹⁾ doc. CSE(96) 6007.

(98/C 187/09)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3361/97**van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie***(22 oktober 1997)*

Betreft: Milieueducatie

Zijn er middelen beschikbaar voor milieueducatie in ontwikkelingslanden zoals India, Bangladesh en Nepal, en zo ja, welke en op grond van welke begrotingslijn?

Als dergelijke middelen beschikbaar zijn, waar worden deze dan precies voor gebruikt?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie*(6 november 1997)*

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op haar schriftelijke vraag E-3197/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 158 van 25.5.1998, blz. 55.

(98/C 187/10)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3384/97**van Jaak Vandemeulebroucke (ARE) aan de Commissie***(23 oktober 1997)*

Betreft: Sollicitatieformulier voor een aanwerving voor het Europees Milieuagentschap (Kopenhagen)

In het Publicatieblad C 294 A van 27 september 1997 wordt bekendgemaakt dat het Europees milieuagentschap een sollicitatieronde organiseert ter aanwerving van een adjunct-directeur.

Het bijgevoegde sollicitatieformulier is eentalig opgesteld in het Engels, en dit in alle taalversies van hogervermeld Publicatieblad.

Indien de Commissie daadwerkelijk een gelijke behandeling van alle burgers in de hele Europese Unie nastreeft, is zij dan niet van oordeel dat alle kandidaten voor deze sollicitatieronde moeten kunnen deelnemen in hun eigen moedertaal en dat in dit concrete geval Engelstalige kandidaten een duidelijk voordeel hebben?

Is de Commissie bereid om dergelijke en concrete maatregelen te treffen om in de toekomst dergelijke vormen van discriminatie tegen te gaan en heeft ze plannen om aangaande deze sollicitatieronde alsnog sollicitatieformulieren in de officiële talen te voorzien?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(1 decembre 1997)*

Zoals het geachte Parlementslid wel bekend zal zijn, is het Europees Milieuagentschap een onafhankelijke instantie, waarover de Commissie geen directe zeggenschap heeft. De verantwoordelijkheid voor alle personeelszaken van het Agentschap, inclusief rekrutering, berust bij de raad van bestuur van het Agentschap, die het dagelijks bestuur en de algemene bestuurszaken aan de directeur delegeert. De raad van bestuur zelf heeft twee door het Parlement aangestelde vertegenwoordigers, die misschien kunnen helpen met verdere opheldering in deze kwestie.

Het bericht over een selectieprocedure voor de rekrutering van een adjunct-directeur is in alle taalversies in het Publicatieblad bekendgemaakt op basis van de gegevens die van het Agentschap waren ontvangen. De verstrekte en gepubliceerde teksten bestonden uit een sollicitatieformulier in het Engels en een vacaturebericht in alle officiële talen. De beslissing of nieuwe sollicitatieformulieren zullen worden gepubliceerd, blijft aan het Agentschap, maar dit heeft de Commissie meegedeeld dat alle sollicitanten die zich bij het Agentschap hebben aangeboden identieke sollicitatieformulieren in de eigen taal zullen ontvangen, zodat gelijke behandeling van alle sollicitaties kan worden verzekerd.

In de regel zullen de vertegenwoordigers van de Commissie in de raad van bestuur zich houden aan de beginselen van gelijke kansen en selectie op basis van geschiktheid, efficiëntie en integriteit van de sollicitant met betrekking tot de eisen van de post.

(98/C 187/11)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3407/97**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(28 oktober 1997)*

Betreft: Reclamecampagnes, menselijke waardigheid en goede smaak

Vaak lappen reclamebureaus in hun campagnes elk beginsel van goede smaak en menselijke waardigheid volledig aan hun laars. Het probleem doet zich voor op televisie en radio, in kranten en tijdschriften en bij de straatreclame. Dit betekent een inbreuk op de privacy van de consument, die bovendien nog eens geduldig obscene beelden en elke vorm van fatsoen tartende zinnen over zich heen moeten laten gaan en steeds weer geconfronteerd worden met mannen en zeer vaak vrouwen die slechts als consumptie-objecten worden voorgesteld.

Hoewel hierover al meerdere malen parlementaire vragen zijn gesteld — onder meer door ondergetekende — en het Europees Parlement onlangs nog een hard standpunt heeft ingenomen ten aanzien van dit soort reclame, is een oplossing voor dit probleem nog dramatisch ver verwijderd. Terwijl de discussies in Straatsburg nog gaande waren, lanceerde „Swish Jeans” een reclamecampagne die elke beschrijving tart. De campagne bestaat uit twee verschillende spots die een uiterst provocerend beeld van het beroemde fotomodel Cindy Crawford tonen dat vergezeld gaat van twee teksten: de eerste luidt „campagne ten behoeve van niet visueel gehandicapten”, de tweede „zelfs de leden van het Parlement zullen opstaan”. Het behoeft geen betoog dat een dergelijke op dubbelzinnigheden steunende reclameboodschap een ernstige aantasting betekent van de waardigheid van vrouwen en blinden en bovendien gespeend is van elke vorm van fatsoen.

Kan de Commissie zeggen:

1. of het niet tijd wordt dat er initiatieven worden genomen die meer inhouden dan discussies of algemene oproepen tot het opstellen van gedragscodes;
2. of er concrete initiatieven worden bestudeerd, onder meer bestaande in maatregelen tegen bedrijven welke reclamestrategieën blijven volgen die in strijd zijn met de menselijke waardigheid;
3. welke resultaten de tot nu toe door de communautaire instellingen genomen maatregelen hebben opgeleverd?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(2 februari 1998)*

De Commissie is zich bewust van de noodzaak om het beeld van de vrouw in de reclame en de media te beschermen.

Europese studies over het beeld van de vrouw in de media, die de laatste jaren door de Commissie zijn gesteund, hebben de complexiteit en de diversiteit van de voorstelling van de vrouw in de media, met inbegrip van die welke de menselijke waardigheid aantast, aangetoond.

Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten ⁽¹⁾ bepaalt dat de televisiereclame de menselijke waardigheid niet mag aantasten en geen discriminatie naar geslacht mag inhouden.

In haar derde communautair actieprogramma op middellange termijn inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen (1991-1995) ⁽²⁾ heeft de Commissie acties vastgesteld ter bevordering van een positief beeld van de vrouw, door met name de nadruk te leggen op de bevordering van een betere voorstelling van de vrouw in de media-industrie alsook in het institutionele en beroepskader daarvan, op de ontwikkeling van innoverende programma's om de traditionele clichés te bestrijden en op het uitwerken van aanbevelingen inzake de voorstelling van de vrouw in de media-industrie.

In zijn resolutie van 5 oktober 1995 inzake de benadering van het man/vrouw-beeld in de reclame en de media ⁽³⁾ verzoekt de Raad de lidstaten en andere bevoegde instanties passende maatregelen te treffen om te verzekeren dat geen afbreuk wordt gedaan aan de menselijke waardigheid en dat niet naar geslacht wordt gediscrimineerd. Deze resolutie verzoekt de lidstaten en andere bevoegde instanties om de ontwikkeling en toepassing van codes voor zelfregulering op basis van vrijwilligheid te bevorderen.

Concrete initiatieven die voorzien in boetes voor bedrijven die blijven vasthouden aan reclamestrategieën die de menselijke waardigheid aantasten, zoals de geachte afgevaardigde voorstelt, vallen daarentegen niet onder de bevoegdheid van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB L 298 van 17.10.1989.

⁽²⁾ PB C 142 van 31. 5.1991.

⁽³⁾ PB C 296 van 10.11.1995.

(98/C 187/12)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3428/97

van Georg Jarzembowski (PPE) aan de Commissie

(21 oktober 1997)

Betreft: Satellietnavigatiesystemen — GNSS

In de EU wordt momenteel het zogenaamde European Geostationary Navigation Overlay System (EGNOS) ontwikkeld, de Europese component van het Global Navigation Satellite System (GNSS-1) dat een met civiele systemen voorziene variant is van de militaire systemen GPS en GLONAS. Op termijn moet GNSS-1 worden vervangen door een globaal civiel satellietnavigatiesysteem (GNSS-2) met een Europese component die, als er voor Europa geen bevredigende oplossing kan worden uitgewerkt met de VS, door de Europeanen zelf zal worden ontwikkeld. De definitieve beslissing van de Commissie zal eveneens afhankelijk zijn van de resultaten van een kosten-batenanalyse.

1. Kan de Commissie mij meedelen of er enig uitzicht is op een bevredigend akkoord met de VS en hoe lang kan de Commissie op een oplossing wachten zonder dat de Europese belangen worden geschaad?
2. Is de Commissie zich ervan bewust dat, zoals een van de belangrijkste afnemers van navigatiesystemen, nl. de Europese luchtvaartmaatschappijen, stelt, het doel van het EGNOS-project met de huidige stand van de techniek, d.w.z. door optimaal gebruik van het GPS-systeem en de ondersteuning door „on-board augmentation”, nu al gerealiseerd kan worden, en waarom houdt de Commissie hardnekkig vast aan de ontwikkeling van EGNOS?
3. Kan de Commissie ervoor zorgen dat de kosten van de ontwikkeling van het EGNOS-project niet worden afgeschoven op de luchtvaartmaatschappijen, die toch geen extra voordeel hebben van EGNOS?
4. Waarom worden de beperkte financiële en technische middelen niet nu reeds ingezet voor de ontwikkeling van het veel modernere en toekomstgerichte GNSS-2 in plaats van het GNSS-1?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(3 december 1997)*

1. De Commissie is betrokken bij verkennende besprekingen met de Amerikaanse overheid over een breed scala van aspecten in verband met het Global Navigation Satellite System (GNSS), waarbij ook de vraag aan de orde komt of er waarborgen kunnen worden gegeven voor de mate waarin een beroep kan worden gedaan op hun GPS-satellietsysteem. Het is nog te vroeg om iets over de vermoedelijke resultaten van deze besprekingen te kunnen zeggen.
2. De besprekingen worden georganiseerd in het kader van de nieuwe transatlantische agenda en zijn ook bedoeld om te bepalen wat de mogelijkheden voor de Europese industrie zijn om een rol te spelen op dit nieuwe gebied. Tijdens de besprekingen met de Verenigde Staten worden ook de Europese belangen behartigd voor het systeem van de tweede generatie (GNSS-2), waaraan nu al gewerkt wordt. Een mededeling over de invoering van een Trans-Europees systeem voor positiebepaling en navigatie met een actieplan voor het GNSS zal binnenkort door de Commissie worden ingediend. Hierin zullen onder andere strategische aspecten aan de orde komen, waaronder onze onderhandelingen met de Verenigde Staten.
3. De Commissie is van mening dat de ontwikkeling van het EGNOS voor de luchtvaart een goede zaak zal zijn. Uit onderzoek is gebleken dat het gebruik van bestaande GPS-technologie alleen voor sommige navigatiefases voordelen oplevert en doorslaggevend is dat de beschikbare vormen van „on-board augmentation” voor GPS niet certificeerbaar zijn voor veiligheid-kritische toepassingen en navigatie zonder andere hulpmiddelen. De voor de certificatie van deze apparatuur onmisbare component is de integriteitsinformatie die het EGNOS levert. Veel luchthavens die niet met apparatuur voor landingen bij alle weersomstandigheden zijn uitgerust, zullen deze mogelijkheden met behulp van het EGNOS kunnen bieden. Hoewel ongevallen in de luchtvaart gelukkig zelden voorkomen, wordt een aanzienlijk deel daarvan veroorzaakt doordat conventionele navigatiehulpmiddelen tekortschieten.
4. Het feit dat het GNSS/EGNOS wellicht een „one-stop” oplossing voor navigatieondersteuning kan bieden, speelt zeker een belangrijke rol bij de vergelijking met de kosten van de installatie van verschillende systemen aan boord van een vliegtuig om rekening te houden met alle fases van een vlucht. Bovendien zullen, zodra het GNSS volledig operationeel is, sommige dure terrestrische navigatiehulpmiddelen niet meer nodig zijn. Daarnaast worden met het oog op een grotere betrouwbaarheid GPS en GLONASS gecombineerd.
5. De Commissie onderzoekt welke middelen voor de financiering van het EGNOS (GNSS-1) beschikbaar zijn. De ontwikkeling van het EGNOS zal ook multimodaal gebeuren. De verdeling van de kosten over de publieke sector en de gebruikers zal door een aantal factoren worden bepaald, waaronder de baten die het voor de verschillende sectoren zal opleveren. Er zijn goede argumenten voor de ontwikkeling van een systeem dat op middellange termijn zichzelf financiert.
6. Zoals reeds is vermeld, heeft de Commissie in nauwe samenwerking met het Europees Ruimte-Agentschap al een begin gemaakt met de voorbereiding van GNSS-2, waar de Europese industrie actief bij betrokken zal zijn. Tevens dient te worden opgemerkt dat veel ontwikkelingen voor het EGNOS, zoals de bestaande geostationaire satellieten en de grondstations, waarschijnlijk ook voor het GNSS-2 zullen worden gebruikt. Met het EGNOS vergelijkbare systemen worden ook in andere delen van de wereld opgezet. Als de Gemeenschap zich afzijdig houdt en alle normen door anderen laat vaststellen, zal het voor de Europese industrie erg moeilijk worden toegang te krijgen tot een markt (of dit nu het GNSS-1 of het GNSS-2 is) die alleen al in Europa goed zal zijn voor vele miljarden ecus.

(98/C 187/13)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3460/97**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(31 oktober 1997)**Betreft: GCO in Ispra*

Het personeelsbeleid bij het GCO in Ispra lijkt allesbehalve transparant te zijn. Vooral het Italiaanse personeel zou daarvan de dupe zijn. Acht de Commissie het niet zinvol om te onderzoeken waarom het Italiaanse personeel bij het GCO een beroep op artikel 90 van het Statuut of het Gerecht van eerste aanleg doet of heeft gedaan? Sommige ambtenaren hebben zelfs meer dan een beroep of zaak lopen.

Lijkt het de Commissie niet vreemd dat het daarbij uitsluitend om Italianen gaat en nooit om ambtenaren van andere nationaliteiten?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(20 januari 1998)*

Uit de statistieken van de Commissie blijkt dat het aantal gevallen waarin het personeel een beroep doet op artikel 90 van het Statuut en op de Gerecht van eerste aanleg niet sterk uiteenloopt voor de verschillende standplaatsen. Het is begrijpelijk dat het in Ispra vooral om Italiaanse personeelsleden gaat, aangezien die nationaliteit daar sterker vertegenwoordigd is dan de andere nationaliteiten.

(98/C 187/14)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3465/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(31 oktober 1997)*

Betreft: Agenda 2000: Spanje en de Tsjechische Republiek in het kader van het Cohesiefonds

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Wat zal het aandeel van Spanje in het Cohesiefonds zijn wanneer de Tsjechische Republiek in 2003 deel uitmaakt van de Europese Unie, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten van dit land, van Spanje en van de overige lidstaten die thans deel uitmaken van de Europese Unie?

(98/C 187/15)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3466/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(31 oktober 1997)*

Betreft: Agenda 2000: Spanje, Polen, Hongarije en Tsjechië in het kader van het Cohesiefonds

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Wat zal het aandeel van Spanje in het Cohesiefonds zijn wanneer Polen, Hongarije en de Tsjechische Republiek in 2003 deel uitmaken van de Europese Unie, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten van deze landen, van Spanje en van de overige lidstaten die thans deel uitmaken van de Europese Unie?

(98/C 187/16)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3467/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(31 oktober 1997)**Betreft:* Agenda 2000: de Tsjechische Republiek en het Cohesiefonds

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Wat zal het aandeel van de Tsjechische Republiek in het Cohesiefonds zijn wanneer het in 2003 deel uitmaakt van de Europese Unie, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten van dit land en van de lidstaten van de Europese Unie?

(98/C 187/17)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3468/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(31 oktober 1997)**Betreft:* Agenda 2000: Cohesiefondslanden in 2003

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Welke landen komen in 2003 in aanmerking voor het Cohesiefonds, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten?

(98/C 187/18)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3469/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(31 oktober 1997)**Betreft:* Agenda 2000: Hongarije en het Cohesiefonds

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Wat zal het aandeel van Hongarije in het Cohesiefonds zijn wanneer het in 2003 deel uitmaakt van de Europese Unie, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten van dit land en van de lidstaten van de Europese Unie?

(98/C 187/19)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3470/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(31 oktober 1997)

Betreft: Agenda 2000: Polen en het Cohesiefonds

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Wat zal het aandeel van Polen in het Cohesiefonds zijn wanneer het in 2003 deel uitmaakt van de Europese Unie, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten van dit land en van de lidstaten van de Europese Unie?

(98/C 187/20)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3471/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(31 oktober 1997)

Betreft: Agenda 2000: Spanje en Polen in het kader van het Cohesiefonds

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Wat zal het aandeel van Spanje in het Cohesiefonds zijn wanneer Polen in 2003 deel uitmaakt van de Europese Unie, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten van dit land, van Spanje en van de overige lidstaten die thans deel uitmaken van de Europese Unie?

(98/C 187/21)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3472/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(31 oktober 1997)**Betreft:* Agenda 2000: Spanje en Hongarije in het kader van het Cohesiefonds

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Wat zal het aandeel van Spanje in het Cohesiefonds zijn wanneer Hongarije in 2003 deel uitmaakt van de Europese Unie, rekening houdend met de huidige macro-economische vooruitzichten van dit land, van Spanje en van de overige lidstaten van de Europese Unie?

(98/C 187/22)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3476/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(31 oktober 1997)**Betreft:* Agenda 2000: Cohesiefonds en nieuwe lidstaten

In Agenda 2000, die op 15 juli 1997 door de Commissie is ingediend (COM(97)2000 def.), wordt voorgesteld het Cohesiefonds in zijn huidige vorm te handhaven. Daarmee wordt opnieuw bevestigd dat dit fonds het instrument bij uitstek zal blijven om de minst welvarende landen te helpen met de voortzetting van hun proces van economisch herstel en convergentie. Maar tegelijkertijd wordt erop gewezen dat het Cohesiefonds een instrument van groot belang is voor de toekomstige lidstaten die op dit punt een bijzonder grote behoefte hebben aan investeringen. Er is voorzien in een tussentijdse herziening van de subsidiabiliteit (halverwege de rit, d.w.z. in 2003) op basis van het criterium van een BNP per hoofd van de bevolking dat minder bedraagt dan 90 % van het communautair gemiddelde.

Hoewel hieruit zou kunnen worden opgemaakt dat de lidstaten met grote tekortkomingen op het gebied van de infrastructuur en de perifere regio's qua omvang dezelfde steun zullen blijven ontvangen als thans teneinde zich aan te passen aan de ontwikkelingsniveaus van de meer centraal gelegen lidstaten, zijn andere interpretaties niet uitgesloten.

Betekent de voorgestelde tussentijdse herziening dat de lidstaten die thans voor de fondsen in aanmerking komen vanaf 2003 moeten delen met de kandidaatlidstaten die dan tot de Europese Unie zijn toegetreden en die een dermate laag ontwikkelingsniveau hebben dat daar het grootste gedeelte van de steun geconcentreerd zou zijn?

Gecombineerd Antwoord**op de schriftelijke vragen E-3465/97, E-3466/97, E-3467/97,
E-3468/97, E-3469/97, E-3470/97, E-3471/97, E-3472/97 en E-3476/97
van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie***(22 januari 1998)*

Artikel 2, lid 3, van de momenteel geldende verordening 1164/94 inzake het Cohesiefonds ⁽¹⁾ voorziet in een evaluatie halverwege. In de mededeling Agenda 2000 ⁽²⁾ stelt de Commissie ook voor de nieuwe financieringsperiode een evaluatie halverwege voor, waarbij moet worden nagegaan of de begunstigde lidstaten nog altijd aan de criteria voldoen om voor de bijstand uit het Cohesiefonds in aanmerking te komen, dat wil zeggen of hun bruto nationaal product (B.N.P.) per inwoner nog altijd lager is dan 90 % van het gemiddelde in de Gemeenschap.

Mocht de Gemeenschap inmiddels zijn uitgebreid, dan zouden nieuwe berekeningen moeten worden verricht op basis van de gegevens voor de uitgebreide Gemeenschap. Volgens de huidige prognoses van de Commissie inzake economische groei zou, in de veronderstelling dat alle zes de landen waarmee de Commissie toetredingsonderhandelingen wil beginnen tegen 2003 lid van de Gemeenschap worden, Spanje ook dan nog in aanmerking komen voor bijstand uit het Cohesiefonds. De vraag van het geachte Parlementslid heeft betrekking op situatie die zich zou voordoen wanneer slechts enkele of alleen kleine groepen kandidaatlanden tegen 2003 toetreden. Dat is niet de hypothese waarvan de Commissie is uitgegaan voor haar financiële berekeningen in Agenda 2000. Ook in die hypothetische situaties echter zouden de zaken er voor Spanje niet minder gunstig voor staan.

In het door de Commissie voorgestelde bedrag van 45 miljard ecu voor structuurmaatregelen ten behoeve van de landen in Midden- en Oost-Europa is ook een bedrag begrepen voor maatregelen zoals die welke door het Cohesiefonds worden gefinancierd. Het in Agenda 2000 voorgestelde budget van 20 miljard ecu voor het Cohesiefonds zou dan ook uitsluitend worden verdeeld over de huidige lidstaten die voldoen aan de criteria om bijstand uit het Cohesiefonds te krijgen. Welk bedrag Spanje in de toekomst zal krijgen hangt dus af van zijn situatie in vergelijking met die van de andere begunstigde huidige lidstaten.

(¹) PB L 130 van 25.5.1994.

(²) COM(97) 2000 def.

(98/C 187/23)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3482/97
van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie
(31 oktober 1997)

Betreft: Deelname van de burgers aan de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht

De Commissie heeft bij herhaling erkend dat het voor de toepassing van het Gemeenschapsrecht noodzakelijk is dat de burger alert is en deze waakzaamheid wordt tegenover de instellingen van de Europese Unie uitgedrukt door de uitoefening van het recht een klacht voor te leggen aan de bevoegde communautaire diensten. Kan de Commissie, gezien het feit dat het grote aantal klachten in het verleden ertoe heeft geleid dat de administratie niet in staat was de aangeklaagde problemen te onderzoeken, zeggen of zij voornemens is deze kwestie systematischer aan te pakken, zodat dit recht van de burgers niet wordt afgezwakt?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie
(18 december 1997)

Voor de door de Commissie uitgeoefende controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht zijn de klachten van de burgers van groot belang (zoals het geachte Parlementslid kan opmaken uit bijlage I, tabel 1.1 van elk jaarlijks verslag over de controle op de toepassing van het Gemeenschapsrecht).

Het is de Commissie echter niet bekend naar welk dossier het geachte Parlementslid verwijst met zijn bewering dat „de administratie niet in staat was de aangeklaagde problemen te onderzoeken”, hetgeen zou betekenen dat het recht van de burgers wordt „afgezwakt”.

Alle klachten die bij de Commissie worden ingediend, worden door haar geregistreerd en in behandeling genomen.

Wanneer de Commissie naar aanleiding van het onderzoek van een klacht vermoedt dat de lidstaten inbreuk hebben gemaakt op het Gemeenschapsrecht, wordt systematisch een inbreukprocedure ingeleid. Alleen wanneer dit niet het geval is, worden de klachten van de burgers geseponeerd en worden de indieners van de klacht hiervan systematisch op de hoogte gesteld.

(98/C 187/24)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3502/97
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie
(10 november 1997)

Betreft: Omkoperij in de EU-lidstaten

In 1985 is er in Abidjan een Brit vermoord die voor BT werkte; voor zover bekend wijzen de feiten in de richting van corrupte praktijken bij het hulpproject waar hij werkzaam voor was.

Wat kan de Europese Unie doen, gezien de verschillende normen voor goed gedrag in het handelsverkeer binnen de Unie, om te zorgen dat alle lidstaten omkoperij en corruptie ontmoedigen bij bedrijven die op hun grondgebied werkzaam zijn en in hun internationale verrichtingen? Hoe kan ze alle lidstaten ertoe aanzetten om van omkoperij een straf- en civielrechtelijke overtreding te maken, en een einde te maken aan belastingverminderingen voor omkoperij?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(15 januari 1998)

De door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde problematiek heeft alle aandacht van de Commissie, zoals tot uitdrukking komt in een mededeling van mei 1997 aan de Raad en het Parlement over het beleid van de Unie ter bestrijding van corruptie ⁽¹⁾. Deze mededeling behelst de formulering van een strategie ter bestrijding van corruptie zowel binnen als buiten de Gemeenschap. Voorts worden daarin de problemen in verband met corruptie en strafrecht alsmede de fiscale aftrekbaarheid van steekpenningen geanalyseerd en concrete maatregelen voorgesteld. De bijzondere problemen van corruptie in het kader van de externe ondersteuning en de samenwerking worden eveneens in de mededeling ter sprake gebracht.

De Commissie houdt zich ook in het kader van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid bezig met de corruptiebestrijding, met name door de voorbereiding van een mededeling over verantwoordelijk staatsbeheer in het kader van de tenuitvoerlegging van Artikel 5 van de Overeenkomst van Lomé IV; daarnaast werkt ze aan een versterking van de anticorruptieclausules in het kader van de contractuele banden tussen de Commissie, de ontvangende landen en de organisaties die de hulpprogramma's uitvoeren. Deze werkzaamheden worden gecoördineerd in het kader van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds (IMF). Op 6 oktober 1997 heeft de Raad een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld op basis van Artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie betreffende onderhandelingen in het kader van de Raad van Europa en de OESO over corruptie ⁽²⁾. De onderhandelingen over een OESO-overeenkomst betreffende de bestrijding van corruptie van buitenlandse ambtenaren in het kader van internationale handelstransacties werden op 20 november 1997 afgerond.

⁽¹⁾ COM(97) 192 def.

⁽²⁾ PB L 279 van 13.10.1997.

(98/C 187/25)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3529/97

van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(12 november 1997)

Betreft: Verslag-Pintasilgo

Kan de heer Flynn, lid van de Commissie, alsnog antwoorden op het tweede deel van mijn vraag E-2402/97 ⁽¹⁾ over de omzetting van de voorstellen van het verslag-Pintasilgo in communautaire sociale beleidsmaatregelen, aangezien hij in zijn antwoord vergeten is hierop in te gaan?

⁽¹⁾ PB C 82 van 17.3.1998, blz. 70.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(8 januari 1998)

De Commissie wil de geachte afgevaardigde graag de verzekering geven dat zij zich in het jaar 1998 zal blijven bezinnen op de toekomst van de grondrechten op het niveau van de Gemeenschap. Daarbij zal beslist rekening worden gehouden met de aanbevelingen van het comité onder voorzitterschap van mevrouw Pintasilgo.

(98/C 187/26)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3532/97
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie
(12 november 1997)

Betreft: Milieu-effectrapportage

1. Is het de Commissie bekend dat de milieu-effectrapportage (MER) als alibi kan worden misbruikt en dus geen enkele zeggingskracht heeft, wanneer in geval van afwijkingen van overkoepelende regionale projecten alleen de afwijkende planningsvariant bij de MER wordt betrokken en als gevolg daarvan een vergelijking van het milieuvriendelijke karakter van een regionaal plan conform en de afwijkende planningsvariant komt te vervallen?
2. Is de Commissie voornemens een adequate aanvulling van de EU-richtlijn waarin het gebruik van de MER wordt geregeld door te voeren om ervoor te zorgen dat de oorspronkelijke bedoeling van een MER wordt gewaarborgd?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(18 december 1997)

De Commissie maakt het geachte Parlementslid erop attent dat er momenteel geen enkel verband bestaat tussen de milieueffectbeoordeling van aan de communautaire wetgeving onderworpen openbare of particuliere projecten en de planning daarvan.

Een project wordt aan een verplichte procedure onderworpen indien het behoort tot de typen projecten die in bijlage I van de communautaire richtlijn zijn opgenomen of indien de betrokken lidstaat van oordeel is dat het project gezien de aard, omvang en ligging ervan aan zo'n procedure moet worden onderworpen.

De Commissie zijn nooit gevallen ter ore gekomen waarin misbruik van de procedure zou zijn gemaakt in de door het geachte Parlementslid genoemde zin.

Het is het geachte Parlementslid stellig bekend dat Richtlijn 97/11/EEG van de Raad tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾ in maart 1999 in werking zal treden. De Commissie is niet voornemens deze nieuwe wetgeving te wijzigen.

⁽¹⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

(98/C 187/27)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3533/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Raad
(14 november 1997)

Betreft: Turkse agressie tegen Griekenland

Op 16 oktober 1997 culmineerden de aanhoudende provocaties van de Turken ten aanzien van Griekenland, een lidstaat van de Europese Unie, toen Turkse gevechtsvliegtuigen het C-130-toestel waarmee de Griekse minister van Defensie en zijn gevolg zich van Cyprus naar Kreta begaven in het Griekse luchtruim probeerden te onderscheppen.

Deze actie vormt een bedreiging voor de vrede in het zuidoostelijke deel van het Middellandse-Zeegebied, staat haaks op alle principes die de EU huldigt, getuigt van totale onverschilligheid tegenover het akkoord van Madrid — dat in feite dode letter is geworden — en van misprijzen voor alle „aanmaningen” van de Europese Raad en de Europese Commissie in verband met de vreedzame coëxistentie tussen beide landen en is in strijd met alle internationale verdragen. Daarbij komt dat uit dit optreden duidelijk blijkt dat de fysieke veiligheid van de passagiers aan boord van het desbetreffende vliegtuig Turkije koud laat.

Welk maatregelen zal de Raad in het licht van deze aanhoudende provocaties treffen ten aanzien van Turkije, een met de EU geassocieerd land?

Zal het voorzitterschap dit incident ter sprake brengen op de Raad van ministers van Buitenlandse Zaken van de EU of op de Europese Raad van december?

Antwoord*(17 maart 1998)*

Turkije staat regelmatig op de agenda van de Raad. Deze hecht veel belang aan de bevordering van de betrekkingen tussen Griekenland en Turkije en aan de regeling van de geschilpunten tussen hen overeenkomstig het internationaal recht, met inbegrip van middelen als het Internationaal Gerechtshof, alsmede aan de bevordering van betrekkingen van goed nabuurschap en de verwerping van geweld en het dreigen daarmee, overeenkomstig het Handvest van de Verenigde Naties. De Raad acht het van groot belang dat men zich onthoudt van iedere unilaterale actie die tegen deze geest ingaat.

De Raad is verheugd over het besluit dat de heren SIMITIS en YILMAZ begin november 1997 in de marge van de Balkantop op Kreta hebben genomen, namelijk om het proces inzake normalisering van de betrekkingen tussen hun landen te hervatten. Hij hoopt dat het in Madrid gesloten informele beginselakkoord in dit verband zal worden toegepast. In dezelfde geest zal de Raad al het mogelijke doen om de betrekkingen te vergemakkelijken. Het voorzitterschap zal met name de deskundigen van de groep „van wijzen” bijstaan in hun taak die erin bestaat suggesties uit te werken voor procedures om de problemen in het Egeïsche-Zeegebied op te lossen.

De Europese Raad van Luxemburg heeft eraan herinnerd dat de versterking van de banden van Turkije met de Europese Unie ook afhankelijk is van de totstandbrenging van bevredigende en stabiele betrekkingen tussen Griekenland en Turkije.

Ingevolge de conclusies van de Europese Raad van Luxemburg is de Raad momenteel bezig met de uitwerking van een strategie van de Europese Unie ten aanzien van Turkije.

(98/C 187/28)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3541/97**van James Moorhouse (PPE) aan de Raad***(14 november 1997)*

Betreft: Transsexuelen in de Europese Unie

Zijn er, in het licht van aanbeveling Nr. 1117 van de Raad van Europa en de zeer uiteenlopende rechtspositie van transsexuele Europese burgers in de diverse lidstaten, plannen voor voorstellen om de burgerrechten van deze groep benadeelde en gediscrimineerde burgers te verbeteren?

Is de Raad op de hoogte van de mate waarin deze burgers worden gediscrimineerd op het stuk van arbeid en het recht inzake paspoorten, gevangnissen, adoptie en huwelijk, en hoe discrepanties in deze rechten verregaand ingrijpen in het welzijn, de welvaart en het geluk van vele Europese burgers?

Antwoord*(17 maart 1998)*

De Raad heeft kennis genomen van het arrest van het Hof van Justitie betreffende de interpretatie van de Richtlijn 76/207 in het geval van de toegang tot arbeid en de arbeidsvoorwaarden van een transseksueel ⁽¹⁾.

De Raad deelt het geachte parlementslid mee dat het vraagstuk betreffende transseksuelen in de Europese Unie thans niet bij de Raad in bespreking is. Er is hem trouwens geen voorstel terzake voorgelegd.

⁽¹⁾ Arrest van het Hof van 30 april 1996, P tegen S en Cornwall County Council, zaak C-13/94, Jurisprudentie, Deel II, blz. 2143.

(98/C 187/29)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3545/97**van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie***(12 november 1997)*

Betreft: Vooruitgang met betrekking tot harmonisatie op het gebied van autonummerborden

Symbolen vormen een van de meest geschikte middelen om de Europese burger het gevoel te geven dat hij in onze Europese Unie in een gemeenschap leeft.

Daarom is een van deze symbolen, namelijk het logo van de Unie op autonummerborden, een van de elementen die het meest hebben bijgedragen tot de verbreiding van de Europese gedachte.

Nog niet alle landen hebben evenwel het nieuwe geharmoniseerde nummerbord ingevoerd, hetgeen tot gevolg heeft dat er bij de burgers die dat logo nog steeds niet op hun nummerbord hebben staan, sprake is van een zekere teleurstelling.

Kan de Commissie mededelen of zij van mening is dat moet worden bevorderd dat landen die het geharmoniseerde nummerbord met het communautaire logo nog niet hebben ingevoerd, daartoe op zo kort mogelijke termijn overgaan?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(19 december 1997)*

De Commissie verwijst het geachte Parlementslid naar haar antwoord op zijn schriftelijke vraag E-2574/92 ⁽¹⁾.

Sedertdien hebben, naast Ierland en Portugal, ook Duitsland en Frankrijk het communautaire nummerbord ingevoerd.

⁽¹⁾ PB C 86 van 26.3.1993.

(98/C 187/30)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3550/97**van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie***(12 november 1997)*

Betreft: Afschaffing van het aardrijkskunde-onderwijs in Italië

In het „proefproject” van het Italiaanse Ministerie van Onderwijs dat reeds op 150 scholen en wel tijdens de eerste twee jaar van het middelbaar onderwijs wordt uitgevoerd komt het aardrijkskunde-onderwijs niet voor, ondanks een groot aantal negatieve gevolgen voor het beroep, omdat vele leraren aardrijkskunde gedwongen zijn „op te geven”. Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. of zij niet vindt dat deze weglating het niveau en de kwaliteit van het onderwijs ernstig „verarmt”,
2. of het besluit van het Italiaanse ministerie niet in strijd is met de positieve mening die op alle soortgelijke onderwijsinstellingen in de Europese Unie wordt aangehangen over de aardrijkskunde en de culturele waarde ervan,
3. of zij bij de Italiaanse regering geen stappen wil ondernemen om dit ernstige en ontstellende besluit te herroepen?

(98/C 187/31)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3802/97**van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie***(26 november 1997)*

Betreft: Het afvoeren van aardrijkskunde van de leerprogramma's in Italië

De Italiaanse minister van Onderwijs heeft zijn voornemen aangekondigd aardrijkskunde af te voeren van de leerprogramma's van middelbare scholen. Op 150 scholen is men dit jaar al bezig met een experiment dat vooruitloopt op het afschaffen van aardrijkskunde. Op sommige onderwijsinstellingen voor technisch en beroepsopleiding is het vak de afgelopen jaren al „geruisloos” van het programma afgevoerd.

Wat denkt de Commissie van dergelijke voorstellen, zonder afbreuk te doen aan de autonome beslissingsbevoegdheid van de regeringen in onderwijszaken?

Is zij niet van mening dat door het afschaffen van een zo traditioneel en interdisciplinair vak een ernstige belemmering wordt opgeworpen voor de kennis van de „anderen”? Terwijl juist in deze wereld door globalisering en het Europese eenwordingsproces steeds meer behoefte bestaat aan geografische kennis en kennis van de volkeren die de aarde en in het bijzonder Europa bewonen.

Is zij niet van mening dat dit voorstel een verschraling betekent van het cultureel erfgoed van Italiaanse kinderen ten opzichte van hun leeftijdgenootjes in de Unie? Hoe kunnen zij in de toekomst de regio's van ons continent uit elkaar houden en ze weten te plaatsen, terwijl zij met deze regio's juist steeds vaker in aanraking zullen komen, hetzij op het werk of door toerisme en cultuur?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3550/97 en E-3802/97
van mevrouw Cresson namens de Commissie**

(10 december 1997)

De Commissie heeft kennis genomen van het feit dat het Italiaanse Ministerie van Onderwijs het aardrijkskunde-onderwijs niet heeft opgenomen in zijn ontwerp-voorstel voor de herziening van het leerplan voor de eerste twee jaar van het middelbaar onderwijs.

De Commissie verwijst de geachte afgevaardigde naar artikel 126 van het EU-Verdrag, waarin is vastgelegd dat de Gemeenschap op onderwijsgebied optreedt „met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel”.

De herziening van het leerplan, de keuze van de vakken en de verdeling van de vakken over de onderwijsjaren vallen onder de nationale bevoegdheid.

(98/C 187/32)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3551/97
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie**

(12 november 1997)

Betreft: Proeven op embryo's

Vele media hebben gewag gemaakt van het bericht dat de Engelse bioloog Jonathan Slaek kikkers zonder kop heeft geproduceerd door genetische manipulatie tijdens de ontwikkeling van het embryo. Deze techniek maakt het mogelijk embryo's te ontwikkelen met slechts enkele organen en het is de bedoeling, zoals Slaek zelf verklaart, deze techniek uit te breiden tot zoogdieren, met inbegrip van de mens, om o.a. dankzij clonatie een soort „organenfabriek” te krijgen die voor transplantaties kan worden gebruikt.

Kan de Commissie, omdat vele onderzoekers in verschillende Europese landen hebben verklaard dat soortgelijke proefnemingen in hun laboratoria worden gedaan, mededelen in welke onderzoekscentra deze proefnemingen plaatsvinden en of zij verenigbaar zijn met de toetreding tot het door de Raad van Europa in november 1996 goedgekeurde en door negen EU-lidstaten (Denemarken, Finland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Spanje en Zweden) ondertekende Verdrag over de rechten van de mens en de biogeneeskunde en in het algemeen met de communautaire wetgeving en de resoluties van het EP?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(30 januari 1998)

De Commissie is op de hoogte van de media-aandacht voor de door het geachte Parlementslid genoemde experimenten.

Dit soort onderzoek valt op geen enkele wijze onder de inhoud van de communautaire kaderprogramma's voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) die ofwel in uitvoering zijn (vierde kaderprogramma) ⁽¹⁾ ofwel in afwachting zijn van een besluit (vijfde kaderprogramma) ⁽²⁾. De Commissie acht dergelijk onderzoek onverenigbaar met de fundamentele ethische beginselen.

Deze beginselen vormen het onderwerp van artikel 6 van het voorstel voor het vijfde kaderprogramma en worden eveneens genoemd in artikel 10 van de ontwerp-beschikking inzake de regels voor deelneming aan onderzoekactiviteiten (artikel 130J).

(¹) PB L 117 van 8.5.1990.

(²) COM(97) 142 def.

(98/C 187/33)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3552/97
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(12 november 1997)

Betreft: Bijdragen voor de verkoop van Amerikaans vlees uit Colorado in Italië overeenkomstig verordening (EEG) 1318/93

Naar aanleiding van mijn voorgaande vragen E-4101/96 (¹) en E-0970/97 (²) over communautaire bijdragen ter bevordering van de rundvleesconsumptie in Italië, waarbij het Comité voor de controle op zelfregulering in de reclame, lid van de AEEP/EASA (Europese Bond voor de ethiek in de reclame) de hiervoor gemaakte reclame veroordeelde, wijs ik erop dat in de Romeinse uitgave van het dagblad „Corriere della Sera” van 21 oktober 1997 een reclame is verschenen van de firma „GF Commercio Carni” — die samen met het Italiaanse Consortium van slagers de adviezen over bovengenoemde kwestie heeft ondertekend — waarin melding wordt gemaakt van het verkregen communautaire keurmerk en de toetreding tot het merk van gecertificeerde kwaliteit „hoogwaardig rundvlees — pregiata qualità bovina” en wordt verklaard dat bij het voortdurend zoeken naar kwaliteitsverbetering onder de producten van de hoogste kwaliteit Amerikaans rundvlees uit Colorado is opgenomen.

Kan de Commissie mededelen, of zij het juist acht subsidie te verlenen aan ondernemingen die in een zelfde communicatie er prat op gaan dat zij het communautaire keurmerk hebben gekregen en geen Europees, maar Amerikaans vlees verkopen,

hoeveel de totale subsidie bedraagt die zij de firma „GF Commercio Carni” en het Italiaanse Consortium van slagers heeft verleend?

(¹) PB C 217 van 17.7.1997, blz. 62.

(²) PB C 45 van 10.2.1998, blz. 11.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(10 december 1997)

De Commissie kan het geachte Parlementslid mededelen dat de reclamepagina waarnaar hij verwijst, niets te maken heeft met welke promotiecampagne dan ook die door de Gemeenschap financieel wordt gesteund.

Het gaat om louter commerciële reclame van een bedrijf dat behalve kwaliteitsrundvlees dat aan de criteria van de communautaire regeling voldoet, ook vlees met een andere oorsprong verkoopt.

De Commissie doet rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en ook aan het Secretariaat-generaal van het Parlement de tekst toekomen van het besluit inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de programma's ter bevordering van de afzet van kwaliteitsrundvlees voor het jaar 1997.

(98/C 187/34)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3553/97
van Jan Sonneveld (PPE) en Jan Mulder (ELDR) aan de Commissie
(12 november 1997)

Betreft: Kleine producenten van generieke gewasbeschermingsmiddelen in de Europese Unie

Kan de Commissie een gemotiveerd antwoord geven op de volgende vragen:

1. Is de Commissie er zich van bewust dat door toedoen van de richtlijn van de Raad 91/414/EEG (¹) kleinere Europese producenten van generieke gewasbeschermingsmiddelen grote moeilijkheden ondervinden daar zij niet over de vereiste gegevens beschikken die nodig zijn om de door hen geproduceerde gewasbeschermingsmiddelen goed te laten keuren, noch naar de reeds bij grotere producenten bekende gegevens mogen verwijzen door obstructie van de laatsten en zij de zeer hoge kosten van onderzoek die gemoeid zijn bij het produceren van die gegevens niet kunnen opbrengen;

2. dat hier de grotere producenten van profiteren en hun monopolie of oligopolie zullen herwinnen op de communautaire markt voor beschermingsmiddelen, inclusief de generieke;
3. dat de kleinere producenten, op voorwaarde dat zij alsnog tot het herevaluatieprogramma worden toegelaten, bereid zijn om voor verwijsrecht naar de studies die reeds door de grotere producenten zijn gedaan een redelijke vergoeding te betalen?
4. Is de Commissie niet van mening dat voor wat betreft de werkzame stoffen op de toekomstige lijsten alle producenten gedwongen zouden moeten worden tot samenwerking, opdat slechts één dossier per werkzame stof wordt ingediend;
5. dat een onafhankelijk lichaam in dit proces zou kunnen bemiddelen;
6. dat een dergelijk systeem verspilling van middelen tegengaat en concurrentie in stand houdt?
7. Weet de Commissie dat er gedetailleerde plannen voor een dergelijk systeem zijn ontwikkeld door de kleinere producenten en dit al vele jaren naar volle tevredenheid werkt in de Verenigde Staten?

(¹) PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(5 januari 1998)

De Commissie is zich er terdege van bewust dat Richtlijn 91/414/EEG een uitgebreid eisenpakket bevat met betrekking tot het verstrekken van gegevens voor de evaluatie van werkzame stoffen in bestrijdingsmiddelen en van gewasbeschermingsmiddelen, en met betrekking tot de bescherming van deze gegevens ten behoeve van de ondernemingen die ze hebben verstrekt.

Van gewasbeschermingsmiddelen is bekend dat zij grote gevaren kunnen opleveren voor de volksgezondheid en het milieu. Het spreekt dan ook vanzelf dat ze uitgebreid worden getest op alle mogelijke effecten op mens en milieu. Dit betekent dat de betrokken producent gedetailleerde dossiers moeten overleggen waarin alle veiligheidsaspecten worden behandeld.

Aangezien de meeste technische dossiers zeer duur zijn, heeft de Raad bij de goedkeuring van Richtlijn 91/414/EEG, ten behoeve van de ondernemingen die de samenstelling van de betrokken dossiers hebben gefinancierd, voorzien in een uitgebreide regeling voor de bescherming van deze gegevens. Voor de ondernemingen wordt het op deze manier aantrekkelijk de vereiste gegevens te verstrekken zodat nieuwe of bestaande producten waarvoor deze dossiers aantonen dat aan de geldende strikte veiligheidsvoorwaarden inzake volksgezondheid en milieu is voldaan, op de markt kunnen worden gebracht of op de markt kunnen blijven, wat de landbouw in de Gemeenschap ten goede komt.

In artikel 13, lid 7, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad is bepaald dat, met betrekking tot de gegevens die voor de opname van een werkzame stof in Bijlage I bij de Richtlijn moeten worden verstrekt, de houders van gegevens in principe moeten worden aangemoedigd om voor het verstrekken van gegevens samen te werken. Overeenkomstig dit principe is bij Verordening (EEG) nr. 3600/92 van de Commissie van 11 december 1992 houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (¹) bepaald dat de kennisgevers voor werkzame stoffen alles moeten doen wat redelijkerwijs van hen kan worden verlangd, om collectieve dossiers in te dienen. Voor een groot aantal, maar helaas niet alle werkzame stoffen heeft dit geleid tot samenwerkingsverbanden van bedrijven die een collectief dossier indienen. Voor de gevallen waarin geen collectieve dossiers werden ingediend, heeft de Commissie bij Verordening (EG) nr. 1199/97 van 27 juni 1997 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 3600/92 houdende bepalingen voor de uitvoering van de eerste fase van het werkprogramma als bedoeld in artikel 8, lid 2, van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (²), bepaald dat de betrokken kennisgevers in de beginstadiën informatie kunnen inwinnen over de dossiers waarvoor bescherming wordt gevraagd. Zo beschikken deze kennisgevers over alle mogelijkheden om adequate gegevens te verstrekken door, zo nodig, het onderzoek volledig zelfstandig dan wel in samenwerking met andere kennisgevers te verrichten.

De Commissie is bereid om, in het kader van een toekomstig voorstel tot wijziging van Richtlijn 91/414/EEG, te bezien of de betrokken bepalingen moeten worden herzien, waarbij zij met de ervaring met de huidige bepalingen rekening zal houden en alle voorstellen van organisaties die de betrokken sectoren vertegenwoordigen, in overweging zal nemen.

(¹) PB L 366 van 15.12.1992, blz. 10.

(²) PB L 170 van 28.6.1997, blz. 19.

(98/C 187/35)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3561/97
van Jens-Peter Bonde (I-EDN) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Lawaai-eisen voor machines en machinekamers

Waarom kunnen mijn drie eenvoudige vragen niet worden beantwoord met ja of nee?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(8 januari 1998)

Het korte antwoord op de drie eerdere vragen van de geachte afgevaardigde (schriftelijke vraag 2009/97 ⁽¹⁾) is neen, omdat er geen „goedkeuring” door de Commissie in het geding is.

De Commissie verstrekte in haar eerdere antwoord de door de geachte afgevaardigde verlangde informatie over de voor Denemarken geldende wettelijke verplichtingen en de maatregelen die zijn opgenomen in de richtlijnen ter bescherming van werknemers. In haar antwoord op zijn schriftelijke vraag 2620/97 ⁽²⁾ verstrekte de Commissie de geachte afgevaardigde nadere technische informatie die kan bijdragen tot een correct beoordelen van de juridische situatie.

⁽¹⁾ PB C 391 van 23.12.1997.

⁽²⁾ PB C 102 van 3.4.1998, blz. 74.

(98/C 187/36)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3562/97
van Allan Macartney (ARE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Blokkades van Franse vrachtwagens en vissersboten — compensatie voor getroffen vervoersbedrijven op korte termijn nog steeds niet verwacht

Nog steeds wordt gewacht op de dringend noodzakelijke compensatie voor wegvervoersbedrijven die de ongunstige gevolgen hebben ondervonden van de blokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs en vissersboten. Is de Europese Commissie, gezien het belang van de compensatie voor het overleven van de getroffen wegvervoersbedrijven, voornemens positieve maatregelen te nemen om te zorgen voor een onmiddellijke reactie van de Franse overheid?

Zijn de Commissie voorts eventuele maatregelen bekend die de Franse regering de afgelopen tijd heeft genomen om ervoor te zorgen dat de prefecturen die de claims afhandelen dit snel en efficiënt doen?

Antwoord van de Heer Kinnock namens de Commissie
(20 januari 1998)

Zoals het geachte Parlements lid ongetwijfeld weet, heeft de Commissie geen juridische bevoegdheid om tussenbeide te komen in de compensaties in verband met de blokkades in Frankrijk, aangezien de regelingen voor compensaties onder het nationale recht vallen.

De verantwoordelijke leden van de Commissie hebben de Franse regering echter zowel schriftelijk als bij persoonlijke contacten gewezen op de noodzaak van een passende compensatie voor de rechtstreeks getroffen vervoerders.

De Franse regering heeft tevens toegezegd een gedetailleerd verslag aan de Commissie uit te brengen over de afwikkeling van de claims. Bovendien heeft een Franse delegatie voorafgaand aan een vergadering die de Commissie op 23 september 1997 had belegd met vertegenwoordigers van vervoerders waarvan de compensatieclaims nog niet waren afgehandeld, met de Commissie vergaderd over de wijze waarop hun instanties de claims afhandelen. De Commissie heeft vervolgens de Franse instanties ook in kennis gesteld van de aard van de ontvangen klachten over de afwikkeling van de schadeclaims en hun verzocht hiermee rekening te houden en verslag uit te brengen over de vorderingen.

De Franse autoriteiten hebben laten weten dat zij drie circulaires hebben rondgezonden aan de prefecturen met aanwijzingen voor de afwikkeling van de claims. Tevens is er een team opgericht binnen het Ministerie van Binnenlandse Zaken om ervoor te zorgen dat eventuele problemen bij de afwikkeling van de claims door de prefecturen kunnen worden opgelost.

De Commissie zal blijven aandringen, rekening houdend met de toezeggingen die leden van de Franse regering in het openbaar hebben gedaan aan hun collega's uit andere lidstaten.

(98/C 187/37)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3578/97

van Klaus Lukas (NI) aan de Commissie

(13 november 1997)

Betreft: Euro en prijstransparantie

Door de invoering van de euro zal de prijstransparantie in Europa merkbaar toenemen. Zoals gebruikelijk heeft een grotere prijstransparantie gevolgen voor het concurrentievermogen, het handelsverkeer en de productie.

Hoe beoordeelt de Commissie dit aspect van de invoering van de euro en de gevolgen ervan voor de arbeidsmarkt?

Hoe denkt de Commissie dat het criterium van het tweejarig EMS-lidmaatschap zal worden gehanteerd en welke bandbreedtes worden in dit verband als 'normaal' beschouwd (percentages)?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(23 januari 1998)

Door de oprichting van de Economische en Europese Unie (EMU) en de invoering van de euro zal de prijstransparantie op de interne markt toenemen. De consumenten en de ondernemingen zullen zo de prijzen die in de verschillende lidstaten gelden voor goederen en diensten, gemakkelijker kunnen vergelijken. Hierdoor zal de concurrentie tussen de producenten toenemen en het handelsverkeer in de eurozone gemakkelijker worden.

De toename van de concurrentie, de vermindering van de transactiekosten voor grensoverschrijdende verrichtingen en de oprichting van een geïntegreerde kapitaalmarkt in de eurozone, met het vooruitzicht van lage rentevoeten, zullen het investeren in Europa aantrekkelijker maken. De invoering van één munt is derhalve één van de belangrijkste elementen in het beleid dat de Gemeenschap voert teneinde het concurrentievermogen in Europa te verbeteren en de voorwaarden te creëren die nodig zijn voor langdurige, niet-inflatoire groei en het scheppen van werkgelegenheid.

Aangezien de totstandbrenging van de EMU een gemeenschappelijk monetair en wisselkoersbeleid veronderstelt, zal de band tussen loonafspraken en werkgelegenheid strikter worden. In het nationaal monetair en wisselkoersbeleid van de lidstaten zal geen plaats meer zijn voor loon- en prijsontwikkelingen die niet overeenstemmen met het macro-economische kader in Europa.

Met betrekking tot het convergentiecriterium „wisselkoersstabiliteit” zij erop gewezen dat in artikel 109 j, lid 1, van het EG-Verdrag is verwezen naar „de inachtneming van de normale fluctuatiemarges van het wisselkoersmechanisme van het Europees Monetair Stelsel, gedurende ten minste twee jaar, zonder devaluatie ten opzichte van de munt van een andere lidstaat.”

In augustus 1993 hebben de ministers en de gouverneurs van de centrale banken van de lidstaten besloten om tijdelijk de toegestane fluctuatiemarges van de deelnemers aan het wisselkoersmechanisme van het Europees Monetair stelsel (EMS) te verbreden tot 15 % rond de centrale spilkoersen. Terzelfdertijd hebben zij nogmaals bevestigd dat zij de procedures en de criteria van het EG-Verdrag steunen die erop gericht zijn een voldoende mate van convergentie te bereiken teneinde de EMU te kunnen verwezenlijken.

De Commissie zal zich hierop baseren bij de beoordeling van dit criterium, wanneer zij in maart 1998 de lijst met de lidstaten die een hoge mate van duurzame convergentie hebben bereikt moet aanbevelen.

(98/C 187/38)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3598/97
van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Misbruik van samenwerkingsfondsen

In 1993 keerde DG VIII een bedrag van circa 6 miljard lire uit aan een te Bologna gevestigde Italiaanse NGO, CESTAS genaamd, voor spoedinterventies op het gebied van de gezondheidszorg in Angola. Tot op heden is CESTAS volgens onze bronnen niet aanwezig in Angola: wel heeft het bestuur van CESTAS in 1993 en 1994 bij herhaling uiterst omvangrijke uitgaven goedgekeurd voor „beoordelingsmissies” van zijn leden naar dat noodlijdende land. Bovendien schijnt deze NGO in 1994/1995 talrijke problemen te hebben gehad met de Kaapverdise autoriteiten vanwege een „gat” van diverse maanden bij het beheer van een AIDS-bestrijdingsproject waarvoor hetzelfde CESTAS van het DG VIII van de EU kredieten had ontvangen.

Wij verzoeken de Commissie derhalve onmiddellijk voor opheldering te zorgen, de mogelijkheid te overwegen om elke onrechtmatig gebleken financiering op te schorten, ter plaatse nauwgezet te controleren of de EU-fondsen daadwerkelijk en doeltreffend zijn gebruikt en na te gaan of er geen sprake is geweest van „vriendjespolitiek” van de kant van DG VIII en/of van een oppervlakkig beheer door de met de controles ter plaatse belaste ambtenaren.

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie
(8 januari 1998)

De Commissie wijst de bewering dat ze bij de financiering van niet-gouvernementele organisaties (NGO's) voor de uitvoering van de ontwikkelingssamenwerking aan vriendjespolitiek zou doen, met klem van de hand.

De Commissie gaat vóór goedkeuring van elk financieringsbesluit systematisch na of de door de Europese NGO's voorgelegde projecten en programma's verantwoord zijn en beoordeelt met name of ze in overeenstemming zijn met de ontwikkelingsstrategieën van de betrokken landen. De uitvoering wordt aandachtig gevolgd door de Commissie (zowel de diensten in Brussel als de betrokken delegatie); de voortzetting van de financiering hangt af van de stiptheid waarmee het project wordt uitgevoerd, soms zelfs in moeilijke omstandigheden.

De evaluatie- en controlemissies van de verschillende projecten ter plaatse worden professioneel en volstrekt onafhankelijk van de lokale autoriteiten en de betrokken NGO's uitgevoerd. Als een onregelmatigheid wordt vastgesteld, wordt de financiering onmiddellijk opgeschort. Het laatste gedeelte van de financiering wordt pas uitbetaald nadat een verslag omtrent de uitvoering is voorgelegd en gecontroleerd is dat de uitgaven verricht zijn volgens plan en in overstemming met de regels voor de besteding van de middelen.

Aan het Cestas-project voor gezondheidszorg in Angola is de laatste tranche nog niet betaald. De Commissie heeft namelijk vastgesteld dat de NGO moeilijkheden heeft gehad om het project uit te voeren in dit door troebelen verscheurde land en heeft Cestas gevraagd het project aan te passen, waardoor de actie wordt verlengd.

Met betrekking tot het Cestas-project in Kaapverdië heeft het ministerie van Volksgezondheid geklaagd over vertraging bij de levering van uitrusting voor het project. In 1993 werd het geschil na een evaluatiemissie bijgelegd. Het Cestas-project, waarbij alle in het contract voorziene prestaties verricht zijn, werd in 1994 beëindigd. Het project wordt op het ogenblik voortgezet met behulp van de dienst voor gezondheidsvoorlichting van het betreffende ministerie.

(98/C 187/39)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3604/97
van Franz Linser (NI) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Transeuropese netwerken — Brenner-basistunnel

Door de voorbereiding op de uitbreiding naar het oosten lijkt de aandacht bij de transeuropese netwerken naar de oost-westelijke richting te verschuiven. Op dit feit is onder andere ook op de Europese vervoersconferentie te Helsinki (23-25 juni 1997) gewezen.

Het Brenner-basistunnelproject is door de Europese Unie herhaaldelijk als prioritair doel bij de transeuropese netwerken aangewezen.

Kan de Commissie uitsluiten dat

1. er aan het geplande tijdschema iets zal veranderen, en
2. er door de voorbereiding op de uitbreiding naar het oosten wijzigingen in de financiële planning worden aangebracht?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(16 januari 1998)

Het spoorproject München/Verona (Brenner-as) maakt deel uit van het project voor een hogesnelheidslijn/gecombineerd-vervoertraject Berlin-Nürnberg/München-Verona, dat opgenomen is in de lijst van de 14 vervoersprojecten die de Europese Raad van Essen in 1994 zeer belangrijk achtte.

Voor zover de Commissie weet, zijn deze prioriteiten niet veranderd. Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de voorbereidingen voor de uitbreiding het tijdschema of het financieringsplan voor dit project zullen beïnvloeden.

Van bij de aanvang zijn de bij dit project betrokken lidstaten overeengekomen de Brenner-as zo te moderniseren dat er te allen tijde voldoende capaciteit beschikbaar is om aan de vraag te voldoen.

Wat het traject in het dal van de Inn in Oostenrijk betreft, vorderen de technische studies voor de aanpassing van de lijn voor vier sporen gestadig en zal het voorbereidend werk voor de verschillende gedeelten in 1998 van start gaan.

Voor de geplande Brenner-basistunnel hebben de betrokken staten reeds uitvoerige technische en economische haalbaarheidsstudies uitgevoerd, die een belangrijke rol hebben gespeeld bij de besluitvorming. In december 1997 heeft de Commissie samen met de betrokken ministers voor vervoer een reeks maatregelen goedgekeurd met betrekking tot het opstarten van de volgende voorbereidingsfase van het project.

Voor de financiering van de TEN-projecten zijn in de eerste plaats de betrokken lidstaten verantwoordelijk. De Gemeenschap kan in elk geval niet meer dan 10 % van de kosten van een project voor haar rekening nemen. Tot nu toe zijn alle haalbaarheidsstudies en technische studies voor het door het geachte parlementslid bedoelde project volgens plan verlopen, zowel wat het tijdschema als de inhoud betreft. Verwacht wordt dat dit ook het geval zal zijn voor de verdere technische studies en werkzaamheden voor het traject in het dal van de Inn in Oostenrijk.

De Europese Gemeenschap heeft financiële steun uit de begroting voor Trans-Europese vervoersnetwerken verleend voor een aantal reeds uitgevoerde haalbaarheidsstudies en technische studies. Ook werkt de Commissie mee aan de coördinatie van de samenwerking tussen de betrokken lidstaten bij de geleidelijke voorbereiding en uitvoering van het Brennerproject. In deze context steunt de Commissie ook onderzoek naar de mogelijkheid om voor de uitvoering van de Brenner-basistunnel partnerschappen voor openbare/particuliere financiering en ontwikkeling tot stand te brengen.

(98/C 187/40)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3607/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(13 november 1997)

Betreft: Mededeling van de Commissie over de gevolgen van de invoering van de euro voor de kapitaalmarkten (COM(97)0337 def.)

Voor wat betreft de markten met een vaste opbrengst is een van de mogelijkheden voor redenominatie van de uitstaande schuldredominatie op basis van minimumcoupures, met een compensatie volgens de „top-down”-methode.

Kan de Commissie met een specifiek werkdocument over deze methode komen?

(98/C 187/41)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3608/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreeft: Mededeling van de Commissie over de gevolgen van de invoering van de euro voor de kapitaalmarkten (COM(97)0337 def.)

Voor wat betreft de markten met een vaste opbrengst is een van de mogelijkheden voor redenominatie van de uitstaande schuldredominatie op basis van minimumcoupures, met een compensatie volgens de „top-down”-methode.

In het verslag wordt uitgelegd dat een nadeel van compensatiebetalingen, met name bij redenominatie volgens de „top-down”-methode wordt gevormd door de verandering in de kasstroom door couponbetalingen, en in de eindwaarde van de obligatie.

Kan de Commissie uitleggen waarom deze schommelingen nadelig zijn?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3607/97 en E-3608/97
van de heer de Silguy namens de Commissie
(13 februari 1998)

In de mededeling van de Commissie over de gevolgen van de invoering van de euro voor de kapitaalmarkten ⁽¹⁾ wordt een aantal methoden voor de redenominatie van uitstaande schulden onder de loep genomen. De twee belangrijkste daarvan zijn de zogenaamde „top-down”-methode en „bottom-up”-methode. In de mededeling wordt een voorkeur uitgesproken voor de „bottom-up”-methode. Bij deze methode treedt bij redenominatie geen verandering op in het totale volume aan uitgegeven effecten en blijven de mogelijke afrondingsfouten tot een niet-significant bedrag beperkt.

Bij de „top-down”-methode wordt de oorspronkelijke emissie gesplitst in een aantal „stukken” met een identieke minimumwaarde. Vervolgens worden deze stukken met behulp van de omrekeningsfactoren in euro omgerekend en op de dichtbijzijnde cent afgerond. Het nieuwe totaalbedrag van de emissie wordt dan berekend door de minimumcoupure in euro te vermenigvuldigen met het aantal stukken. Door afrondingsverschillen wijkt dit nieuwe totaal waarschijnlijk af van het bedrag dat wordt verkregen bij het direct omrekenen van de totale waarde van de emissie. Het verschil zou moeten worden gecorrigeerd door compensatiebetalingen.

De compensatiebetalingen zijn nodig om een eventuele kunstmatige vorming of vernietiging van kapitaal te voorkomen. Contante betaling van compensatie zou de emittent of belegger echter blootstellen aan herbelegingsrisico's. Compensatiebetalingen zouden er tevens toe leiden dat de kasstroom door couponbetalingen en de eindwaarde van de obligatie lichtelijk wordt gewijzigd. Dit kan gevolgen hebben voor de afgeleide instrumenten, daar afdekkingstransacties die vóór de redenominatie zijn afgesloten gebaseerd zijn op de precieze waarde van de kasstromen die bij couponbetalingen en bij de aflossing worden verwacht. Als dergelijke kasstromen, hoe weinig ook, worden gewijzigd, komen zij niet meer overeen met de transacties met de afgeleide instrumenten. Als voor een „top-down”-methode wordt gekozen moet worden getracht dit soort problemen te vermijden. Zoals hierboven echter reeds werd gesteld, zou de verstoring alleen optreden als uitstaande contracten betreffende afgeleide instrumenten betrekking hebben op de obligatie vóór de redenominatie.

In de mededeling van de Commissie (blz. 13 en 14 van de Nederlandse versie) zijn enkele gedetailleerde voorbeelden ter illustratie van de „top-down”-methode opgenomen.

⁽¹⁾ COM(97) 337 def.

(98/C 187/42)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3616/97
van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie
(10 november 1997)

Betreeft: Toepassing van verordening 3577/92

In het verslag van de Commissie aan de Raad over de toepassing van verordening 3577/92 ⁽¹⁾ wordt onder punt 5.5 vermeld dat de Commissie van oordeel is dat op een bepaalde datum (waarover nog een besluit moet worden genomen) op de gehele markt van de EU voor cabotage in het zeevervoer de voorwaarden tot aanstelling van bemanningen door de vlaggestaat van kracht moeten zijn. Voor een soortgelijke regeling — met bepaalde uitzonderingen — wordt gepleit ten aanzien van de lijndiensten met veerboten.

Kan de Commissie in dit verband de volgende vragen beantwoorden:

1. Is een dergelijke wijziging van artikel 3 van verordening 3577/92, die in de praktijk zal leiden tot een daling van het aantal communautaire werknemers als bemanning op de schepen, in overeenstemming met de richtsnoeren die zij tot bevordering van de werkgelegenheid heeft vastgesteld?
2. Houdt zij geen rekening met de bijzondere gevolgen voor de eilanden, die een groot gedeelte van — bijvoorbeeld de Griekse — werknemers op schepen leveren en die op grond van het Verdrag van Amsterdam door de Commissie worden gesteund?
3. Heeft zij geen oog voor de veiligheidsproblemen die zich zullen voordoen bij heterogene bemanningen op schepen die passagiers en voertuigen vervoeren, in welk verband moet worden gewezen op de tragische ongelukken die om een reeks redenen in de Europese Unie hebben plaatsgevonden; is zij bereid een dergelijke verantwoording op zich te nemen?
4. Waarom gebruikt zij, terwijl in artikel 3 van de verordening sprake is van „bemanning” in de zin van „het bemannen” („manning”), in haar verslag de term „bemanning” in de zin van „crew”?
5. Heeft zij concrete voorstellen ingediend tot wijziging van artikel 3 van verordening 3577/92, en zo ja, welke; kan zij tevens steun verlenen aan het beginsel van het „gastheerland” („host state”), hetgeen in overeenstemming zou zijn met de uitgangspunten van bestrijding van de werkloosheid en bevordering van de werkgelegenheid en ontwikkeling in de Europese Unie?

(¹) PB L 364 van 12.12.1992, blz. 7.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(10 december 1997)

Zoals het geacht Parlementslid weet, zijn in Verordening (EEG) nr. 3577/92 de voorschriften vastgelegd voor de toepassing van het beginsel van het vrij verrichten van diensten op het zeevervoer binnen de lidstaten. Deze richtlijn is niet bedoeld om de werkgelegenheid te bevorderen. In het door het geachte Parlementslid genoemde verslag wordt echter rekening gehouden met de gevoelige werkgelegenheidssituatie in eilandgebieden. De Commissie heeft derhalve een specifieke bepaling voorgesteld voor regelmatige passagiers- en veerdiensten voor wat betreft eilandcabotage, hetgeen de lidstaat in de gelegenheid stelt de werkgelegenheid van zeevarenden uit de Gemeenschap te beschermen. Aangezien het grootste aandeel van boordpersoneel bij cabotage in deze sector geconcentreerd is, is de Commissie van mening dat de voorgestelde benadering past in het kader van haar werkgelegenheidsbeleid. Bovendien moet er aan worden herinnerd dat voor het specifieke geval van Griekse eilanden een bijkomende afwijking gedurende vijf jaar is toegestaan krachtens de verordening om meer tijd te geven om in te spelen op de liberalisering.

De Commissie is op de hoogte van het nodige veiligheidsprobleem dat een heterogene bemanning aan boord van passagiersschepen en veerboten kan veroorzaken. Krachtens Richtlijn 94/58/EG van de Raad inzake het minimum-opleidingsniveau van zeevarenden (¹) mogen de lidstaten eisen dat een gemeenschappelijke werktaal wordt vastgesteld en in het logboek van het schip wordt vastgelegd. Bovendien bepaalt de regelgeving dat een aantal bemanningsleden, met name die op de monsterrol zijn genoemd om passagiers in noodsituaties te helpen, over communicatieve vaardigheden moeten beschikken die toereikend zijn voor dat doel en die onder andere kunnen betekenen dat zij de taal (of talen) spreken die aansluit bij de voornaamste nationaliteiten van de passagiers die op dat traject worden vervoerd. De Commissie is momenteel ook bezig met een kaderrichtlijn op te stellen inzake de veiligheidsvoorschriften voor de exploitatie van regelmatige veer- en hogesnelheidspassagiersdiensten in de Gemeenschap.

In artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3577/92 komen alle aspecten met betrekking tot de bemanning aan de orde. In het verslag hebben deze twee door u genoemde termen dezelfde betekenis. Met name bij de beoordeling van het aantal arbeidsplaatsen bij passagiers- en veerdiensten en cruise-activiteiten wordt het kajuit- en keukenpersoneel beschouwd als deel van de bemanning.

Er bestaan momenteel geen concrete voorstellen om Verordening (EEG) nr. 3577/92 te wijzigen.

(¹) PB L 319 van 12.12.1994.

(98/C 187/43)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3621/97
van Giuseppe Rauti (NI) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Bescherming van de arbeidsomstandigheden van personeel in de commerciële luchtvaart

Volgt de Commissie de felle polemieken die in vrijwel alle landen van de Unie, en met name in Italië, gaande zijn over de arbeidsomstandigheden van werknemers — piloten, technici en bemanning — in de commerciële luchtvaart?

De betrokkenen oordelen dat hun arbeidsomstandigheden bijzonder slopend zijn geworden, mede omdat het werktempo als gevolg van de toenemende concurrentie tussen de luchtvaartmaatschappijen steeds hoger wordt. Dat leidt tot vermindering van het weerstandsvermogen van het lichaam en dus tot een verhoogd risico op met name tropische infecties, zoals blijkt uit de studies van professor Scano.

Is de Commissie, gezien het bovenstaande, voornemens iets te doen voor het luchtvaartpersoneel?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(21 januari 1998)

Zoals de geachte afgevaardigde waarschijnlijk wel weet, ressorteert de sector burgerluchtvaart niet onder Richtlijn van de Raad 93/104/EEG van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd ⁽¹⁾.

De Commissie bereidt momenteel voorstellen voor de regulering van de werktijd en rustpauzes in deze sector voor. De lopende initiatieven zijn gebaseerd op de antwoorden op het witboek van de Commissie van juli 1997 over de van de richtlijn betreffende de arbeidstijd uitgesloten sectoren en activiteiten. De voorstellen moeten tegen de zomer van 1998 door de Commissie zijn goedgekeurd.

Richtlijn van de Raad 89/391/EEG betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk ⁽²⁾ verlangt echter van de werkgevers dat zij binnen het kader van hun verantwoordelijkheden, de nodige maatregelen nemen ter bescherming van de veiligheid en gezondheid van de werknemers. Een van de algemene beginselen van preventie, waarop de werkgever de tenuitvoerlegging van die maatregelen moet baseren is 'de ontwikkeling van een samenhangend geheel dat de techniek, de organisatie van het werk, de arbeidsomstandigheden, de sociale betrekkingen en de invloed van omgevingsfactoren op het werk omvat' (artikel 6, lid 2, onder g)).

De richtlijn is door Italië omgezet en het is aan de Italiaanse overheid, te beslissen hoe zij in praktijk dient te worden gebracht.

De Commissie heeft de preventie van stress op het werk gekenschetst als een belangrijk aspect van de gezondheid en veiligheid en zij is voornemens richtsnoeren op te stellen over stress op het werk, die rekening houden met de aanbevelingen in het verslag over met werk samenhangende stress dat haar tripartiete Raadgevend comité voor de veiligheid, hygiëne en gezondheidsbescherming op het werk heeft opgesteld en dat direct naar de geachte afgevaardigde en naar het Secretariaat van het Europees Parlement wordt gestuurd. De Commissie meent dat deze acties ook in aanmerking komen voor toepassing in specifieke bedrijven of beroepen.

⁽¹⁾ PB L 307 van 13.12.1993.

⁽²⁾ PB L 183 van 29.6.1989.

(98/C 187/44)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3624/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Oostenrijk

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Oostenrijk van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/45)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3625/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in België

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook België van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/46)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3626/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Denemarken

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Denemarken van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/47)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3627/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Finland

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Finland van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/48)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3628/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Frankrijk

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Frankrijk van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/49)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3629/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Duitsland

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Duitsland van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/50)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3630/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Griekenland

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Griekenland van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/51)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3631/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Ierland

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Ierland van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/52)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3632/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Luxemburg

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Luxemburg van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/53)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3633/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Nederland

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Nederland van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/54)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3634/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Portugal

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Portugal van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/55)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3635/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in het Verenigd Koninkrijk

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook het Verenigd Koninkrijk van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/56)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3636/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Spanje

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Spanje van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

(98/C 187/57)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3637/97
van Luciano Vecchi (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Garanties voor de toegang tot werkgelegenheidsinitiatieven in Zweden

Zoals reeds in eerdere vragen is gesignaleerd, blijkt het besluit van de Italiaanse autoriteiten om van non-profitorganisaties bankgaranties te eisen als zij deel willen nemen aan werkgelegenheidsinitiatieven, kostbaar te zijn en nadelig voor organisaties die duidelijk moeite hebben om eigen financiële garanties te verstrekken.

Wetende dat de wetgeving ter zake van lidstaat tot lidstaat verschilt, vraag ik de Commissie of ook Zweden van non-profit organisaties (en in het algemeen van bedrijven die tot de sociale economie en het „derde systeem” behoren) financiële of bankgaranties eist en zo ja, op welke voorwaarden.

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3624/97, E-3625/97, E-3626/97, E-3627/97, E-3628/97, E-3629/97,
E-3630/97, E-3631/97, E-3632/97, E-3633/97, E-3634/97, E-3635/97, E-3636/97, E-3637/97
van de heer Papoutsis namens de Commissie
(30 januari 1998)

De Commissie heeft geen gegevens over de door de lidstaten opgelegde verplichting dat verenigingen zonder winstoogmerk een bankgarantie moeten stellen om te kunnen genieten van de financiële steun die in het kader van de verschillende communautaire programma's wordt verleend. Deze materie valt onder het nationale recht.

Wat de toekenning van subsidies in het kader van het Werkgelegenheidsinitiatief betreft, is het de taak van de nationale overheid, die de overeenkomsten met de projectbeheerders sluit, om overeenkomstig de geldende nationale voorschriften een bankgarantie te eisen. In Duitsland, Griekenland, Spanje, Oostenrijk en Portugal wordt van potentiële projectbeheerders doorgaans geen dergelijke garantie gevraagd om in het Werkgelegenheidsinitiatief te mogen stappen.

Het stellen van een bankgarantie kan inderdaad een extra last vormen, met name voor ondernemingen in de sociale sector, maar het kan evenmin worden ontkend dat een dergelijke garantie absoluut noodzakelijk is wanneer de gebrekkige uitvoering van een overeenkomst financiële gevolgen heeft die de draagkracht van de debiteur te boven gaan.

Het Financieel Reglement van 21 december 1977 ⁽¹⁾, zoals gewijzigd ⁽²⁾ op 18 september 1995, dat van toepassing is op de algemene begroting van de Gemeenschap, eist dat de contractant een zekerheid stelt wanneer een zeer belangrijke opdracht wordt geplaatst of een project wordt gesteund waarmee hoge bedragen zijn gemoeid. De meeste verenigingen uit de sociale sector worden echter zelden met deze verplichting geconfronteerd, gezien de beperkte omvang van de projecten die zij voorstellen.

⁽¹⁾ PB L 356 van 31.12.1977.

⁽²⁾ PB L 240 van 7.6.1995.

(98/C 187/58)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3638/97
van Christof Tannert (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Erkenning in de gehele EU van de opleiding in sociaal-pedagogische en sociale- zorgberoepen in de deelstaat Berlijn

De senaat van Berlijn beoogt met een wet te komen over de overheidserkenning van sociaal-pedagogische en sociale-zorgberoepen in Berlijn (Sozialberufe-Anerkennungsgesetz-SozBAG). Dit houdt in dat bij de opleiding (tot nu toe een studie van drie jaar en een stageperiode) van sociaal werkers en sociaal-pedagogen tijdens een overgangstijd tot uiterlijk 31.12.2006 de huidige duur van de stageperiode van thans twaalf maanden met een half jaar tot zes maanden wordt verkort.

Kan de Commissie mededelen of er nog sprake is van een erkenning van de opleiding in sociaal-pedagogische en sociale-zorgberoepen in de gehele EU op grond van de voorgeschreven verkorte opleidingstijd (in plaats van twaalf nog maar zes maanden stage) in de deelstaat Berlijn?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(6 januari 1998)

De vraag van de geachte afgevaardigde betreft een soortgelijke situatie als in schriftelijke vraag E-1936/97 ⁽¹⁾ al aan de orde is gesteld. De erkenning van diploma's voor de uitoefening van het beroep van sociaal-pedagoog of sociaal werker in lidstaten waar deze beroepen zijn gereguleerd, valt onder de communautaire richtlijnen waarmee een algemeen stelsel van erkenning van diploma's is ingevoerd. Afhankelijk van het niveau van de diploma's waarmee de opleidingen worden afgesloten, geldt Richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hogeronderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten ⁽²⁾, of Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG ⁽³⁾.

Iedere lidstaat kan zelf het niveau bepalen van de beroepskwalificaties die nodig zijn om op zijn grondgebied het beroep van sociaal-pedagoog of sociaal werker uit te oefenen. Door deze richtlijnen zijn immers niet de opleidingen geharmoniseerd, maar is enkel een erkenningsstelsel ingesteld waardoor een diploma dat in de ene lidstaat toegang geeft tot een bepaald beroep, moet worden erkend om, ondanks de verschillende onderwijsstelsels, datzelfde beroep ook in een andere lidstaat te kunnen uitoefenen. Dit diploma komt in aanmerking voor de erkenningsmechanismen die zijn vastgesteld in Richtlijn 92/51/EEG. Ingevolge deze richtlijn mogen de autoriteiten van de ontvangende lidstaat in het geval van wezenlijke verschillen — inzake duur of inhoud — tussen de door de migrant gevolgde opleiding en de in de ontvangende lidstaat vereiste opleiding een compenserende maatregel opleggen (een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid). Bijgevolg is het, gezien de duur van de nieuwe opleiding in Duitsland en de in de ontvangende lidstaat vereiste duur, mogelijk dat in bepaalde gevallen de toepassing van een van deze compenserende maatregelen gerechtvaardigd is.

⁽¹⁾ PB C 21 van 22.1.1998, blz. 122.

⁽²⁾ PB L 19 van 24.1.1989.

⁽³⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

(98/C 187/59)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3639/97

van David Martin (PSE) aan de Commissie

(13 november 1997)

Betreft: Gebruik van primaten als proefdieren in laboratoria

Kan de Commissie uiteenzetten wat haar interpretatie is van artikel 7, lid 3, tweede alinea, van richtlijn 86/609/EEG ⁽¹⁾ („Proeven met dieren die uit de vrije natuur afkomstig zijn mogen alleen worden verricht indien proeven met andere dieren voor het doel van de proef niet geschikt zijn”) en kan zij mededelen hoe zij deze bepaling denkt op te nemen in het ontwerp van een communautaire beleidsverklaring betreffende het gebruik van primaten als proefdieren in laboratoria?

⁽¹⁾ PB L 358 van 18.12.1986, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(19 december 1997)

Het geachte Parlementslid informeert naar het gebruik van primaten als proefdieren en de interpretatie van artikel 7, lid 3, twee alinea, van Richtlijn 86/609/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt. Artikel 164 van het EG-Verdrag bepaalt dat het Hof van Justitie de eerbiediging van het recht bij de uitlegging en toepassing van dit Verdrag verzekert en derhalve valt de interpretatie van deze richtlijn onder de verantwoordelijkheid van het Hof van Justitie.

Hoewel zij in verband hiermee een voorbehoud moet maken is de Commissie van mening dat op grond van de artikel 7, lid 3, artikel 19, lid 4 en artikel 21 van de richtlijn een van de uitgangspunten waarop de richtlijn is gebaseerd is, dat gefokte dieren voor experimenten worden gebruikt.

Overeenkomstig artikel 7, lid 3, eerste alinea moet de keuze van de diersoort zorgvuldig worden overwogen en desgevraagd tegenover het verantwoordelijke gezag worden toegelicht. In geval van verschillende mogelijkheden moet de keuze vallen op die proeven waarbij gebruik wordt gemaakt van een zo gering mogelijk aantal dieren, waarbij dieren betrokken zijn met de laagste graad van neurofysiologische gevoeligheid, en zo min mogelijk pijn lijden, ongemak of blijvend letsel wordt berokkend en die de grootste kans bieden op bevredigende resultaten.

Volgens artikel 7, lid 3, tweede alinea, mogen proeven met dieren die uit de vrije natuur afkomstig zijn alleen worden verricht indien proeven met andere dieren niet geschikt zijn voor het doel van de proef.

Overeenkomstig artikel 19, lid 4, mogen in de gebruikende instellingen uitsluitend dieren worden gebruikt die zijn geleverd door fokinstellingen of toeleverende instellingen, behoudens een algemene of speciale vrijstelling die is verkregen overeenkomstig door het verantwoordelijk gezag te geven voorschriften.

Artikel 21 bepaalt dat primaten die bestemd zijn voor gebruik bij proeven gefokt moeten zijn tenzij een algemene of speciale vrijstelling is verkregen overeenkomstig door het verantwoordelijke gezag te geven voorschriften.

Uit deze bepalingen blijkt dat experimenten in het kader van de richtlijn met primaten die uit het wild afkomstig zijn alleen mogen worden uitgevoerd wanneer er geen keuze is uit experimenten met dieren met een lagere graad van neurofysiologische gevoeligheid, wanneer experimenten met primaten die niet uit het wild afkomstig zijn niet voldoende zijn voor de doelstelling van de experimenten of wanneer een speciale vrijstelling is verkregen overeenkomstig door het verantwoordelijk gezag te geven voorschriften.

Hieruit volgt dat een lidstaat die een experiment op primaten uit de vrije natuur toestaat dat, gezien de doelstellingen van het experiment, ook op andere dieren dan primaten uit de vrije natuur zou kunnen worden uitgevoerd een inbreuk is op artikel 7, lid 3, tweede alinea, van deze richtlijn. Op dezelfde wijze zijn experimenten die uitgevoerd worden op primaten uit de vrije natuur in strijd met artikel 7, lid 3, tweede alinea, van de richtlijn, aangezien wetenschappelijk niet is aangetoond dat in het licht van de doelstelling van het experiment, een experiment op primaten die niet uit de vrije natuur afkomstig zijn niet toereikend is.

Voor wat betreft de vraag van het geachte Parlementslid over hoe de Commissie denkt artikel 7, lid 3, tweede alinea, van Richtlijn 86/609/EEG op te nemen in het ontwerp van een communautaire beleidsverklaring betreffende het gebruik van primaten als proefdieren in laboratoria wijst de Commissie op het antwoord op zijn schriftelijke vraag E-3641/97 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB C 158 van 25.5.1998, blz. 166.

(98/C 187/60)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3640/97

van David Martin (PSE) aan de Commissie

(13 november 1997)

Betreft: Proeven met uit de vrije natuur afkomstige dieren

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen momenteel door haarzelf en de lidstaten worden genomen om te verzekeren dat uit de vrije natuur afkomstige primaten niet voor dierproeven worden gebruikt wanneer andere dieren 'voor het doel van de proef geschikt zijn'?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(18 december 1997)*

Het is aan de lidstaten ervoor te zorgen dat de bepalingen van Richtlijn 86/609/EEG betreffende de bescherming van dieren die voor experimentele en andere wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt ⁽¹⁾ op hun grondgebied worden nageleefd. Een vrijstelling om niet speciaal voor dit doel gefokte dieren te gebruiken kan worden verkregen „overeenkomstig door het verantwoordelijk gezag te geven voorschriften” (artikel 19, lid 4, van de richtlijn) en het is aan de lidstaten om te bepalen of de aanvrager voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat „andere dieren voor het doel van de proef niet geschikt zijn”.

De Commissie heeft alleen tot taak na te gaan of de lidstaten de richtlijn correct hebben omgezet en toegepast. Wat betreft de bepalingen over het gebruik van niet speciaal daartoe gefokte dieren, zoals omschreven in de artikelen 7, lid 3, 19, lid 4 en 21, heeft de Commissie vier inbreukprocedures ingeleid die ten dele één of meer van bovengenoemde artikelen betreffen. Slechts één van deze procedures betreft een onjuiste toepassing; de overige hebben betrekking op de tenuitvoerlegging in de nationale wetgeving.

⁽¹⁾ PB L 358 van 18.12.1986.

(98/C 187/61)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3642/97**van Clive Needle (PSE) aan de Commissie***(13 november 1997)*

Betreft: Toeneming van het aantal gevallen van tuberculose

De Wereldgezondheidsorganisatie heeft onlangs een schokkend rapport gepubliceerd over de toeneming van het aantal gevallen van tuberculose. In dit rapport wordt een aantal ontwikkelingslanden plus Letland, Estland en de Russische Federatie aangemerkt als „hot spots”, waar tuberculose inmiddels resistent is tegen antibiotica en de behandeling wordt omschreven als „therapeutische anarchie”.

Dit heeft uiteraard gevolgen voor verschillende aspecten van het EU-beleid en de EU-praktijk in het kader van de bevoegdheden op het gebied van de volksgezondheid als vastgelegd in artikel 129 van het Verdrag.

Is de Commissie daarom voornemens met spoed haar beleid met betrekking tot de bestrijding van tuberculose uiteen te zetten en daarbij bijzondere aandacht te schenken aan landen die kandidaat zijn voor het EU-lidmaatschap, gezien het feit dat volksgezondheidsvraagstukken in de voorstellen betreffende Agenda 2000 onvoldoende aan bod zouden komen?

(98/C 187/62)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3643/97**van Clive Needle (PSE) aan de Commissie***(13 november 1997)*

Betreft: Toeneming van het aantal gevallen van tuberculose

De Wereldgezondheidsorganisatie heeft onlangs een schokkend rapport gepubliceerd over de toeneming van het aantal gevallen van tuberculose. In dit rapport wordt een aantal ontwikkelingslanden plus Letland, Estland en de Russische Federatie aangemerkt als „hot spots”, waar tuberculose inmiddels resistent is tegen antibiotica en de behandeling wordt omschreven als „therapeutische anarchie”.

Dit heeft uiteraard gevolgen voor verschillende aspecten van het EU-beleid en de EU-praktijk in het kader van de bevoegdheden op het gebied van de volksgezondheid als vastgelegd in artikel 129 van het Verdrag.

Is de Commissie daarom voornemens met spoed haar beleid met betrekking tot de bestrijding van tuberculose uiteen te zetten en daarbij bijzondere aandacht te schenken aan de ondersteuning van gezondheidsprogramma's in landen die PHARE-steun ontvangen?

(98/C 187/63)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3644/97
van Clive Needle (PSE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Toeneming van het aantal gevallen van tuberculose

De Wereldgezondheidsorganisatie heeft onlangs een schokkend rapport gepubliceerd over de toeneming van het aantal gevallen van tuberculose. In dit rapport wordt een aantal ontwikkelingslanden plus Letland, Estland en de Russische Federatie aangemerkt als „hot spots”, waar tuberculose inmiddels resistent is tegen antibiotica en de behandeling wordt omschreven als „therapeutische anarchie”.

Dit heeft uiteraard gevolgen voor verschillende aspecten van het EU-beleid en de EU-praktijk in het kader van de bevoegdheden op het gebied van de volksgezondheid als vastgelegd in artikel 129 van het Verdrag.

Is de Commissie daarom voornemens met spoed haar beleid met betrekking tot de bestrijding van tuberculose uiteen te zetten en daarbij speciaal aandacht te schenken aan de ondersteuning van gezondheidsprogramma's in ontwikkelingslanden?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3642/97, E-3643/97 en E-3644/97
van de heer Flynn namens de Commissie

(20 januari 1998)

De geachte afgevaardigde verwijst naar een recent perscommuniqué van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) waarin melding wordt gemaakt van het opdoemen van „gevoelige zones”, waarin het vrijwel onmogelijk is geworden de bevolking tegen farmacoresistente stammen te beschermen. Dit communiqué is gebaseerd op een studie, getiteld „Anti-Tuberculosis Drug Resistance in the World”, die in talrijke landen in alle werelddelen gevallen van multiresistente bacillaire tuberculose inventariseert. Het Europese continent wordt voornamelijk getroffen door de tussenpositie van de oosteuropese landen (Rusland, Letland, Estland).

Sedert 1996 financiert de Commissie op dit gebied de oprichting van een Europees tuberculosemonitoring netwerk, EuroTB genaamd. Dit netwerk is niet tot de lidstaten beperkt. De verzamelde gegevens hebben betrekking op 49 landen van de regio Europa van de WHO, waartoe ook de 15 lidstaten behoren. Dit netwerk handelt in nauwe samenwerking met de WHO en de internationale unie tegen tuberculose en longziekten.

Overigens verzamelt en analyseert EuroTB sedert 1997, ten einde beter rekening te kunnen houden met dit multi-resistentieprobleem, eveneens de gegevens betreffende resistenties tegen antituberculose behandelingen.

Wat het specifieke probleem van de landen die kandidaat zijn voor toetreding tot de Gemeenschap betreft, heeft de Commissie een preliminaire evaluatie verricht van de staat van de gezondheid en van het gezondheidsstelsel in de context van de voorbereiding op de toetreding tot de Gemeenschap. De eerste constatering onderstreept de bezorgdheid van de Commissie ten aanzien van het weer opklaaien van overdraagbare ziekten in verscheidene kandidaatlanden en de problemen die deze situatie niet alleen voor deze landen, maar tevens voor de Gemeenschap kan doen ontstaan.

De Commissie overweegt maatregelen die ter verbetering van de situatie ten aanzien van deze overdraagbare ziekten in de kandidaatlanden kunnen worden genomen, op te nemen in het kader van de toetredingspartnerschappen die zij bezig is voor te bereiden.

Hoewel de Commissie geen specifiek tuberculosebestrijdingsprogramma in de ontwikkelingslanden financiert, draagt zij door middel van talrijke door haar gesteunde gezondheidsprogramma's aanzienlijk bij aan de bestrijding van dit belangrijke volksgezondheidsprobleem waarmee vele ontwikkelingslanden worden geconfronteerd.

Zij doet dit door steun te verlenen aan verschillende soorten projecten, met name projecten ter ontwikkeling van eerste-lijnsgezondheidszorg en steun aan sanitaire districten; programma's ter verbetering van de beschikbaarheid van en van de toegang tot essentiële medicamenten, waarvan antituberculose behandelingen een integrerend deel uitmaken, en tenslotte preventie-acties op het gebied van het menselijk immunodeficiëntie virus en het verworven immunodeficiëntiesyndroom (HIV/AIDS). HIV/AIDS is immers een van de oorzaken voor het weer toenemen van tuberculose, met name in Afrika ten zuiden van de Sahara. Een optreden ter vermindering van de uitbreiding van de HIV/AIDS-epidemie kan dus het met deze epidemie verbonden voorkomen van tuberculose doen afnemen.

Voor de landen van Afrika, het Caraïbisch gebied en in de Stille Oceaan belopen de uit hoofde van het zevende Europees Ontwikkelingsfonds voor deze verschillende soorten projecten vastgelegde bedragen bijna 270 miljoen ecu. Eveneens zijn aanzienlijke bedragen op dit gebied toegekend in de landen van het Middellandse-Zeegebied, Azië en Latijns-Amerika.

(98/C 187/64)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3659/97
van María Izquierdo Rojo (PSE) aan de Commissie
(19 november 1997)

Betreft: Autovrije steden

Wat denkt de Commissie van de uitspraak dat „de club van autovrije steden en hun plannen uitsluitend tot doel hebben hun bestuurders snoepreispjes te bezorgen, en dat het hele project neerkomt op verspilling van gemeentegeld”?

Dergelijke uitspraken bezorgen dit initiatief een kwalijke reputatie. Wat vindt de Commissie hiervan?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(23 januari 1998)

Het autovrije-stedennetwerk telt zo'n 60 plaatselijke autoriteiten over heel Europa die zich inzetten voor de terugdringing van de verkeersintensiteit en voor de promotie van milieuvriendelijke vervoermiddelen in stedelijke gebieden. Dit netwerk wordt deels gefinancierd door de Commissie. Het stelt de steden in staat het genoemde doel na te streven, met name door zowel op technisch als op politiek niveau de uitwisseling van ervaringen en de overdracht van knowhow te vergemakkelijken. Mogelijkheden voor een duurzame mobiliteit worden opgespoord en in het licht van de schijnwerpers geplaatst. Aan goede praktijken wordt meer bekendheid gegeven. Deze activiteiten maken het noodzakelijk dat de vertegenwoordigers van de steden af en toe reizen ondernemen. Uit de informatie waarover de Commissie beschikt, blijkt dat minder dan 12 % van de totale autovrije-stadskredieten in 1997 bestemd was voor reis- en verblijfkosten.

Het netwerk „Autovrije steden” tracht de verantwoordelijken voor de stedelijke mobiliteit met elkaar in contact te brengen. Dit is het hoofddoel van zes werkgroepen die de voornaamste stedelijke transportthema's behandelen. De activiteiten van de werkgroepen worden gesteund door grotere evenementen zoals seminars en conferenties, waarbij de plaatselijke autoriteiten, zowel op politiek als op technisch niveau, betrokken zijn.

Het succes van het netwerk blijkt uit het aantal projecten die door de steden op touw worden gezet. Deze zijn ofwel het direct resultaat van de overdracht van ervaring en knowhow, ofwel de vrucht van de samenwerking tussen enkele autovrije steden. Met het netwerk, dat nu regelmatig samenwerkt met de Commissie, zijn in tal van steden positieve resultaten geboekt: het gebruik van de eigen wagen is teruggedrongen, de lucht wordt schoner, energie wordt rationeler gebruikt en de levenskwaliteit verbeterd.

(98/C 187/65)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3679/97
van Patricia McKenna (V) aan de Raad
(19 november 1997)

Betreft: Repressie door de Birmaanse autoriteiten

Op 28 oktober 1997 werden diverse arrestaties verricht toen leden van de Nationale Liga voor Democratie (NLD) probeerden te vergaderen in een kantoor in de gemeente Mayangone nabij de Birmaanse hoofdstad Rangoon. De activisten wilden vergaderen met hun leider Aung San Suu Kyi, maar stootten daarbij op barricades van de veiligheidstroepen.

Op het moment dat ik deze vraag opstel, worden acht van de arrestanten nog steeds vastgehouden. Mensenrechtenorganisaties sluiten niet uit dat zij gefolterd zijn.

Is de Raad op de hoogte van dit incident? Wat heeft hij ondernomen? Zal hij de aanhoudende onderdrukking van vreedzame activiteiten in Birma op de volgende EU/ASEAN-vergadering ter sprake brengen? Overweegt de Raad nieuwe economische sancties tegen Birma als er aan dit soort incidenten geen einde komt?

Antwoord*(19 maart 1998)*

Op 6 oktober 1997 heeft de Raad van de Europese Unie besloten het gemeenschappelijk standpunt betreffende Birma opnieuw voor een periode van zes maanden te verlengen. Dit standpunt was aangenomen op 28 oktober 1996 ⁽¹⁾; het behelst administratieve sancties zoals beperkte bewegingsvrijheid van al het militaire personeel van diplomatieke missies van Birma in de Europese Unie, een verbod op alle verkoop van militaire uitrusting aan Birma, visumbeperkingen voor de leden van de heersende junta en hun familieleden en de opschorting van alle gesprekken op hoog niveau tussen de Europese Unie en ambtenaren van het regime. Aangezien het onwaarschijnlijk is dat de recente vervanging van enkele leden van de Birmaanse junta, de ontbinding van de Staatsraad voor Herstel van Orde en Gezag (SLORC) en de instelling van de Staatsraad voor Vrede en Ontwikkeling (SPDC) drastische veranderingen met zich mee zullen brengen, blijft het beleid van de Unie voorlopig ongewijzigd.

Dit beleid is bekend. De Unie heeft herhaaldelijk in krachtige publieke verklaringen de mensenrechtensituatie en het gebrek aan democratie in Birma betreurd. Telkens weer heeft de Unie bij de SLORC aangedrongen op het aankopen van een eervolle dialoog met alle democratische oppositiepartijen, waaronder de Nationale Liga voor Democratie, waarvan sommige leden op 28 oktober 1997 gearresteerd zijn.

De Unie volgt de ontwikkelingen in Birma op de voet en hamert bij zijn internationale gesprekspartners, voornamelijk de ASEAN-staten, voortdurend op de behoefte aan hervormingen in Birma en op de belangrijke rol van deze landen om de heersers in Rangoon onder druk te zetten en verandering te doen aanvaarden.

De Raadsinstanties buigen zich momenteel opnieuw over het op 28 oktober 1996 aangenomen gemeenschappelijk standpunt. Er is een brede consensus vóór een verlenging met nogmaals een periode van zes maanden vanaf 29 april, de datum waarop dit gemeenschappelijk standpunt verstrijkt. Momenteel overweegt de Unie geen bijkomende maatregelen zoals economische sancties.

⁽¹⁾ PB L 287 van 08.11.1996.

(98/C 187/66)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3692/97**van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie***(19 november 1997)*

Betreft: De gevolgen van wijzigingen in het PHARE-programma voor Estland

De Europese Unie verleent steun aan de Midden- en Oost-Europese landen met behulp van het PHARE-programma. De richtsnoeren van de Commissie voor het PHARE-programma voor de komende jaren brengen enkele wijzigingen in het programma met zich mee. Welke invloed denkt de Commissie dat de wijzigingen zullen hebben op de steun die in 1998 aan Estland verleend zal worden ten opzichte van de steun in 1997?

(98/C 187/67)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3699/97**van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie***(19 november 1997)*

Betreft: De besteding van middelen in Estland in het kader van het PHARE-programma

De Europese Unie verleent steun aan de Midden- en Oost-Europese landen met behulp van het PHARE-programma. Deze steun heeft waarschijnlijk in hoge mate bijgedragen aan de ontwikkeling van de landen die het lidmaatschap van de Europese Unie hebben aangevraagd. Kan de Commissie toelichten op welke wijze de in het kader van het PHARE-programma toegewezen middelen in Estland zijn besteed?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3692/97 en E-3699/97
van de heer Van den Broek namens de Commissie**

(21 januari 1998)

De Commissie deelt het geachte Parlementslid betreffende het PHARE-programma voor 1997 en 1998 in Estland het volgende mee:

1. Programma voor 1997

a) Nationaal programma

Het in 1997 door PHARE gefinancierde nationaal operationeel programma ten bedrage van in totaal 29,6 miljoen ecu omvat de volgende onderdelen:

Onderdeel	Begroting in miljoen ecu
Europese integratie, met hervorming van de overheidsdiensten, versterking van de statistische dienst, douane en derde pijler	9,4
Regionale ontwikkeling	3,0
Beheer van de openbare sector, waaronder gezondheid, onderwijs, taalopleidingen, privatisering en fiscale sector	7,9
Infrastructuur, waaronder vervoer, milieu en energie	9,3

Bovendien is 1,2 miljoen ecu vastgelegd voor Tempus.

Het financieringsmemorandum voor het programma voor 1997 werd in februari 1997 ondertekend en de tenuitvoerlegging van het programma is aan de gang. De resultaten kunnen echter pas worden beoordeeld als de onderdelen van het individueel programma helemaal zijn uitgevoerd.

b) Programma voor grensoverschrijdende samenwerking

Voor grensoverschrijdende samenwerking is 3,1 miljoen ecu vastgelegd.

2. Programma voor 1998

De programmering van het PHARE-programma voor 1998 zal pas in het tweede kwartaal van 1998 plaatsvinden. Het programma zal zich echter concentreren op de meeste prioriteiten die in het advies van de Commissie inzake Estland vastgelegd zijn, waarvoor ongeveer 30 % aan ondersteuning van de instellingen zal worden besteed en 70 % aan steun voor bepaalde investeringen in sectoren zoals milieu, vervoer en landbouw.

(98/C 187/68)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3693/97

van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie

(19 november 1997)

Betreeft: De besteding van middelen in de Tsjechische Republiek in het kader van het PHARE-programma

De Europese Unie verleent steun aan de Midden- en Oost-Europese landen met behulp van het PHARE-programma. Deze steun heeft waarschijnlijk in hoge mate bijgedragen aan de ontwikkeling van de landen die het lidmaatschap van de Europese Unie hebben aangevraagd. Kan de Commissie toelichten op welke wijze de in het kader van het PHARE-programma toegewezen middelen in de Tsjechische Republiek zijn besteed?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(15 januari 1998)

In het kader van het nationale programma Phare bracht het beheerscomité Phare op 31 oktober 1997 een positief advies uit t.a.v. het voorgestelde nationale operationele programma (NOP) 1997 (ten belope van 32 miljoen ecu). De uitsplitsing van de toewijzingen is als volgt:

N	Sector operationele programma's/projecten	Toewijzing in miljoen ecu
9702	Versterking van de instellingen	18
9702-01	Steun aan de overheidsadministratie	14.0
9702-02	Deelneming aan EG-programma's	3.5
9702-03	Steunfaciliteit voor hulpbeheer	0.5
9703	Ontwikkeling van de burgersamenleving	3
9703-01	Ontwikkeling van de burgersamenleving	2.5
9703-02	Ontwikkeling sociale sector door NGO's	0.5
9704	Economische en sociale samenhang en concurrentievermogen	11
9704-01	Regionale ontwikkeling	2.0
9704-02	Steun aan het bedrijfsleven	3.0
9704-03	Ontwikkeling arbeidsmarkt	2.0
9704-04	Ontwikkeling menselijke hulpbronnen	2.0
9704-05	Milieu	2.0
Totaal	NOP 1997	32

Voor het programma Tempus is nog eens een toewijzing van 3 miljoen ecu goedgekeurd.

Het programma voor grensoverschrijdende samenwerking (CBC) tussen Tsjechië en Duitsland (ten belope van 25 miljoen ecu) werd aan het beheerscomité Phare op 2 oktober 1997 voorgelegd, en t.a.v. hiervan werd een positief advies uitgebracht. Het bestaat uit de navolgende maatregelen:

Prioriteiten/maatregelen	Totale kosten (miljoen ecu)	Bijdrage Phare (miljoen ecu)	Benamingen van de projecten van 1997 (alleen projecten van in totaal ongeveer 1 miljoen ecu)
TRANSPORT	6,43	4,16	— Chomutov-ringweg en busstation — Karlsbad-eindpunt openbaar vervoer
TECHNISCHE INFRASTRUCTUUR	5,01	2,82	— Ostrov nad Ohří-stadsverwarming, fase I — Kru né Hory West-introductie van aardgas
MILIEU	33,63	8,14	— Velky enov-behandeling van afvalwater en riolenstelsel — D in-behandeling van afvalwater en riolenstelsel
ECONOMISCHE ONTWIKKELING	3,52	2,63	— Zelezná Ruda-toeristenroutes, fase I
LANDBOUW	2,86	1,99	— Kru né Hory-bosverbetering
MENSELIJKE HULP- BRONNEN	3,82	2,29	— Hejnice-Internationaal ontmoetingscentrum
KLEINE PROJECTEN EN TECHNISCHE BIJSTAND	2,42	2,22	— Fonds voor kleinschalige projecten — Technische bijstand, studies, versterking van instellingen
PROGRAMMABEHEER	0,82	0,75	— Steun aan het Programmabeheer
TOTAAL	58,51	25,00	

De totale begroting Phare voor Tsjechië in 1997 belooft derhalve 60 miljoen ecu.

(98/C 187/69)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3695/97
van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie
(19 november 1997)

Betreft: De besteding van middelen in Hongarije in het kader van het PHARE-programma

De Europese Unie verleent steun aan de Midden- en Oost-Europese landen met behulp van het PHARE-programma. Deze steun heeft waarschijnlijk in hoge mate bijgedragen aan de ontwikkeling van de landen die het lidmaatschap van de Europese Unie hebben aangevraagd. Kan de Commissie toelichten op welke wijze de in het kader van het PHARE-programma toegewezen middelen in Hongarije zijn besteed?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(21 januari 1998)

De Commissie stelt het geachte Parlementslid met betrekking tot het Phare-programma in Hongarije voor 1997 op de hoogte van het volgende:

1. Het voorgestelde Nationale Operationele Programma (NOP) 1997 (65 miljoen ecu) werd goedgekeurd in de vergadering van het Phare-beheerscomité van 30 oktober 1997. Uit de tabel blijkt de voorgestelde globale verdeling van de fondsen voor het NOP 1997:

Nr.	NOP 97 Concentratiegebieden	Programma's (mln. ecu)
9703	Europese integratie — Steun aan versterking van de instellingen en overheidsinstanties die betrokken zijn bij de overname van het acquis	
9703-01	— Opleidingen	2,000
9703-02	— Justitie en binnenlandse zaken	4,000
9703-03	— Toepassing van het acquis	4,000
9703-04	— Communicatie	2,000
9703-05	— Centrale eenheden voor financiering en contracten (CFCU)	1,000
9704	Deelneming aan EG-programma's — Economische herstructurering	1,038
9705	Nieuwe aanpak van de regionale ontwikkeling	34,000
9706	Ontwikkeling van het MKB	2,000
9707	Vervoersinfrastructuur	15,000

De totale steun van Phare aan Hongarije in 1997 omvat ook 7 miljoen ecu voor Tempus en 2,962 miljoen ecu voor deelneming van Hongarije aan drie EG-programma's waarmee in afzonderlijke financieringsmemoranda was ingestemd. Voorts zal buiten de nationale Phare-toewijzing 15 miljoen ecu als aanvullende steun worden verstrekt, in het bijzonder ter verbetering van het gedeelte van de spoorverbinding met Slovenië, corridor 4.

2. Krachtens de programma's voor grensoverschrijdende samenwerking (CBC) is 14 miljoen ecu toegewezen voor samenwerking met Oostenrijk in 1997. De toewijzing van de fondsen is als volgt:

Prioriteit/Projectbenaming	Totale kosten (miljoen ecu)	Bijdrage Phare (miljoen ecu)	Benaming van de projecten
Regionale planning en ontwikkeling	0,50	0,30	Planning en beheer
Infrastructuur	5,80	3,70	Weg nr. 84-85, Fertozsentmiklos Omleidingsweg Zalaegerszeg Herstel van de weg naar de luchthaven van Sarmellék
Economische ontwikkeling en samenwerking	16,40	7,80	Szentgotthard industriële zone Sopron bedrijfsgebied De innovatiezone van Szombathely
Ontwikkeling van het menselijk potentieel	1,30	0,98	Samenwerking inzake studies en kunsten
Bescherming van het milieu en de natuur	1,80	0,90	Afvalsectorbehandeling, natuurpark
Fonds voor kleinschalige projecten	0,30	0,30	Fonds voor kleinschalige projecten

De totale begroting van Phare voor Hongarije die voor 1997 is vastgelegd, belooft 104 miljoen ecu.

(98/C 187/70)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3701/97
van Raimo Ilaskivi (PPE) aan de Commissie
(19 november 1997)

Betreft: De gevolgen van de staking van Franse vrachtwagenchauffeurs voor vervoerders in andere landen

De staking in de Franse vervoerssector, waarmee op politiek en ander vlak wordt gepoogd invloed uit te oefenen op de salarisonderhandelingen voor Franse vrachtwagenchauffeurs, heeft tevens omvangrijke en verstrekkende gevolgen voor ondernemingen in andere landen, die gebruik maken van het Franse wegennet voor transitvervoer. De zo ontstane schade staat geheel los van de interne problemen op de Franse arbeidsmarkt.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen en gaat de Commissie nemen om de voortgang van het vervoer in Frankrijk van en naar andere lidstaten van de EU te waarborgen en ervoor te zorgen dat de veroorzaakte economische schade volledig wordt vergoed?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(29 januari 1998)

De Commissie heeft geen wettelijke basis om in een nationaal geschil tussen werkgevers en vakbonden op te treden tenzij kan worden aangetoond dat een lidstaat zijn verplichtingen niet nakomt en de wettelijke vrijheid van verkeer van goederen en personen niet handhaaft als bepaald in het EG-Verdrag. De compensatie van schade valt eveneens binnen de nationale bevoegdheid.

De Commissie is echter bereid met de bevoegde autoriteiten samen te werken om te trachten tot oplossingen te komen die bevredigend zijn voor alle betrokken partijen. Daartoe drongen commissarissen er bij Franse ministers herhaaldelijk op aan om de verkeersblokkades op het Franse wegennet te laten beëindigen en heeft de Commissie zowel de Franse autoriteiten als de beroepsorganisaties voor het wegvervoer benaderd met het verzoek werk te maken van de compensatieclaims. De Commissie heeft echter geen wettelijke bevoegdheid om compensatieregelingen te treffen of te beheren of betaling te vorderen wanneer compensatiemaatregelen krachtens nationale wetgeving van lidstaten zijn genomen.

(98/C 187/71)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3702/97
van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie
(19 november 1997)

Betreft: Verlaging en harmonisatie van het maximum toegestane alcoholpromillage in het verkeer binnen de Europese Unie

In het verkeer in de lidstaten van de EU vallen per jaar ongeveer 45.000 doden en raken ruim 1,5 miljoen mensen gewond. Waarschijnlijk is alcohol de oorzaak van minstens de helft van de dodelijke verkeersongelukken.

De maximum toegestane alcoholpromillages lopen in de lidstaten van de EU ver uiteen: in Denemarken, Italië en Duitsland is het maximum 0,8 promille terwijl er een strengere grens geldt in Zweden: 0,2 promille. Het harmoniseren en verlagen van de maximum toegestane promillages tot bijvoorbeeld de in Zweden geldende grens van 0,2 promille zou zonder twijfel een positieve uitwerking hebben op de verkeersveiligheid. Voor een zo goed mogelijke verbetering van de verkeersveiligheid moet natuurlijk de algemene houding ten opzichte van alcohol in het verkeer veranderen, maar moeten er tevens effectievere controles plaatsvinden en moet hiervoor modernere apparatuur beschikbaar komen.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om de mogelijkheden van harmonisatie en verlaging van de maximum toegestane alcoholpromillages in de lidstaten te onderzoeken? Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om te onderzoeken op welke wijze verkeerscontroles verbeterd kunnen worden om het rijden onder invloed beter te kunnen aanpakken?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(20 januari 1998)*

De Commissie heeft in 1988 voor het eerst een voorstel ingediend voor een richtlijn van de Raad om voor het alcoholgehalte in het bloed van autobestuurders een maximum van 0,50 mg per ml vast stellen ⁽¹⁾. Dit voorstel is in mei 1988 door het Parlement goedgekeurd. Op dat ogenblik en gedurende het grootste deel van de tijd daarna was de steun voor dit voorstel van de zijde van de lidstaten echter niet ruim genoeg om deze communautaire wetgeving te kunnen realiseren.

Recente veranderingen in het beleid van sommige lidstaten hebben de Commissie evenwel aangemoedigd de discussie over het toegestane alcoholpercentage voor bestuurders te heropenen en eind oktober is er bij de Raad Vervoer op aangedrongen deze kwestie opnieuw te behandelen. Thans worden verdere stappen genomen in het licht van de strategie om de verkeersveiligheid te verbeteren en het aantal ongevallen en gewonden op de weg te verminderen, die is beschreven in de mededeling van de Commissie over dat onderwerp van april 1997.

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat de wetgeving inzake alcohol in het verkeer, om de veiligheid optimaal te bevorderen, vergezeld moet gaan van effectieve maatregelen om de naleving af te dwingen, waarvan de meeste onder de juridische verantwoordelijkheid van de lidstaten vallen.

⁽¹⁾ PB C 25 van 31.1.1989.

(98/C 187/72)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3711/97**van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie***(19 november 1997)*

Betreft: Vervoer schoolkinderen in de EU

In alle landen van de EU vindt jaarlijks een groot aantal ongelukken met schoolbussen plaats dat voornamelijk te wijten is aan de gebrekkige veiligheid van deze voertuigen. De EU zou zich kunnen profileren door schoolbussen te gebruiken waarvan de buitenkant is geharmoniseerd (bijv. kleur, logo, enz.) en die aan hoge veiligheidseisen voldoen zodat de veiligheid van de schoolgaande jeugd kan worden verbeterd. Kan de Commissie met het oog op het voorafgaande het volgende mededelen?

1. Beschikt de Commissie over gegevens over de gebruiken op dit gebied in de lidstaten en bestaan er speciale eisen met betrekking tot de controle en de certificering van de veiligheid van dit soort voertuigen?
2. Kan er in het kader van de Europese dimensie van het onderwijs, in samenhang met de regels die gelden voor het wegvervoer en de veiligheid op de werkplek, niet worden nagegaan of het mogelijk is van het vervoer van schoolkinderen een Europees symbool voor de veiligheid van kinderen en de toegang tot onderwijs te maken?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(26 januari 1998)*

De Commissie is uiteraard bezorgd over alle ongevallen met schoolbussen maar zij kan het op basis van de beschikbare feiten niet eens zijn met de beweringen van het geachte Parlementslid dat „in alle landen van de EU een groot aantal ongelukken met schoolbussen plaatsvinden” en dat ongelukken met schoolbussen „voornamelijk te wijten zijn aan de gebrekkige veiligheid van de voertuigen”.

Bij de 45.000 dodelijke ongelukken per jaar in de Europese Unie is in minder dan één procent van de gevallen een bus betrokken, en schoolvervoer vormt slechts een klein deel van alle busreizen. Tevens blijkt dat de overgrote meerderheid van de ongelukken eerder te wijten zijn aan een menselijke fout dan aan een gebrek aan veiligheid.

Wat de twee specifieke vragen van het geachte Parlementslid betreft is voorzover de Commissie bekend, geen enkele lidstaat die, voor voertuigen voor schoolvervoer, een geharmoniseerde buitenkant voorschrijft of hogere veiligheidseisen stelt. Richtlijn 96/96/EG ⁽¹⁾ van de Raad bepaalt de eisen voor de technische controles van alle voertuigen, inclusief schoolbussen, en biedt bijgevolg de door het geachte Parlementslid genoemde veiligheidscontrole en -certificatie.

Hoewel duidelijk herkenbare voertuigen die gebouwd zijn volgens bijzondere veiligheidsvoorschriften voor schoolvervoer (zoals in de Verenigde Staten) een extra voordeel kunnen zijn voor de veiligheid, merkt de Commissie op dat tot nu toe geen enkele lidstaat in zijn nationale wetgeving voor deze aanpak heeft gekozen. Dergelijke benadering vereist duidelijk twee busparken, één uitsluitend voor schoolvervoer en één voor andere doeleinden, wat wellicht als niet erg praktisch of rendabel wordt beschouwd. De Commissie blijft in ieder geval wets- en andere veranderingen stimuleren om hoge veiligheidseisen voor alle bussen te waarborgen, waarvoor ze ook gebruikt worden.

(¹) PB L 46 van 17.2.1997.

(98/C 187/73)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3716/97

van Heidi Hautala (V) aan de Raad

(19 november 1997)

Betreft: Ontvoeringen van kinderen

Het komt in de lidstaten van de EU regelmatig voor dat na een scheiding of een andere breuk in een relatie kinderen worden gekidnapt en meegenomen naar een ander land. Optreden door autoriteiten van de lidstaten wordt vooral bemoeilijkt indien de kinderen worden meegenomen naar een land waar de wet bepaalt dat de vader en zijn familie de ouderlijke macht bezitten.

Er is weinig informatie over ontvoeringen van kinderen en de lidstaten van de EU wisselen geen ervaringen uit op het gebied van het terughalen van kinderen. Besteedt de Raad aandacht aan de ontvoering van kinderen? Houdt de Raad zich op de hoogte van de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Den Haag? Hoe wordt het belang van het kind ingeschat, indien blijkt dat naleving van het Verdrag van Den Haag meer nadelen dan voordelen voor het kind oplevert?

Antwoord

(23 maart 1998)

1. Zoals de Raad al verscheidene malen te kennen heeft gegeven, hecht hij een zeer bijzonder belang aan vraagstukken die verband houden met de bescherming van kinderen. Terzake zijn al verschillende maatregelen aangenomen.

Wat betreft de vraag van het geachte Parlementslid wijst de Raad erop dat alle lidstaten het op 20 november 1989 te New York aangenomen Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind hebben bekrachtigd. In artikel 11 daarvan wordt met name bepaald dat alle lidstaten maatregelen nemen ter bestrijding van de ongeoorloofde overbrenging van kinderen en het niet doen terugkeren van kinderen uit het buitenland.

In dit verband dient te worden vermeld dat vrijwel alle lidstaten het Verdrag van Den Haag van 25 oktober 1980 betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen hebben bekrachtigd en dat alle lidstaten het in de Raad van Europa op 20 mei 1980 in Luxemburg gesloten Europees Verdrag betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen hebben bekrachtigd.

Voorts hebben alle lidstaten actief deelgenomen aan de opstelling van het op 19 oktober 1996 in het kader van de Conferentie van Den Haag gesloten Verdrag inzake rechtsmacht, toepasselijke wet, erkenning, tenuitvoerlegging en samenwerking met betrekking tot ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen tot bescherming van kinderen, dat eveneens bepalingen inzake de ontvoering van kinderen bevat.

2. Teneinde het verloop van de bekrachtigingsprocedures voor deze Verdragen in elke lidstaat te volgen, maken de instanties van de Raad regelmatig een balans van de situatie op.

(98/C 187/74)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3718/97
van Stelios Argyros (PPE) aan de Commissie
(19 november 1997)

Betreft: Behoud van de antieke tempel van Epikourios Apollo in Vasse

In Vasse (Peloponnesus, departement Elis) bevindt zich de antieke tempel van Epikourios Apollo, zonder enige twijfel een belangrijk monument van ons Europees cultureel erfgoed.

De tempel verkeert in een hachelijke toestand, waardoor onmiddellijk ingrijpen geboden is. Overigens bevinden de gevelvelden van de tempel zich vandaag de dag in het British Museum in Londen.

Is de Commissie eveneens geïnteresseerd in het behoud van de tempel en kan zij meedelen:

1. of de Griekse regering haar belangstelling heeft geuit of procedures heeft gestart voor de teruggave van de gevelvelden, zodat zij in hun oorspronkelijk natuurlijk milieu tot hun recht komen;
2. of de Griekse regering in het kader van het communautair bestek (onder het regionaal operationeel programma voor de Peloponnesus of onder hoofddoelstelling 3 van het regionaal operationeel programma voor toerisme en cultuur) een voorstel heeft ingediend of in de nabije toekomst zulks denkt te doen voor de financiering van de bouw van een museum naast de tempel, waarin alle of een gedeelte van de gevelvelden en de andere brokstukken van architectuur die momenteel rondom de tempel verspreid liggen kunnen worden ondergebracht?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(7 januari 1998)

De Commissie erkent het belang van het behoud van de antieke tempel van Epikourios Apollo in Bassae, Griekenland. Derhalve heeft zij in het kader van haar actie ten behoeve van het Europees architectonisch erfgoed in 1984 een subsidie van 33.000 ecu verleend voor instandhoudingswerkzaamheden die in de periode 1984-1985 aan de tempel werden uitgevoerd.

Bovendien is het project „Bescherming van de tempel van Epikourios Apollo” in het kader van het communautair bestek (CB) 1994-1999 en het operationeel programma voor West-Griekenland (subprogramma 2, maatregel 3) voor een bedrag van 1,6 miljoen ecu medegefinancierd uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. Voor de bouw van een museum is echter geen aanvraag ingediend, noch in het kader van het operationele programma voor de regio, noch in het kader van het operationele programma van het CB voor „toerisme-cultuur”.

De Commissie heeft niet de bevoegdheid om zich te mengen in de vraag of de Griekse autoriteiten belangstelling hebben geuit of procedures hebben gestart voor de teruggave door het British Museum van de gevelvelden van de tempel. Alleen de twee betrokken lidstaten zijn bevoegd om deze zaak op te lossen. Het is de Commissie echter niet bekend of de Griekse autoriteiten om de teruggave van de gevelvelden van de tempel door het British Museum hebben verzocht.

(98/C 187/75)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3722/97
van Gianni Tamino (V) aan de Commissie
(21 november 1997)

Betreft: Wet inzake de milieu-effectbeoordeling in de provincie Bolzano (I)

De Commissie heeft Italië reeds herhaaldelijk moeten berispen wegens niet-naleving van de EG-richtlijn inzake de milieu-effectbeoordeling in de provinciale wet van de provincie Bolzano (I). Dit geschil is nog altijd niet opgelost.

Thans gaat het om het besluit van het provinciaal bestuur van Bolzano om het vliegveld van Bolzano, dat tot nu toe alleen voor particuliere vliegtuigen van kleine afmetingen werd gebruikt, grondig te herstructureren teneinde er een regionaal vliegveld van te maken dat ook lijnvluchten tussen Bolzano en een aantal belangrijke nationale en Europese bestemmingen kan verzorgen, en teneinde toegang te krijgen tot de winstgevende markt van de chartervluchten, mede gezien de ontwikkeling van het toerisme, dat nu reeds zeer belangrijk is voor de economie van de gehele streek.

Het provinciaal bestuur heeft besloten geen milieu-effectbeoordeling van de vergroting van het vliegveld te laten uitvoeren, en heeft daardoor protesten van de bevolking uitgelokt. Er is reeds een eerste beroep tegen dit besluit ingesteld bij de rechtbank van Bolzano, maar dit is door de Raad van State in Rome opgeschort. Er is ook een tweede beroep bij deze rechtbank ingediend, dat vervolgens opnieuw door de Raad van State is geannuleerd.

Moeten de werkzaamheden ter aanpassing van het kleine en weinig gebruikte vliegveld van Bolzano aan de eisen voor lijnvluchten niet onderworpen worden aan een milieu-effectbeoordeling, mede gezien het feit dat dit vliegveld zich in de gemeente San Giacomo bevindt, die een grote bevolkingsdichtheid heeft?

Mogen degenen die dit project steunen de uit dit project voortvloeiende geluidshinder en verontreiniging negeren?

Kan de Commissie eens en voor altijd duidelijk maken aan welke eisen de wet inzake de milieu-effectbeoordeling in de provincie Bolzano moet voldoen om tegemoet te komen aan de Europese normen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(16 januari 1998)

Uit de door de Provincia Autonoma di Bolzano verstrekte gegevens blijkt dat, in overeenstemming met de communautaire wetgeving en in het bijzonder met Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, de voorgestelde uitbreiding van de luchthaven van Bolzano, die onder bijlage II van de richtlijn valt, aan een milieueffectbeoordeling is onderworpen teneinde de gevolgen voor het milieu te kunnen inschatten. Op 17 januari 1997 heeft de „Agenzia provinciale per la protezione dell'ambiente e la tutela del lavoro — Ufficio Valutazione Impatto ambientale” van de Provincia Autonoma di Bolzano op basis van de voornoemde studie een positief advies uitgebracht over het project.

Aangezien de algemene wetgeving inzake milieueffectbeoordelingen in de Provincia Autonoma di Bolzano niet in overeenstemming is met de communautaire wetgeving, leidt de Commissie momenteel een inbreukprocedure in tegen Italië (artikel 169 van het EG-Verdrag). De behandelde tekortkomingen omvatten een gebrek aan regelgeving voor bepaalde, in bijlage II van Richtlijn 85/337/EEG vermelde projecttypes en een gebrek aan maatregelen voor de voorlichting van het publiek.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

(98/C 187/76)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3733/97

van Yves Verwaerde (PPE) aan de Commissie

(21 november 1997)

Betreft: Herdenking van het honderdjarig bestaan van de filmkunst

Kan de Europese Commissie me laten weten welke financiële steun zij gegeven heeft voor de herdenking van het honderdjarig bestaan van de filmkunst, met uitsplitsing van de toegekende kredieten?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(13 februari 1998)

Overeenkomstig de resolutie van de Raad van 5 november 1993 ⁽¹⁾, waarin de Commissie wordt verzocht haar bijstand met het oog op de herdenking in 1995 van het honderdjarig bestaan van de filmkunst voort te zetten en uit te breiden, met name in het kader van haar actie betreffende steun aan filmfestivals, is een oproep tot het indienen van voorstellen gepubliceerd ⁽²⁾ in verband met de „steun van de Europese Commissie voor acties ter herdenking van het honderdjarig bestaan van de film”. Naar aanleiding van deze oproep werden bijna 300 aanvragen om financiële steun ingediend. Vervolgens maakte een jury van onafhankelijke deskundigen in januari 1995 een selectie uit deze aanvragen, waarbij met name steun werd toegekend aan een klein aantal

omvangrijke acties met een grote draagwijdte. Deze actie is gefinancierd door middel van post B3-2011 van de begroting 1995 („Europese dimensie in de audiovisuele sector”). De lijst van de geselecteerde projecten wordt aan het geachte Parlementslid en aan het secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden.

In 1994 werden uit hoofde van de actie voor steunverlening aan festivals reeds projecten voor de viering van het honderdjarig bestaan van de filmkunst gefinancierd. Hiermee was een bedrag gemeoid van 62.491 ecu (post B3-2011).

(¹) PB C 85 van 22.3.1994.

(²) PB C 258 van 15.9.1994.

(98/C 187/77)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3747/97

van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie

(21 november 1997)

Betreft: Modelprojecten in steden

In het informatiebulletin Europa Regioni — nr. 30 van 19 september 1997 — van de Associazione Italiana per il Consiglio dei Comuni e delle Regioni di Europa (Italiaanse vereniging van de Raad van gemeenten en regio's van Europa) staat een artikel over modelprojecten in steden ter bevordering van de sociaaleconomische ontwikkeling van probleemwijken. Zoals bekend vallen deze projecten onder de innovatieve acties waarin artikel 10 van de EFRO-verordening voorziet. De Commissie blijkt meer dan 500 subsidieaanvragen te hebben ontvangen. Van de aanvragen voor modelprojecten in steden zijn er 26 goedgekeurd waaronder voor Italië de projecten van de steden Turijn, Napels, Brindisi en Milaan.

Kan de Commissie aangeven

1. of er ook door andere Italiaanse steden, inzonderheid Rome, subsidieaanvragen zijn ingediend en,
2. zo ja, waarom deze dan zijn verworpen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(19 december 1997)

Nadat de Commissie haar oproep had gepubliceerd (¹) om voorstellen in te dienen voor stedelijke modelprojecten in het kader van artikel 10 van de verordening betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (²), heeft zij in totaal 503 projecten ontvangen. Daar waren 119 projecten van Italiaanse steden bij, waaronder drie van organisaties in Rome. Deze grote belangstelling uit Italië heeft ertoe geleid dat tot de 26 steden die in de Gemeenschap als geheel werden geselecteerd, vier Italiaanse steden behoren.

Alle projecten zijn zeer zorgvuldig en streng beoordeeld met hulp van externe deskundigen. Het evaluatieproces was erop gericht ervoor te zorgen dat alle projecten een eerlijke beoordeling kregen. Voortdurend is daarbij uitgegaan van de criteria zoals vermeld in de oproep tot het indienen van voorstellen:

- voorrang zou worden gegeven aan steden met problemen die zij met een aantal andere steden gemeen hebben;
- de projecten moesten innovatief zijn en een voorbeeldfunctie kunnen vervullen;
- zij moesten worden gekenmerkt door een sterk partnerschap tussen de overheid en andere sociaal-economische partners;
- de voorgestelde acties moesten een positief effect hebben op de werkgelegenheid.

Wegens het grote aantal aanvragen kunnen geen bijzonderheden met betrekking tot individuele steden worden verstrekt. Het is echter duidelijk dat gezien de beperkte financiële middelen alleen de allerbeste projecten konden worden geselecteerd.

(¹) PB C 319 van 30.11.1995.

(²) PB L 193 van 31.7.1993.

(98/C 187/78)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3755/97
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Raad
(17 november 1997)

Betreft: Politiek asiel voor de Koerden

Koerden zijn geen bandieten en ook geen illegalen, en de vluchtelingen van Koerdische oorsprong althans die nu in Italië aankomen, doen een internationaal politiek-asielprobleem rijzen. Men mag niet vergeten dat deze mensen, in een verborgen oorlog welke de beschaafde wereld helaas onberoerd laat, bestreden en opgejaagd worden, vaak het slachtoffer zijn van gewelddadige onderdrukking, en noch in de gebieden onder Iraakse heerschappij noch in die onder Iraanse, Syrische of Turkse heerschappij vrede kennen.

Als de Koerden geen recht op een vluchtelingenstatus hebben dan heeft niemand er recht op.

Geen enkele internationale organisatie blijkt bereid te zijn de eerste stap te zetten, zelfs niet op louter humanitair vlak. Bij het uitwissen van die schandvlek moet Europa vooraan staan.

Het is tijd dat Europa zich bezint op de betekenis in een beschaafde samenleving van de begrippen politiek asiel, deugdelijke opvang en toegang tot het arbeidsproces in de landen van de Europese Unie.

Is de Raad, gezien het feit dat Apulië ingevolge de Schengen-akkoorden niet langer als een Italiaanse maar als een Europese grens beschouwd moet worden, bereid het tragische probleem van de Koerden met spoed op Europees niveau aan te pakken en tegelijk deze kwestie onverwijld aan de Veiligheidsraad van de VN voor te leggen?

Onderstreept zij immers dat het negeren van het „Koervraagstuk” zowel een massale stroom van vluchtelingen naar Europa teweeg kan brengen als de oorzaak kan zijn van een gevaarlijk onbeheersbaar militair conflict van catastrofale omvang.

(98/C 187/79)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3927/97
van Giampaolo D'Andrea (PPE), Pierluigi Castagnetti (PPE), Antonio Graziani (PPE),
Gerardo Bianco (PPE) en Maria Colombo Svevo (PPE) aan de Raad
(10 december 1997)

Betreft: Clandestiene immigratie

Momenteel stellen wij vast dat grote aantallen clandestiene migranten, meestal Koerden, proberen om via Italië de EU binnen te dringen. Het is een ware exodus van vluchtelingen uit door burgeroorlogen verscheurde gebieden, waar de mensenrechten objectief niet meer gewaarborgd zijn.

Welke initiatieven denkt de Europese Unie te nemen enerzijds om deze exodus tegen te gaan en anderzijds om ervoor te zorgen dat de rechten van deze etnische minderheden en dus ook hun recht op een menswaardig bestaan worden gewaarborgd?

(98/C 187/80)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0109/98
van Guido Viceconte (UPE) aan de Raad
(23 januari 1998)

Betreft: Massale aankomst van vluchtelingen aan de zuidoostkust van de Europese Unie

De afgelopen maanden is de Middellandse-Zeekust van de Unie overspoeld met duizenden vluchtelingen uit Albanië en Turkije.

De Italiaanse autoriteiten hebben de nodige voorzieningen beschikbaar gesteld voor de tijdelijke opvang en voor de behandeling van eventuele asiolverzoeken, overeenkomstig de regelingen van Schengen.

In de zeer recente bijeenkomst van de hoofden van de politiediensten te Rome is uiteengezet dat de zaken in de toekomst zeker zullen verergeren, gezien de uiteenlopende demografische en economische ontwikkelingen in de landen die gelegen zijn aan het zuidoostelijk deel van de Middellandse Zee. Het politieke gewicht, de supranationale dimensie, de rol van de criminele groepen, en het vooruitzicht van een verergering van de situatie vergen ten eerste een spoedig en eensluidend optreden van de EU, om een passend en eensluidend antwoord te vinden voor wat het grondgebied van de EU betreft, en ten tweede dat een beleid wordt uitgestippeld om de politieke en sociaaleconomische oorzaken van het verschijnsel ter plaatse te verhelpen.

Welke maatregelen denkt de Raad te treffen om voor de dringende vraagstukken een passend antwoord te formuleren?

Denkt de Raad de gang van zaken te bespoedigen en ad hoc maatregelen te treffen om de problemen waar Italië mee kampt gemeenschappelijk op te vangen?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen P-3755/97, E-3927/97 en P-0109/98**

(19 maart 1998)

Als reactie op de recente aankomst van een toenemend aantal etnische Koerden van Iraakse en Turkse nationaliteit en een klein, maar stijgend aantal migranten van andere nationaliteiten die dezelfde doorvoerroutes gebruiken, heeft de Raad op 26 januari 1998 een alomvattend EU-actieplan aangenomen met betrekking tot de verschillende aspecten van de recente toevloed van migranten uit Irak en het omliggende gebied.

Hoewel deze toevloed van migranten een groot probleem is voor de lidstaten van de Europese Unie, dat meer samenwerking vereist op het gebied van de strijd tegen illegale immigratie en de aanpak van de betrokkenheid van de georganiseerde criminaliteit, heeft de Raad steeds oog voor de politieke en humanitaire aspecten van het probleem waaraan de Geachte Parlementsleden in hun vragen refereren.

Er worden op EU-niveau passende maatregelen getroffen om de politieke, economische en humanitaire toestand in de regio beter te kunnen analyseren. In dat verband wordt er in het kader van het actieplan een intensieve dialoog gevoerd met het UNHCR om meer informatie te verkrijgen over de humanitaire situatie en om na te gaan welke rol het UNHCR in de regio kan spelen bij het helpen opvangen van asielzoekers, waarbij ook wordt bekeken of er regionale oplossingen kunnen worden uitgewerkt. Volgens het actieplan blijft men de behoeften van de Iraakse bevolking in het oog houden tegen de achtergrond van de humanitaire hulp op EU- en op bilateraal niveau, en wordt de dialoog met de landen in de regio voortgezet om te benadrukken dat de VN-organisaties en de NGO's betere toegang moeten krijgen tot Noord-Irak.

Bovendien beseft de Raad dat grote aantallen van deze migranten op de juiste manier worden erkend als vluchteling uit hoofde van het VN-Verdrag betreffende de status van vluchtelingen of dat zij om humanitaire redenen in de lidstaten een bepaalde andere status krijgen. De individuele erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van het Verdrag van Genève is, net als andere vormen van bescherming om humanitaire redenen, een besluit dat valt onder de bevoegdheid van de lidstaten. Dit gezegd zijnde, acht de Raad het van zeer groot belang dat men aan humanitaire overwegingen het juiste gewicht blijft toekennen en dat de lidstaten hun verplichtingen om conform het internationale recht bescherming te bieden, nakomen. Een en ander is een essentieel onderdeel van het actieplan en doet geen afbreuk aan het feit dat ervoor moet worden gezorgd dat de procedures voor asielaanvragen, asielerlening en andere vormen van bescherming geen aanleiding geven tot misbruik door mensen die geen bescherming nodig hebben.

De Raad streeft momenteel naar een snelle en effectieve uitvoering van het actieplan.

De Raad overweegt op dit ogenblik geen ad hoc maatregelen voor de verdeling van de verantwoordelijkheid voor de lasten van de individuele lidstaten met betrekking tot deze toevloed van migranten. Er zij echter op gewezen dat de Raad twee instrumenten betreffende de verdeling van de lasten met betrekking tot de opname en het verblijf van ontheemden op tijdelijke basis heeft aangenomen (resolutie van de Raad van 25 september 1995, PB C 262 van 07.10.1995, blz. 1, en besluit van de Raad van 4 maart 1996, PB L 63 van 13.03.1996, blz. 10). Daarenboven maakt de kwestie van de verdeling van de lasten over de lidstaten deel uit van het voorstel van de Commissie voor een gemeenschappelijk optreden inzake de tijdelijke bescherming van ontheemden (PB C 106 van 04.04.1997, blz. 13), dat momenteel bij de bevoegde werkgroep van de Raad in behandeling is.

(98/C 187/81)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3761/97
van Patricia McKenna (V) aan de Raad
*(24 november 1997)***

Betreft: Arrestatie van mensenrechtenactivist in Zuid-Korea

Suh Jun-Sik, een van de organisatoren van het onlangs gehouden Sarangbang Filmfestival van de mensenrechten, is op 4 november 1997 door de Zuid-Koreaanse politie gearresteerd.

Hij heeft reeds eerder een gevangenisstraf uitgezeten naar aanleiding van beschuldigingen die verband hielden met zijn vreedzame activiteiten op het gebied van de rechten van de mens. In het laatste aanhoudingsbevel wordt verwezen naar het door hem georganiseerde filmfestival, hij wordt beschuldigd van activiteiten die aan Noord-Korea „ten goede komen” en hij zou zich niet regelmatig bij de politie gemeld hebben, waartoe hij verplicht was overeenkomstig de voorwaarden waaronder hij de laatste keer op vrije voet is gesteld.

Voorheen zijn tijdens het filmfestival, dat in oktober in Seoel is gehouden, nog vijf andere mensen gearresteerd na een weigering van de organisatie hun films door de regering te laten censureren.

Kan de Raad mededelen welke maatregelen hij neemt in de zaak Suh Jun-Sik en ter verdediging van de vrijheid van meningsuiting in Zuid-Korea?

Antwoord

(19 maart 1998)

De Raad deelt de bezorgdheid van het geachte parlementslid met betrekking tot de eerbiediging van de mensenrechten. Het geval waarvan zij in haar vraag gewag maakt — evenals alle andere gevallen waarin de rechten van het individu niet geëerbiedigd zouden zijn — verdienen de grootste aandacht. Mocht dit geval bewezen worden, dan kan het natuurlijk besproken worden in het kader van de geregelde contacten die de Europese Unie met de Zuid-Koreaanse regering onderhoudt.

(98/C 187/82)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3762/97

van Allan Macartney (ARE) aan de Commissie

(21 november 1997)

Betreft: Lozing van (organisch fosfor bevattende) ontsmettingsvloeistof voor schapen en grondwaterverontreiniging

Welke maatregelen zijn of worden door de Commissie eventueel genomen tegen het Verenigd Koninkrijk wegens overtreding van de grondwaterrichtlijn (zie brief P1242/90 (DGXI) van de Commissie)?

Worden er met name maatregelen uitgevoerd die specifiek van toepassing zijn op Schotland en het gebruik van (organisch fosfor bevattende) ontsmettingsvloeistof voor schapen met grondwaterverontreiniging tot gevolg?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(15 januari 1998)

De onder Commissiedossier P1242/90 geregistreerde klacht is verder behandeld onder dossiernummer 90/5242. Na aanvullende briefwisseling met de Britse regering krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag heeft de Commissie beslist dat een met redenen omkleed advies aan het Verenigd Koninkrijk moet worden gezonden. Deze beslissing wordt momenteel uitgevoerd.

De Commissie is van oordeel dat de verwerking van Richtlijn 80/68/EEG betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging veroorzaakt door de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen⁽¹⁾ in de wetgeving van het Verenigd Koninkrijk (inclusief Schotland) ontoereikend is, met name omdat voordat het afval wordt geloosd niet vooraf een vergunning en onderzoek vereist worden in al de situaties waarin de richtlijn voorziet. Verder komt het de Commissie voor dat de eisen van de richtlijn in verband met de lozing van ontsmettingsvloeistof voor schapen ontoereikend zijn uitgevoerd (inclusief in Schotland).

⁽¹⁾ PB L 20 van 26.1.1980.

(98/C 187/83)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3764/97**van Cristiana Muscardini (NI), Gastone Parigi (NI)
en Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(21 november 1997)*

Betreft: Eenvormige veiligheidsvoorschriften voor drukcabines voor therapeutische doeleinden

Bij een tragisch ongeval in de drukcabine van het Istituto Galeazzi te Milaan kwamen 11 personen om het leven. Volksgezondheid valt weliswaar onder de bevoegdheden van de lidstaten, maar sinds Maastricht heeft ook de Europese Unie bepaalde mogelijkheden om op dit gebied op te treden.

Zal de Commissie een Europese richtlijn voorstellen waarin wordt bepaald dat patiënten slechts tot een drukcabine in de Europese Unie kunnen worden toegelaten als zij hun eigen kleding vervangen door speciale kleding die zonder meer geschikt is voor het soort behandeling dat zij moeten ondergaan, en waarin eenvormige, voor de gehele Gemeenschap geldende veiligheidsvoorschriften worden vastgesteld voor alle klinieken waar druktherapie wordt toegepast?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(21 januari 1998)*

De drukcabines die in ziekenhuizen gebruikt worden voor de behandeling van bepaalde ziekten in een meestal sterk met zuurstof verrijkte atmosfeer met een hoge luchtdruk zijn medische hulpmiddelen in de zin van Richtlijn 93/42/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende medische hulpmiddelen ⁽¹⁾ en daarom is deze richtlijn daarop van toepassing.

De richtlijn bevat technische eisen met betrekking tot het in de handel brengen en het gebruik van genoemde producten. De classificatie daarvan komt overeen met hoge gebruiksrisico's en de richtlijn voorziet in dit geval verplichte certificatie door een derde onafhankelijke partij (aangemelde instantie) op het gebied van ontwerp en fabricage van het hulpmiddel.

De eisen inzake bescherming van de gezondheid en de veiligheid hebben betrekking op de bekende relevante veiligheidsaspecten van het gebruik van drukcabines en met name het brand- of ontploffingsgevaar bij normaal gebruik, de compatibiliteit met andere medische apparatuur in een zuurstofverrijkte atmosfeer, en de noodzaak om de gebruikers over het gebruik en de te nemen voorzorgsmaatregelen voor te lichten.

Verder gelden voor de drukcabines beschermingseisen in verband met het aan de druk verbonden risico. Deze zijn vastgelegd in de harmonisatierichtlijn 97/23/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 mei 1997 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende drukapparatuur ⁽²⁾. Deze richtlijn zal in november 1999 in werking treden. Tot die tijd geldt voor het aan de druk verbonden risico het nationale recht.

Tenslotte heeft de Commissie het Europees normalisatiecomité (CEN) opdracht gegeven een norm op te stellen voor „compatibiliteit van medische apparatuur met zuurstof”.

Afgezien van de veiligheidsaspecten van het ontwerp en de fabricage van drukcabines is het de taak van de lidstaten erop toe te zien dat de bevoegde instanties de nodige praktische maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de gebruiksvoorwaarden worden nageleefd en dat er voorzorgsmaatregelen worden genomen door de personen die de risico's lopen, ook met betrekking tot de door hen in de drukcabine gedragen kleding en meegenomen voorwerpen.

⁽¹⁾ PB L 169 van 12.7.1993.

⁽²⁾ PB L 181 van 9.7.1997.

(98/C 187/84)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3769/97**van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie***(21 november 1997)*

Betreeft: Beperking van de mogelijkheden tot uitoefening van het beroep van advocaat

De Commissie heeft een inbreukprocedure ingeleid tegen de Italiaanse regering omdat deze, in weerwil van de communautaire richtlijnen, de wederzijdse erkenning van diploma's de facto afwijst en de vrije verlening van diensten onmogelijk maakt door buitenlanders te verbieden een advocatenpraktijk te openen en door hun lidmaatschap van de Orde van advocaten en de procedures in verband met de erkenning van hun diploma's te belemmeren.

Thans doet zich het paradoxale geval voor van Mr. Giovanni Clemente, die naar Duitsland verhuisde, zich daar liet inschrijven bij de balie van Saarland en vervolgens werd geroeyeerd door de Orde van advocaten te Sanremo; naar aanleiding daarvan werd zijn bevoegdheid tot het uitoefenen van het beroep van advocaat door de rechtbank van Saarbrücken ingetrokken.

Wat denkt de Commissie te ondernemen om Italiaanse juristen in staat te stellen gebruik te maken van de in het buitenland bestaande structuren?

Wat zal zij ondernemen om buitenlanders de mogelijkheid te bieden om in Italië het beroep van advocaat uit te oefenen?

Hoe denkt zij de omslachtige regels en procedures in verband met de erkenning van diploma's te vereenvoudigen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(6 januari 1998)*

Het communautaire recht bevat tal van regels die het vrije verkeer van advocaten garanderen en vergemakkelijken, onder meer Richtlijn 77/249/EEG tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten ⁽¹⁾, Richtlijn 89/48/EEG betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten ⁽²⁾ en bepaalde artikelen in het EG-Verdrag, inzonderheid de artikelen 52 en 59 betreffende het vrij verrichten van diensten en de vrijheid van vestiging, zoals deze in talloze arresten door het Hof van Justitie zijn uitgelegd. Dit kader zal worden gecompleteerd door de Richtlijn van het Parlement en de Raad ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven ⁽³⁾.

Voor de goede werking van de interne markt is het evenwel van wezenlijk belang dat de regels en praktijken van de lidstaten in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht. Omdat de Commissie van oordeel is dat dit voor diverse aspecten van de Italiaanse regeling en van de administratieve praktijken betreffende het vrij verrichten van diensten en de vrijheid van vestiging van advocaten niet het geval is, heeft zij Italië een ingebrekestelling gezonden. Dit is de eerste stap van de inbreukprocedure van artikel 169 van het EG-Verdrag.

Zo heeft de Commissie bijvoorbeeld ten aanzien van de voorwaarde van vestiging in een Italiaans arrondissement, die wordt gesteld om bij een Italiaanse balie te worden ingeschreven en ingeschreven te blijven, de aandacht van de Italiaanse regering gevestigd op het feit dat dit een niet-gerechvaardigde belemmering vormt voor advocaten uit andere lidstaten die hun beroep in Italië willen uitoefenen zonder hun vestiging in hun lidstaat van herkomst op te geven, en voor Italiaanse advocaten die zich in een andere lidstaat willen vestigen op basis van hun inschrijving bij een Italiaanse balie. De Commissie heeft Italië daarom gemaand zijn regels in overeenstemming te brengen met het Gemeenschapsrecht en er in afwachting van de formele wijziging van deze regels voor te zorgen dat de praktijk van de Italiaanse autoriteiten in overeenstemming is met de vereisten van het Gemeenschapsrecht.

Voorts heeft de Commissie Italië gemaand de nodige maatregelen te nemen om te garanderen dat de communautaire regels inzake de erkenning van de diploma's van advocaten in Italië daadwerkelijk en adequaat worden toegepast.

De voortzetting van de procedure hangt af van het antwoord van de Italiaanse autoriteiten.

⁽¹⁾ PB L 78 van 26.3.1977.

⁽²⁾ PB L 19 van 24.1.1989.

⁽³⁾ Nog niet gepubliceerd.

(98/C 187/85)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3781/97

**van Reimer Böge (PPE), Lutz Goepel (PPE), Agnes Schierhuber (PPE),
Honor Funk (PPE), Christa Klab (PPE), Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE)
en Xaver Mayer (PPE) aan de Commissie**

(21 november 1997)

Betreft: Richtlijn 91/628/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer, problemen op het gebied van de hygiëne bij het gebruik van halteplaatsen voor fokdieren

De veterinaire- dan wel hygiënerechtelijke eisen zijn voor het vervoer van fokdieren terecht veel hoger dan voor slachtdieren, niettemin moeten de zogenaamde voeder- en halteplaatsen door fok- en slachtdieren op dezelfde wijze worden gebruikt.

Op grond van richtlijn 95/29/EG ⁽¹⁾ houdende wijziging van richtlijn 91/628/EEG ⁽²⁾ heeft de Commissie communautaire criteria vastgesteld „waaraan de halteplaatsen moeten voldoen voor wat betreft de infrastructuur, het voederen, het drenken, het uitladen en het eventueel onderbrengen van bepaalde soorten dieren, alsmede de veterinaire-rechtelijke eisen die op die halteplaatsen van toepassing zijn” (gewijzigd artikel 13, lid 2 van richtlijn 91/628/EEG). De Raad heeft bij verordening 1255/97 van 25 juni 1997 deze uitvoeringsbepalingen goedgekeurd, echter in een bijkomende verklaring gewezen op de problemen in verband met de hygiëne van fokdieren.

Kan de Commissie mededelen:

1. of de veterinaire-rechtelijke eisen voldoende zijn om te waarborgen dat er geen gevaar is voor de overbrenging van ziekten van slacht- op fokdieren bij het verblijf in de voeder- en halteplaatsen;
2. of bij de uitvoeringsbepalingen van richtlijn 91/628/EEG ook rekening wordt gehouden met het feit dat bij het vervoer van de dieren niet zozeer het eigenlijke transport, maar het laden en lossen bij de halteplaatsen leidt tot een verhoogde stress voor de dieren;
3. welke regelingen reeds bestaan c.q. of de Commissie overweegt door het aanbrengen in de transportvoertuigen van drenkinstallaties of voedermogelijkheden, waarbij de bescherming van het dier bij het vervoer en de begrenzing van de vervoersduur volledig in acht wordt genomen, het bijkomende uitladen en inladen bij de voeder- en halteplaatsen te beperken? Daardoor zouden de hiervoor aan de orde gestelde problemen in ieder geval kunnen worden beperkt.

⁽¹⁾ PB L 148 van 30.6.1995, blz. 52.

⁽²⁾ PB L 340 van 11.12.1991, blz. 17.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 februari 1998)

1. De communautaire criteria waaraan de halteplaatsen moeten voldoen, zijn vastgelegd in Verordening (EG) nr. 1255/97 van de Raad ⁽¹⁾. Ingevolge de beginselen van de vorige communautaire wetgeving op het gebied van het welzijn van vervoerde dieren wordt in deze tekst geen onderscheid gemaakt tussen fokdieren en dieren die om andere redenen worden vervoerd. Er worden hoge eisen aan de hygiëne op de halteplaatsen gesteld om het verspreiden van ziekten te voorkomen. De wetgeving bevat evenmin bepalingen ter voorkoming van de inrichting van halteplaatsen die slechts voor bepaalde categorieën van dieren zijn bestemd.

2. De Commissie is zich terdege bewust van het feit dat dieren bij het lossen en laden onder stress kunnen lijden. Stress en fysiek ongemak treden echter ook op wanneer de dieren dicht op elkaar gepakt in een stilstaande vrachtauto moeten blijven staan. Het is ook moeilijk om de dieren in een vrachtauto te voederen en te drenken, en onmogelijk om vuil strooisel te vervangen.

Alleen wat varkens betreft, stelt de Commissie ingevolge een verzoek van de Raad een voorstel voor een besluit van de Raad op dat de vervoerders van deze dieren de mogelijkheid biedt om hen onder bijzonder welzijnsvriendelijke omstandigheden op de halteplaats in de vrachtauto te laten.

3. Ingevolge de bepalingen van Richtlijn 95/29/EG van 29 juni 1995 tot wijziging van Richtlijn 90/628/EEG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer mag de reistijd in basisvoertuigen niet meer dan acht uur bedragen. De tekst bevat bepalingen voor het vervoer in verbeterde voertuigen gedurende perioden die afhankelijk van de soort en de leeftijd van de dieren maximaal 28 uur bedragen. Deze tekst voorziet niet in ontheffingen van de verplichting om de dieren uit de vrachtauto te laten wanneer de vastgestelde maximumperiode is bereikt. De Commissie heeft de Raad reeds gedetailleerde normen voor de verbeterde vrachtauto's voorgesteld.

(¹) PB L 174 van 2.7.1997.

(98/C 187/86)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3790/97
van Ian White (PSE) aan de Commissie
(26 november 1997)

Betreft: Afvalbehandelingsinstallatie te Casares

Heeft de Commissie aandacht besteed aan de omvang, locatie en methoden van de afvalbehandeling in de voorgestelde installatie te Casares (Malaga), Andalusië, Spanje, naar aanleiding van de alternatieve milieueffectbeoordeling die haar is voorgelegd door bezorgde inwoners, waarin ernstige vervuiling van de waterlopen door lekkages van de voorgestelde stortplaats wordt voorspeld?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(16 december 1997)

In 1996 is een petitie in verband met een voorgestelde afvalverwerkingsinstallatie in Casares, Spanje, formeel bij het Parlement ingediend en aan de Commissie toegezonden onder nummer 1026/96.

De Commissie heeft de Spaanse autoriteiten nadere inlichtingen over deze petitie gevraagd bij brief van 30 juli 1997. De Commissie heeft informatie gevraagd over de geplande maatregelen om ervoor te zorgen dat afval dat naar de afvalverwerkingsinstallatie en stortplaats in Casares gaat, zal worden verwijderd zonder gevaar voor de volksgezondheid en het milieu, rekening houdend met de toepasselijke communautaire wetgeving, zoals Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen (¹) als gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG (²) en Richtlijn 89/369/EEG ter voorkoming van door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijk afval veroorzaakte luchtverontreiniging (³). De Commissie heeft nog geen antwoord van de Spaanse autoriteiten ontvangen.

De Commissie heeft, zoals het geachte Parlementslid opmerkt, documenten van de plaatselijke bevolking ontvangen. Zij zal deze documenten samen met het antwoord van de Spaanse autoriteiten bestuderen, zodra zij dit antwoord heeft ontvangen.

(¹) PB L 194 van 15.7.1975.

(²) PB L 78 van 26.3.1991.

(³) PB L 163 van 14.6.1989.

(98/C 187/87)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3793/97
van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie
(26 november 1997)

Betreft: Blokkades op de Franse wegen: procedure voor de evaluatie van de schade

De wegblokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs worden een steeds terugkerend verschijnsel, dat in strijd is met de communautaire mededingingsregels aangezien het vrije verkeer van goederen in de Europese Unie erdoor wordt belemmerd. De schade voor de intracommunautaire handel is enorm en heeft aanleiding gegeven tot protest van landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Nederland. De Spaanse vervoerdersorganisaties hebben berekend dat de vervoersondernemingen als gevolg van de blokkades elke dag meer dan 2,5 miljard peseta's verlies lijden.

Tot dusver hebben de Franse autoriteiten geen enkele maatregel genomen om een einde te maken aan de blokkades door de Franse vrachtwagenchauffeurs, die meestal gepaard gaan met gewelddadige acties tegen vrachtwagens die groenten en fruit uit Spanje vervoeren. De autoriteiten hebben echter wel beloofd de door de slachtoffers geleden schade te vergoeden.

Ondanks deze belofte zijn er van de 2.749 verzoeken om schadevergoeding die tot september 11. door Britten, Spanjaarden, Duitsers, Portugezen en Belgen werden ingediend, slechts 737 (26,8 %) behandeld. Slechts 124 aanvragen (4,51 % van het totaal) kregen een gunstig gevolg. Van de 500 verzoeken die door Spaanse burgers bij de Franse rechtbanken zijn ingediend, is er slechts één goedgekeurd.

De Franse autoriteiten verklaren de trage behandeling van de schadegevallen met het argument dat hun rechtsstelsel het rechtbanken alleen mogelijk maakt schadevergoeding toe te kennen wanneer er concrete bewijzen kunnen worden gevonden voor de schade aan de voertuigen of de lading, hetgeen niet gemakkelijk is. Zo bestaat er geen mogelijkheid het enorme verlies in te schatten dat wordt veroorzaakt omdat ladingen aan de grens geblokkeerd blijven, ook al is er geen sprake van fysiek geweld.

Is de Commissie voornemens een evaluatiesysteem uit te werken dat een objectieve beoordeling van de geleden schade en doeltreffende schadeloosstelling van de slachtoffers mogelijk maakt?

(98/C 187/88)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3794/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreft: Blokkades op de Franse wegen: evaluatie van de schade

De wegblokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs worden een steeds terugkerend verschijnsel, dat in strijd is met de communautaire mededingingsregels aangezien het vrije verkeer van goederen in de Europese Unie erdoor wordt belemmerd. De schade voor de intracommunautaire handel is enorm en heeft aanleiding gegeven tot protest van landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Nederland. De Spaanse vervoerdersorganisaties hebben berekend dat de vervoersondernemingen als gevolg van de blokkades elke dag meer dan 2,5 miljard peseta's verlies lijden.

Tot dusver hebben de Franse autoriteiten geen enkele maatregel genomen om een einde te maken aan de blokkades door de Franse vrachtwagenchauffeurs, die meestal gepaard gaan met gewelddadige acties tegen vrachtwagens die groenten en fruit uit Spanje vervoeren. De autoriteiten hebben echter wel beloofd de door de slachtoffers geleden schade te vergoeden.

Ondanks deze belofte zijn er van de 2.749 verzoeken om schadevergoeding die tot september 11. door Britten, Spanjaarden, Duitsers, Portugezen en Belgen werden ingediend, slechts 737 (26,8 %) behandeld. Slechts 124 aanvragen (4,51 % van het totaal) kregen een gunstig gevolg. Van de 500 verzoeken die door Spaanse burgers bij de Franse rechtbanken zijn ingediend, is er slechts één goedgekeurd.

De Franse autoriteiten verklaren de trage behandeling van de schadegevallen met het argument dat hun rechtsstelsel het rechtbanken alleen mogelijk maakt schadevergoeding toe te kennen wanneer er concrete bewijzen kunnen worden gevonden voor de schade aan de voertuigen of de lading, hetgeen niet gemakkelijk is. Zo bestaat er geen mogelijkheid het enorme verlies in te schatten dat wordt veroorzaakt omdat ladingen aan de grens geblokkeerd blijven, ook al is er geen sprake van fysiek geweld.

Is de Commissie voornemens een grondig onderzoek in te stellen naar de kosten die deze wegblokkades veroorzaken voor de Europese economieën?

(98/C 187/89)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3795/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreft: Blokkades op de Franse wegen: bespoedigen van schadeloosstelling

De wegblokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs worden een steeds terugkerend verschijnsel, dat in strijd is met de communautaire mededingingsregels aangezien het vrije verkeer van goederen in de Europese Unie erdoor wordt belemmerd. De schade voor de intracommunautaire handel is enorm en heeft aanleiding gegeven tot protest van landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Nederland. De Spaanse vervoerdersorganisaties hebben berekend dat de vervoersondernemingen als gevolg van de blokkades elke dag meer dan 2,5 miljard peseta's verlies lijden.

Tot dusver hebben de Franse autoriteiten geen enkele maatregel genomen om een einde te maken aan de blokkades door de Franse vrachtwagenchauffeurs, die meestal gepaard gaan met gewelddadige acties tegen vrachtwagens die groenten en fruit uit Spanje vervoeren. De autoriteiten hebben echter wel beloofd de door de slachtoffers geleden schade te vergoeden.

Ondanks deze belofte zijn er van de 2.749 verzoeken om schadevergoeding die tot september II. door Britten, Spanjaarden, Duitsers, Portugezen en Belgen werden ingediend, slechts 737 (26,8 %) behandeld. Slechts 124 aanvragen (4,51 % van het totaal) kregen een gunstig gevolg. Van de 500 verzoeken die door Spaanse burgers bij de Franse rechtbanken zijn ingediend, is er slechts één goedgekeurd.

Is de Commissie voornemens maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de Franse autoriteiten de geleden schade snel en doeltreffend vergoeden?

(98/C 187/90)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3796/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreft: Blokkades op de Franse wegen: initiatieven voor een sociale wetgeving

De wegblokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs worden een steeds terugkerend verschijnsel, dat in strijd is met de communautaire mededingingsregels aangezien het vrije verkeer van goederen in de Europese Unie erdoor wordt belemmerd. De schade voor de intracommunautaire handel is enorm en heeft aanleiding gegeven tot protest van landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Nederland. De Spaanse vervoerdersorganisaties hebben berekend dat de vervoersondernemingen als gevolg van de blokkades elke dag meer dan 2,5 miljard peseta's verlies lijden.

Sinds de staking van de Franse vrachtwagenbestuurders op 3 november II. begon, hebben verschillende landen erop aangedrongen dat de Franse regering zou optreden om het vrije verkeer doorheen het land via corridors voor vrachtwagens te verzekeren. De Franse regering heeft dit geweigerd en hierbij verwezen naar het gebrek aan Europese harmonisatie in de sociale wetgeving.

Wat is de stand van de wetgevingsinitiatieven op sociaal gebied die belemmeringen van het vrije verkeer van personen en goederen moeten voorkomen?

(98/C 187/91)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3797/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreft: Blokkades op de Franse wegen: lacunes in de sociale wetgeving

De wegblokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs worden een steeds terugkerend verschijnsel, dat in strijd is met de communautaire mededingingsregels aangezien het vrije verkeer van goederen in de Europese Unie erdoor wordt belemmerd. De schade voor de intracommunautaire handel is enorm en heeft aanleiding gegeven tot protest van landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Nederland. De Spaanse vervoerdersorganisaties hebben berekend dat de vervoersondernemingen als gevolg van de blokkades elke dag meer dan 2,5 miljard peseta's verlies lijden.

Sinds de staking van de Franse vrachtwagenbestuurders op 3 november II. begon, hebben verschillende landen erop aangedrongen dat de Franse regering zou optreden om het vrije verkeer doorheen het land via corridors voor vrachtwagens te verzekeren. De Franse regering heeft dit geweigerd en hierbij verwezen naar het gebrek aan Europese harmonisatie in de sociale wetgeving.

Bestaat er inderdaad een juridisch vacuüm op sociaal gebied dat een hinderpaal kan zijn voor de doelstellingen van de Europese Unie?

(98/C 187/92)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3798/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreft: Blokkades op de Franse wegen: maatregelen tegen de Franse regering

De wegblokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs worden een steeds terugkerend verschijnsel, dat in strijd is met de communautaire mededingingsregels aangezien het vrije verkeer van goederen in de Europese Unie

erdoor wordt belemmerd. De schade voor de intracommunautaire handel is enorm en heeft aanleiding gegeven tot protest van landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Nederland. De Spaanse vervoerdersorganisaties hebben berekend dat de vervoersondernemingen als gevolg van de blokkades elke dag meer dan 2,5 miljard peseta's verlies lijden.

Sinds de staking van de Franse vrachtwagenbestuurders op 3 november ll. begon, hebben verschillende landen erop aangedrongen dat de Franse regering zou optreden om het vrije verkeer doorheen het land via corridors voor vrachtwagens te verzekeren. De Franse regering heeft dit geweigerd en hierbij verwezen naar het gebrek aan Europese harmonisatie in de sociale wetgeving.

Welke maatregelen wil de Commissie nemen om de Franse autoriteiten ertoe te brengen de eerbiediging van de communautaire voorschriften te verzekeren?

(98/C 187/93)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3799/97

van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreft: Blokkades op de Franse wegen: rechtsmiddelen ter bescherming van de interne markt

De wegblokkades door Franse vrachtwagenchauffeurs worden een steeds terugkerend verschijnsel, dat in strijd is met de communautaire mededingingsregels aangezien het vrije verkeer van goederen in de Europese Unie erdoor wordt belemmerd. De schade voor de intracommunautaire handel is enorm en heeft aanleiding gegeven tot protest van landen als Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Nederland. De Spaanse vervoerdersorganisaties hebben berekend dat de vervoersondernemingen als gevolg van de blokkades elke dag meer dan 2,5 miljard peseta's verlies lijden.

Sinds de staking van de Franse vrachtwagenbestuurders op 3 november ll. begon, hebben verschillende landen erop aangedrongen dat de Franse regering zou optreden om het vrije verkeer doorheen het land via corridors voor vrachtwagens te verzekeren. De Franse regering heeft dit geweigerd en hierbij verwezen naar het gebrek aan Europese harmonisatie in de sociale wetgeving.

Beschikt de Europese Unie over rechtsmiddelen om de Franse regering te verplichten tot maatregelen om het vrije verkeer van goederen in de interne markt te waarborgen?

Gecombineerd Antwoord

**op de schriftelijke vragen E-3793/97, E-3794/97, E-3795/97,
E-3796/97, E-3797/97, E-3798/97 en E-3799/97
van de heer Kinnock namens de Commissie**

(30 januari 1998)

Er is geen juridische grondslag voor ingrijpen door de Commissie in een nationaal geschil tussen werkgevers en vakbonden. De Commissie erkent dat het stakingsrecht is opgenomen als fundamenteel sociaal recht in het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden uit 1989 (punt 13).

Als hoedster van de Verdragen ziet de Commissie erop toe dat het vrije verkeer van goederen en personen geen onterechte belemmeringen ondervindt die het functioneren van de interne markt ernstig zouden verstoren. Tenzij blijkt dat een lidstaat zijn plicht verzaakt om het vrije verkeer van goederen en personen overeenkomstig het Verdrag in stand te houden, kan de Commissie evenwel niet optreden.

Schadevergoeding behoort eveneens tot de nationale bevoegdheid en hoewel de Commissie zich ernstig zorgen maakt over de door de vervoerders ondervonden problemen, bevindt zij zich niet in een positie om hierin verandering te brengen.

De Commissie is niet van plan een studie uit te voeren van de kosten van de wegblokkades voor de Europese economieën. Zij is echter altijd bereid om met de betrokken instanties samen te werken bij het zoeken naar oplossingen die voor alle partijen bevredigend zijn. Zo hebben commissarissen er bij verschillende gelegenheden bij Franse ministers schriftelijk op aangedrongen al het nodige te doen om het vrije verkeer op hun wegennet te waarborgen. Bovendien heeft de Commissie zowel de Franse overheid als de wegvervoersorganisaties verzocht werk te maken van de schadeclaims.

De sociale aspecten van het wegvervoer in de Gemeenschap zijn geregeld bij Verordening (EEG) nr. 3820/85 over rijtijden en rusttijden voor bestuurders ⁽¹⁾ en Richtlijn 88/599/EEG betreffende standaardprocedures voor de controle van de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3820/85 en Verordening (EEG) nr. 3821/85 betreffende het controleapparaat in het wegvervoer ⁽²⁾. Bovendien vallen sommige kwesties nog steeds onder het nationale recht. De uiteenlopende regels en praktijken die in de Gemeenschap nog bestaan, leiden tot aanzienlijke verschillen in de concurrentievoorwaarden.

In het Witboek over de van de richtlijn betreffende de arbeidstijd uitgesloten sectoren en activiteiten ⁽³⁾ wordt dan ook ingegaan op het voornemen van de Commissie om begin 1998 met een voorstel te komen voor wijziging van Verordening (EEG) nr. 3820/85 om het begrip arbeidstijd in deze wetgeving op te nemen door bepalingen in te voeren inzake het laden en lossen en andere activiteiten die door bestuurders worden uitgevoerd. Het uiteindelijke doel zal zijn zowel de regels als de handhavingssystemen te harmoniseren.

⁽¹⁾ PB L 370 van 31.12.1985.

⁽²⁾ PB L 325 van 29.11.1988.

⁽³⁾ COM(97) 334 def.

(98/C 187/94)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3800/97

van Gianni Tamino (V) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreeft: Gebruik van lasergeweren in Europese steden om de wilde fauna onder „controle” te houden

Op 28 januari 1997 heb ik antwoord ontvangen op mijn schriftelijke vraag E-3175/96 ⁽¹⁾ over het gebruik van lasergeweren in Modena om de spreeuwen ter plekke onder controle te houden. Ik kreeg als antwoord dat men wacht op informatie over hoe de door de Italiaanse staat voor de jaren 1995, 1996 en 1997 verleende ontheffingen op de richtlijn van de Raad 79/409/EEG ⁽²⁾ in de praktijk worden toegepast.

In een document getiteld „Gas 1918... Laser 1990?” legt het Internationale Rode Kruis uit dat dit soort geweren het oorlogstuig van de toekomst zal worden en dat de eigenschappen van deze wapens (draagbaar, goedkoop en zeer effectief) ervoor zouden kunnen zorgen dat zij in de toekomst ook de favoriete wapens worden voor terroristen en de georganiseerde criminaliteit.

Op 12 mei 1997 heeft het Italiaanse Ministerie van Binnenlandse Zaken naar aanleiding van het gebruik van lasergeweren een brief geschreven aan de Prefectuur en de Quaestuur van Modena waarin staat dat dit instrument — het lasergeweer — buiten de bebouwde kom moet worden gebruikt, dat er niet op ogen mag worden gericht, dat de laserstraal niet mag worden gericht op reflecterende oppervlakken (zoals ramen)... dat men moet kunnen garanderen dat eventuele waarnemers/kijkers speciale beschermende brillen dragen en dat zij de laserstraal niet door optische vergrotende instrumenten mogen bekijken... Er moet een veilige afstand worden aangehouden tussen de laserstraal en waarnemers/kijkers...”.

Het lijkt echter dat het „Consortio di solidarietà sociale di Modena” dat de maatregelen in de gemeente Modena uitvoert, zo'n 50 keer per jaar heeft toegeslagen (1996 en 1997) om het aantal spreeuwen onder controle te houden met wekelijkse schietpartijen op de pleinen en door bomen omzoomde wegen die het drukst door deze vogels worden gefrequentieerd (P.zza Mazzini, P.zza Matteotti, P.zza Dante, V.le V. Emanuele, V.le Gramsci, V.le Verdi, V.le Berengario, enz.) en wel vier uur achter elkaar, tussen 21 uur en 1-1.30 uur 's nachts, zonder dat de voorzorgsmaatregelen die waren voorgeschreven door het Ministerie van Binnenlandse Zaken, in acht zijn genomen, waardoor dus noch de veiligheid van de woonachtige burgers noch van de schutters is gegarandeerd. Dit alles speelde zich af in de maanden juli, augustus, september, oktober en november, dus juist in die maanden waarin de bewoners van de betreffende buurten (dichtbevolkte wijken in het stadscentrum) zich, ook 's nachts, op straat of aan het raam kunnen bevinden, d.w.z. dichtbij reflecterende oppervlakken van ruiten. Het Consortio beweert dat de laserapparatuur al vaak is gebruikt voor het verwijderen van ongewenste vogels in steden in Frankrijk en in Spanje. Het gaat hierbij om spreeuwen, (tortel)duiven, mussen, meeuwen, enz.

De vraag luidt of er inmiddels meer informatie is binnengekomen, zoals genoemd in alinea 1 en 2 van het antwoord van 28 januari 1997.

De vraag luidt of men, in het licht van deze nieuwe informatie, van mening is dat de in deze vraag genoemde richtlijnen zijn geschonden en of er ook in andere Europese landen gebruik is gemaakt van dit soort geweren op een wijze die strijdig is met de communautaire richtlijnen.

(¹) PB C 186 van 18.6.1997, blz. 41.

(²) PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(16 december 1997)

In antwoord op de vroegere schriftelijke vraag nr. 3175/96 over hetzelfde onderwerp van het geachte Parlementslid en de heer Ripa di Meana heeft de Commissie erop gewezen dat de Italiaanse autoriteiten in overeenstemming met artikel 9 van Richtlijn 79/409/EEG (¹) hierover een verslag zouden indienen.

Dit verslag over de periode 1995-1996 werd uiteindelijk eind mei 1997 ingediend en de bestudering ervan is onlangs beëindigd. Het rapport maakt geen melding van de door het geachte Parlementslid genoemde activiteiten. Derhalve zal de Commissie de Italiaanse autoriteiten verzoeken aanvullende gegevens te verstrekken.

De inlichtingen die de lidstaten aan de Commissie verstrekken omvatten geen gegevens over het gebruik van lasergeweren dat niet voldoet aan de bepalingen van Richtlijn 97/409 EEG.

Indien functionarissen van het „Consorzio di solidarietà sociale di Modena” gevraagd zijn gevaarlijke apparatuur zoals lasergeweren te gebruiken zonder toereikende beschermende middelen, zouden deze feiten onder de aandacht van de Italiaanse autoriteiten gebracht moeten worden die verantwoordelijk zijn voor de controle en het toezicht, overeenkomstig artikel 4, lid 2 van Richtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (²).

(¹) PB L 103 van 24.5.1979, gewijzigd bij de toetreding van Oostenrijk (PB L 1, van 1.1.1995).

(²) PB L 183 van 29.6.1989.

(98/C 187/95)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3801/97

van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(26 november 1997)

Betreft: Het gelijkstellen van titels

Overwegende dat sedert 1993 de grenzen zijn opengesteld voor wat titels betreft en dat er in sommige landen, in de eerste plaats Italië, titels bestaan die in de overige lidstaten van de Unie niet worden erkend, luidt de vraag of de Europese Commissie voornemens is de lidstaten te verzoeken om titels gelijk te stellen, opdat er in Europa eindelijk van arbeidsmobiliteit sprake zal kunnen zijn.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(6 januari 1998)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op haar schriftelijke vraag E-85/95 (¹).

(¹) PB C 190 van 24.7.1995.

(98/C 187/96)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3803/97
van José Apolinário (PSE) aan de Commissie
(26 november 1997)

Betreft: FIOV en toerisme

Kan de Commissie naar aanleiding van haar antwoord op mijn vraag E-2036/97 ⁽¹⁾ over de verdeling van de activiteiten van het EFRO over de lidstaten tevens de kredietbedragen aangeven die uit het FIOV in de communautaire bestekken in het kader van de verschillende operationele programma's in elk van de lidstaten zijn vastgelegd voor het toerisme?

⁽¹⁾ PB C 391 van 23.12.1997, blz. 151.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(27 januari 1998)

Met het Financieel Instrument voor de Oriëntatie van de Visserij wordt uitsluitend bijstand verleend voor projecten in de visserijsector. Projecten in de toeristische sector vallen onder het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

(98/C 187/97)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3804/97
van José Apolinário (PSE) aan de Commissie
(26 november 1997)

Betreft: Europees Sociaal Fonds en toerisme

Kan de Commissie naar aanleiding van haar antwoord op mijn vraag E-2036/97 ⁽¹⁾ over de verdeling van de activiteiten van het EFRO over de lidstaten tevens de kredietbedragen aangeven die uit het ESF in de communautaire bestekken in het kader van de verschillende operationele programma's in elk van de 15 lidstaten zijn vastgelegd voor het toerisme?

⁽¹⁾ PB C 391 van 23.12.1997, blz. 151.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(30 januari 1998)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een tabel met de gevraagde gegevens toe.

(98/C 187/98)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3805/97
van José Apolinário (PSE) aan de Commissie
(26 november 1997)

Betreft: EOGFL-Oriëntatie en toerisme

Kan de Commissie naar aanleiding van haar antwoord op mijn vraag E-2036/97 ⁽¹⁾ over de verdeling van de activiteiten van het EFRO over de lidstaten tevens de kredietbedragen aangeven die uit het EOGFL-Oriëntatie in de communautaire bestekken in het kader van de verschillende operationele programma's in elk van de lidstaten zijn vastgelegd voor het toerisme?

⁽¹⁾ PB C 391 van 23.12.1997, blz. 151.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(19 januari 1998)*

Uit de afdeling Oriëntatie van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) wordt steun voor de bevordering van plattelands- en boerderijtoerisme verleend in het kader van de meeste operationele programma's voor doelstelling 1 of 5b of het communautaire initiatief Leader en eventueel ook in het kader van verbeteringsplannen overeenkomstig artikel 6, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 950/97 van de Raad van 20 mei 1997 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur ⁽¹⁾.

De toeristische acties maken echter deel uit van subprogramma's die een aantal maatregelen (onder meer diversificatie en plattelandsontwikkeling) omvatten. Daardoor kan niet worden aangegeven welke bedragen aan kredieten in elke lidstaat voor de bevordering van het toerisme worden bestemd.

⁽¹⁾ PB L 142 van 2.6.1997.

(98/C 187/99)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3806/97**van Roberto Mezzaroma (UPE) aan de Commissie***(17 november 1997)*

Betreft: Bouw van de Brug van Messina

De vraag aan de Commissie luidt hoe het staat met de bouw van de brug over de Straat van Messina en in het bijzonder:

1. hoeveel geld de EU hiervoor heeft bestemd en voor hoeveel jaren;
2. of er een project is ontworpen en, zo ja, door welk bureau; hoeveel dat project gekost heeft en wie dat heeft betaald;
3. of dit project reële garanties biedt voor de mogelijkheid dat rekening wordt gehouden met het milieu, de bodemgesteldheid en de aantrekkingskracht tussen het vasteland en Sicilië;
4. of men zich iets gelegen heeft laten liggen aan de door de EU gedicteerde uitgangspunten;
5. welke bedrijven zullen meedoen aan de aanbesteding voor de uitvoering voor dit project?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(30 januari 1998)*

De Commissie heeft geen middelen uitgetrokken voor de aanleg van de brug over de Straat van Messina.

Wat betreft de procedures voor de goedkeuring van het ontwerp en de uitvoering van de werken, hebben de Italiaanse instanties de Commissie medegedeeld dat deze onderhevig zijn aan de goedkeuring van een nieuwe wet. Het voorlopig ontwerp is toegekend aan het bedrijf Stretto di Messina S.p.A. ingevolge Wet nr. 1158 van 17 december 1971 en Interministerieel decreet nr. 3437 van 27 december 1985.

(98/C 187/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3811/97**van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie***(26 november 1997)*

Betreft: Benadeling, bij inklaring, van videocamcorders met ingangcontacten

Europese film- en videoamateurs zijn van oordeel dat zij bij hun creatieve bezigheid benadeeld worden. Videocamcorders die met ingangcontacten zijn uitgerust, worden in de EU bij inklaring behandeld als normale videorecorders. Om aan de douaneheffingen te ontkomen, laten de fabrikanten belangrijke aansluitingen bij deze apparaten weg. Daardoor wordt videoamateurs de mogelijkheid ontnomen gebruik te maken van de allernieuwste bewerkingsapparatuur. Videoamateurs zouden sowieso nauwelijks op het idee komen uitzendingen met een camcorder op te nemen.

In de gehele EU worden geen camcorders geproduceerd; daarom zijn apparaten die van alle technische mogelijkheden zijn voorzien niet te koop. Hierdoor bestaat het gevaar dat de onrechtmatige invoer van dergelijke apparatuur toeneemt. Waarom worden videocamcorders met ingangscapcontacten bij inkling als normale videorecorders behandeld?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(30 januari 1998)

Vóór 1 januari 1996 werden videocamcorders ingedeeld onder GN-code 8521 10 31 van de gecombineerde nomenclatuur (gebaseerd op de nomenclatuur zoals die is uiteengezet in de bijlage bij het Internationaal Verdrag betreffende het geharmoniseerde systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen (GS)), onder een post die video-opname- en videoweergaveapparaten omvat. Videocamcorders die altijd beschikken over plugs voor het opnemen van televisieprogramma's werden derhalve ingedeeld als video-opnameapparaten en hebben daarom de tariefbehandeling (14 %) gekregen die op dergelijke producten overeenkomstig het gemeenschappelijk douanetarief van de Gemeenschap van toepassing is.

Toen op 1 januari 1996 de GS-nomenclatuur werd gemoderniseerd, werd de tekst van post 8525 uitgebreid met „videocamera's voor stilstaand beeld (zogenaamde still image videocamera's) en andere videocamera-opnametoestellen". Met deze wijziging werden de verschillende soorten toestellen samengevoegd, met inbegrip van de toestellen die programma's van een televisieontvangtoestel kunnen opnemen — de camcorders. Deze wijziging had voor bepaalde overeenkomstsluitende partijen, waaronder de Gemeenschap, uiteraard de overdracht van camcorders van post 8521 naar post 8525 tot gevolg. Er kan derhalve worden bevestigd dat camcorders moeten worden ingedeeld onder GN-code 8525 40 99.

Wanneer een product onder een andere post wordt ingedeeld, is de Gemeenschap verplicht de tariefbehandeling toe te passen die voortvloeit uit desbetreffende post. Daarom blijft voor camcorders het recht van 14 % gelden. Unilaterale verlagingen van het recht voor consumentenelectronica, met inbegrip van videocamcorders, worden niet overwogen. Dit soort producten werd zelfs uitdrukkelijk uitgesloten van de overeenkomst inzake informatietechnologie (IT) waarbij een aantal landen, met inbegrip van de Verenigde Staten, Japan en de Gemeenschap, zijn overeengekomen de tarieven voor IT-producten op te heffen.

(98/C 187/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3829/97

van Wilfried Telkämper (V) aan de Commissie

(28 november 1997)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de habitat-richtlijn op het terrein van de luchthaven Söllingen

1. Welke maatregelen moeten de autoriteiten van de deelstaten in de BRD ten aanzien van de habitat-richtlijn nemen zolang deze nog niet in nationaal recht is omgezet, maar de beschermingsvoorwaarden van deze richtlijn, zoals bijvoorbeeld „prioritaire soorten biotopen", op enkele honderden hectares van toepassing zijn? Welke zijn de voorwaarden waaronder de autoriteiten van de deelstaten mogen afzien van de geschetste maatregelen en wie beslist of deze maatregelen moeten worden genomen of achterwege kunnen blijven?
2. Hoe moet worden gehandeld als bond, deelstaat of gemeenten in gebieden die in aanmerking komen voor bescherming van de habitat concurrerende plannen hebben en welke juridische consequenties ten aanzien van de habitat-bescherming doen zich voor wanneer de verantwoordelijke voor de planning de geschetste procedure niet naleeft en
  - a) de habitats nog aanwezig zijn, maar blootstaan aan teveel planning,
  - b) de habitats worden vernietigd?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(20 januari 1998)

De Commissie weet dat het terrein van de luchthaven Söllingen in het parlement (Landtag) van Baden-Württemberg besproken werd en dat de verantwoordelijke autoriteiten mededeelden dat er in die Duitse deelstaat geen andere gebieden voorkomen die even belangrijk zijn voor het behoud van habitats voor sedo-scleranthetea. Deze zaak is thans in onderzoek bij de Commissie naar aanleiding van een klacht.

Zoals de zaken nu staan, ziet het ernaar uit dat het terrein in kwestie zo belangrijk is dat de Duitse autoriteiten het wellicht zullen opnemen in de nationale lijst van gebieden die zij moeten voorstellen krachtens artikel 4, lid 1, van Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna ⁽¹⁾. Voor Duitsland is echter nog geen volledige nationale lijst voorgesteld (de volledige lijst moest ingediend zijn in juni 1995, de Commissie heeft dan ook een algemene inbreukprocedure geopend); het terrein staat evenmin op de deellijst die Duitsland al heeft ingediend. De definitieve opname ervan in de nationale lijst of in de latere lijst van de gebieden van communautair belang is daarom niet zeker.

Derhalve is het voor de Commissie moeilijk het geachte Parlementslid veel te zeggen over de implicaties van Richtlijn 92/43/EEG voor het gebied in kwestie, vooral door het gebrek aan jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie. Misschien kunnen de volgende opmerkingen nuttig zijn.

De maatregelen voor beschermingszones van Richtlijn 92/43/EEG, als genoemd in artikel 6, zijn in het algemeen alleen van toepassing vanaf het tijdstip dat een zone op de lijst van gebieden van communautair belang staat, wat hier niet het geval is. Bij wijze van uitzondering kan de Commissie zich beroepen op artikel 5 van de richtlijn; in dat geval geldt artikel 6, lid 2, van de richtlijn in afwachting van een besluit van de Raad. Hoewel er nog geen communautaire lijst is en er geen beroep is gedaan op artikel 5 van de richtlijn, moeten de bevoegde autoriteiten rekening houden met artikel 5 van het EG-Verdrag, waarin staat dat de lidstaten geen enkele maatregel nemen die de verwezenlijking van de doelstellingen van het EG-Verdrag in gevaar brengt. Het beschadigen van belangrijke beschermde natuurgebieden zonder voorafgaande bestudering van de implicaties daarvan, kan vragen oproepen over de naleving van artikel 5 van het EG-Verdrag, als het bereiken van de doelstellingen van Richtlijn 92/43/EEG daardoor onmogelijk wordt.

Andere communautaire wetgeving kan hier ook van belang zijn. De betekenis van het terrein kan een milieueffectbeoordeling overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG van de Raad betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽²⁾ noodzakelijk maken. Die betekenis kan ook meebrengen dat artikel 4 van het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten in hun natuurlijk milieu in Europa van toepassing is. Dat artikel vereist dat de verdragsluitende partijen (waartoe zowel Duitsland als de Gemeenschap behoren ⁽³⁾) bij hun ruimtelijkeordenings- en ontwikkelingsbeleid de aantasting van bedreigde natuurlijke habitats zoveel mogelijk trachten te vermijden of te beperken. Volgens de Commissie kan de naleving van deze bepalingen ervoor zorgen dat de doelstellingen van Richtlijn 92/43/EEG niet in gevaar gebracht worden zolang de communautaire lijst niet is vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

⁽²⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽³⁾ Besluit 82/72/EEG van de Raad betreffende de sluiting van het Verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten in hun natuurlijk milieu in Europa, PB L 38 van 10.2.1982.

(98/C 187/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3831/97

van María Sornosa Martínez (GUE/NGL) aan de Commissie

(28 november 1997)

Betreft: Het moeras van Pego — Oliva

Het moeras van Pego — Oliva is eerder onder de aandacht van de Commissie gebracht via vraag E-1387/96 ⁽¹⁾. Het is het op een na belangrijkste waterrijke gebied van de autonome regio Valencia en het is op grond van de Vogelrichtlijn 79/409/EEG ⁽²⁾ tot speciale beschermingszone uitgeroepen. Sinds 1992 worden via LIFE-Nature maatregelen gefinancierd voor de instandhouding van de natuurlijke rijkdom van het gebied. Nadat de Commissie attent was gemaakt op de waarschijnlijk illegale werkzaamheden die door de gemeente Pego werden uitgevoerd, nam zij vorig jaar contact op met de ter zake bevoegde autoriteiten en deelde hen mee voornemens te zijn de financiering via LIFE op te schorten, indien de onregelmatigheden zouden voortduren. Verder hebben vertegenwoordigers van de Commissie het gebied onlangs bezocht.

1. Tot welke conclusies is de Commissie na dit bezoek gekomen?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen, opdat de communautaire wetgeving wordt nageleefd?
3. Is de Commissie bereid een inbreukprocedure wegens niet-naleving van artikel 169 van het Unieverdrag aan te spannen en kan zij, indien deze procedure reeds is gestart, aangeven in welk stadium deze zich bevindt?
4. Worden de fondsen in het kader van het communautair bestek voor Spanje voor de periode 1994-1999 in deze zone besteed in overeenstemming met de beginselen inzake de instandhouding van natuurlijke hulpbronnen zoals wordt bepaald in richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats?

⁽¹⁾ PB C 356 van 25.11.1996, blz. 33.

⁽²⁾ PB L 103 van 25.4.1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(2 februari 1998)

1. Volgens de gegevens die de Commissie heeft verzameld bij een bezoek aan dit gebied in september 1997 en de rapporten die zij van het bestuur van de regio Valencia heeft ontvangen zijn voor de instandhouding van dit waterrijke gebied met name de volgende maatregelen getroffen:

- de inleiding van een juridische procedure door de directeur van het park tegen de burgemeester van Pego. De Valenciaanse Generalitat heeft onmiddellijk ingehaakt op deze actie aangezien de juridische dienst van de president van de Generalitat de directeur moet assisteren;
- een besluit van de Raad voor het Milieu van het regionaal ministerie van milieu, waarbij elke activiteit in dit waterrijke gebied moet worden gestopt;
- een bevel van de bevoegde rechter om elke activiteit in het waterrijke gebied te staken en voor de politie (Guardia Civil) om toe te zien op de naleving ervan.

Bij activiteiten die tegen deze maatregel indruisen en die na de inwerkingtreding ervan zijn geconstateerd, is de hulp van de rechter ingeroepen. Sinds juni 1997 zijn ten minste zes bedrijven of personen gedagvaard.

De directeur van het natuurpark heeft voorts op 4 november 1997 de hulp van de Guardia Civil ingeroepen omdat er illegale activiteiten in het waterrijke gebied werden ontlooid.

2. De Commissie is van mening dat de Spaanse autoriteiten tot dusver voldoende maatregelen hebben getroffen om tegen deze illegale activiteiten in dit waterrijke natuurgebied op te treden en om de instandhouding van deze speciale beschermingszone voor vogels te garanderen. De Commissie blijft de ontwikkeling van de situatie op de voet volgen. Mocht zij vinden dat onvoldoende wordt gedaan om een einde te maken aan de illegale activiteiten in dit gebied, dan zal zij de nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de wetgeving van de Gemeenschap alsnog wordt gerespecteerd.

3. Bij deze maatregelen zou het kunnen gaan om de opschorting van de medefinanciering in het kader van LIFE-Nature en de indiening van een klacht tegen Spanje.

4. De Commissie ziet er binnen de grenzen van haar bevoegdheden en de tot haar beschikking staande middelen op toe dat de financiële bijdragen uit hoofde van het communautair bestek 1994-1999 worden gebruikt met inachtneming van de richtlijnen van de Gemeenschap en overeenkomstig de uitgangspunten van de instandhouding van natuurgebieden en duurzame ontwikkeling, niet alleen in het bedoelde waterrijke natuurgebied maar in geheel Spanje.

Bij de gezamenlijke uitvoering en het gezamenlijk beheer van programma's die de lidstaten door middel van projecten ten uitvoer leggen is de Commissie altijd bedacht op moeilijkheden die haar tijdens de realisatie van de projecten onder de aandacht kunnen worden gebracht.

In het onderhavige geval zal zij haar technische hulp ter beschikking van de Spaanse autoriteiten stellen, mochten deze van mening zijn dat daarmee het behoud van deze natuurlijke habitat beter kan worden gegarandeerd.

(98/C 187/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3832/97**van Jean-Pierre Bébéar (PPE) aan de Commissie***(28 november 1997)*

Betreft: De wet-Evin en de beperkingen van het vrije verkeer

Ik ben de Commissie erkentelijk voor het door haar recentelijk gegeven antwoord op mijn schriftelijke vraag E-2105/97 ⁽¹⁾. Tot mijn spijt moet ik echter vaststellen dat het antwoord van de Commissie niet bevredigend is. Ik zou haar derhalve willen verzoeken haar standpunt te verduidelijken door antwoord te geven op de navolgende vragen:

1. Hoe valt, indien de Commissie de in het Groenboek voorgestelde methodologie heeft gevolgd, te verklaren dat het ontbreken van restricties op de sponsoring van sportevenementen door producenten van alcoholische dranken in het merendeel van de lidstaten kan leiden tot een even hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid als in andere lidstaten waar een totaal verbod van kracht is?
2. Kan meer in het algemeen de beoordeling van de evenredigheid van restricties van lidstaat tot lidstaat verschillen, wanneer dezelfde methodologie wordt gevolgd?
3. Kan de Commissie derhalve bevestigen dat in dit geval het evenredigheidsbeginsel is gehanteerd bij de beoordeling van de door de betrokken lidstaat toegepaste restrictie?
4. Kan de Commissie, gezien het in het Groenboek gehouden pleidooi voor transparantie en de door het Parlement in zijn advies bepleite coördinatie, mededelen of zij met de lidstaten en meer in het bijzonder met de nationale autoriteiten op het gebied van de volksgezondheid in discussie is getreden met betrekking tot aangelegenheden in verband met reclame voor alcoholhoudende dranken, en of zij voornemens is het Parlement daarvan op de hoogte te stellen?
5. Kan de Commissie ten slotte mededelen of zij voornemens is dit belangrijke dossier te heropenen naar aanleiding van de beoordeling van nieuwe gevallen die zich in de toekomst zouden kunnen voordoen, wanneer zich nieuwe elementen betreffende deze klacht aandienen, er sprake is van ontwikkelingen met betrekking tot de gegevens of de onderhandelingen tussen klager en lidstaat worden afgebroken?

⁽¹⁾ PB C 82 van 17.3.1998, blz. 29.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(3 februari 1998)*

De geachte afgevaardigde vraagt om verduidelijking van een eerder antwoord op zijn schriftelijke vraag E-2105/97 over de sluiting van een inbreukzaak in verband met het verbod op grensoverschrijdende sponsoring van het wereldkampioenschap voetbal 1998 in Frankrijk door een producent van alcoholische dranken ingevolge de toepassing van de Franse wet-Evin.

De methode voor de evenredigheidsbeoordeling, die in het Groenboek over commerciële communicatie ⁽¹⁾ wordt voorgesteld, wordt begin volgend jaar in een mededeling van de Commissie goedgekeurd. Daarom kan de toepassing van deze methode, of van andere voorstellen die in deze tekst worden gedaan, op een geval dat de Commissie eerder dit jaar heeft bestudeerd, hier niet worden besproken.

In het onderhavige geval vond de Commissie de restrictie evenredig, zoals zij in haar vorige antwoord al opmerkte. Overeenkomstig de jurisprudentie van het Hof van Justitie kunnen volgens het huidige Gemeenschapsrecht, waarin geen gemeenschappelijke of geharmoniseerde algemene regelgeving betreffende de reclame voor alcoholische dranken is vastgelegd, de lidstaten zelf bepalen welk niveau van gezondheidsbescherming zij hun burgers wensen te bieden en hoe zij dit doen, op voorwaarde dat zij hierbij binnen de door het Verdrag gestelde grenzen blijven. Na nadere overweging op verzoek van het Parlement is de Commissie echter van mening dat in haar vervolgededeling over commerciële communicatie de nodige aandacht aan sponsoring moet worden besteed. Dit onderwerp kan dan met alle lidstaten worden besproken, zoals wordt voorgesteld door de geachte afgevaardigde.

Wat de laatste vraag van de geachte afgevaardigde betreft, zij erop gewezen dat de klager na de sluiting van de genoemde zaak geen klacht meer heeft ingediend, zodat de Commissie momenteel dan ook geen reden ziet om deze specifieke restrictie opnieuw te bekijken.

⁽¹⁾ COM(96) 192.

(98/C 187/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3833/97
van Hedy d'Ancona (PSE) aan de Commissie
(28 november 1997)

Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid

Waarom houdt de Commissie bij de samenwerking via de Nederlandse organisatie Novib en de plaatselijke NGO REST vast aan de vertegenwoordiging van de Europese bemiddelende organisatie ter plaatse terwijl de voedselverstreking en aankoop van REST de laatste jaren zeer succesvol is gebleken, zoals ook blijkt uit het onderzoek Novib/REST Internal Food Purchase policy, An Independent Evaluation Report van het Institute of Social Studies (april 1997)?

(98/C 187/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3834/97
van Hedy d'Ancona (PSE) aan de Commissie
(28 november 1997)

Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid

Hoe verklaart de Commissie, gelet op de eerdere erkenning van het belang van de opbouw van lokale NGO-capaciteit bij voedselzekerheid (Verordening 1292/96 ⁽¹⁾ van de Raad), de in 1996 gestelde voorwaarde dat voedselaankopen in Ethiopië met financiële steun van de Europese Unie uitsluitend door de Europese organisatie Euronaid konden worden gedaan?

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996, blz. 1.

(98/C 187/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3835/97
van Hedy d'Ancona (PSE) aan de Commissie
(28 november 1997)

Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid

Op welke wijze geeft de Commissie gevolg aan Verordening 1292/96 ⁽¹⁾ van de Raad, waarin het belang van de opbouw van lokale NGO-capaciteit ter versterking van voedselzekerheid wordt erkend?

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996, blz. 1.

(98/C 187/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3836/97
van Hedy d'Ancona (PSE) aan de Commissie
(28 november 1997)

Betreft: Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad en de verplichting van noodvoedselhulpvoorziening aan Ethiopië via Euronaid

Hoe verklaart de Commissie de ernstige vertraging in de besluitvorming over de voorstellen van NGO's voor voedselaankopen ten behoeve van noodhulpverlening in Ethiopië?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3833/97, E-3834/97, E-3835/97 en E-3836/97
van de heer Pinheiro namens de Commissie

(30 januari 1998)

De door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwesties betreffen de voedselhulpacties en de acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid die ten behoeve van Ethiopië, in het bijzonder sinds 1995 in de regio Tigré, zijn uitgevoerd en het onderzoek van de Nederlandse organisatie voor internationale ontwikkelingssamenwerking (Novib) en Relief society of Tigré (Rest), „Internal food purchase policy, an independant evaluation report 1997". De Commissie kan zich na uitvoerige besprekingen toch niet achter de conclusies van deze studie scharen die uitsluitend voor rekening van de opstellers ervan komen.

In 1995 heeft Ethiopië zeer goede oogsten gehad, niet alleen door goede regenseizoenen maar ook dankzij de door de Gemeenschap gesteunde economische hervormingsmaatregelen op het gebied van de voedselzekerheid, die tot een hogere productie hebben geleid.

Ethiopië wordt over het geheel genomen weliswaar beschouwd als een land met productieoverschotten, maar toch zijn er in sommige regio's nog steeds tekorten, met name in Tigré, en het is dus noodzakelijk dat de meest kwetsbare bevolkingsgroepen, die over onvoldoende of geen koopkracht beschikken, hulp blijven ontvangen.

In overleg met de Ethiopische autoriteiten heeft de Commissie besloten om lokaal in totaal 110.000 ton graan te kopen. 75.000 ton daarvan was bestemd voor versterking van de capaciteit van de Emergency food security reserve (EFSR) en werd rechtstreeks door de Commissie opgekocht. 35.000 ton was bestemd voor de programma's ter ondersteuning van de voedselzekerheid van Rest, de organisatie van Tigré, en werd opgekocht door Euronaid, die, op verzoek van de Commissie en in overleg met de Ethiopische autoriteiten die verplichting op zich heeft genomen.

Evenmin als in november 1995 bestaan er in Ethiopië nu Europese of Ethiopische niet-gouvernementele organisaties (NGO's) die de capaciteit hebben om lokaal dergelijke hoeveelheden graan op te kopen en te vervoeren. De Commissie die door haar delegatie wordt vertegenwoordigd moedigt samenwerkingsprojecten tussen Europese NGO's en Ethiopische NGO's aan om de capaciteiten van laatstgenoemden op het gebied van de planning en het beheer van projecten ter ondersteuning van de voedselzekerheid te vergroten. Om de Ethiopische NGO's werkelijk bij de uitvoering van de projecten te kunnen betrekken, hebben zij deelgenomen aan een opleidingsseminar naar het model voor het beheer van de projectcyclus die door de Commissie wordt gebruikt voor de ontwikkelingsprogramma's en -projecten. Het is namelijk de wens van de Commissie om de programma's ter ondersteuning van de voedselzekerheid van Rest voor 1998 rechtstreeks te financieren, zoals mogelijk wordt gemaakt door de nieuwe verordening (EEG) Nr 1292/96 van de Raad van 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid die in juli 1996 in werking is getreden. Rest zal hierbij worden gesteund door een technisch assistent.

In Artikel 9 (lid 2, onder b) van genoemde verordening wordt bepaald dat de NGO's die hun hoofdvesting hebben in een van de ontvangende landen in aanmerking kunnen komen voor financiering door de Gemeenschap van acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid.

In Artikel 9 (lid 2, onder c) van dezelfde verordening wordt duidelijk bepaald dat de aanwezigheid in het ontvangende land van de Europese NGO die Gemeenschapssteun krijgt een voorwaarde is om daarvoor in aanmerking te komen. Zonder fysieke aanwezigheid in Ethiopië, om de voedselsituatie in de Tigré te kunnen volgen en ook de programma's van de Rest, waarvoor zij een van de bemiddelaars in Europa wil zijn, kan de NGO Novib om voor de hand liggende redenen niet in aanmerking komen voor voedselhulpacties en acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid.

De Commissie is niet op de hoogte van aanzienlijke vertragingen in het besluitvormingsproces met betrekking tot de voorstellen die door de NGO's worden geformuleerd voor de aanschaf van voedingsmiddelen.

De door de NGO's ingediende financieringsaanvragen worden vooraf door de delegatie van de Commissie in Ethiopië bestudeerd. Vanaf de datum van officiële indiening van het project wordt er een maximumperiode van een maand gevraagd. Deze periode biedt de mogelijkheid van analyse en bespreking van het document met de NGO's en de beoordeling van de toepasselijkheid van het project op het terrein. De NGO's zijn op de hoogte van deze procedure.

(98/C 187/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3842/97

van Enrique Barón Crespo (PSE) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: Opsplitsing van Ericsson S.A. in Spanje

In verband met de liberalisering van de telecommunicatiemarkt in de EU is de multinational ERICSSON voornemens de productie-activiteiten in Spanje op te splitsen en 1.545 werknemers van de onderneming over te plaatsen naar een ander bedrijf dat zich in een economisch onzekere situatie bevindt en waarvoor geen CAO-regeling geldt.

Telefonaktiebolaget LM Ericsson is een Europese multinational. Kan de Commissie in dit verband meedelen of

1. volgens haar de richtlijn inzake informatie en raadpleging van de werknemers in het kader van de Europese ondernemingsraad is nageleefd?
2. de communautaire wetgeving is nageleefd?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(4 februari 1998)*

Bij gebrek aan precieze gegevens kan de Commissie niet oordelen of de multinational Ericsson Richtlijn 94/45/EG van de Raad van 22 september 1994 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of een procedure in ondernemingen met een communautaire dimensie met het oog op de voorlichting en de raadpleging van de werknemers ⁽¹⁾ in het kader van de door de geachte afgevaardigde genoemde herstructureringsoperatie heeft nageleefd.

De Commissie treedt bij dergelijke operaties slechts op indien blijkt dat gemeenschapsrechtelijke bepalingen zijn genegeerd of door een lidstaat onvoldoende zijn omgezet. Het is in de eerste plaats de taak van de nationale autoriteiten om de naleving van de relevante nationale bepalingen en derhalve de communautaire bepalingen die in de bijzondere gevallen van toepassing zouden kunnen zijn, te waarborgen.

⁽¹⁾ PB L 254 van 30.9.1994.

(98/C 187/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3844/97**van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie***(5 december 1997)*

Betreft: Uitzonderingspositie voor Finland betreffende de invoer van alcohol

Finland heeft bij uitzondering toestemming gekregen om de invoer van alcohol vanuit andere lidstaten van de EU tot aan het eind van 2003 te beperken. Daarna moeten voor de invoer van alcohol de in de EU geldende normen worden gehanteerd. In Finland wordt momenteel een intensief politiek debat gevoerd over de vraag of de Unie het recht heeft de omvang van de invoer van alcohol naar Finland te bepalen. Het ziet er echter naar uit dat de huidige regering zich heeft verplicht de overeenkomst met de Unie na te leven. Is de Commissie voornemens om de maatregelen die bedoeld zijn om de invoerbeperking in Finland op te heffen door te zetten en zo ja, hoe?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(2 februari 1998)*

Feitelijk heeft Finland geen toestemming gekregen om tot eind 2003 de invoer van alcohol vanuit de Gemeenschap te beperken. Krachtens Richtlijn 96/99/EEG van de Raad van 30 december 1996 tot wijziging van Richtlijn 92/12/EEG betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop ⁽¹⁾, mag Finland echter net als Denemarken en Zweden een afwijkende regeling toepassen op alcoholhoudende dranken in de bagage van reizigers die uit de Gemeenschap komen. Op grond hiervan mag Finland, zodra bepaalde vrijstellingen worden overschreden, accijnzen heffen op deze goederen, hoewel zij voor het persoonlijk gebruik van de betrokken reiziger zijn bedoeld.

De Gemeenschap bepaalt dan ook geenszins de omvang van de invoer van alcohol naar Finland. Finland is geheel vrij van de afwijking af te zien en reizigers steeds hun volledige rechten toe te kennen. Wat de opheffing van de beperking betreft, is Finland krachtens de richtlijn verplicht deze voor 2003 geleidelijk af te schaffen en moet de Commissie uiterlijk op 30 juni 2000 hierover aan de Raad en het Parlement verslag uitbrengen.

⁽¹⁾ PB L 8 van 11.1.1997.

(98/C 187/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3850/97
van Jean-Pierre Bébéar (PPE) aan de Commissie
(5 december 1997)

Betreft: BSE — Industrieel gebruik van talg

Beschikking 97/534/EG ⁽¹⁾ van de Commissie van 20 juli 1997 betreft het verbod in de EU — met ingang van 1 januari 1998 — op het gebruik van risicomateriaal afkomstig van runderen, schapen of geiten „in verband met overdraagbare spongiforme encefalopathieën”.

In de Europese Unie vervaardigen bedrijven oleochemische producten op basis van talgderivaten die bijvoorbeeld worden gebruikt als wasverzachters, additieven voor verf, drukinkt of emulgatoren voor asfalt.

Door beschikking 97/534 zouden alle officiële goedkeuringen en homologaties van deze producten door hun cliënten op losse schroeven komen te staan.

Is het mogelijk de bescherming van de volksgezondheid te handhaven en tegelijkertijd de beschikking van de Commissie duidelijker te formuleren voor wat betreft de invoer uit derde landen in verband met de productie van derivaten anders dan voor farmaceutische en cosmetische doeleinden?

⁽¹⁾ PB L 216 van 8.8.1997, blz. 95.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie
(5 februari 1998)

Beschikking 97/534/EG van de Commissie van 30 juli 1997 houdende verbod, in verband met overdraagbare spongiforme encefalopathieën, op het gebruik van risicomateriaal verbiedt met ingang van 1 april 1998 het gebruik in de Gemeenschap van gespecificeerd risicomateriaal voor welk doel ook. De Commissie omschrijft „gespecificeerd risicomateriaal” als:

- a) de schedel, met inbegrip van de hersenen en de ogen, de tonsillen en het ruggenmerg van:
  - runderen van meer dan twaalf maanden,
  - schapen en geiten van meer dan twaalf maanden of waarbij een van de blijvende snijtanden door het tandvlees is gebroken;
- b) de milt van schapen en geiten.

Het effect van deze beschikking op de talgproductie is dat als grondstof gebruikt slachtafval de voornoemde weefsels niet zal bevatten, maar deze weefsels vormen geen aanzienlijk gedeelte van de grondstof. Bovendien zullen gestorven dieren niet voor de talgproductie beschikbaar zijn, maar deze karkassen vormen slechts een zeer klein gedeelte van de grondstof. Het effect van Beschikking 97/534/EG op de talgproductie in de Gemeenschap zal bijgevolg verwaarloosbaar klein zijn.

Wat de invoer uit derde landen betreft, schrijft de beschikking alleen voor dat voor producten voor voedingsmiddelen, veevoeder, medische, farmaceutische en cosmetische produkten een certificaat moet worden afgegeven waaruit blijkt dat deze producten vrij van gespecificeerd risicomateriaal zijn. Zij heeft geen betrekking op talgproducten voor industrieel gebruik.

De Commissie is zich echter bewust van het feit dat de formulering van de beschikking in sommige kringen, zoals aangegeven door de geachte afgevaardigde, aanleiding kan geven tot verschillende interpretaties. Daarom is de Commissie voornemens om bij de wijziging van de beschikking in het licht van het nieuwe wetenschappelijke advies de tekst te verduidelijken om duidelijk te maken dat de beschikking niet van toepassing is op producten die geen risico voor de gezondheid opleveren.

(98/C 187/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3851/97
van Rijk van Dam (I-EDN) aan de Commissie
(21 november 1997)

Betreft: Godsdienstvrijheid in Marokko

Op mijn schriftelijke vraag E-3136/97 ⁽¹⁾ antwoordde de Commissie dat zij niet in staat is de berichten

over de onrechtmatige uitzetting van twee christenen in Marokko te bevestigen. Door verschillende organisaties waaronder „Jubilee Campaign”, „Open Doors” en de Amerikaanse nieuwsservice „Compass Direct” wordt het voorval niettemin nadrukkelijk bevestigd. Het is zelfs zo dat ik door de organisatie „Jubilee Campaign” geweest ben op een derde geval van arrestatie en uitzetting. In dit geval betreft het een Egyptische christen, Tharwat Yousef Malek Khali, die op 30 maart 1997 Marokko werd uitgezet omdat hij andere buitenlandse christenen opzocht om met hen gebedsdiensten te houden.

1. Kan de Commissie aangeven op welke wijze zij de berichten over Marokko heeft gecontroleerd en waarom zij de genoemde voorvallen niet kan bevestigen, terwijl drie onafhankelijke organisaties dit wel kunnen?
2. Wil de Commissie bij de Marokkaanse autoriteiten navraag doen naar de twee eerder aan de orde gestelde gevallen en het derde geval van Tharwat Yousef Malek Khali en er bij hun op aandringen dat zij de rechten van deze personen beschermen en garanderen dat zij ongehinderd kunnen terugkeren?
3. Wil de Commissie aan de Marokkaanse autoriteiten de bezorgdheid overbrengen over het feit dat christenen zonder vorm van proces en in strijd met de Marokkaanse wetgeving en de fundamentele mensenrechten worden gearresteerd en uitgezet?

(¹) PB C 117 van 16.4.1998, blz. 154.

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(16 januari 1998)

De Commissie neemt nota van het door de geachte Parlements lid gesignaleerde bijkomende arrestatie betreffende de godsdienstoefening in Marokko.

In verband met de demarches die de Raad en de Commissie in dit opzicht zouden kunnen ondernemen, moge de Commissie het geachte Parlements lid verwijzen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op schriftelijke vraag E-1759/96 van de heer Van der Waal (¹).

(¹) PB C 345 van 15.11.1996.

(98/C 187/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3855/97

van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: De toekomst van de technologieparken in de Europese Unie

Nu een aantal technologieparken her en der in Europa de balans beginnen op te maken van hetgeen reeds is bereikt en zich beraden over de toekomst, spreken sommige vooraanstaande vertegenwoordigers van deze sector zich uit over de discrepantie tussen hetgeen deze parken te bieden hebben en de verwachtingen van heel wat ondernemingen die hun doelgroep vormen. Soms lijkt het wel alsof aan het concept technologiepark een geheel nieuwe inhoud moet worden gegeven.

Acht de Commissie de tijd niet rijp om het initiatief te nemen tot een gezamenlijke discussie over de toekomst van deze technologieparken, waarbij ook plaats wordt ingeruimd voor nuttige ervaring en visies van buiten de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(28 januari 1998)

De Commissie volgt de ontwikkeling van de technologieparken al jaren aandachtig, zowel in het kader van het Innovatieprogramma als in dat van het regionaal beleid. Technologieparken zijn namelijk niet alleen middelen ter bevordering van technologieën, maar ook structuren ter ondersteuning van de regionale economische ontwikkeling.

De laatste vijftien jaar ongeveer is het aantal parken in alle lidstaten sterk toegenomen en men ziet nu dat hun ontwikkeling min of meer is afgesloten, hoewel er per regio grote verschillen zijn. Bovendien, en de geachte afgevaardigde wijst er ook op, evolueert ook het begrip zelf, met name omdat ook de technologie in ontwikkeling is, en vooral de informatie- en de communicatietechnologie. Zo worden er tegenwoordig combinaties van parken of „virtuele parken” opgezet.

De technologieparken hebben zich georganiseerd in nationale verenigingen die met regelmatige tussenpozen hun ervaringen uitwisselen over de ontwikkeling van hun functies, hun structuur en de middelen die zij ondernemingen ter beschikking stellen.

Voorts organiseert de internationale vereniging van science parks, waarbij veel van de parken uit Europa en uit andere werelddelen zijn aangesloten, fora waar over de toekomst van de technologieparken wordt nagedacht. De Commissie volgt deze beschouwingen met aandacht.

(98/C 187/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3857/97

van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: Niet-opvulling van de functie van directeur van het Instituut voor technologische prognose te Sevilla (IPTS) sinds nagenoeg één jaar

Eind 1996 legde de heer Herbert J. Allgeier zijn functie als directeur van het IPTS — die hij sinds augustus 1994 uitoefende — neer. Bijna een jaar later is nog steeds geen nieuwe directeur benoemd, hetgeen des te alarmerender is, daar dit gespecialiseerde orgaan van het GCO (Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek), dat in september 1994 te Sevilla in gebruik werd genomen en een jaar later — na de benoeming van de nieuwe Commissie — van commissaris Edith Cresson zijn werkprogramma meekreeg, zich nog in de aanloopfase bevindt. Wanneer denkt de Commissie deze vacature op te vullen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(22 januari 1998)

Tijdens haar 1367e vergadering van 16 december 1997 heeft de Commissie besloten de heer Cadiou te benoemen tot directeur van het onder het GCO ressorterende Instituut voor technologische prognose te Sevilla.

(98/C 187/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3859/97

van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: Decentralisatie van de werkzaamheden van het Parlement

Het Europese Hof van Justitie heeft ten gunste van Frankrijk beslist dat het Europees Parlement 12 keer per jaar in Straatsburg moet vergaderen. Deze uitspraak werd gedaan ondanks het negatieve standpunt van het Parlement hierover. De uitspraak is gebaseerd op een interpretatie van de besluiten van de ministerraad.

De Unie is oorspronkelijk opgericht als verbond tussen zes landen, waarbij werd besloten de werkzaamheden te decentraliseren en plaats te doen vinden in Brussel, Luxemburg en Straatsburg. Sindsdien is de Unie echter gegroeid tot 15 lidstaten en in de toekomst zal dat aantal nog toenemen. Op die manier is de huidige vorm van decentralisatie (die de belastingbetaler zeer veel geld kost) geen decentralisatie meer maar is er in steeds sterkere mate sprake van centralisatie.

Hoe wil de Commissie ervoor zorgen dat er een principebesluit wordt genomen om ofwel de Europarlementariërs hun werkzaamheden op één plek te laten verrichten, namelijk in Brussel, ofwel een grondige decentralisatie door te voeren die recht doet aan de huidige samenstelling van de Unie? Hierbij zouden bijvoorbeeld de noordse landen aan bod kunnen komen door in Oulu een vergaderzaal te bouwen waar het Parlement enkele malen per jaar zou kunnen vergaderen. Dit zou een even zinnig alternatief zijn als de huidige situatie.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(15 januari 1998)*

De door het geachte Parlements lid aan de orde gestelde vraagstukken vallen niet onder de bevoegdheid van de Commissie. De zetel van het Parlement werd door de regeringen van de lidstaten vastgesteld tijdens de Europese Raad van Edinburgh in december 1992. Dit besluit is onlangs bevestigd door de uitspraak van het Hof van Justitie die door het geachte Parlements lid wordt genoemd.

(98/C 187/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3865/97**van José Valverde López (PPE) aan de Commissie***(5 december 1997)*

Betreft: Gaspijpleiding Maghreb-Europa

De ingebruikneming van de gaspijpleiding Maghreb-Europa betekent een mijlpaal in de industriële geschiedenis van Andalusië. Het zou heel nuttig zijn deze vaste verbinding te verankeren in het Europees Energiehandvest. Dit zou een grotere geopolitieke stabiliteit verlenen aan de economische betrekkingen van de regio.

Welke initiatieven kan de Commissie ontplooiën om deze verankering in het Europees Energiehandvest te garanderen?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie*(21 januari 1998)*

Het Europees Energiehandvest is een juridisch bindend instrument, dat regeringen verplicht buitenlandse investeringen te beschermen en vrije handel in brandstoffen en energieproducten te waarborgen. Het bevat geen verwijzingen naar bepaalde projecten. Het zal daarom niet mogelijk zijn een verwijzing naar de gaspijpleiding Maghreb-Europa op te nemen in het Europees Energiehandvest.

Desalniettemin beschouwt de Commissie het Energiehandvest als een referentiepunt voor haar Middellandse-Zeebeleid. Derhalve heeft de Commissie in november 1996 voor de Middellandse-Zeebeelden een voorlichtingsbijeenkomst over het Europees Energiehandvest georganiseerd.

De Maghreblanden zijn vanaf het allereerste begin als waarnemers bij de onderhandelingen over het Energiehandvest aanwezig geweest. Geen van hen is partij geworden bij het Energiehandvest, maar op de Energiehandvestconferentie hebben zij wel een waarnemersstatus.

(98/C 187/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3867/97**van José Valverde López (PPE) aan de Commissie***(5 december 1997)*

Betreft: De uitvoer van olijfolie

Voor de uitvoer van olijfolie bestaan er momenteel beperkingen die worden opgelegd door de GATT-overeenkomsten in de vorm van restituties, namelijk een vermindering van 20 % qua volume en 36 % in waarde tot het jaar 2000.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om deze verliezen te compenseren en om nieuwe exportmarkten open te leggen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(7 januari 1998)*

De overeenkomsten in het kader van de GATT voorzien in een uitvoercontingent van 145.000 ton met restituties, dat in 2000 tot 115.000 ton zal worden gereduceerd. Op grond van de vigerende wetgeving beheert de Commissie dit contingent en ziet zij toe op de correcte toepassing van de Overeenkomst in het kader van de Uruguay-Ronde.

De Commissie is het niet met het geachte Parlementslid eens dat bovengenoemde beperkingen tot een verlies van marktaandeel leiden. De export is namelijk niet gecontingenteerd, wel de export met restitutie. Ondanks dit contingent blijkt uit de meest recente gegevens dat het voor export vereiste restituteniveau een dalende tendens te zien geeft, namelijk van 40 Ecu per 100 kilogram aan het begin van het verkoopseizoen 1996/1997 naar 18,50 ecu per 100 kilogram aan het einde van dit verkoopseizoen. Dit wijst erop dat men op de markt in derde landen bereid is een zodanige prijs te betalen dat geen hoge restitutie nodig is.

Wat het openleggen van nieuwe markten betreft, levert de Commissie een bijdrage via het promotiebeleid van de Olijfolieraad, die voor een groot deel uit het promotiefonds van de Gemeenschap wordt gefinancierd.

(98/C 187/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3871/97**van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie***(5 december 1997)*

Betreft: Concurrentievermogen van de Europese industrie

De Commissie heeft een mededeling gepubliceerd „Benchmarking van het concurrentievermogen — een instrument ten dienste van ondernemers en de overheid” (COM(97)0153 def.).

Is de Commissie bereid om bij het toetsen van het concurrentievermogen in het algemeen ook rekening te houden met de regionale dimensie zodat een beter inzicht wordt verkregen in de mededingingsbevorderende factoren in tal van sectoren: stimuleren van innovatie, ontwikkeling van het menselijke potentieel, verspreiding en gebruik van informatietechnologieën?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(30 januari 1998)*

De Commissie is van mening dat benchmarking van randvoorwaarden op verschillende niveaus kan plaatsvinden, bijvoorbeeld op communautair, nationaal of regionaal niveau. Tegelijkertijd moet worden opgemerkt dat veel beleidsterreinen die voor het concurrentievermogen van belang zijn, met name wat betreft de regionale dimensie, de verantwoordelijkheid van de lidstaten zijn.

Daarom spelen de lidstaten de belangrijkste rol, in nauwe samenwerking met de Commissie, bij de uitvoering van proefprojecten op het gebied van financiering van innovatie, ontwikkeling van menselijk potentieel en verspreiding en gebruik van informatietechnologie.

Op het gebied van de economische en sociale cohesie bevatten de door de Gemeenschap medegefinancierde regionale ontwikkelingsprogramma's in principe kwantitatieve doelstellingen gebaseerd op een analyse van de verschillen in economische prestaties en concurrentievermogen tussen regio's. De doelmatigheid van de programma's wordt achteraf geëvalueerd in het licht van de oorspronkelijke kwantitatieve doelstellingen.

(98/C 187/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3884/97**van Amedeo Amadeo (NI) en Spalato Belleré (NI) aan de Commissie***(5 december 1997)*

Betreft: Motorvoertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen

De Commissie heeft een voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg en tot wijziging van richtlijn 70/156/EEG betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (COM(96)0555 def. — 96/0267 COD) ⁽¹⁾.

De Commissie stelt terecht voor de wetgevingen betreffende typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens onderling aan te passen via een wijziging van richtlijn 70/156/EEG ⁽¹⁾ en de vaststelling van een nieuwe richtlijn, teneinde langs die weg te komen tot één geheel van voorschriften voor de constructie van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg.

Is de Commissie, gezien het feit dat de Raad inmiddels reeds 36 specifieke richtlijnen inzake de typegoedkeuring van voertuigen van de N-categorie heeft uitgevaardigd, bereid in haar voorstel ook plaats in te ruimen voor het vraagstuk van de „typegoedkeuring van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen”?

⁽¹⁾ PB C 29 van 30.1.1997, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 42 van 23.2.1970, blz. 1.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(21 januari 1998)

De Commissie bevestigt dat het doel van de voorgestelde richtlijn de vaststelling is van technische eisen voor motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg.

Wanneer bedrijfsvoertuigen (categorie N) en aanhangwagens daarvan (categorie O) aan de desbetreffende eisen van deze richtlijn voldoen, is het vrij verkeer daarvan binnen de interne markt van de Gemeenschap gewaarborgd.

Wanneer voor een voertuigtype overeenkomstig deze richtlijn goedkeuring is verkregen, mogen de lidstaten de verkoop, de registratie en het in het verkeer brengen daarvan niet weigeren om redenen in verband met de constructie.

Bovenstaande richtlijn wordt één van de bijzondere richtlijnen in het kader van Richtlijn 92/53/EEG van 18 juni 1992 tot wijziging van Richtlijn 70/156/EEG inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 225 van 10.8.1992.

(98/C 187/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3885/97

van Amedeo Amadeo (NI) en Spalato Belleré (NI) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: Motorvoertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen

De Commissie heeft een voorstel ingediend voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan met betrekking tot het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg en tot wijziging van richtlijn 70/156/EEG betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan (COM(96)0555 def. — 96/0267 COD) ⁽¹⁾.

Bij richtlijn 94/55/EG ⁽²⁾ zijn in het Gemeenschapsrecht gerecipeerd de bepalingen van de ADR-overeenkomst welke onder meer voorschriften behelst betreffende de constructie van voertuigen die gevaarlijke goederen over de weg vervoeren. Die richtlijn garandeert evenwel niet dat de constructie-eigenschappen van voertuigen voor het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg door de lidstaten aanvaard worden. Zulks is alleen mogelijk via een specifieke richtlijn welke het vrije verkeer van de betrokken voertuigen op basis van geharmoniseerde constructie-eigenschappen waarborgt.

Is de Commissie, en inzonderheid DG VII, bereid erop toe te zien dat de voordelen die voortvloeien uit deze richtlijn, uit richtlijn 94/55/EEG, alsook uit richtlijn 96/86/EG ⁽³⁾ tot wijziging daarvan, niet teniet worden gedaan door afwijkende constructievoorschriften van desbevoegde instanties of andere organisaties?

⁽¹⁾ PB C 29 van 30.1.1997, blz. 17.

⁽²⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 335 van 24.12.1996, blz. 43.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(29 januari 1998)*

De Commissie is het er mee eens dat de eisen van Richtlijn 94/55/EG zoals gewijzigd bij Richtlijn 96/86/EG van 13 december 1996 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg toereikend zijn om het vrij verkeer van voertuigen met gevaarlijke goederen binnen de Gemeenschap te verzekeren, maar niet om de registratie van dergelijke voertuigen in een lidstaat te waarborgen.

In feite bevat de bovengenoemde richtlijn geen geharmoniseerde technische voorschriften betreffende de bouw van dergelijke voertuigen die het mogelijk maken dat deze in een andere lidstaat als type worden goedgekeurd en worden geregistreerd.

Om het vrij verkeer en de registratie van het basisvoertuig in de Gemeenschap te verzekeren, heeft de Commissie bij het Parlement en de Raad een voorstel ingediend voor een richtlijn betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ten behoeve van het vervoer van gevaarlijke goederen.

Zodra dit voorstel is goedgekeurd, zullen alle voertuigen die aan de eisen van de richtlijn voldoen een communautaire typegoedkeuring krijgen, waardoor zij in elke lidstaat kunnen worden geregistreerd.

(98/C 187/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3889/97**van Marlene Lenz (PPE) aan de Commissie***(5 december 1997)*

Betreeft: Omzetting van richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29.7.1991 in Italië

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat ook in Italië richtlijn 91/439/EEG ⁽¹⁾, op grond waarvan het rijbewijs van een lidstaat in alle lidstaten van de Europese Unie geldig is, onmiddellijk wordt omgezet?

Een Duitse onderdaan, die zich sinds januari 1997 in de gemeente Pantasina bij Imperia heeft gevestigd en zijn auto bij de bevoegde instanties in Imperia heeft laten registreren, kreeg te horen dat hij zijn Duitse rijbewijs binnen een jaar moet omruilen tegen een Italiaans rijbewijs.

Toen hij informeerde of bovengenoemde richtlijn in Italië reeds was omgezet, kreeg hij de indruk dat de Italiaanse instanties nog nooit van deze richtlijn gehoord hadden.

⁽¹⁾ PB L 237 van 24.8.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(29 januari 1998)*

Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs is op 1 juli 1996 in werking getreden. Italië heeft deze richtlijn op 8 augustus 1994 in het nationale recht omgezet (Gazzetta Ufficiale, serie generale 193 del 19.8.1994, blz. 13-34).

Uit correspondentie tussen de nationale instanties in Rome en de plaatselijke kantoren die belast zijn met de uitvoering van deze wetgeving is echter gebleken dat de omzetting in het Italiaanse recht niet in overeenstemming met alle bepalingen van Richtlijn 91/439/EEG was. Dit is bevestigd door een aantal klachten van burgers. Zo is met name sinds 1 juli 1996 het hoofdbeginsel, onderlinge erkenning van door lidstaten afgegeven rijbewijzen, door de Italiaanse overheid beperkt tot rijbewijzen die voldoen aan het model van bijlage I van Richtlijn 91/439/EEG. Dit betekent dat houders van een rijbewijs dat door een andere lidstaat was afgegeven voor 1 juli 1996 en dat niet in overeenstemming was met bijlage I van de richtlijn, hun rijbewijs nog steeds moesten omruilen binnen een jaar nadat zij hun gewone verblijfplaats in Italië hadden gevestigd.

Na verschillende vergeefse verzoeken aan de Italiaanse regering om de richtlijn correct toe te passen heeft de Commissie op 29 juli 1997 de Italiaanse regering een schriftelijke aanmaning gestuurd. Italië heeft bij brief van 31 oktober 1997 laten weten dat het zijn wetgeving in overeenstemming met Richtlijn 91/439/EEG zal brengen. Gezien het grote aantal klachten van mensen die in Italië wonen is de Commissie van plan deze kwestie nauwlettend te volgen en zal zij haar inbreukprocedure voortzetten in afwachting van de inwerkingtreding van de gewijzigde bepalingen waardoor de toepassing van de Italiaanse wetgeving in overeenstemming met Richtlijn 91/439/EEG zou worden gebracht.

(98/C 187/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3891/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(11 december 1997)**Betreft:* Diensten voor het beheer van de uitgaven van het EOGFL — Garanties

Kan de Commissie gedetailleerde gegevens verschaffen over de instanties (betaalorganen, goedkeuringsinstanties en coördinerende instanties) die in elke lidstaat zijn erkend overeenkomstig Raadsverordening 1287/95 ⁽¹⁾ en Commissieverordening 1663/95 ⁽²⁾ voor het beheer van de uitgaven van het EOGFL — Garanties (product waarvoor zij zijn erkend, juridische aard, of zij over een technische dienst beschikken dan wel of zij de technische controle aan andere instanties hebben uitbesteed, enz.)?

⁽¹⁾ PB L 125 van 8.6.1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 158 van 8.7.1995, blz. 6.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(21 januari 1998)*

De gevraagde gedetailleerde informatie over de verklarende en coördinerende instanties die zijn opgericht op grond van artikel 4, lid 1 van Verordening (EEC) nr. 729/70 van de Raad van 21 april 1970 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁾ en op grond van de artikelen 1, 2 en 3 van Verordening (EEC) nr. 1663/95 van 7 juli 1995 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEC) nr. 729/70 van de Raad aangaande de procedure inzake de goedkeuring van de rekeningen van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de landbouw (EOGFL) — afdeling Garantie, wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat van het Parlement verstrekt. Die informatie geeft de stand van zaken per 1 mei 1997 aan. Door de lidstaten is bevestigd dat deze gegevens correct zijn. De informatie zal herzien en bijgewerkt worden na de goedkeuring, in april 1998, van de rekeningen over het begrotingsjaar 1997.

Alle betaalorganen werken met een interne technische dienst of hebben het werk aan andere nationale autoriteiten gedelegeerd. Doorgaans worden fysieke controles in verband met aanvragen voor uitvoerrestituties door de douaneautoriteiten uitgevoerd. In andere gevallen wordt de technische dienstverlening gedelegeerd volgens de bestuursrechtelijke organisatie van de betrokken Lidstaat. Alle technische diensten — intern of toegeleverd — moeten voldoen aan de terzake geldende erkenningscriteria die zijn vastgelegd in punt 4 van de bijlage bij Verordening (EEC) nr. 1663/95.

De Commissie heeft al geëvalueerd in hoeverre alle belangrijke betaalorganen voldoen aan de erkenningscriteria die zijn vastgesteld in de bijlage bij Verordening (EEC) nr. 1663/95 en ze heeft verbeteringen verkregen daar waar gebreken werden geconstateerd. Dit proces wordt voortgezet door bezoeken aan de betaalorganen en door middel van de jaarlijkse accountantsrapporten die door officiële instanties voorgelegd en door de Commissie geëvalueerd worden. Met betrekking tot alle problemen die worden vastgesteld, onderneemt de Commissie de nodige actie.

⁽¹⁾ PB L 94 van 28.4.1970.

(98/C 187/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3892/97**van Graham Watson (ELDR) aan de Commissie***(11 december 1997)**Betreft:* Discriminatie tegen Roma in de Tsjechische Republiek

Er zijn de laatste maanden verontrustende berichten binnengekomen over wijdverbreide discriminatie van Roma in de Tsjechische Republiek. Aan velen van hen wordt tegen alle regels in het Tsjechische burgerschap onthouden. Welke stappen kan de Commissie nemen om de Tsjechische regering zo ver te krijgen dat zij de rechten van deze groepen erkent?

Is de Commissie het ermee eens dat dit probleem bevredigend moet worden opgelost voordat de Tsjechische Republiek kan toetreden tot de Europese Unie?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(2 februari 1998)*

In haar advies van juli 1997 inzake het toetredingsverzoek van Tsjechië kwam de Commissie tot de conclusie dat de Tsjechische autoriteiten onder andere de situatie van Roma in hun land dienen aan te pakken. In de adviezen met betrekking tot een aantal andere kandidaat-lidstaten trok de Commissie gelijkaardige conclusies.

De Gemeenschap verleent steun aan de toetredingskandidaten teneinde hen voor te bereiden op lidmaatschap in het kader van haar pretoetredingsstrategie, waarbij het PHARE-programma een centrale rol speelt. Dit programma omvat een aantal projecten die meer bepaald mensenrechtenkwesies en de situatie van minderheden, waaronder Roma, aanpakken.

De Commissie zal de situatie van de mensenrechten en minderheden in elk van de toetredingslanden aandachtig blijven volgen. Wat Tsjechië betreft, houdt dit ook een grondige controle in van het op 29 oktober 1997 door de Tsjechische regering goedgekeurde programma om de situatie van Roma te verbeteren. Terzelfder tijd zal de Commissie deze landen blijven steunen door via het PHARE-programma de tekortkomingen die op dit vlak in de adviezen vastgelegd zijn, effectief aan te pakken.

(98/C 187/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3893/97**van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie***(11 december 1997)*

Betreft: Bosbeheer in de Europese Unie

Verskillende nationale maatregelen beogen het nationaal bosbestand uit te breiden en particuliere eigenaren te subsidiëren om hen zodoende te prikkelen tot duurzame instandhouding van de bossen. Daarmee wil men het Europese bosbestand aanzienlijk uitbreiden.

Desalniettemin en trots de goede bedoelingen zij eraan herinnerd dat de bestaande bossen in veel landen op sterven na dood zijn, want de wetgeving die blijkbaar ook nu weer wordt overwogen, is achterhaald. Daarom zou in de nieuwe communautaire strategie voor bosbeheer niet alleen het openbaar en particulier bosbezit moeten worden gestimuleerd, maar zouden ook op communautair niveau de wetgevingen die het bestaande bos moeten beschermen, moeten worden gerenoveerd.

Kan de Commissie meedelen in hoeverre momenteel de communautaire strategie voor het bosbeheer is geconsolideerd en welke plannen er in de toekomst bestaan voor de ontwikkeling van het communautaire bosbezit, zowel particulier als overheids, voor wat de instandhouding en uitbreiding van de bossen betreft?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(13 januari 1998)*

De Commissie hecht veel belang aan het behoud en de bescherming van het bosbestand in de Gemeenschap en zij kan het geachte Parlementslid ten stelligste verzekeren dat deze bezorgdheid in sterke mate bepalend zal zijn voor haar voorstellen betreffende de toekomstige bosbouwstrategie.

In dit verband dient er evenwel op te worden gewezen dat de bosbouwwetgeving onder de bevoegdheid van de lidstaten valt.

(98/C 187/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3894/97**van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie***(11 december 1997)*

Betreft: Specifiek onderzoek door de Commissie

Het opzetten van specifiek onderzoek vormt een van de belangrijkste pijlers van het communautair beleid dat berust op de resultaten van zulk onderzoek. In veel gevallen wordt dit onderzoek door de Commissie uitbesteed op basis van bepaalde selectiecriteria.

Doordat moeilijk te achterhalen valt welk onderzoek wordt verricht, kan het gebeuren dat zowel organisaties als particulieren niet de vruchten kunnen plukken van de resultaten. Daarom ware het te wensen dat er een gids wordt uitgebracht met een overzicht van het onderzoek dat in opdracht van de Commissie wordt verricht en in hoeverre de resultaten beschikbaar zijn.

Kan de Commissie meedelen welke criteria worden gehanteerd bij het uitbesteden van onderzoek over concrete onderwerpen, wie kan profiteren van de resultaten van dit onderzoek en of zij van mening is dat het zin zou hebben om een Europees Instituut voor communautair onderzoek in het leven te roepen dat zich moet bezighouden met het uitvoeren, beheer en beschikbaar stellen van dit onderzoek?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(30 januari 1998)

Terecht benadrukt het geachte Parlementslid dat talrijke onderzoeken buiten de diensten van de Commissie worden uitgevoerd. De belangrijkste reden hiervoor is dat voor bepaalde onderzoeken over specifieke onderwerpen grondige technische of wetenschappelijke kennis vereist is; daar de Commissie niet over deze kennis beschikt, moet een beroep worden gedaan op externe deskundigen.

Tot dusverre bestaat er geen gids van onderzoeken die door de Commissie zijn uitgevoerd. Sedert september 1997 bevat het gegevensbestand ADAM echter enkele gegevens met betrekking tot de onderzoeken waartoe de Commissie het initiatief heeft genomen. Dit bestand is via de host Europa voor elke burger (ook buiten Europa) toegankelijk; in ADAM is van elk onderzoek de titel opgenomen, een samenvatting, gevolgd door de conclusies, alsook de verantwoordelijke organisatie en andere nuttige informatie. Het bestand bevat gegevens over onderzoeken die na 1987 zijn uitgevoerd.

In verband met het streven naar meer openheid ten opzichte van de buitenwereld en naar meer transparantie ten opzichte van de burgers van de Unie heeft de Commissie op 8 februari 1994 haar goedkeuring gehecht aan Besluit nr. 94/90/EGKS, EG, Euratom inzake de toegang tot documenten van de Commissie ⁽¹⁾. Krachtens dit besluit kan elke natuurlijke of rechtspersoon zich tot de Commissie wenden om toegang te verkrijgen tot een van haar documenten, met inbegrip van een door haar in opdracht gegeven onderzoek. Deze toegang wordt de betrokken persoon verleend, tenzij het gewenste document onder een van de uitzonderingsbepalingen valt om bepaalde algemene of particuliere belangen te beschermen of om de geheimhouding van de beraadslagingen van de Commissie te waarborgen.

Rekening houdend met het bovenstaande acht de Commissie het op dit moment niet nodig om over te gaan tot de oprichting van een „Europees instituut voor communautair onderzoek”.

⁽¹⁾ PB L 46 van 18.2.1994.

(98/C 187/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3899/97

van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Rai International en bescherming van informatie

De Italiaanse televisie heeft, teneinde buiten Europa wonende Italianen te voorzien van programma's en informatie, al sinds lange tijd een structuur gecreëerd die programma's in de Italiaanse taal uitzendt die in de studio's van Rome zijn gemaakt.

Deze programma's worden echter niet gekenmerkt door onpartijdigheid en pluralisme, hetgeen toch een vereiste zou moeten zijn van een overheidsdienst, en kunnen niet door de parlementaire commissie van toezicht worden gecontroleerd, omdat zij buiten Europa worden uitgezonden.

Zou de Commissie een richtlijn willen opstellen waarin verlangd wordt dat dienstverleners en personen die leiding geven aan een overheidsdienst objectiviteit, onpartijdigheid, onafhankelijkheid en pluralisme aan de dag leggen?

Zou de Commissie bovendien een richtlijn willen opstellen die de communautaire consument beschermt tegen informatievervalsing en die een onafhankelijke en pluralistische informatie waarborgt?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(3 februari 1998)*

Het Gemeenschapsrecht voorziet niet in bepalingen met betrekking tot het „intern pluralisme” van televisiediensten, omdat deze kwestie — in beginsel — onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten valt.

In het protocol betreffende het publieke-omroepstelsel in de lidstaten, dat aan het Verdrag van Amsterdam is gehecht, wordt de bevoegdheid van de lidstaten bekrachtigd om de opdracht van publieke omroeporganisatie toe te kennen, te bepalen en te organiseren. In Italië is deze opdracht aan de Radio Televisione Italiana (RAI) toegekend.

Wegens het ontbreken van een passende rechtsgrondslag in het EG-Verdrag en onverminderd haar standpunt inzake de noodzaak van de door het geachte Parlementslid bedoelde maatregelen is de Commissie niet voornemens om in dit stadium wetgevingsteksten op dit gebied ter goedkeuring aan het Parlement en de Raad voor te leggen.

(98/C 187/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3903/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(11 december 1997)*

Betreft: Bijzondere maatregelen voor de insulaire regio's

De Intergouvernementele Conferentie van Amsterdam heeft een bijzondere verklaring goedgekeurd betreffende de insulaire regio's van de EU. Daarin staat te lezen dat „de Conferentie erkent dat insulaire regio's lijden onder structurele handicaps die verband houden met hun insulaire status, welke door hun blijvend karakter de economische en sociale ontwikkeling van deze regio's nadelig beïnvloeden. De Conferentie erkent dan ook dat in de communautaire wetgeving rekening moet worden gehouden met deze handicaps en dat bijzondere maatregelen ten gunste van deze regio's kunnen worden genomen, indien dat gerechtvaardigd is, om hen beter en onder eerlijke voorwaarden in de interne markt te integreren”.

Ook het Europees Parlement heeft in zijn resolutie van 16 mei 1997 (B4-0375/97) ⁽¹⁾ aangedrongen op een geïntegreerd beleid dat is afgestemd op de specifieke situatie van de insulaire regio's van de EU. Kan de Commissie in het licht hiervan en overwegende dat de ontwikkeling van de insulaire regio's voor Griekenland van groot belang is, zeggen wat zij denkt te doen om concreet gestalte te geven aan de verklaring van Amsterdam en aan de resolutie van het Europees Parlement van 16 mei 1997?

⁽¹⁾ PB C 167 van 2.6.1997, blz. 249.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(13 februari 1998)*

Bij het Verdrag van Amsterdam zullen nieuwe bepalingen in het EG-Verdrag worden opgenomen om rekening te houden met de specifieke situatie van de eilanden:

- In artikel 130A zal voortaan uitdrukkelijk naar de eilanden worden verwezen;
- Aan het Verdrag zal een verklaring betreffende insulaire regio's worden gehecht, waarin wordt erkend dat de eilanden lijden onder structurele handicaps die door hun blijvend karakter de economische ontwikkeling van de eilanden nadelig beïnvloeden, en dat ten behoeve van de eilanden bijzondere maatregelen moeten worden genomen om hen beter in de interne markt te integreren.

De wens van de insulaire regio's dat voor hen een coherente aanpak wordt toegepast, heeft de Commissie altijd gesteund. De meeste grote eilanden van de Gemeenschap komen in de lopende periode dan ook in aanmerking voor bijstand uit de Structuurfondsen, vooral in het kader van doelstelling 1. Voor de periode 1994-1999 hebben de Structuurfondsen bijna 7.000 miljoen ecu uitgetrokken voor de uitvoering van de programma's in deze regio's. Dit heeft het met name mogelijk gemaakt vervoersinfrastructuur mede te financieren, gerichte steun te verlenen in de primaire en de secundaire sector, het milieu te verbeteren, het toerisme te ontwikkelen met de nodige aandacht voor kwaliteit en de ontvolking van het platteland tegen te gaan door er de levensomstandigheden te verbeteren.

De huidige regeling is bijzonder gunstig voor de Griekse perifere eilanden die door de grote afstand in het nadeel zijn. Voor die eilanden kan de Gemeenschap namelijk tot 85 % van de totale kosten van de betrokken maatregelen voor haar rekening nemen in plaats van de bij doelstelling 1 gebruikelijke 75 %.

Wat de behandeling van de Griekse eilanden in de komende periode betreft, brengt de Commissie in herinnering dat de door de Structuurfondsen te ondersteunen programma's worden uitgewerkt in partnerschapsoverleg met de lidstaten, die hun plannen voor regionale ontwikkeling indienen bij de Commissie. De vastgestelde documenten zijn dus de neerslag van keuzes en prioriteiten die in eerste instantie door de lidstaten zijn bepaald.

Op basis van de statistische gegevens waarover de Commissie momenteel beschikt (gemiddelde van het bruto binnenlands product in de periode 1992-1994), blijven de Griekse eilanden voor doelstelling 1 in aanmerking komen. Bovendien wordt in de ontwerp-verordeningen die de Commissie nu aan het voorbereiden is, een hoger communautair medefinancieringspercentage gehandhaafd voor de Griekse perifere eilanden die door de grote afstand in het nadeel zijn.

(98/C 187/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3905/97

van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: De luchthaven Malpensa (Milaan)

De luchthaven Malpensa is één van de grote prioritaire projecten van de Europese Unie.

Helaas beschikt Malpensa nog altijd niet over een adequate verbinding met de belangrijkste grote stad in Noord-Italië, nl. Milaan, een stad die uit economisch oogpunt een bruggehoofd vormt met Europa.

De Italiaanse minister van Vervoer, de heer Burlando, zou besloten hebben dat de Milanese luchthaven Linate vanaf oktober van het volgend jaar alleen voor interne vluchten gebruikt zou worden, terwijl alle vluchten naar de lidstaten van de Europese Unie vanuit de luchthaven van Malpensa zouden moeten plaatsvinden.

Men heeft ongeveer anderhalf uur nodig om het traject centrum Milaan-Malpensa tijdens werkuren af te leggen en de taxikosten hiervoor belopen ongeveer 200.000 lire.

1. Zou de Commissie de Italiaanse regering willen verzoeken Malpensa adequaat te laten functioneren alvorens enigerlei datum vast te stellen voor de uitbreiding van het luchtvervoer van deze luchthaven?
2. Zou de Commissie ervoor willen zorgen dat er geen vluchten van de luchthaven Linate worden geschrapt die Milaan met de andere lidstaten van de Europese Unie verbinden, en met name Brussel, omdat indien de vluchten Milaan-Rome (hoofdstad van Italië) worden gehandhaafd, ook de vluchten Milaan-Brussel (hoofdstad van Europa) moeten worden gehandhaafd?

(98/C 187/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3956/97

**van Cristiana Muscardini (NI), Amedeo Amadeo (NI)
en Carlo Secchi (PPE) aan de Commissie**

(12 december 1997)

Betreft: De luchthaven van Malpensa (Milaan)

De luchthaven van Malpensa is een van de grote prioritaire projecten van de Europese Unie, maar dat neemt niet weg dat de verbindingen met Milaan, de grootste metropool van Noord-Italië en het belangrijkste contactpunt tussen Italië en de rest van Europa, nog steeds veel te wensen overlaten.

De heer Burlando, Italiaans minister van Vervoer, heeft bepaald dat met ingang van oktober volgend jaar de Milanese luchthaven van Linate uitsluitend voor binnenlandse vluchten zal worden gebruikt, terwijl alle vluchten naar de Europese Unie dan vanaf Malpensa zullen moeten vertrekken.

Nu is het zo dat om overdag op werkdagen van het centrum van Milaan naar Malpensa te geraken een rijtijd van ongeveer anderhalf uur vereist is, waarbij de taxikosten ongeveer 200.000 lire (ca. 100 ecu) bedragen.

Wij zouden daarom willen vragen:

1. Zal de Commissie een verzoek tot de Italiaanse regering richten om Malpensa beter bereikbaar te maken, voordat besloten wordt de verkeersstroom naar en van deze luchthaven te vergroten?
2. Kan de Commissie erop aandringen dat van de luchthaven van Linate niet de vluchten tussen Milaan en de rest van de Unie, en heel in het bijzonder Brussel, worden geannuleerd? Indien immers de vluchten Milaan-Rome (hoofdstad van Italië) van deze luchthaven gebruik blijven maken, moet dat ook gelden voor de vluchten Milaan-Brussel (hoofdstad van Europa).

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3905/97 en E-3956/97
van de heer Kinnock namens de Commissie**

(29 januari 1998)

1. Verordening (EEG) nr. 2408/92 van de Raad betreffende de toegang van communautaire luchtvaartmaatschappijen tot intracommunautaire luchtroutes⁽¹⁾ staat een lidstaat toe om de verdeling van het verkeer over de luchthavens binnen een luchthavensysteem te regelen op voorwaarde dat hierbij op grond van de nationaliteit of de identiteit van de luchtvaartmaatschappij niet wordt gediscrimineerd en niet op een andere manier aan de algemene principes van het Gemeenschapsrecht wordt geraakt. De Commissie onderzoekt, op verzoek van een lidstaat of op eigen initiatief, dergelijke nationale verkeersverdelingsvoorschriften en beslist of de lidstaat deze mag blijven toepassen.

Verder hebben de Italiaanse autoriteiten er zich krachtens het besluit van de Commissie van 15 juli 1997 tot goedkeuring van de overheidssteun aan Alitalia toe verbonden Alitalia geen voorrang te geven boven andere communautaire maatschappijen. Dit principe geldt eveneens voor de toepassing of wijziging van regels voor de verdeling van het verkeer binnen hetzelfde luchthavensysteem.

De Commissie houdt met zowel de Italiaanse autoriteiten als met de luchtvaartmaatschappijen die vanuit Linate opereren contact, om ervoor te zorgen dat de criteria voor de verkeersverdelingsregels voor Milaan en de overwogen datum van tenuitvoerlegging ervan aan de hierboven beschreven eisen van het Gemeenschapsrecht voldoen.

2. Wat meer algemeen de toegang tot Malpensa 2000 betreft: zowel de Commissie als de Europese Investeringsbank hebben steeds de noodzaak van adequate toegang tot deze luchthaven beklemtoond. De Italiaanse autoriteiten hebben op een vergadering met vertegenwoordigers van de Commissie, het luchthavenbestuur en andere belanghebbende partijen in oktober 1997 de verzekering gegeven de resterende essentiële toegangswegen tijdig te zullen afwerken en vervolgens geleidelijk de spoorwegaansluitingen in gebruik te zullen nemen. Op deze vergadering werd eveneens bekendgemaakt dat de kwestie van de taxitarieven en het taxivervoer van en naar Malpensa door de regionale overheid van Lombardije ter hand was genomen en dat wetgeving in behandeling was betreffende het gehele vraagstuk van de toegankelijkheid van de luchthaven met het openbaar vervoer.

⁽¹⁾ PB L 240 van 24.8.1992.

(98/C 187/129)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3906/97
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie**

(11 december 1997)

Betreft: Geld uit de structuurfondsen ten behoeve van Toscane en schending van de wetgeving inzake aardbevingbestendige bouw

In het algemeen is men van mening dat Toscane ruimschoots profiteert van communautaire financieringen. Desondanks is er sprake van grote onachtzaamheid bij de bestrijding van de werkloosheid en de stimulering van de industriële ontwikkeling, nota bene twee doelstellingen van deze financieringen. Als voorbeeld zij gewezen op het buiten gebruik zijn van een fabriek (geavanceerde machinebouw), met de bouw waarvan 14 jaar geleden is begonnen, omdat de regionale toezichtinstantie niet heeft geverifieerd of de wetgeving inzake aardbevingbestendige bouw is nageleefd. Een politiek-bureaucratisch gevecht tussen de voorzitter van de regio, die weigert om de bouwonderneming die de fabriek gebouwd heeft te gelasten om de mankementen ongedaan te maken, en de burgemeester van Pisa die de fabriek gevaarlijk heeft verklaard, heeft ertoe geleid dat na 14 jaar nog altijd geen begin is gemaakt met de productie en dus het aanwerven van personeel.

1. Kan de Commissie mededelen hoeveel geld de Gemeenschap aan Toscane heeft toegekend voor de industriële ontwikkeling en de bestrijding van de werkloosheid?
2. Acht de Commissie het niet noodzakelijk dat er op harmonieuze wijze wordt samengewerkt tussen overheidsinstanties, die alleen het algemeen belang voor ogen zouden mogen hebben en dus naar oplossingen zouden moeten streven die de eerbiediging van de voorschriften inzake aardbevingbestendige bouw opleggen en de werkgelegenheid bevorderen?
3. Kan de Commissie nagaan door middel van welke procedures er controle wordt uitgeoefend op de aanwending van communautaire gelden in Toscane, gezien het feit dat de regio al meer dan 14 jaar lang om blijkbaar onbegrijpelijke redenen een fabriek gesloten houdt die personeel in dienst zou kunnen nemen en onmiddellijk productief zou kunnen zijn?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(21 januari 1998)

De regio Toscane zal normaliter, gespreid over de periode 1994-1999, meer dan 500 miljoen ECU steun uit de structuurfondsen van de Gemeenschap ontvangen als bijstand voor de industrie- en plattelandsgebieden met een afnemende economische activiteit, en voor de ontwikkeling van het menselijke potentieel.

De toezichtcomités, waarin ook vertegenwoordigers van de Commissie zitting hebben, zien toe op de uitvoering van de betrokken programma's. Inzake financiële controle moeten de lidstaten regelmatig nagaan of de gefinancierde projecten correct zijn uitgevoerd. Ambtenaren van de Commissie kunnen ter plaatse steekproefcontroles uitvoeren.

Wat de door het geachte Parlementslid genoemde fabriek in Pisa betreft, beschikt de Commissie niet over specifieke informatie. Toch lijkt het hoogst onwaarschijnlijk dat voor het bewuste project financiële bijdragen van de Gemeenschap zouden zijn ontvangen, aangezien Pisa pas sinds januari 1994 voor communautaire bijstand in aanmerking komt. Hoe dan ook vallen de politieke en met bureaucratie verband houdende problemen die het geachte Parlementslid aanhaalt, onder de bevoegdheid van de Italiaanse autoriteiten.

(98/C 187/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3911/97
van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Seveso-richtlijn

Voor de eisen die inzake milieubescherming en veiligheid worden gesteld aan bedrijven zijn de richtlijnen

- betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten van 27 juni 1985 (85/337/EEG) ⁽¹⁾
- inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging van 24 september 1996 (96/61/EG) ⁽²⁾
- betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken van 9 december 1996 (96/82/EG) ⁽³⁾ van wezenlijk belang.

De omzetting in nationaal recht van beide laatstgenoemde richtlijnen moet uiterlijk in 1999 plaatsvinden. In het kader van de in dit verband ontstane discussie zijn bepaalde standpunten naar voren gekomen die aanleiding geven tot de volgende vragen aan de Commissie:

Richtlijn 96/61/EG verlangt dat de installaties waarop zij van toepassing is zodanig worden geëxploiteerd dat alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen worden getroffen, met name door toepassing van de beste beschikbare technieken, en dat de nodige maatregelen worden getroffen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken (art. 3 sub a) en sub e).

Moeten de richtlijnen 96/61/EG en 96/82/EG door de lidstaten zodanig worden omgezet dat het met betrekking tot installaties waarop beide richtlijnen van toepassing zijn, noodzakelijk is ook ter vermindering van ongevallen en beperking van de gevolgen daarvan de beste beschikbare technieken toe te passen, en dat zulks door de exploitant in het kader van het in artikel 9 van richtlijn 96/82/EG beschreven veiligheidsrapport moet worden aangetoond?

(¹) PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

(²) PB L 257 van 10.1.1996, blz. 26.

(³) PB L 10 van 14.1.1997, blz. 13.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(26 januari 1998)

Het concept „de beste beschikbare technieken” wordt in de Seveso II-richtlijn (Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken) niet uitdrukkelijk genoemd. Daarentegen verplicht artikel 5 van de richtlijn de exploitant alle nodige maatregelen te nemen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor mens en milieu te beperken.

In ieder geval wordt in de definitie van „beste beschikbare technieken” in artikel 2, lid 11, van Richtlijn 96/61/EG gesproken over het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden, waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om in beginsel het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden te vormen is aangetoond, met het doel emissies en effecten op het milieu in zijn geheel te voorkomen, of wanneer dat niet mogelijk blijkt algemeen te beperken. Deze definitie sluit emissies en effecten op het milieu als gevolg van een zwaar ongeval niet uit.

Ook bij het bepalen van de beste beschikbare technieken moet volgens bijlage IV, nr. 11, van Richtlijn 96/61/EG in het algemeen en ook in bijzondere gevallen rekening gehouden worden met de noodzaak ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor het milieu te beperken. De eventuele kosten en baten van een actie en het voorzorgs- en preventiebeginsel moeten daarbij aandachtspunten zijn.

Daarom moeten voor installaties waar zowel Richtlijn 96/61/EG als de Seveso II-richtlijn toepassing vinden, de „beste beschikbare technieken” inzake ongevallenpreventie en de beperking van de gevolgen daarvan mede in aanmerking genomen worden.

(98/C 187/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3912/97 **van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie** *(11 december 1997)*

Betreft: Seveso-richtlijn

Voor de eisen die qua milieubescherming en veiligheid worden gesteld aan bedrijven zijn de richtlijnen

- betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten van 27 juni 1985 (85/337/EEG) (¹)
- inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging van 24 september 1996 (96/61/EG) (²)
- betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken van 9 december 1996 (96/82/EG) (³) van wezenlijk belang.

De omzetting in nationaal recht van beide laatstgenoemde richtlijnen moet uiterlijk in 1999 plaatsvinden. In het kader van de in dit verband ontstane discussie zijn bepaalde standpunten naar voren gekomen die aanleiding geven tot de volgende vragen aan de Commissie:

Overeenkomstig artikel 14 van richtlijn 96/61/EG zijn de lidstaten verplicht ervoor te zorgen dat de exploitant van een onder de verplichtingen van deze richtlijn vallende installatie alle voorwaarden voor de desbetreffende vergunning vervult. Artikel 18 van richtlijn 96/82/EG verlangt een systematische inspectie van de onder deze richtlijn vallende inrichtingen door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten.

Moet bij de vervulling door de lidstaten van de verplichtingen inzake inspectie overeenkomstig artikel 18 van richtlijn 96/82/EG ook rekening worden gehouden met artikel 13 van richtlijn 96/61/EG, wanneer een inrichting onder de verplichtingen van beide richtlijnen valt? Betekent de in artikel 18, lid 2, van richtlijn 96/82/EG gebruikte formulering: „... voert de bevoegde autoriteit in het kader van het programma ten minste één inspectie in iedere door artikel 9 bestreken inrichting per jaar uit”, dat dergelijke inspecties uitsluitend door een autoriteit van de betreffende lidstaat kunnen worden uitgevoerd, of is het toelaatbaar dat de inspecties ook door particuliere organisaties of door een dienst van de exploitant zelf worden uitgevoerd?

Is bij de inspecties ter plaatse door de autoriteiten van de lidstaten overeenkomstig artikel 18, lid 1, een onderzoek ter plaatse van de technische inrichtingen en de organisatie van het bedrijf vereist, of kan de autoriteit zich beperken tot een onderzoek van de betreffende documenten, met name het veiligheidsrapport, en tot een inspectie ter plaatse van de gebouwen van de administratieve en sociale diensten?

Welke maatregelen neemt de Commissie om te verzekeren dat de lidstaten uniforme maatstaven ontwikkelen en toepassen bij het opzetten van de inspectieprogramma's overeenkomstig artikel 18, lid 2, sub a)?

Moeten de in artikel 18, lid 2, sub b) van richtlijn 96/82/EG genoemde rapporten worden beschouwd als onderdeel van de gegevensuitwisselingen in de zin van artikel 19, lid 1)?

(¹) PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

(²) PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26.

(³) PB L 10 van 14.1.1997, blz. 13.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(29 januari 1998)

Artikel 18 van Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Seveso II) verplicht de lidstaten ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten een inspectiesysteem of andere op het soort betrokken inrichting afgestemde controlemaatregelen opzetten.

Deze algemene bepaling laat de bevoegde autoriteiten een zekere speelruimte bij het nakomen van hun verplichtingen. Het is dan ook zeer wel denkbaar dat inspecties niet door de bevoegde autoriteiten zelf worden uitgevoerd maar door deze autoriteiten kunnen worden overgedragen aan onafhankelijke particuliere controle-organisaties. In dat geval moet de bevoegde autoriteit er echter wel op toezien dat de in artikel 18 van de Seveso II-richtlijn genoemde doelstellingen van de inspectie worden bereikt;

De inspecties of andere controlemaatregelen moeten een planmatig en systematisch onderzoek van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard mogelijk maken. Inspecties ter plaatse kunnen zich bijgevolg niet beperken tot een onderzoek van de betreffende documenten of een inspectie van de gebouwen van de administratieve en sociale diensten. De afzonderlijke controles mogen echter wel op bepaalde aspecten, bijvoorbeeld de bedrijfsorganisatie, geconcentreerd zijn.

Om een coherente toepassing van de bepalingen van artikel 18 door de lidstaten te waarborgen heeft de Commissie met instemming van de lidstaten al in 1997, dus nog ruim voor de verplichte toepassing van de Seveso II-richtlijn vanaf februari 1999, een technische werkgroep opgericht die richtsnoeren voor inspecties en inspectiesystemen en voorstellen voor samenwerking en uitwisseling van ervaring tussen de lidstaten op dit gebied moet uitwerken.

Voor installaties waarop zowel de bepalingen van de Seveso II-richtlijn als die van de IPC-richtlijn van toepassing zijn kunnen de inspecties onder artikel 18 van de Seveso II-richtlijn en de toetsing en bijstelling van de vergunningsvoorwaarden onder artikel 13 van de IPC-richtlijn gecombineerd worden. Dit betekent, zoals reeds gezegd, een wezenlijke verlichting van de procedure en kan bovendien niet alleen bij de exploitant, maar ook bij de controle instanties, kostenbesparend werken.

De informatie die is opgenomen in het rapport over de inspectie dat volgens artikel 18, lid 2, onder b) moet worden opgesteld, kan overeenkomstig artikel 19, lid 1, worden uitgewisseld, voor zover zij niet volgens de vigerende wettelijke voorschriften vertrouwelijk moet worden behandeld.

(98/C 187/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3914/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie***(11 december 1997)**Betreft: Seveso-richtlijn*

Voor de eisen die inzake milieubescherming en veiligheid worden gesteld aan bedrijven zijn de richtlijnen

- betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten van 27 juni 1985 (85/337/EEG) ⁽¹⁾
- inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging van 24 september 1996 (96/61/EG) ⁽²⁾
- betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken van 9 december 1996 (96/82/EG) ⁽³⁾ van wezenlijk belang.

De omzetting in nationaal recht van beide laatstgenoemde richtlijnen moet uiterlijk in 1999 plaatsvinden. In het kader van de in dit verband ontstane discussie zijn bepaalde standpunten naar voren gekomen die aanleiding geven tot de volgende vragen aan de Commissie:

Overeenkomstig artikel 13, lid 4, van richtlijn 96/82/EG moeten veiligheidsrapporten ter beschikking van het publiek worden gesteld. Deze tekst bepaalt echter ook dat de exploitant aan de autoriteit geheimhouding van bepaalde delen van het veiligheidsrapport kan vragen en in dat geval een aangepast veiligheidsrapport aan het publiek mag voorleggen.

Is het mogelijk artikel 13, lid 4, in overeenstemming met de richtlijn over de vrije toegang tot informatie over het milieu (90/313/EEG) om te zetten?

Moeten bij de omzetting van artikel 19, lid 4, van richtlijn 96/82/EG met betrekking tot de mogelijkheden tot beperking van de toegang tot de veiligheidsrapporten de in richtlijn 90/313/EEG vervatte regelingen inzake beperking van de toegang in acht worden genomen?

Kan de exploitant verlangen dat hele stukken van het rapport, overeenkomend met de in bijlage II van richtlijn 96/82/EG vermelde punten, aan het publiek worden onthouden, of is het zo dat alleen specifieke informatie aan de openbaarheid mogen worden onttrokken waarvoor de exploitant de noodzaak van vertrouwelijkheid kan aantonen of geloofwaardig kan maken?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

⁽²⁾ PB L 257 van 10.10.1996, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 10 van 14.1.1997, blz.13.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(26 januari 1998)*

De bepalingen over vrije toegang tot informatie, die in Richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Seveso II-richtlijn), moeten in overeenstemming met Richtlijn 90/313/EEG van de Raad van 7 juni 1990 inzake de vrije toegang tot milieu-informatie ⁽¹⁾ omgezet worden. Laatstgenoemde richtlijn bevat grondregels over de vrije toegang tot milieu-informatie waarover de overheidsinstanties beschikken en bepaalt de basisvoorwaarden volgens welke dergelijke informatie ter beschikking moet worden gesteld. Beide richtlijnen spreken elkaar niet tegen, maar vullen elkaar aan.

Volgens artikel 13, lid 4, en artikel 20 van de Seveso II-richtlijn moeten de lidstaten ervoor zorgen dat veiligheidsrapporten niet alleen ter beschikking van het publiek worden gesteld, maar dat ook vanwege de doorzichtigheid alle op grond van de richtlijn verkregen informatie op verzoek aan alle natuurlijke of rechtspersonen beschikbaar wordt gesteld.

Vrije toegang tot informatie heeft zijn grenzen waar behoefte aan bescherming bestaat in verband met industriële en handelsgeheimen, bescherming van de privé-sfeer, openbare veiligheid of landsverdediging of waar vertrouwelijkheid van informatie gewaarborgd moet worden vanwege een lopend gerechtelijk onderzoek.

De vertrouwelijkheid van informatie kan zowel betrekking hebben op hele stukken van het veiligheidsrapport alsook alleen op specifieke informaties. De exacte omvang ervan moet telkens door de exploitant van een installatie van geval tot geval aangetoond worden.

De regelgeving over de vertrouwelijkheid van informatie geldt ook voor de verslagen in verband met de uitvoering en toepassing van de Seveso II-richtlijn, die volgens artikel 19, lid 4, door de Commissie om de drie jaar verplicht moeten worden gepubliceerd.

(¹) PB L 158 van 23.6.1990.

(98/C 187/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3915/97
van Ria Oomen-Ruijten (PPE) aan de Commissie
(11 december 1997)

Betreft: Organisch psychosyndroom

Nog steeds worden er, met name in schildersbedrijven en de tapijtsector alsmede in autoreparatiebedrijven en de grafische branche, schadelijke oplosmiddelen gebruikt. Deze oplosmiddelen kunnen bij gebruik leiden tot het OPS (organisch psychosyndroom), een ziekte die geheugenverlies en chronische vermoeidheid ten gevolge kan hebben.

1. In hoeverre is de Europese Commissie op de hoogte met de problematiek van het organisch psychosyndroom?
2. Is de Commissie van mening dat aan het gebruik van schadelijke oplosmiddelen een einde moet komen, en dat de bedrijven die deze middelen nog gebruiken verplicht moeten worden om de schadelijke oplosmiddelen te vervangen door niet-schadelijke alternatieven?
3. Is de Commissie het ermee eens dat, zowel vanuit milieu- als gezondheidsoverwegingen, een Europese aanpak van deze problematiek noodzakelijk is?
4. Wat is de Commissie voornemens te doen, wat zijn de mogelijkheden om het ontstaan van het OPS op Europees niveau tegen te gaan?
5. Is de Commissie bereid onderzoek te verrichten naar het ontstaan en de gevolgen van het organisch psychosyndroom, en de slachtoffers van deze ziekte te helpen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(30 januari 1998)

1. De Commissie is op de hoogte van het gebruik van de term „organisch psychosyndroom” (OPS) in sommige lidstaten. OPS wordt niet specifiek genoemd in de Europese lijst van beroepsziekten die is gehecht aan Aanbeveling 90/326/EEG van de Commissie betreffende de goedkeuring van de bovengenoemde Europese lijst (¹). Bijlage I van deze Aanbeveling bevat echter ziekten die door verscheidene oplosmiddelen, zoals de homologen van benzeen, worden veroorzaakt
2. De Commissie is van mening dat in beginsel elke stof afzonderlijk dient te worden behandeld en dat een beslissing moet worden genomen of vervanging dan wel gecontroleerd gebruik met passende voorlichting inzake veiligheid en gezondheid de te volgen procedure is.

In het nieuwe voorstel voor een richtlijn van de Raad inzake chemicaliën (²), dat momenteel in tweede lezing door het Parlement wordt behandeld, wordt verlangd dat tot vervanging wordt overgegaan om het gebruik van een gevaarlijk chemisch agens te vermijden door dit, wanneer zulks technisch mogelijk is, te vervangen door een chemisch agens of een proces dat minder gevaarlijk is voor de veiligheid en de gezondheid van de werkenden.

Bovendien is de geachte afgevaardigde ongetwijfeld op de hoogte van de grote hoeveelheid wetgeving inzake de classificering, verpakking en etikettering van gevaarlijke preparaten die op de markt worden gebracht, die de gebruikers informatie inzake veiligheid en gezondheid verschaft.

3. Deze aanpak is reeds het beleid van de Commissie in verband met alle op de markt gebrachte chemicaliën.
4. en 5. De Commissie herziet regelmatig de Europese lijst van beroepsziekten. Zij is voornemens in 1998 een op epidemiologische analyse gebaseerde studie uit te voeren naar de van de wetenschappelijke en technische vooruitgang afkomstige gegevens. Als onderdeel van deze herziening zouden nieuwe beroepsziekten in aanmerking kunnen worden genomen.

Wat de kwestie van hulp aan slachtoffers betreft, dit blijft tot de verantwoordelijkheid van de lidstaten behoren.

(¹) PB L 160 van 26.6.1990.

(²) PB C 375 van 10.12.1997.

(98/C 187/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3916/97

van Marianne Thyssen (PPE) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreeft: Uitspraak van het WTO-panel betreffende de hormonen

Op de conferentie over voedingswetgeving die op 3 en 4 november 1997 door de Commissie en het Europees Parlement gezamenlijk georganiseerd werd, beweerde een van de sprekers dat de Europese Gemeenschap de hormonenzaak voor het WTO-panel verloren heeft ten gevolge van een slechte opstelling van de Europese wetgeving terzake.

Meer bepaald zou het onmogelijk geweest zijn de niet-acceptatie door de Europese consument van de toediening van hormonen aan voor menselijke voeding gefokt vee als argument in het debat te gebruiken ten gevolge van het feit dat van deze niet-acceptatie geen gewag gemaakt wordt in de preambule van de betreffende richtlijn.

Kan de Commissie deze zienswijze bijtreden?

Acht de Commissie het niet dringend noodzakelijk de Europese levensmiddelenwetgeving door te lichten en eventueel redactioneel aan te passen om in de toekomst soortgelijke moeilijkheden te voorkomen?

Heeft de Commissie terzake reeds een initiatief genomen of is zij van plan dit te doen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(2 februari 1998)

Het panel van de WTO (Wereldhandelsorganisatie) voor het onderzoek van de communautaire maatregelen betreffende het gebruik van groeihormonen in de veehouderij heeft op 18 augustus 1997 verslag uitgebracht. De Gemeenschap heeft tegen het verslag beroep aangetekend bij de Beroepsinstantie van de WTO, die op 16 januari 1998 een uitspraak heeft gedaan.

De door het geachte Parlementslid vermelde redenering dat de niet-acceptatie door de Europese consument van de toediening van hormonen niet als argument kan worden gebruikt omdat deze niet-acceptatie niet in de preambule van de betrokken richtlijn is vermeld, staat niet als dusdanig in het verslag van het panel. Het panel stelde dat men in de preambule de namen van de wetenschappers en de referenties van de wetenschappelijke studies waarop het invoerverbod is gebaseerd, had moeten aangeven. De Beroepsinstantie van de WTO heeft deze opmerking echter ingetrokken.

(98/C 187/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3917/97**van José Apolinário (PSE) aan de Commissie***(28 november 1997)**Betreft:* Maatregelen in het kader van het INTERREG II C-initiatief

Naar aanleiding van de resolutie (B4-0932/97) die het EP tijdens de plenaire vergadering van 20 november 1997 met algemene stemmen heeft goedgekeurd en het antwoord van de Commissie op mijn vraag H-0853/97 ⁽¹⁾, dat een uitsluitend technisch karakter had, zou ik de Commissie willen vragen of zij voornemens is een wijziging voor te stellen met betrekking tot de uitgaven die in aanmerking komen voor financiering in het kader van het INTERREG II C-initiatief, waardoor Spanje en Portugal ook in geval van noodweer en overstromingen in aanmerking zouden komen voor hulp, evenals sommige andere lidstaten van de Unie, en niet alleen in geval van droogte.

⁽¹⁾ Volledig verslag der vergaderingen, Bijlage, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(19 januari 1998)*

De Commissie is niet voornemens verandering te brengen in de criteria op grond waarvan uitgaven in aanmerking komen voor financiering in het kader van het communautaire initiatief Interreg II C. Zij heeft daar drie redenen voor.

In de eerste plaats heeft het initiatief Interreg II C tot doel transnationale samenwerking op het gebied van ruimtelijke ordening te ondersteunen. De te bevorderen maatregelen en acties moeten structureel of preventief van aard zijn en door de economische ontwikkeling van het betrokken gebied worden gerechtvaardigd. Het is nooit de bedoeling geweest de voor Interreg II C beschikbare middelen te gebruiken om steun te verlenen in geval van een (dreigende) natuurramp.

In de tweede plaats heeft de Commissie Interreg II C goedgekeurd in mei 1996 en zijn de betrokken richtsnoeren gepubliceerd in juli 1996 ⁽¹⁾. Voor de periode 1997-1999 zijn Spanje en Portugal niet in aanmerking genomen voor maatregelen ter voorkoming van overstromingen omdat deze lidstaten daar niet om hebben verzocht. De voorstellen voor operationele programma's zijn in de eerste helft van 1997 bij de Commissie ingediend. Het Portugese programma ter bestrijding van droogte is op 29 september 1997 goedgekeurd en naar verwachting zal het Spaanse programma in de komende maanden worden goedgekeurd. Op te merken valt dat, terwijl de programma's ter voorkoming van overstromingen een transnationaal karakter dragen, het bij de programma's ter bestrijding van droogte om nationale programma's gaat.

Tenslotte kunnen de bestaande programma's ter bestrijding van droogte een (weliswaar uitsluitend indirecte) bijdrage leveren aan een beter waterbeheer en daardoor ook aan de voorkoming van overstromingen. In het kader van deze programma's wordt namelijk onder meer steun verleend voor de hydrologische studie van stroomgebieden, studies met betrekking tot de watervoorraden van en het ecologische evenwicht in specifieke gebieden, de ontwikkeling van strategieën en de planning van acties en maatregelen op het gebied van grondgebruik en een duurzaam hydrologisch beheer.

⁽¹⁾ PB C 200 van 10.7.1996.

(98/C 187/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3919/97**van Edouard des Places (I-EDN) aan de Commissie***(28 november 1997)**Betreft:* Situatie in de agro-voedingssector van de gedroogde groenten

Krachtens de verordening waarin de steun aan groentenproducenten wordt geregeld, komt wikke / voederwikke (*Vicia Sativa*) — Gemeenschappelijk Douanetarief 07 13 90 90 (PB L 238, 19.9.1996) — in aanmerking voor steun.

Deze rubriek van het GDT omvat de andere „gedroogde zaden van peulgroenten, ook indien gepeld (bij voorbeeld spliterwten)” in het hoofdstuk betreffende producten voor menselijke consumptie.

Wikke behoort echter tot de voedergewassen; zij wordt uitsluitend gebruikt in diervoeder. Dat wordt ook bevestigd door het feit dat wikke uitdrukkelijk wordt genoemd onder GDT-rubriek 12 14 „Koolrapen, voederbieten, voederwortels, hooi, luzerne, klaver, hanenkammetjes (esparcette), mergkool, lupine, wikke en dergelijke voedergewassen, ook indien in pellets”. Wikke valt m.a.w. onder 12 14 90 99 en niet onder 07 13 90 99.

Momenteel stellen wij in Europa een aanzienlijke stijging vast van de productie van gedroogde groenten. Dit leidt tot een zeer aanzienlijke overschrijding van het door de verordening vastgestelde gegarandeerde maximumareaal (GMA). Nu is komen vast te staan dat deze overschrijding voor rekening komt van wikke.

Aangezien wikke in geen geval tot groep 07 13 90 90 kan behoren, lijkt het me niet logisch te pleiten voor een vermindering van het steunbedrag voor linzen en kekers op grond van een overschrijding van het GMA als gevolg van de productie van wikke.

Is de Commissie voornemens de verordening inzake gedroogde groenten preciezer te formuleren om klaarheid te scheppen in deze situatie, die de producenten en industriëlen van de agro-voedingssector „gedroogde groenten” ernstig nadeel berokkent?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(6 januari 1998)

In artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1577/96 van de Raad tot invoering van een bijzondere maatregel voor bepaalde zaadragende leguminosen ⁽¹⁾ is bepaald welke wikkesoorten in aanmerking komen voor productie-steun. Het betreft niet voor zaaidoeleinden bestemde wikke van de soorten *Vicia sativa* L. en *Vicia ervilla* Willd., van GN-code ex 0713 90 90. De Commissie zal de indeling van deze twee wikkesoorten opnieuw bezien en zal eventueel een voorstel tot wijziging van de bestaande wetgeving indienen.

⁽¹⁾ PB L 206 van 16.8.1996.

(98/C 187/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3922/97

van Paul Lannoye (V) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Bestrijdingsmiddelen

Het beleid van de Commissie ten aanzien van bestrijdingsmiddelen is niet duidelijk. Het Europees Parlement is niet in staat controle uit te oefenen op kwantiteit noch kwaliteit van de stroom van bestrijdingsmiddelen die in het kader van het beleid van met name DG I, III en VIII worden verkocht of geschonken. De aanbestedingen die door deze diensten worden gepubliceerd zijn niet altijd met de nodige nauwkeurigheid en deskundigheid geformuleerd om te waarborgen dat vervoer, verlading, opslag en gebruik onder bevredigende omstandigheden plaatsvinden.

Doet de Commissie een beroep — of is zij voornemens zulks te doen — op onafhankelijke adviesbureaus of deskundigen dan wel universiteiten bij de aankoop van bestrijdingsmiddelen, gezien de complexe technische specificaties die nodig zijn om het product in kwestie te omschrijven en de technische bijlagen naar behoren te formuleren, de aanbiedingen te analyseren, kwaliteit en conformiteit van de aankopen te controleren en opslag, toepassing en beheer van afval in het bestemmingsland te organiseren, met name als het om schenkingen of andere soorten hulp van de Commissie gaat?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(18 februari 1998)

Twee jaar geleden lanceerde de Commissie een initiatief om haar aanbestedingsprocedures voor de levering van gewasbestrijdingsmiddelen te evalueren in samenhang met bevordering van een geïntegreerde bestrijding van plagen (integrated pest management, IPM). Twee documenten, i) progressieve bestrijding van plagen, en ii) het meest recente aanbestedingsdocument, dat onlangs in Rwanda is gebruikt, worden direct naar het geachte Parlementslid en naar het secretariaat van het Parlement gezonden.

Het initiatief op het gebied van progressieve plaagbeheersing is het eerste resultaat van een onderzoek naar de problemen met gewasbestrijdingsmiddelen in de ruimere zin en naar de implementatie van een geïntegreerde plaagbestrijding, die geleidelijk in landbouwprojecten en -programma's zal worden ingevoerd.

Het onlangs in Rwanda gebruikte aanbestedingsdossier voor gewasbestrijdingsmiddelen in de koffiesector is het resultaat van besprekingen en overleg, en betekent een aanzienlijke aanscherping van de procedures van de Commissie op dit terrein. Dit document wordt momenteel aangepast in verband met bezorgdheid over de toxiciteit van de in pesticiden gebruikte oplosmiddelen. Het document zal ook een uitgebreider voorstel bevatten voor de opleiding van pesticidegebruikers in het veld.

Pesticideproducenten hebben het in Rwanda gebruikte aanbestedingsdossier positief beoordeeld en zijn indirect betrokken bij de besprekingen over pesticidebeheersing en IPM. De Commissie is voornemens aan het eind van dit jaar een officiële aanpak van de Commissie te formuleren, met betrekking tot zowel de aanbesteding op het gebied van gewasbeschermingsmiddelen als IPM.

(98/C 187/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3923/97

van Hedwig Keppelhoff-Wiechert (PPE) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Steun voor scholieren via het COMENIUS-programma

Het COMENIUS-programma van de Europese Unie biedt Europese scholen een groot aantal samenwerkingsmogelijkheden. COMENIUS is onder meer gebaseerd op de ervaringen van verschillende proefprojecten in de lidstaten die zijn ontwikkeld om de Europese dimensie in het onderwijs te versterken. In actie 1 worden scholen gesteund die samen aan een „Europees onderwijsproject” werken. Helaas staan bepaalde voorschriften het succes van dit programma in de weg.

1. Terwijl de scholen in de proefprojectfase de hun ter beschikking gestelde middelen naar eigen inzicht mochten besteden, dus ook voor reiskosten van scholieren, wordt een dergelijke financiering thans nadrukkelijk verboden. Kan de Commissie dit motiveren?
2. Is de Commissie zich ervan bewust dat door dit besluit vele projecten kunnen mislukken, omdat scholieren een dergelijke financiële last niet kunnen dragen?
3. Hoe verklaart de Commissie daarentegen dat de reiskosten van schoolleiders wel worden vergoed?
4. Ziet de Commissie een mogelijkheid om de scholen die deelnemen aan een project zelf te laten beslissen over het gebruik van de hun ter beschikking gestelde middelen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(29 januari 1988)

Het doel van het hoofdstuk Comenius van het Socrates-programma is zo veel mogelijk leerlingen te laten profiteren van de mogelijkheden inzake Europese samenwerking. Aangezien de middelen van Socrates beperkt zijn, is een financiering van de mobiliteit van leerlingen onmogelijk. In sommige landen overstijgt de vraag van de scholen namelijk reeds de beschikbare middelen. Daarom kon de mobiliteit van leerlingen op het ogenblik van de overgang van de proeffase naar het programma niet worden voortgezet. Het concept van het Europees onderwijsproject bestaat erin leerlingen uit verschillende aan het programma deelnemende lidstaten regelmatig en gedurende ten minste één schooljaar te laten samenwerken. Onderwijzenden en leerlingen moeten bijgevolg middelen, met name elektronische middelen, ontwikkelen om in de loop van het schooljaar heel regelmatig te kunnen communiceren. Aangezien de mobiliteit van leerlingen onmogelijk is, moet het onderwijzend personeel een reële pedagogische inspanning leveren om de projecten aantrekkelijk en levendig te maken door er meer inhoud aan te verlenen dan aan een project dat in hoofdzaak gericht is op een traditionele uitwisseling van leerlingen.

Dank zij de communautaire subsidie kan de mobiliteit van de bij het Europees onderwijsproject betrokken onderwijzenden en schoolleiders worden gefinancierd, zodat zij het gemeenschappelijk werkprogramma kunnen opstellen en de inhoud van het project versterken. Juist omdat met de beschikbare middelen de mobiliteit van leerlingen niet kan worden gefinancierd, is het van belang dat de onderwijzenden elkaar kunnen ontmoeten ten einde een reële dimensie aan het project te verlenen door hun leerlingen te laten profiteren van de resultaten van hun werkzaamheden in de partnerlanden.

Met het oog op een optimaal gebruik van de gemeenschapsgelden en een zekere samenhang in de uitvoering van de actie in de lidstaten is het van belang dat de Commissie in overeenstemming met de aan het programma deelnemende lidstaten de voorwaarden voor het gebruik van de communautaire subsidie door de scholen vaststelt. Aangezien bij de Europese onderwijsprojecten verschillende scholen uit verschillende samenwerkende lidstaten betrokken zijn, dienen gemeenschappelijke basisregels te worden vastgesteld.

(98/C 187/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3925/97

van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Het religieus slachten van schapen in Frankrijk

De afgelopen jaren hebben tv-kijkers in de hele Unie de treurige beelden kunnen zien van het religieus slachten van schapen in het veld in Frankrijk. Dat dit mag gebeuren is duidelijk in strijd met het Verdrag van Amsterdam dat een protocol bevat over bescherming en welzijn van dieren. Het naleven van de wetten op het welzijn van dieren is natuurlijk een zaak van de Franse autoriteiten, maar de Commissie draagt de verplichting om erop toe te zien dat deze wetten worden nageleefd.

1. Welke inspectieprocedures kent de Commissie om het ongecontroleerde slachten van schapen in Frankrijk op het spoor te komen?
2. Is de Commissie tevreden over de maatregelen die Frankrijk tot nog toe heeft genomen, en over hun uitvoering?
3. Langs welke weg streeft de Commissie naar waterdichte bescherming van dieren tegen dit soort slachten bij haar lopende onderhandelingen met de Franse autoriteiten over deze kwestie?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(2 februari 1998)

Op grond van artikel 14 van Richtlijn 93/119/EG inzake de bescherming van dieren bij het slachten of doden ⁽¹⁾ kunnen deskundigen van de Commissie controles ter plaatse uitvoeren, voor zover dit voor de uniforme toepassing van de richtlijn noodzakelijk is. Zoals voor alle voorschriften inzake het welzijn van dieren, zijn de autoriteiten van de lidstaten echter bevoegd om de richtlijn tenuitvoer te leggen en deze dag aan dag te doen naleven.

Krachtens deze richtlijn moeten rituele slachtingen in een slachthuis plaatsvinden en moeten daarbij ook de overige voorschriften van de Gemeenschap op het gebied van de gezondheid van mens en dier en het welzijn van dieren in acht genomen worden.

De Commissie is niet tevreden over het feit dat Frankrijk in bepaalde omstandigheden rituele slachtingen buiten de slachthuizen heeft toegestaan. Daarom stelt de Commissie momenteel een verzoek op, waarin de Franse autoriteiten gevraagd wordt te bevestigen dat het ritueel slachten volgend jaar volkomen in overeenstemming met de betrokken Gemeenschapsvoorschriften zal verlopen.

Wanneer deze bevestiging niet gegeven wordt, zal de Commissie de inbreukprocedure van artikel 169 van het EG-Verdrag inleiden.

⁽¹⁾ PB L 340 van 31.12.1993.

(98/C 187/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3928/97**van Giampaolo D'Andrea (PPE), Pierluigi Castagnetti (PPE), Antonio Graziani (PPE),
Gerardo Bianco (PPE) en Maria Colombo Svevo (PPE) aan de Commissie***(12 december 1997)**Betreft: Clandestiene immigratie*

Momenteel stellen wij vast dat grote aantallen clandestiene migranten, meestal Koerden, proberen om via Italië de EU binnen te dringen. Het is een ware exodus van vluchtelingen uit door burgeroorlogen verscheurde gebieden, waar de mensenrechten objectief niet meer gewaarborgd zijn.

Welke initiatieven denkt de Europese Unie te nemen enerzijds om deze exodus tegen te gaan en anderzijds om ervoor te zorgen dat de rechten van deze etnische minderheden en dus ook hun recht op een menswaardig bestaan worden gewaarborgd?

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie*(10 februari 1998)*

In zijn conclusies verwijst de Europese Raad van Luxemburg naar de massale instroom van immigranten, die hoofdzakelijk afkomstig zijn uit Irak ⁽¹⁾. De Raad werd ermee belast een actieplan op te stellen, waarin ook de oorzaken van de toevloed van personen zullen worden behandeld, waarvan het humanitaire aspect en de naleving van de rechten van de mens een integrerend onderdeel uitmaken. In het plan zal worden vastgesteld welke maatregelen in het kader van de buitenlandse betrekkingen van de Unie moeten worden genomen en in het onderdeel „Justitie en binnenlandse zaken” daarvan zullen in het bijzonder het asielbeleid en het immigratiebeleid worden behandeld.

De Commissie van haar kant neemt bij alle bevoegde instanties actief deel aan de voorbereiding van dit actieplan. Zij wijst erop dat zij in 1997 in deze context twee bijzonder adequate instrumenten heeft voorgesteld, die nog bij de Raad in behandeling zijn. In maart 1997 heeft zij een voorstel voor een gemeenschappelijk optreden ingediend inzake de tijdelijke bescherming van ontheemden, waarover het Parlement werd geraadpleegd ⁽²⁾ en dat een passend juridisch kader zou verschaffen voor personen die tijdelijk internationale bescherming behoeven. In juli 1997 heeft zij een voorstel voor een gemeenschappelijk optreden ingediend ter invoering van het Odysseus-programma ⁽³⁾ voor de opleiding, de uitwisseling en de samenwerking op het gebied van het asielbeleid, het immigratiebeleid en de overschrijding van de buitengrenzen, waarover het Parlement eveneens werd geraadpleegd en dat het mogelijk zou maken zowel tussen de lidstaten onderling als met de doorreislanden gerichte acties op te zetten.

⁽¹⁾ Punt 64 van de Conclusies van de Europese Raad.

⁽²⁾ PB C 106 van 4.4.1997.

⁽³⁾ PB C 267 van 3.9.1997.

(98/C 187/141)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3929/97**van Florus Wijsenbeek (ELDR) aan de Commissie***(12 december 1997)**Betreft: Freight freeways voor goederenvervoer over de weg*

Is de Commissie ervan op de hoogte dat er momenteel 16 Europese landen zijn die 50 verschillende soorten regelingen op het gebied van rijverboden kennen en dat deze rijverboden voor het verladend en vervoerend bedrijfsleven een zeer hoge kostenpost veroorzaken?

Is de Commissie van mening dat veel van de bestaande rijverbodsregelingen vaak discriminerend werken en een belemmering kunnen vormen voor het vrij verkeer van goederen in de Europese Unie?

Zo ja, zal de Commissie zich ervoor inspannen dat er geharmoniseerde regelingen voor rijverboden op EU- en Europees niveau tot stand komen, waarbij afspraken worden gemaakt om ongewenste wildgroei van regionale en nationale regelingen tegen te gaan?

Is de Commissie bovendien met mij van mening dat de rijverboden, maar ook de recente blokkades, zeer negatieve gevolgen voor het Europees bedrijfsleven kunnen hebben en dat dit het noodzakelijk maakt dat er ook een netwerk van Europese freeways voor het wegvervoer (E-ways) komt naar analogie van de Europese freeways voor goederenvervoer over de rails?

Zo ja, is de Commissie dan van plan om op korte termijn met voorstellen voor Europese freeways voor goederenvervoer over de weg te komen?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(28 januari 1998)

De Commissie is op de hoogte van de in de vraag van het geachte parlementslid aangestipte problemen uit hoofde van ongecoördineerde rijverboden met betrekking tot het goederenvervoer over de weg in de Unie en heeft haar bezorgdheid hierover aan de Raad kenbaar gemaakt.

De Commissie is dan ook voornemens dit voorjaar met een wetgevingsvoorstel te komen teneinde duidelijke en gemeenschappelijke regels vast te stellen die moeten worden nageleefd wanneer lidstaten rijverboden opleggen.

(98/C 187/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3932/97

van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Commissie

(4 december 1997)

Betreft: Stroomgebied van de rivieren de Lis en de Seiça — Portugal/Cohesiefonds

Omdat deze regio met ernstige milieuproblemen kampt, is reiniging van het stroomgebied van de rivier de Lis (en de Lena) en de Seiça (en andere rivieren) van prioritair belang.

Dit is erkend door de plaatselijke overheden en de opeenvolgende regeringen en om die reden is er, naar verluidt, een aanvraag ingediend bij het Cohesiefonds voor ondersteuning ten bedrage van 7 miljard escudos bestemd voor de reiniging van dit complexe stroomgebied.

Kan de Commissie meedelen wanneer de aanvraag is ingediend en hoe het staat met de behandeling ervan? En kan zij nu al aangeven wanneer de aanvraag beoordeeld wordt en wanneer er een besluit kan worden verwacht?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(6 januari 1998)

Op 20 november 1997 heeft de Commissie een aanvraag ontvangen tot cofinanciering, door het Cohesiefonds, van de eerste fase van een op initiatief van de Vereniging van gemeenten van Alta Estremadura opgezet geïntegreerd project voor de sanering van het stroomgebied van de rivieren Lis en Seiça, in de regio's Pinhal Litoral en Médio Tejo (districten Leiria en Santarém).

Deze aanvraag omvat verschillende deelprojecten zoals de bouw of de aanpassing van zes waterzuiveringsinstallaties en de aanleg van ongeveer 200 kilometer afvoerkanalen vóór 31 december 1999.

De Commissie zal deze aanvraag onderzoeken op basis van de technisch-economische evaluatie van het project, de voor Portugal beschikbare financiële middelen van het Cohesiefonds en de prioriteiten die door de Commissie en de lidstaten zijn vastgelegd.

(98/C 187/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3933/97**van Sören Wibe (PSE) aan de Commissie***(4 december 1997)**Betreft: Onjuiste diergeneeskundige verklaringen*

Het Zweedse Livsmedelverk (Centraal bureau voor levensmiddelen) heeft 569 uit EU-landen ingevoerde partijen vlees onderzocht. Van deze partijen was 75 % vergezeld van een diergeneeskundige verklaring dat het vlees salmonellenvrij was. Nadat monsters waren genomen van 57 van de partijen die vergezeld waren van een diergeneeskundige verklaring, bleek dat er twaalf met salmonellen besmet waren. Zeven van acht onderzochte partijen uit Frankrijk bleken met salmonellen te zijn besmet.

Een minimum eis is dat in EU-landen afgegeven diergeneeskundige verklaringen correct zijn. De Raad verwees in een debat op 19.11.1997 naar de Commissie voor maatregelen in deze kwestie. Kan een lidstaat routinecontroles invoeren voor partijen vlees uit een andere lidstaat als er sprake is van ernstige fouten zoals hierboven aangegeven? Kan Zweden overgaan tot maatregelen die het vrije verkeer van levensmiddelen beperken om zijn bevolking te beschermen tegen een salmonellenvergiftiging?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(19 januari 1998)*

Wat het intracommunautaire handelsverkeer van producten van dierlijke oorsprong, zoals vers vlees, betreft, gelden ten aanzien van de controles bij de oorsprong, de organisatie van de controles ter bestemming en de eventuele consequenties van controles met een ongunstig resultaat, de voorschriften van Richtlijn 89/662/CEE inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁾.

De controlemaatregelen bij de oorsprong vallen onder artikel 3 van Richtlijn 89/662/CEE. In dit artikel staat met name dat de lidstaten erop moeten toezien dat alleen producten die overeenkomstig de communautaire voorschriften voor de desbetreffende bestemming verkregen en gecontroleerd zijn, voor de handel bestemd worden. In dit opzicht zijn de eisen die gelden voor het verzenden van vers vlees naar Zweden, wel degelijk bij het toetredingsverdrag in de communautaire wetgeving opgenomen.

Inzake de controles ter bestemming gelden de artikelen 5 tot en met 8 van de richtlijn. Artikel 5, lid 1, punt a) verduidelijkt het principe van deze controles, die steekproefsgewijs en op een niet-discriminerende wijze uitgevoerd moeten worden. Artikel 7, lid 1, punt b) bepaalt wat er dient te gebeuren met producten die niet voldoen aan de voorwaarden van de communautaire wetgeving, en met name dat voor terugzending toestemming van de lidstaat van oorsprong vereist is. Bovendien moet krachtens artikel 8 de lidstaat van bestemming in dit geval onmiddellijk contact opnemen met de autoriteiten van de lidstaat van verzending. Als de lidstaat van bestemming vreest dat de controlemaatregelen bij de oorsprong niet toereikend zijn, onderzoekt hij met de betrokken lidstaat hoe de problemen kunnen worden verholpen, eventueel door een bezoek ter plaatse. Wanneer een en ander niet het gewenste resultaat oplevert, moet volgens artikel 8 de lidstaat van bestemming de Commissie hiervan op de hoogte brengen, die dan een onderzoek kan instellen.

Het is de taak van de Zweedse overheid om de in lid beschreven procedures af te wikkelen. Wat het door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde fundamentele probleem betreft, namelijk de ontdekking in Zweden van partijen vlees die, ondanks de garanties bij de oorsprong in de vorm van een specifiek certificaat, met salmonella besmet zijn gebleken, kan de Commissie momenteel moeilijk een definitief standpunt innemen. Deze situatie kan namelijk aan diverse oorzaken zijn toe te schrijven, zoals een gebrekkige controle bij de oorsprong, besmetting tijdens transport en goederenbehandeling of controlesystemen die niet op elkaar afgestemd zijn.

In het kader van de interne markt is het volgens de Commissie zaak dat een lidstaat, alvorens unilaterale maatregelen te nemen, de bij de communautaire voorschriften opgelegde controlemaatregelen ten uitvoer legt. Deze regel geldt ook wat de bescherming tegen salmonella betreft.

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989.

(98/C 187/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3934/97
van Reimer Böge (PPE) aan de Commissie
(4 december 1997)

Betreft: BSE: Indeling lidstaten in verschillende risicogebieden

Kan de Commissie mededelen op welke wijze de lidstaten van de EU met het oog op de OIE-criteria moeten worden ingedeeld in BSE-vrije regio's, regio's met een gering en regio's met een hoog BSE-risico?

Welke manco's vertonen volgens de Commissie de lidstaten die — op grond van de OIE-normen — als gebieden met een gering risico zijn geklasseerd en dus door de Commissie niet als BSE-vrije gebieden kunnen worden beschouwd?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(19 januari 1998)

In hoofdstuk 3.2.13 van de code van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (IOE), over boviene spongiforme encefalopathie, worden drie categorieën landen vermeld: landen die vrij zijn van BSE, landen met een hoge incidentie van de ziekte en landen met een lage incidentie. De landen worden niet ingedeeld op basis van het risicocriterium.

De BSE-incidentie in een land is niet synoniem met het BSE-risico. De incidentie is afhankelijk van de nauwkeurigheid van opsporing en melding van de ziekte, terwijl de kans op besmetting of overdracht van BSE afhankelijk is van de maatregelen om besmetting te voorkomen of de ziekte uit te roeien. Zo is het mogelijk dat landen waar geen toereikende maatregelen zijn genomen om het gebruik van besmet diervoeder te voorkomen of landen die geen efficiënt opsporingssysteem voor BSE hebben, nog geen ziektegevallen hebben gemeld, maar een groter risico lopen dan landen die wel enkele gevallen hebben gemeld, maar doeltreffend hebben gereageerd.

In zijn advies van 21 oktober 1996 stelde het Wetenschappelijk veterinaire comité dat het risico van BSE in andere lidstaten veel lager inschat dan in het Verenigd Koninkrijk, maar dat het risico niet onbestaande is. Het staat alle lidstaten vrij de Commissie te bewijzen dat de BSE-risicosituatie in hun land bijzonder gunstig is. Verschillende lidstaten hebben dit al gedaan en de documenten die zij hebben ingediend zullen door de bevoegde wetenschappelijke comités onderzocht worden.

Zolang zij het wetenschappelijke advies niet heeft ontvangen, kan de Commissie, wat de situatie in elke afzonderlijke lidstaat betreft, geen standpunt innemen. In een eerste fase werkt de Wetenschappelijke stuurgroep nu aan een lijst met criteria. Aan de hand van deze lijst zullen alle door de lidstaten ingediende documenten worden geëvalueerd.

(98/C 187/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3936/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(12 december 1997)

Betreft: Voedselhygiëne

Nu onder druk van het Parlement naar aanleiding van de BSE-crisis de verantwoordelijkheden voor voedselveiligheid door de Commissie zijn gereorganiseerd, luidt de vraag of de Commissie het ermee eens is dat het tijd is om met het langverbeide voorstel te komen voor een kaderrichtlijn over voedselhygiëne. Wanneer denkt de Commissie dit voorstel gereed te hebben?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(27 januari 1998)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op Richtlijn 93/43/EEG van de Raad van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne⁽¹⁾. Krachtens artikel 1, lid 1, daarvan „worden er algemene voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne vastgesteld”.

Overeenkomstig artikel 1, lid 2, van genoemde richtlijn, moet de Commissie nagaan hoe het verband kan worden verbeterd tussen deze richtlijn en de communautaire voorschriften inzake levensmiddelenhygiëne die meer specifiek bepaalde categorieën levensmiddelen betreffen. Deze werkzaamheden moeten in de loop van 1998 zijn afgerond.

(¹) PB L 175 van 19.7.1993.

(98/C 187/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3937/97
van Gordon Adam (PSE) aan de Commissie
(12 december 1997)

Betreft: De beperkingen die de British Ice Hockey Association Ltd. (BIHA) en de Internationale IJshockey Federatie (LIHF) opleggen aan spelerstransfers

De British Ice Hockey Association Ltd. als overkoepelende organisatie voor de ijshockeysport in het Verenigd Koninkrijk heeft op gezag van de Internationale IJshockey Federatie waarvan zij lid is, geld gevraagd voor het registreren van spelers die afkomstig zijn van andere ijshockeyverenigingen dan die uit het Verenigd Koninkrijk. Dit geldt komt nog eens boven op het geld dat betaald moet worden voor de registratie van Britse spelers.

Het tarief dat wordt gehanteerd voor spelers uit andere landen van de Europese Unie, varieert al naar gelang het land waar zij het eerst zijn geregistreerd.

Tevens vraagt de BIHA geld voor een International Transfer Card (ITC) waarvoor het bedrag afhankelijk is van het land van herkomst van de speler.

Worden deze tarieven gehanteerd binnen het bereik van het Verdrag van Rome, omdat zij beperkingen opwerpen voor jongeren uit andere landen van de Europese Unie die recreatief dan wel beroeps ijshockey willen spelen in het Verenigd Koninkrijk?

Heeft de zaak-Bosman gevolgen voor andere sporten dan voetbal, in het bijzonder voor ijshockey?

(98/C 187/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3950/97
van Gordon Adam (PSE) aan de Commissie
(12 december 1997)

Betreft: Beperkingen van de British Ice Hockey Association Ltd. (BIHA) en de International Ice Hockey Federation (IIHF) voor de transfer van spelers

De British Ice Hockey Association Ltd. legt als overkoepelend lichaam voor de ijshockeysport in het Verenigd Koninkrijk, op gezag van de Internationale IJshockey Federatie waarvan zij lid is, een reeks kosten op voor de registratie van spelers die afkomstig zijn van ijshockeybonden buiten het Verenigd Koninkrijk, naast de kosten die worden gevraagd voor de registratie van spelers uit het Verenigd Koninkrijk.

De hoogte van het bedrag voor spelers uit andere landen van de Europese Unie is afhankelijk van het land waar zij het eerst geregistreerd zijn.

De BIHA vraagt ook een bedrag voor de International Transfer Card (ITC), dat varieert naar gelang van de heffing die het land van herkomst van de speler vraagt.

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat deze bedragen jonge mensen uit andere landen van de Europese Unie beperkingen opleggen bij het spelen van recreatief en beroepsijshockey in het Verenigd Koninkrijk, of een en ander onder de bepalingen van het Verdrag van Rome valt?

Heeft het geval-Bosman, afgezien van voetbal, ook gevolgen voor andere sporten, met name ijshockey?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3937/97 en E-3950/97
van de heer Flynn namens de Commissie**

(30 januari 1998)

Aan de hand van de informatie die de geachte afgevaardigde haar heeft verstrekt, meent de Commissie dat het heffen van speciale inschrijvingsgelden van ijshockeyspelers die geen lid zijn van de British Ice Hockey Association Ltd. wanneer zij door een Britse club worden gecontracteerd, neerkomt op een discriminatie die indruist tegen het EG-Verdrag.

Wanneer deze ijshockeyspelers hun sport als beroepsactiviteit willen uitoefenen, zouden de transfer- en registratiegelden belemmeringen van het vrij verkeer van werknemers vormen en rechtstreeks in strijd zijn met artikel 48 van het EG-Verdrag, overeenkomstig het Bosman-arrest. Daarnaast kan, wanneer hockey niet-professioneel wordt gespeeld, door een gezinslid van een Europese werknemer of door een Europese burger die in het Verenigd Koninkrijk woont, het tarief voor niet-Britse spelers eveneens een discriminatie van Europese burgers vormen en tegen het EG-Verdrag indruisen.

Tot slot wil de Commissie bevestigen dat de uitspraak-Bosman niet alleen betrekking heeft op het beroepsvoetbal, maar ook op alle beroeps- of semi-beroeps sportactiviteiten.

(98/C 187/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3943/97

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(12 december 1997)

Betreft: Wilde universitaire examens

Er komen in Europa steeds meer zgn. "wilde universitaire examens", via welke een erkende academische graad kan worden verkregen. De laatste tijd zijn diverse Britse universiteiten in het nieuws gekomen die wegens geldgebrek over de gehele wereld „studenten voor een schriftelijke cursus” moeten werven. Het grootste deel van de Europese universiteiten zijn erkende onderwijsinstellingen van hoog niveau, maar een deel ervan heeft in geen enkel land een officiële status in het onderwijsbestel.

Hoe denkt de Commissie de activiteiten van deze zgn. "wilde universiteiten" in de Unie tegen te gaan, opdat zij geen afbreuk doen aan de doelstelling van equivalentie van examens in de diverse landen van de Unie? Hoe denkt de Commissie te verhinderen dat de zgn. "wilde universiteiten" diploma's en graden uitreiken, die qua inhoud niet verenigbaar zijn met de nationale wetgevingen, bijvoorbeeld de examenvoorschriften in Finland?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(12 februari 1998)

Artikel 126 van het EG-Verdrag bepaalt dat de Gemeenschap bijdraagt tot de ontwikkeling van kwaliteitsonderwijs door samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en zo nodig hun activiteiten te ondersteunen en aan te vullen met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel en van hun culturele en taalkundige verscheidenheid.

Hieruit volgt dat de validering van de diploma's en de onderwijsinstellingen van een lidstaat onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten valt. Elke lidstaat beschikt in beginsel over de nodige mechanismen om de verspreiding van diploma's die niet officieel erkend of van dubieuze kwaliteit zijn, te verhinderen.

Burgers die willen weten welke status de instellingen in hun eigen lidstaat of in de andere lidstaten hebben, kunnen zich wenden tot de nationale centra voor informatie over de academische erkenning (NARIC), die een op initiatief van de Commissie tot stand gebracht communautair netwerk vormen. Een lijst met de gegevens van deze centra wordt rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden.

(98/C 187/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3945/97**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(4 december 1997)**Betreft: Overheidssteun aan bedrijven in achterstandswijken*

In oktober 1996 heeft de Commissie een nieuw referentiekader goedgekeurd voor overheidssteun aan bedrijven in achterstandswijken. Zoals bekend maakte de eerdere wetgeving het lidstaten moeilijk om naar behoren rekening te houden met de vele problemen van sociale en economische aard die de perifere buitenwijken van de grote Europese steden teisteren. Het maximum percentage aan overheidssteun was vastgesteld op 26 % netto van de investering ad 10.000 ecu per nieuw gecreëerde arbeidsplaats. Dit initiatief van de Commissie zou positief moeten uitpakken voor een herstel van de werkgelegenheid in perifere wijken die in de regel zuchten onder een hoog werkloosheidspercentage.

Hoewel de Commissie de lidstaten had verzocht gebruik te maken van het nieuwe pakket maatregelen met een looptijd van vijf jaar en specifieke steunprogramma's, heeft de Italiaanse regering acht jaar later nog steeds niet alle noodzakelijke maatregelen getroffen om deze programma's op de rails te zetten.

Daarom luidt de vraag aan de Commissie:

1. Wat vindt zij van de achterstand die de Italiaanse regering heeft opgelopen bij het overnemen van de Europese regels, vooral waar de geldigheidsperiode van de nieuwe regels beperkt is tot vijf jaar, gerekend vanaf 1996?
2. Welke zijn de Europese lidstaten die de mededeling van de Commissie wel hebben opgepakt en die hulpprogramma's voor de periferieën van de grote steden op de rails heben gezet?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(13 januari 1998)*

Zoals de Commissie reeds heeft verklaard in haar antwoord op schriftelijke vraag P-2628/97 ⁽¹⁾ van het geachte Parlements lid, worden in het door de Commissie op 2 oktober 1996 ⁽²⁾ goedgekeurde referentiekader voor overheidssteun aan bedrijven in achterstandswijken regels vastgesteld waarmee kan worden bepaald welke zones als achtergestelde stadswijken kunnen worden beschouwd en op grond daarvan overheidssteun kunnen krijgen binnen de grenzen van bepaalde voorwaarden en maxima die waarborgen dat deze steun de interne markt niet verstoort. Het referentiekader is een toelichting voor de lidstaten, geen aansporing om dergelijke steun te verlenen. De lidstaten dienen zelf zulke beslissingen te nemen en nadien de plannen die zij eventueel in dat verband uitwerken, ter goedkeuring aan de Commissie voor te leggen.

Voor zover de Commissie bekend is Frankrijk tot nog toe de enige lidstaat die dergelijke steunmaatregelen heeft toegepast.

⁽¹⁾ PB C 82 van 17.3.1998, blz. 117.

⁽²⁾ PB C 146 van 14.5.1997.

(98/C 187/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3946/97**van Johannes Swoboda (PSE) aan de Commissie***(12 december 1997)**Betreft: Vrijheid van meningsuiting voor het 'Open Society Institute' in Kroatië*

Volgens krantenberichten is het 'Open Society Institute' in Kroatië sterk onder druk gezet door president Tudjman en de regering (International Herald Tribune van 25 november 1997, blz. 6, onder de kop 'Tudjman's Vendetta').

Is deze informatie juist en welke maatregelen denkt de Commissie te treffen om de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van handelen voor dit instituut en andere instituten te verbeteren?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(19 januari 1998)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het Geachte parlementslid, en die van de Raad van Europa en internationale organisaties voor mensenrechten met betrekking tot de eerbiediging van de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging in Kroatië. De Commissie is van oordeel dat de recente wetgevende- en gerechtelijke maatregelen van de Kroatische regering tegen de burgermaatschappij en organisaties van mensenrechten zoals het „Open Society Institute”, alsmede tegen de onafhankelijke media, ernstige hinderpalen vormen voor de ontwikkeling van een pluralistische democratie en het waarborgen van de mensenrechten.

De eerbiediging van de mensenrechten is een van de voorwaarden voor de ontwikkeling van betere betrekkingen tussen Kroatië en de Gemeenschap. De vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging worden namelijk zeer specifiek genoemd in de conclusies van de Raad van 29 april 1997, waarin de voorwaarden worden vastgesteld voor de ontwikkeling van bilaterale betrekkingen met de landen die deel uitmaken van de regionale benadering van de Gemeenschap jegens Zuid oost-Europa. De houding van Kroatië tegenover niet-gouvernementele organisaties die het bevorderen van de mensenrechten en van de vrijheid van meningsuiting voorstaan, is in dit verband wel degelijk van belang.

(98/C 187/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3953/97

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(12 december 1997)

Betreft: Aanvragen om steun in het kader van de regionale- en onderzoeksprogramma's

In mijn aan de Commissie gerichte schriftelijke vraag d.d. 17.9.1997 (E-2961/97) ⁽¹⁾ vroeg ik naar vermindering van de bureaucratie op het gebied van het onderzoeksbeleid en het regionale beleid van de EU. Nu ik antwoord van de Commissie heb gekregen, wil ik een aanvullende vraag stellen:

Wat zijn de voornaamste redenen voor het afwijzen van projecten?

⁽¹⁾ PB C 134 van 30.4.1998, blz. 44.

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(27 januari 1998)

De belangrijkste criteria voor het beoordelen van projectvoorstellen in het kader van programma's van de Gemeenschap voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) zijn: de wetenschappelijke en technische kwaliteit, het innovatieve karakter, de transnationale samenwerking (Europese meerwaarde), de kosteneffectiviteit, de bekwaamheid van de mensen die voorstellen indienen, en de vooruitzichten inzake verspreiding en exploitatie van de onderzoeksresultaten. Bovendien is in elk specifiek OTO-programma bepaald welke criteria essentieel zijn om de doelstellingen te bereiken. Aangezien de beschikbare middelen beperkt zijn en zeer veel steunaanvragen worden ingediend, is het in het algemeen zo dat projecten al worden afgewezen wanneer aan één van de criteria (die allemaal gepubliceerd worden) niet is voldaan. Onvoldoende wetenschappelijke en technische kwaliteit en innovatie zijn de meest voorkomende redenen om voorstellen af te wijzen.

Informatie over de meest voorkomende redenen waarom OTO-projecten worden afgewezen in het kader van programma's van de Structuurfondsen moet worden gevraagd bij de lidstaten, aangezien zij bij het selecteren van de projecten via toezichtcomités hun eigen specifieke procedures toepassen. De selectiecriteria voor projecten zullen ook in dat geval variëren volgens specifieke prioriteiten die in het betrokken programma zijn gesteld.

(98/C 187/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3957/97**van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie***(12 december 1997)**Betreft: Mensenrechten in Birma*

De Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken, de heer Van Mierlo, heeft aan de Nederlandse Tweede Kamer gemeld dat hij in EU-kader aandacht zal vragen voor het vonnis volgens welke het Birmese Vakbondsbestuur-slid, de heer U Myo Aung Thant, op 15 augustus tot levenslange gevangenisstraf werd veroordeeld op beschuldiging van het smokkelen van explosieven. In hetzelfde proces werden nog 3 Birmese mensenrechten-activisten tot gevangenisstraffen van 10 jaar veroordeeld. Deze vonnissen werden geveld na een proces achter gesloten deuren.

Heeft de Commissie het verzoek van de Nederlandse minister reeds ontvangen en wat kan en zal de Commissie doen ten aanzien van deze vonnissen die volgens mensenrechtenorganisaties en het Internationale Verbond van Vakverenigingen gebaseerd zijn op een gebrekkig bewijs en op een niet eerlijk proces?

Wat vindt de Commissie in het algemeen van de mensenrechtensituatie in Birma? Is er sprake van een verslechtering van de situatie?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(23 januari 1998)*

De Commissie heeft tot op heden de door de geachte Afgevaardigde bedoelde brief niet ontvangen. Het is alleszins aan de betrokken lidstaat om deze kwestie aan de orde te stellen in het kader van het GBVB-overleg dat gewoonlijk in dit soort gevallen wordt georganiseerd.

De Commissie heeft bij passende gelegenheden bij verschillende regeringen afzonderlijke gevallen of lijsten van politieke gevangenen ter sprake gebracht. Ook de lidstaten doen dit telkens wanneer contacten op hoog niveau met de betrokken regeringen dit toelaten.

Er zijn geen contacten op hoog niveau met de Birmese junta, vroeger State law order restoration Council (SLORC) genoemd, die de Unie in de mogelijkheid zouden stellen een diepgaande dialoog met Birma aan te knopen. Verschillende pogingen van de Unie om met Birma een kritische dialoog aan te gaan zijn tot op heden mislukt omdat aan Birmese kant de bereidheid daartoe ontbrak.

In dit verband is op 23 oktober 1996 door de Raad een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld dat politieke contacten met de SLORC verbiedt. Dit gemeenschappelijk standpunt is tweemaal met telkens zes maanden verlengd.

De mogelijkheden om de kwestie van politieke gevangenen aan de orde te stellen zijn derhalve beperkt tot verklaringen of demarches van de Unie en tot de aan de gang zijnde werkzaamheden van de Commissie Mensenrechten en de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (VN), waar de Commissie geregeld haar volledige steun toezegt aan initiatieven om de schendingen van de mensenrechten in Birma aan te klagen en om een verbetering van de mensenrechtensituatie in het algemeen te eisen.

De Commissie zal de zaak die door de geachte Afgevaardigde onder haar aandacht is gebracht uiteraard in gedachte houden en zal de eerste gelegenheid te baat nemen om speciaal aandacht te vragen voor het geval U Myo Aung Thant.

Wat de algemene situatie in Birma betreft, is de Commissie het met de speciale rapporteur van de VN eens dat die ondanks een paar positieve tekenen niet is verbeterd. Dit gebrek aan vooruitgang blijft de Commissie ernstig zorgen baren.

(98/C 187/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3960/97**van Johanna Maij-Weggen (PPE) en Rijk van Dam (I-EDN) aan de Commissie***(12 december 1997)**Betreft: Wet op de godsdienstvrijheid van Belarus*

Weet de Commissie dat de regering van Wit-Rusland een voorstel van wet tot wijziging van de bestaande Wet op de godsdienstvrijheid openbaar heeft gemaakt, die het gevaar in zich bergt van een vergaande beperking van de vrijheid van godsdienst, eredienst en godsdienstig belijden?

Weet de Commissie dat deze wet de volgende effecten heeft:

- a) de vorming van kerkelijke instellingen, zoals synodes wordt gehinderd en beperkt en openbare evangelisatie-activiteiten worden verboden;
- b) vergaderingen met het oog op bijbelstudie worden onderworpen aan registratie en uitsluitend toegestaan na toestemming van overheidswege;
- c) het voorschrift geldt dat een kerkelijke gemeente niet minder dan 25 leden mag tellen en zogenaamde 'destructieve confessies en organisaties' worden verboden, een en ander ter beoordeling van een administratief orgaan?

Weet de Commissie ook dat de regering van Wit-Rusland een Staatscomité voor religieuze aangelegenheden heeft ingesteld en weet de Commissie wat de taken en bevoegdheden zijn van dit staatscomité?

Welke beperkende maatregelen inzake de samenwerking tussen de EU en Wit-Rusland zijn momenteel van kracht en is de Commissie bereid om deze maatregelen aan te scherpen wanneer de vrijheid van godsdienst in Wit-Rusland aldus wordt ingeperkt?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(26 januari 1998)

De Commissie weet dat de regering van Wit-Rusland voornemens is, de huidige wet op de godsdienstvrijheid te amenderen. Aangezien de amendementen momenteel nog steeds in voorbereiding zijn, kunnen daarover nog geen nadere bijzonderheden worden verstrekt.

Ook al voorziet de grondwet van Wit-Rusland in vrijheid van godsdienst, godsdienstuitoefening en ledenwerving, dan nog zijn er in Wit-Rusland allerlei beperkingen op de godsdienstvrijheid en de uitoefening van godsdienstige beroepen waargenomen. Bij een richtlijn van het kabinet van ministers van juli 1995 werd de vrijheid van handelen van buitenlanders die actief zijn op religieus gebied sterk beperkt. Dit werd uitgelegd als een middel ter verbetering van de positie van de orthodoxe kerk, waarvan het hoofd nauw met de president samenwerkt, ten opzichte van de sneller groeiende rooms-katholieke en protestantse kerk. De president heeft de orthodoxe kerk speciale fiscale en andere financiële voordelen toegekend, die andere kerkgenootschappen niet genieten, en verklaard dat het behoud en de ontwikkeling van het orthodoxe christendom een „morele noodzaak” was. In 1996 staakte de door de overheid gecontroleerde radio van Wit-Rusland de uitzendingen van de zondagsmis vanuit de katholieke kerk van St. Simon en St. Helena te Minsk en op grond van een nieuwe wet inzake de activiteiten van geestelijken, weigerden de Witrussische autoriteiten een groot aantal buitenlandse katholieke priesters te registreren.

De vrijheid van godsdienst maakt deel uit van het Europese Verdrag inzake de Rechten van de Mens; de beperkingen die met betrekking tot de godsdienstvrijheid zijn waargenomen en de mogelijke goedkeuring van een nieuwe wet die de godsdienstvrijheid in Wit-Rusland nog meer zal beperken, dienen te worden beoordeeld in het licht van de uitgesproken wens van Wit-Rusland om volwaardig lid van de Raad van Europa te worden.

Sinds november 1996 is de mate waarin de Gemeenschap en Wit-Rusland kunnen samenwerken opnieuw onder de loep genomen. De sluiting van de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst en van de tussentijdse overeenkomst is opgeschort, terwijl het grootste gedeelte van het TACIS-Programma is stopgezet; de bilaterale bijstandsprogramma's van de lidstaten zijn teruggeschroefd en de bilaterale contacten zijn tot een minimum teruggebracht. Ook al blijft de Gemeenschap zich ervoor inzetten Wit-Rusland niet te isoleren, dan nog maken de huidige schendingen van mensenrechten en democratische beginselen — waaronder ook die met betrekking tot de godsdienstvrijheid — iedere stap vooruit op de weg naar bilaterale betrekkingen onmogelijk.

(98/C 187/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3966/97
van Reimer Böge (PPE) aan de Commissie
(12 december 1997)

Betreft: Grenswaarde bij babyvoeding

Kan de Commissie meedelen of er met betrekking tot de definitie van grenswaarden voor babyvoeding, zoals bijvoorbeeld bij linaan, nieuwe wetenschappelijke inzichten en beoordelingen op EU- en internationaal niveau bestaan? Zo ja, welke?

Welke conclusies trekt de Commissie uit de huidige stand van de wetenschappelijke discussie?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(6 februari 1998)*

Het Wetenschappelijk Comité voor de menselijke voeding (SCF) is verzocht om zijn advies over linaan in babyvoeding van 23 september 1994 te herzien. Op zijn vergadering van 10 november 1997 werd het SCF mondeling erover ingelicht dat de gezamenlijke vergadering van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN en de Wereldgezondheidsorganisatie (FAO/WHO) over residuen van pesticiden (JMPR) zich op haar bijeenkomst van 22 september – 1 oktober 1997 opnieuw over de linaangrenswaarden heeft gebogen en de aanvaardbare dagelijkse dosis (ADD) aanmerkelijk heeft verlaagd. Het comité is het erover eens geworden dat zijn oude advies niet langer geldig kan worden geacht maar is niet in staat geweest een nieuw advies te formuleren, aangezien de voor een verlaging van de ADD benodigde gegevens niet beschikbaar waren. Intussen is het secretariaat van het SCF ervan in kennis gesteld dat het advies van de JMPR over linaan in februari of maart 1998 zal worden gepubliceerd. De Commissie heeft het SCF daarom onlangs verzocht haar te adviseren of een linaangehalte van 0,03 milligram per kilo babyvoeding, gezien de gegevens waarover de JMPR beschikt, een risico voor de volksgezondheid oplevert en over het maximumgehalte linaan in babyvoeding dat nog aanvaardbaar kan worden geacht vanuit het oogpunt van de volksgezondheid. Het comité heeft op 15 januari 1998 geoordeeld dat „een maximumgehalte van 0,02 mg/kg in voeding voor baby's en jonge kinderen vanuit het oogpunt van de volksgezondheid aanvaardbaar is”. Het advies van het SCF van 15 januari 1998 staat op Internet.

(98/C 187/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3970/97**van James Nicholson (I-EDN) aan de Raad***(15 december 1997)**Betreft: AHN Jae-Ku*

Ahn Jae-Ku is in juni 1994 gearresteerd en in beschuldiging gesteld op grond van de Zuid-Koreaanse wet op de nationale veiligheid. In november 1994 is hij veroordeeld tot levenslange gevangenisstraf. Een aantal actiegroepen voor de rechten van de mens beweren dat Ahn Kae-Ju opgesloten is wegens gebruikmaking van zijn vrijheid van meningsuiting en vereniging met vreedzame middelen, en dat hij in slechte omstandigheden gevangen gehouden wordt.

Zuid-Korea heeft verschillende internationale verdragen en conventies ondertekend die de eerbiediging van de rechten van de mens waarborgen. Wat is de mening van de Raad over de opsluiting van Ahn Jae-Ku?

Antwoord*(17 maart 1998)*

De Raad hecht groot belang aan de strikte eerbiediging van de mensenrechten door alle landen. De landen die internationale overeenkomsten en verdragen tot bescherming van de rechten van de mens hebben ondertekend, hebben zich er publiek toe verbonden deze rechten te verdedigen.

De Raad is er zich van bewust dat onder de nationale veiligheidswet in Zuid-Korea arrestaties worden verricht. De Raad heeft herhaaldelijk bezwaar gemaakt tegen deze wet, die kan worden gezien als een afspiegeling van de historisch gespannen situatie op het Koreaanse schiereiland. De Raad hoopt dat na het begin van het vierpartijenoverleg in Genève een oplossing kan worden gevonden.

De Raad heeft geen specifieke mening over de gevangenneming van Ahn Jae-Ku, aangezien hem geen informatie is verstrekt over de aanklacht en de omstandigheden van zijn opsluiting.

(98/C 187/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3971/97**van Paul Lannoye (V) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Veiligheid van het luchtverkeer en kwaliteit van de leefomgeving in en rond de steden

Een aantal Europese luchthavens worden momenteel gebruikt voor de opleiding van piloten. De infrastructuur van sommige van die luchthavens bevindt zich dicht bij grote steden, en bovendien in dichtbevolkte randgebieden.

Is de Commissie van plan om de lidstaten van de Europese Unie te vragen dat ze maatregelen treffen om een einde te maken aan de opleiding voor civiele transportvliegtuigen boven dergelijke zones, vooral tijdens het weekeinde?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(23 februari 1998)*

Voor pilootopleidingen worden vele kleine luchthavens gebruikt, alsmede luchthavens waar de capaciteitsdruk, veroorzaakt door commercieel luchttransport, dit toelaat.

Opleidings- en testprogramma's worden gewoonlijk voortgezet gedurende de loopbaan van een professionele luchtvaartpiloot, veel hiervan wordt tegenwoordig gedaan met behulp van geavanceerde simulatortechnieken, hetgeen minder duur is dan een opleiding aan boord van een vliegtuig zelf, terwijl het tevens mogelijk is de opleiding plaats te laten vinden in realistisch gesimuleerde situaties die tijdens een echte vlucht te gevaarlijk zouden zijn.

Het reguleren van de procedures van vliegopleidingen op en rond luchthavens valt momenteel onder de exclusieve verantwoordelijkheid van de lidstaten. Soms beperken lokale autoriteiten de vliegbewegingen op hoofdzakelijk opleidings-georiënteerde luchthavens, gebruikmakend van hun bevoegdheden betreffende de regulering van het landgebruik; maar het verbieden van vluchten boven bepaalde gebieden wordt gewoonlijk door de nationale luchtvaartinstanties op een technisch niveau geregeld.

Gezien het subsidiariteitsbeginsel, is de Commissie momenteel niet van plan op dit gebied tussenbeide te komen.

(98/C 187/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3973/97**van Anneli Hulthén (PSE) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Illegaal hormonengebruik in de vleesproductie

Regelmatig verschijnen er berichten in de media over illegaal hormonengebruik in de vleesproductie binnen de EU. Hoe bekijkt de Commissie die berichten en vermindert de aanwezigheid van hormonen niet de geloofwaardigheid van de Gemeenschap tegenover de USA in de discussie over hormonen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(2 februari 1998)*

Dat er bepaalde gevallen van onwettig gebruik van groeihormonen aan het licht komen, waarover in de media regelmatig wordt bericht, is te danken aan een echt controlebeleid dat de lidstaten voeren om de Europese consumenten vlees zonder hormonen te garanderen, en is het bewijs dat dit beleid doeltreffend is. Dit kan de geloofwaardigheid van de Gemeenschap tegenover de Verenigde Staten niet schaden.

Verwacht mag worden dat het aantal gevallen waarin deze verboden stoffen worden gebruikt, op middellange termijn sterk zal afnemen nu de lidstaten de controlemaatregelen toepassen die zijn voorgeschreven bij Richtlijn 96/23/EEG inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan en tot intrekking van de Richtlijnen 85/358/EEG en 86/469/EEG en de Beschikkingen 89/187/EEG en 91/664/EEG ⁽¹⁾, en nu zij fraudeurs streng bestraffen.

⁽¹⁾ PB L 125 van 23.5.1996.

(98/C 187/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3974/97
van Anneli Hulthén (PSE) aan de Commissie
(12 december 1997)

Betreft: Waarschuwingssysteem voor gevaarlijke producten

In de Unie bestaat er een waarschuwingssysteem voor gevaarlijke producten: RAPEX. Helaas is men niet verplicht om rapport uit te brengen over gevaarlijke producten die op de markt ontdekt worden. Men is evenmin verplicht om de naam op het gevaarlijke product te zetten. Beschouwt de Commissie dat als bevredigend voor de consumenten? Welke maatregelen overweegt de Commissie om de situatie te verbeteren?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(27 januari 1998)

RAPEX, het communautaire systeem voor snelle uitwisseling van informatie over gevaren als gevolg van het gebruik van verbruiks- en gebruiksproducten, dat bij Beschikking 84/133/EEG van de Raad is ingevoerd en thans in Richtlijn 92/59/EEG inzake algemene productveiligheid ⁽¹⁾ is opgenomen, is een algemeen horizontaal systeem voor vroege waarschuwing en toezicht, dat bedoeld is om lidstaten bij het aanpakken van dringende situaties te helpen.

Het heeft voornamelijk ten doel informatie over alle beschikbare bijzonderheden van het product, het hieraan verbonden gevaar en de maatregelen waartoe de meldende lidstaat heeft besloten aan de voor de bescherming van hun burgers verantwoordelijke overheidsinstanties te verstrekken om deze in staat te stellen onmiddellijk de vereiste maatregelen te nemen wanneer één van deze instanties een verbruiks- en gebruiksproduct heeft ontdekt dat ernstig gevaar en onmiddellijk risico oplevert.

De genomen en via het systeem gemelde maatregelen bestaan vaak uit het publiceren van waarschuwingen of in geval van andere regelingen ervoor te zorgen dat degenen die als gevolg van een product risico zouden kunnen lopen, tijdig van dit risico in kennis worden gesteld. De maatregelen die door de lidstaten tegen een gevaarlijk product worden genomen of waartoe door hen wordt besloten, zijn bestuursrechtelijke besluiten die normaliter ook op nationaal niveau gepubliceerd worden.

Ook de Commissie vindt echter dat het systeem efficiënter en doorzichtiger moet worden gemaakt. Dit is een punt waarmee rekening moet worden gehouden bij het opstellen van de voorstellen tot wijziging van Richtlijn 92/59/EEG die de Commissie in de tweede helft van volgend jaar zal voorleggen.

⁽¹⁾ PB 228 van 11.8.1992.

(98/C 187/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3976/97
van Xaver Mayer (PPE) aan de Commissie
(9 december 1997)

Betreft: Verkoop van propolis (bijenkithars)

Propolis wordt in de medische literatuur genoemd als natuurlijk middel ter versterking van de lichamelijke weerstand. Het is een grondstof voor de productie van geneesmiddelen.

In Duitsland vallen de productie, distributie en verkoop van propolis-preparaten onder de geneesmiddelenwet. Derhalve mogen zij uitsluitend in apotheken worden verkocht.

Kan de Commissie mededelen,

1. in welke EU-lidstaten propolis rechtstreeks door de imkers mag worden verkocht,
2. of deze verschillende toepassing verenigbaar is met de regels van de interne markt?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(14 januari 1998)

De Commissie heeft geen informatie over de wijze waarop de verkoop van propolis door imkers in de verschillende lidstaten geregeld is.

Het treffen van een regeling voor de verstrekking aan het publiek van farmaceutische specialiteiten in de zin van artikel 1 van Richtlijn 65/65/EEG van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten ⁽¹⁾ blijft een bevoegdheid van de lidstaten; er bestaat geen communautaire wetgeving op dit gebied. Daardoor kunnen de lidstaten in overeenstemming met de artikelen 30 tot 36 van het EG-Verdrag bepalingen in stand houden die de verstrekking van farmaceutische specialiteiten aan het publiek voor de apotheken reserveren en elke ander vorm van verstrekking ervan aan het publiek op hun grondgebied verbieden.

⁽¹⁾ PB 22 van 9.2.1965.

(98/C 187/160)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3986/97
van Georges Berthu (I-EDN) aan de Raad
(15 januari 1998)

Betreft: Euro-bankbiljetten: speciale nationale kentekening

De raad van het Europees Monetair Instituut heeft op 3 december 1996 als mening te kennen gegeven dat de twee kanten van de euro-bankbiljetten in alle landen gelijk moeten zijn en geen enkel specifiek nationaal kenteken mogen vertonen. Met dat standpunt beslecht hij op een verdoken manier een essentieel probleem: als de biljetten niet te onderscheiden zijn van het ene tot het andere land, dan wordt het zo goed als onmogelijk om in geval van ernstige crisis die het voortbestaan van het systeem bedreigt, een bepaald land „af te haken”. Daarmee worden in een aantal hachelijke situaties de risico's van volledige ineenstorting vergroot.

Denkt de Raad van Ministers niet dat de EMI-raad met dat standpunt — dat in de Europese documentatie dikwijls als definitief besluit voorgesteld wordt — artikel 109 F-3 van het Verdrag overtreedt, dat hem geen andere bevoegdheid dan het toezicht op de „technische voorbereiding” van de toekomstige bankbiljetten geeft?

(98/C 187/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3987/97
van Georges Berthu (I-EDN) aan de Raad
(15 januari 1998)

Betreft: Euro-bankbiljetten: speciale nationale kentekening

Het standpunt van 3 december 1996 van de EMI-raad, die specifieke nationale kentekens op de toekomstige euro-bankbiljetten verbiedt, lijkt niet na een echt democratisch debat tot stand gekomen te zijn. De Europese Raad van Dublin (13-14 december 1996) is er alleen maar van „op de hoogte gebracht”, maar in zijn conclusies is er geen spoor van een uitdrukkelijke goedkeuring te vinden, en niet eens zelfs maar een gewone vermelding van het onderwerp.

Het volledig ontbreken van democratisch toezicht wordt natuurlijk wel, eigenaardigerwijze, vastgelegd door het Verdrag, in tegenstelling met wat het voor de volgende onderdelen voorschrijft. Denkt de Raad toch niet dat op een zo belangrijk punt de lidstaten op de een of andere manier bij de besluitvorming betrokken zouden moeten worden? Is het denkbaar dat de parlementaire controle volledig ontbreekt op eender welk niveau?

(98/C 187/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3988/97
van Georges Berthu (I-EDN) aan de Raad
(15 januari 1998)

Betreft: Euro-bankbiljetten: speciale nationale kentekening

De EMI-raad heeft op 3 december 1996 besloten dat de toekomstige euro-biljetten geen enkel specifiek nationaal kenteken mogen vertonen.

Kan de Raad uitleggen om welke gegronde redenen dat besluit voor de biljetten getroffen is, en waarom hijzelf, klaarblijkelijk om de tegenovergestelde redenen, voor de muntstukken het omgekeerde besloten heeft?

(98/C 187/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3989/97
van Georges Berthu (I-EDN) aan de Raad
(15 januari 1998)

Betreft: Euro-bankbiljetten: specifieke nationale kentekening

De EMI-raad heeft op 3 december 1996 als zijn mening te kennen gegeven dat de toekomstige euro-bankbiljetten geen enkel specifiek nationaal kenteken mogen vertonen.

Dat standpunt, dat zogenaamd op grond van artikel 109 F-3 van het Verdrag ingenomen is, wordt nu eens als definitief en dan weer als nog niet definitief voorgesteld. In de tweede veronderstelling (niet definitief) wordt geargumenteed dat volgens artikel 105 A-1 alleen de Europese Centrale Bank (ECB) bevoegd is om toestemming te geven voor het uitgeven van bankbiljetten in de Gemeenschap. Zodra de ECB opgericht is, zou ze dus het EMI-besluit moeten bevestigen.

Maar dat komt veel personen een veel te ruime interpretatie van artikel 105 A-1 voor, want het betekent dat onder het monetair-politiek begrip „uitgifte van bankbiljetten” ook de kwestie van de specifieke nationale kentekens zou vallen, die van volledig andere aard is. Denkt de Raad ook niet dat zo'n interpretatie te ruim is? Zou ze er trouwens niet op neerkomen dat er in een gewichtige principekwestie uitspraak gedaan wordt door een niet democratisch verkozen instantie, de ECB?

(98/C 187/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3990/97
van Georges Berthu (I-EDN) aan de Raad
(15 januari 1998)

Betreft: Euro-bankbiljetten: specifieke nationale kentekening

De EMI-raad heeft op 3 december 1996 als zijn mening te kennen gegeven dat de toekomstige euro-biljetten geen specifieke nationale kentekens zouden mogen vertonen. Als het juist is dat die kwestie ver buiten de bevoegdheid voor „de technische voorbereiding van... bankbiljetten” (artikel 109 F-3) ligt, en ook dat ze van een andere aard is als het monetair begrip „uitgifte van bankbiljetten” (artikel 105 A-1), denkt de Raad dan niet dat het geboden is om er een andere juridische grondslag voor te vinden? Zou men niet van oordeel kunnen zijn dat het besluit onder artikel 109 L-4 valt, dat bepaalt: „De Raad neemt tevens (...) de overige maatregelen die nodig zijn voor de spoedige invoering van de ecu (= de euro) als enige munteenheid van de lidstaten”?

Is die interpretatie trouwens niet de enige die voor de lidstaten enig toezicht op zo'n bij uitstek politiek besluit kan behouden?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3986/97, E-3987/97, E-3988/97, E-3989/97 en E-3990/97

(19 maart 1998)

De in het Verdrag voorziene verdeling van de bevoegdheden houdt in dat de Europese Centrale Bank het alleenrecht heeft machtiging te geven tot de uitgifte van eurobankbiljetten, ook waar het gaat om de vormgevingsaspecten (artikel 105 A van het Verdrag en artikel 16 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank).

Tijdens zijn bijeenkomst van 13 en 14 december 1996 te Dublin heeft de Europese Raad zich ingenomen betoond met de hem door het Europees Monetair Instituut voorgelegde ontwerpen voor de eurobankbiljetten.

De definitieve besluiten terzake zullen door de Europese Centrale Bank worden genomen wanneer deze instelling overeenkomstig het Verdrag zal zijn opgericht.

(98/C 187/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3994/97

van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Invoering regelgeving voor vangst en teelt van de Europese paling

Kan de Commissie mededelen wanneer zij met een voorstel zal komen voor regelgeving voor de vangst en teelt van de Europese paling (*Anguilla anguilla* L.)?

Kan zij tevens een beschrijving geven van de inhoud van eventuele programma's voor het uitzetten van paling?

Overweegt de Commissie de invoering van een uitvoerverbod ter stabilisering van de Europese markt?

(98/C 187/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4001/97

van Rijk van Dam (I-EDN) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Aalvisserij in Europa

Een groep onderzoekers (EC Concerted Action AIR A94-1939) hebben onlangs de omvang en de toestand van de aalstand in Europa beschreven. In hun eindrapport concluderen ze dat het slecht gaat met de aal in Europa. Dit komt onder andere doordat de intrek van glasaal uit zee sterk afneemt. Tevens wijzen de onderzoekers erop dat de glasaalvisserij 97 % van alle jonge alen opvist zodra ze de Europese wateren hebben bereikt, merendeels voor de verkoop naar China.

1. Deelt de Commissie de opinie dat de aalstand in Europa zorgelijk is?
2. Is de Commissie het met mij eens dat het internationale karakter van het aalprobleem vraagt om coördinerende maatregelen op Europees niveau?
3. Deelt de Commissie de opinie dat de grootschalige afvoer van glasaal naar derde landen een bedreiging vormt voor de aalstand in Europa?
4. Zo ja, is de Commissie bereid reeds op korte termijn de verkoop van glasaal aan derde landen aan banden te leggen en het uitzetten van glasaal in de Europese wateren te stimuleren?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen P-3994/97 en E-4001/97
van mevrouw Bonino namens de Commissie**

(30 januari 1998)

De Commissie is zich bewust van de waardevolle en steeds belangrijk wordende bijdrage van de palingteelt aan de Europese aquacultuur en van het belang van de palingvisserij in de lidstaten. Zolang het evenwel onmogelijk blijft deze soort gedurende zijn gehele levenscyclus in gevangenschap te houden, zal de teelt ervan afhankelijk blijven van jonge paling die in het wild wordt gevangen. Jonge paling wordt ook gevangen om te worden uitgezet en is ook belangrijk voor de commerciële visserij.

Glasaal wordt gevangen wanneer hij de rivieren opzweemt in de laatste etappe van zijn trek uit de Sargassoze. Tot nog toe behoorde het beheer van de glasaalvisserij hoofdzakelijk tot de bevoegdheid van de lidstaten en er bestaat een aantal nationale controlemaatregelen, die zijn ingegeven door bestaande tradities inzake exploitatie en gebruik. In vijf lidstaten geldt een algemeen verbod op de commerciële visserij op glasaal en elvers, terwijl in een zesde lidstaat een regionaal verbod geldt. In de zuidelijke lidstaten, waar van ouds ook kleinere paling wordt geconsumeerd, is de visserij op glasaal toegestaan maar bestaat er een controle op het vistuig, de vistijden of de vangst- en handelsvergunningen.

Een onlangs voltooid verslag over het beheer van de Europese aal (gezamenlijke actie in het kader van het onderzoeksprogramma voor landbouw en agro-industrie (AIR A94-1939) heeft aangetoond dat het aantal glasaaltjes dat terugkeert is afgenomen. Dit is een ernstige zaak en de Commissie heeft in september 1997 de Internationale raad voor het onderzoek van de zee (ICES) om advies gevraagd over mogelijke beheersmaatregelen om een duurzame ontwikkeling van de palingvisserij in de Gemeenschap veilig te stellen. Dit advies zou in 1998 moeten worden verstrekt en daarom zullen eventuele voorstellen voor beheersmaatregelen, met inbegrip van wederuitzetting, worden uitgesteld tot dan.

Wat een mogelijke beperking van de uitvoer van glasaal naar derde landen betreft zal de Commissie de initiatieven nemen die, gelet op de regels van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en in het licht van de vorenbedoelde studies en alle andere relevante beoordelingselementen, dienstig blijken.

(98/C 187/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4013/97

van Patricia McKenna (V) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Lichte metro van Dublin (Luas)

Kan de Commissie mededelen,

hoeveel communautaire kredieten zijn toegewezen voor de financiering van de voorbereidende werkzaamheden aan de Ballymun-lijn van de Luas, de geplande lichte metro van Dublin,

hoeveel zij tot nu toe voor de voorbereidende werkzaamheden aan het gehele Luas-project heeft toegewezen, en of zij voornemens is in de nabije toekomst voor deze voorbereidende werkzaamheden nog verdere kredieten toe te wijzen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(6 februari 1998)

In het kader van het operationeel programma voor vervoer (1994-1999) is voorgesteld dat het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling 65 % van de totale uitgave van 216 miljoen ecu voor het LUAS-project voor zijn rekening neemt (en dus 140 miljoen ecu bijdraagt). Verder is naar aanleiding van de evaluatie halverwege de looptijd van het Ierse gecombineerde programmeringsdocument (GPD) overeengekomen nog eens 10 miljoen ecu toe te wijzen voor de financiering van de voorbereidende werkzaamheden met betrekking tot de derde LUAS-lijn naar Ballymun.

De meest recente over dit project beschikbare gegevens hebben betrekking op de uitgaven tot en met 5 oktober 1997. Tot die datum was voor de voorbereidende werkzaamheden voor het hele LUAS-project in totaal 20,471 miljoen ecu betaald, waarvan 0,045 miljoen ecu voor de Ballymun-lijn. Daarnaast is een bedrag van 0,082 miljoen ecu (niet-medegefinancierde uitgave) betaald voor voorbereidende werkzaamheden in verband met de uitbreiding naar Sandyford.

Naar aanleiding van de evaluatie halverwege de looptijd is overeengekomen dat het Toezichtcomité van het GPD in het voorjaar van 1998 een definitief besluit over dit project zal nemen. In afwachting daarvan zullen de voorbereidende werkzaamheden met betrekking tot het LUAS-project verder worden gefinancierd.

(98/C 187/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4017/97**van Niels Sindal (PSE) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* Verstekelingen (vervoer)

Welke maatregelen overweegt de Commissie in verband met de problemen inzake de behandeling van verstekelingen aan boord van vaartuigen in Europese wateren?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie*(27 februari 1998)*

De Commissie heeft van de problemen rond verstekelingen vernomen zowel in het kader van het zeevervoersbeleid als in het kader van de vraagstukken die onder titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie vallen.

Aangezien het voorstel voor een overeenkomst betreffende de personencontrole bij overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten ⁽¹⁾ door de Raad niet is goedgekeurd, bestaat er geen dwingend rechtsvoorschrift ter zake.

Wanneer het Verdrag van Amsterdam in werking treedt, vallen de aangelegenheden inzake het overschrijden van de buitengrenzen onder de eerste pijler, in het bijzonder artikel 73, lid 2, onder a), betreffende de normen en voorwaarden waaraan de lidstaten zich moeten conformeren om personencontroles aan de buitengrenzen uit te voeren, met dien verstande dat de Raad op dit gebied gedurende een overgangperiode van vijf jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag van Amsterdam met algemene stemmen op voorstel van de Commissie of op initiatief van een lidstaat en na raadpleging van het Parlement beslist.

Er dient gestreefd te worden naar verenigbaarheid en samenhang met het internationale zeerecht. Er zijn speciale internationale normen voor verstekelingen aan boord van schepen vastgesteld. In dit verband is bij de Internationale Maritieme Organisatie door Italië een rechtsinstrument ter bestrijding van illegale immigratie over zee gedeponerd. De Commissie neemt aan de werkzaamheden van deze instantie deel.

⁽¹⁾ PB C 128 van 9.5.1994.

(98/C 187/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4023/97**van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* Verzorging van psychiatrische patiënten in Griekenland

Terwijl een hoog niveau van volksgezondheid een der doelstellingen van de Europese Unie vormt, die met het Verdrag van Amsterdam bekrachtigd is, treden er in Griekenland mankementen bij de verpleging van psychiatrische patiënten op. Een van de zwakke punten is dat particuliere verpleging van de patiënten wordt tegengewerkt. Terwijl namelijk het bedrag voor verpleging in inrichtingen van de overheid op 14.000 drachmen per dag is vastgesteld, mogen de verpleegkosten in particuliere klinieken niet meer dan 7.000 drachmen per dag bedragen. Hoewel 50 % van de psychiatrische patiënten in particuliere klinieken wordt verpleegd, dreigen deze aldus hun werkzaamheden te moeten staken; sommige ervan hebben inderdaad al moeten sluiten.

Kan de Commissie medelen welke maatregelen zij kan en bereid is te nemen voor de sanering van de sector van de psychiatrische gezondheidszorg in Griekenland?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(25 februari 1998)*

Gezondheidszorg, inclusief mentale gezondheidszorg, blijft onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten vallen. Dit zal niet veranderen na de ratificatie van het Verdrag van Amsterdam.

De geachte afgevaardigde dient daarom zijn vraag aan de Griekse autoriteiten te stellen.

(98/C 187/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4028/97**van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Landmijnen en EU-steun

Is de Commissie ingenomen met het Britse besluit het niveau van de ontwikkelingshulp aan landen die de overeenkomst van Ottawa inzake landmijnen niet ondertekenen, te herzien?

Acht de Commissie het derhalve passend de Unie aan te bevelen soortgelijke besluiten te nemen tegen ontvangers van ontwikkelingshulp van de EU die doorgaan met de productie en de export van landmijnen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(2 februari 1998)*

De Commissie is ingenomen met de door de lidstaten genomen maatregelen die de tragische gevolgen helpen te boven komen van het onverantwoord en zonder onderscheid gebruiken van antipersoneelmijnen in vele ontwikkelingslanden en die een stimulans vormen om toe te treden tot het Verdrag inzake het verbod op antipersoneelmijnen, dat op 3 december 1997 voor ondertekening werd opengesteld in Ottawa.

Zij verheugt zich erover dat een groot aantal ontwikkelingslanden op 3 en 4 december 1997 het Verdrag van Ottawa hebben ondertekend.

De Commissie benadrukt echter dat bij het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid op communautair niveau geen voorwaarden worden gehanteerd die verband houden met de houding van ontvangende landen in de kwestie van de antipersoneelmijnen.

De resolutie van de Raad Ontwikkelingssamenwerking van 22 november 1996 betreffende een geïntegreerde en gecoördineerde aanpak in de strijd tegen antipersoneelmijnen sluit uiteraard wel de landen die blijven doorgaan met het kopen, vervaardigen en opslaan van antipersoneelmijnen uit van het voordeel van mijnopruiingsoperaties, behalve voor de onderzoeksprojecten en activiteiten op humanitair vlak en in het belang van kwetsbare gemeenschappen.

Het uitbreiden van de maatregelen van deze resolutie tot het geheel van het ontwikkelingssamenwerkingsbeleid van de Gemeenschap kan worden overwogen in het kader van de besprekingen betreffende de verdere ontwikkeling van de betrekkingen met de ontwikkelingslanden, in de zin dat deze landen worden aangemoedigd om vervaardiging, opslag, handel en gebruik van antipersoneelmijnen stop te zetten.

(98/C 187/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4029/97**van Caroline Jackson (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Vastzetten van vrachtautoladingen

Is de Commissie van mening dat er Europese wetgeving zou moeten worden vastgesteld betreffende het vastzetten van vrachtautoladingen in het algemeen, of is de Commissie van opvatting dat, hoewel dergelijke wetgeving voor gevaarlijke stoffen bestaat, het aan de nationale autoriteiten kan worden overgelaten dergelijke algemene veiligheidsmaatregelen voor het vastzetten van vrachtautoladingen in te voeren en ten uitvoer te leggen voor zover zij zulks noodzakelijk achten in overeenstemming met het nationale recht?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(30 januari 1998)*

Het aantal manieren om vrachtwagens te laden en het aantal types en vormen van voorwerpen die op vrachtwagens worden geladen, zijn onbeperkt. Bijgevolg is de Commissie van mening dat communautaire wetgeving terzake om alle mogelijkheden te bestrijken ofwel te algemeen zou zijn om veel effect te sorteren ofwel zo gedetailleerd zou moeten zijn dat zij duizenden bladzijden zou beslaan. De Commissie is dan ook niet van plan voorstellen voor dergelijke wetgevingen op te stellen.

De Commissie ziet geen redenen om eraan te twijfelen dat de nationale wetgeving inzake de bevestiging van ladingen op vrachtwagens toereikend zou zijn. Er zijn dan ook op dit ogenblik geen plannen voor maatregelen van de Commissie terzake. Uiteraard is het zaak dat de nationale wetgeving op dit gebied voortdurend naar behoren wordt toegepast en gehandhaafd.

(98/C 187/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4030/97**van Bryan Cassidy (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Regels inzake de verantwoordelijkheid van de producent (verpakkingsafval), Verenigd Koninkrijk 1996

Is de Commissie van mening dat het Verenigd Koninkrijk voor het Europese Hof van Justitie zou moeten worden gedaagd, teneinde te beproeven of de Britse regelgeving inzake verpakkingen een hinderpaal vormt voor de vrije handel in de Europese Unie?

(98/C 187/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4034/97**van Bryan Cassidy (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Regels inzake de verantwoordelijkheid van de producent (verpakkingsafval), Verenigd Koninkrijk 1996

Is de Commissie van mening dat de regels inzake de verantwoordelijkheid van de producent (verpakkingsafval) waarmee richtlijn 94/62/EG ⁽¹⁾ in Brits recht is omgezet niet in het Verenigd Koninkrijk gevestigde bedrijven uitsluiten en dat dit in de praktijk een barrière vormt voor vrije handel in het Verenigd Koninkrijk?

⁽¹⁾ PB L 365 van 31.12.1994, blz. 10.

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4030/97 en E-4034/97
van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie***(23 februari 1998)*

De Commissie kan het geachte Parlementslid mededelen dat zij momenteel de uitvoerende maatregelen bestudeert waarvan mededeling is gedaan door het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Richtlijn 94/62/EG van het Parlement en de Raad van 20 december 1994 inzake verpakking en verpakkingsafval ⁽¹⁾. Het geachte Parlementslid kan ervan verzekerd zijn dat de Commissie passende maatregelen zal treffen indien dit uitvoerige onderzoek aan het licht zou brengen dat de vrije handel wordt belemmerd. In dit opzicht zou de Commissie het op prijs stellen van het geachte Parlementslid nadere details te mogen ontvangen met betrekking tot de vermeende handelsbelemmering.

⁽¹⁾ PB L 365 van 31.12.1994.

(98/C 187/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4040/97
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Kandidaatstelling door Europese cultuursteden

Welke steden hebben zich tot op heden kandidaat gesteld voor benoeming tot Europese cultuur (hoofd)stad, met ingang van het jaar 2000?

(98/C 187/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4041/97
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Europese cultuursteden: de criteria

Denkt de Commissie een voorstel in te dienen voor het vaststellen van de criteria aan de hand waarvan de Raad van ministers van Cultuur van de Europese Unie de stad of steden kan aanwijzen die na het jaar 2000 voldoen aan de voorwaarden voor Europese cultuursteden?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4040/97 en E-4041/97
van de heer Oreja namens de Commissie

(6 februari 1998)

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op het door de Commissie ingediende voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautair initiatief ten behoeve van het evenement „Cultuurstad van Europa”⁽¹⁾, inzonderheid op de artikelen 2 en 3.

⁽¹⁾ PB C 362 van 28.11.1997.

(98/C 187/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4043/97
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Vrijlating van Cubaanse dissidenten

Heeft de Commissie bij de Cubaanse autoriteiten aangedrongen op de vrijlating van de Cubaanse burgers Marta Beatriz Roque, René Gómez, Vladimiro Roca en Félix Bonne, die vastzitten enkel en alleen vanwege het feit dat zij in dat land deel uitmaken van dissidente politieke groeperingen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(29 januari 1998)

De Europese Unie heeft in juli 1997 via de vertegenwoordiger van het Voorzitterschap in Havana twee officiële stappen ondernomen teneinde dringend te verzoeken om vrijlating van de vier door het geachte Parlementslid genoemde dissidenten. Deze stappen werden door de Commissie gesteund en in haar naam genomen in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid van de Unie.

Tijdens recente contacten met de Cubaanse autoriteiten hebben de vertegenwoordigers van de Commissie er duidelijk op gewezen dat de vrijlating van de vier dissidenten en, algemener geformuleerd, een verandering in de houding van de autoriteiten jegens de oppositie waarbij het fundamenteel recht van meningsuiting en van vergadering wordt gerespecteerd, voor de EU bepalende factoren zouden zijn om het aanhalen van haar banden voor samenwerking met Cuba te overwegen.

(98/C 187/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4044/97
van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Verbod op sleepnetten

Om welke redenen heeft de Commissie voorgesteld om met een nieuw voorstel te komen voor een verbod op grofmazige netten en sleepnetten bij de tonijnvangst?

Waarom is commissaris mevrouw Bonino haar belofte niet nagekomen dat zij vóór het einde van 1997 met een voorstel zou komen?

Is het de Commissie bekend dat haar voorstel uit 1994 nog steeds door de Raad wordt geblokkeerd?

Waarom heeft de Commissie deze blokkade bij de Raad geslikt en zich erbij neergelegd?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(27 januari 1998)

De Commissie had zich ertoe verbonden om samen met het Voorzitterschap van de Raad en met de betrokken lidstaten na te gaan hoe het dossier inzake de drijfnetten bij de Raad het beste kon worden vlotgetrokken.

Het vastlopen van het dossier in de Raad is niet aan de Commissie, maar wel aan het ontbreken van een gekwalificeerde meerderheid te wijten. De Commissie heeft immers herhaaldelijk laten blijken dat zij wilde meewerken aan een oplossing voor het probleem. Het Britse Voorzitterschap heeft aangekondigd, een compromis aan de Raad te willen voorleggen, en de Commissie hoopt dat dit initiatief zal leiden tot een duurzame en billijke oplossing en zij zal zich samen met het Voorzitterschap daarvoor blijven inzetten.

(98/C 187/178)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4046/97
van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Overtreding van de voorschriften inzake Europese openbare aanbestedingen

Overeenkomstig de procedure voor de toewijzing van openbare aanbestedingen in het kader van de Overeenkomst van Lomé heeft het Italiaanse bedrijf ITAMSIDER, na een wedstrijd voor een aanbesteding in Mauretanië te hebben gewonnen, het steun ontvangende land materiaal geleverd. Dit land weigerde, hoewel het dit materiaal rechtmatig had ontvangen, de Commissie om betaling te vragen onder het aanvoeren van niet gegronde en nooit bewezen redenen van technische tekortkomingen.

In werkelijkheid was deze weigering het gevolg van het feit dat ITAMSIDER geheel eerlijk had geweigerd het gevraagde smeergeld te betalen om de Commissie de voor het verkrijgen van de verschuldigde betalingen benodigde documenten te verschaffen.

Bovendien had de plaatselijke vertegenwoordiger van de Commissie een oppervlakkige niet-contradictoire evaluatie verricht, die vervolgens door de rechtbank in eerste aanleg te Luxemburg (arrest van 25.6.1997, eerste sectie in zaak T-7/96) ongeldig is verklaard.

Bij de behandeling van de zaak weigerde de rechtbank echter rekening te houden met een geregistreerd telefoongesprek waarin onweerlegbaar de verzoeken om smeergeld van de vertegenwoordigers van de Mauretaanse maatschappij te horen waren.

Hieruit blijkt dus duidelijk dat het Italiaanse bedrijf misdadige gedragingen had te verduren, die overigens in Mauretanië niet strafbaar zijn, omdat zij kennelijk tot de „gewone gang van zaken” behoren. Met andere woorden, het schijnt dat deze praktijken ongestraft blijven voortduren, hetgeen natuurlijk de goede werking van de communautaire instellingen niet ten goede komt.

Kan de Commissie derhalve mededelen:

1. welke maatregelen kunnen worden getroffen om dergelijke problemen op te lossen, aangezien zelfs de procedures van DG XX ter intensivering van de fraudebestrijding en ter bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap machteloos zijn tegenover praktijken als boven omschreven,
2. welke haar mening terzake in het algemeen is en welke maatregelen zij zal treffen om de Europese ondernemers betere garanties te bieden?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie*(23 februari 1998)*

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mede dat de algemene voorwaarden die van toepassing zijn op door het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) gefinancierde overeenkomsten voor de uitvoering van werken, leveringen en diensten, bepalingen omvatten betreffende corruptie en fraude bij de uitvoering van deze overeenkomsten.

De Commissie is altijd bereid geweest, in het kader van de door het EOF gefinancierde overeenkomsten, klachten van ondernemingen te onderzoeken met betrekking tot de naleving van de bovengenoemde bepalingen en, meer in het algemeen, met betrekking tot corruptie in het kader van de door de Gemeenschap gefinancierde overeenkomsten.

De Commissie wijst het geachte Parlementslid erop dat, in het specifieke geval waarnaar in deze schriftelijke vraag wordt verwezen, geen enkel element onder de aandacht van de Commissie is gebracht, niet door de betrokken onderneming en ook niet door de overheid van de betreffende lidstaat, op basis waarvan geconcludeerd kan worden dat het standpunt van de betrokken onderneming gegrond is. Dit is trouwens ook het standpunt dat de Commissie naar voren heeft gebracht in de procedure voor het Gerecht van eerste aanleg.

(98/C 187/179)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4051/97**van Monica Baldi (UPE) aan de Commissie***(15 december 1997)*

Betreft: Fondiaria Assicurazioni (verzekeringsmaatschappij)

Het Italiaanse concern Fondiaria Assicurazioni is bezig aan een herstructurering, waarbij in de loop van 5 jaar 2000 banen verloren zullen gaan door 900 ontslagen, een massale inkrimping van het personeel in alle rangen en een drastische vermindering van provisies voor de verzekeringsagenten.

Laatstgenoemden die gedwongen waren te kiezen tussen verbreking van het contract of met verlies werken, kozen voor het eerste, waardoor onverwachts talrijke agentschappen op het nationale grondgebied sloten of het personeel ervan met ontslag werd bedreigd.

Deze onaangename situatie treft duizenden agenten, meer dan 10.000 personeelsleden en medewerkers en miljoenen verzekerden, met zeer ernstige gevolgen niet alleen op het gebied van de werkgelegenheid, maar in de gehele verzekeringssector.

In nog geen drie maanden zijn 39 leden van het kaderpersoneel ontslagen en 240.000 polissen opgezegd, dwz. 5 % van de portefeuille van het gehele concern, met ontoelaatbare problemen voor de gebruikers die plotseling verstoken waren van de diensten waarop zij recht hadden.

Kan de Commissie mededelen:

1. welke maatregelen zij denkt te treffen naar aanleiding van de besluiten van onlangs van de buitengewone Top over de werkgelegenheid van 20 en 21 november jl. te Luxemburg, om de honderden werknemers die ineens hun arbeidsplaats verliezen te beschermen,
2. wat zij denkt te doen, opdat de grote golf van te verwachten ontslagen of sluitingen van agentschappen de reeds moeilijke werkgelegenheidssituatie in de sector en van de desbetreffende gezinnen niet nog verergert,
3. wat zij kan doen om de negatieve gevolgen niet alleen op werkgelegenheidsgebied, maar in de gehele verzekeringsbranche te voorkomen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(30 januari 1998)*

Met de invoering van een titel „werkgelegenheid” in het nieuwe in juni 1997 te Amsterdam goedgekeurde verdrag en met de conclusies van de recente buitengewone Europese Raad van Luxemburg wordt beoogd het werkgelegenheidsbeleid in de lidstaten beter te coördineren door gemeenschappelijke richtsnoeren vast te stellen.

Dank zij deze nieuwe procedure kunnen de lidstaten de werkgelegenheidssituatie elk jaar opnieuw bestuderen in het kader van een algemene geïntegreerde aanpak die tevens gezonde macro-economische beleidslijnen bevat, een goed functionerende interne markt en aandacht voor de factor werkgelegenheid in alle communautaire beleidslijnen.

Het werkgelegenheidsbeleid en de maatregelen voor de preventie en de aanpak van de werkloosheid vallen evenwel nog steeds onder de bevoegdheid van de lidstaten. In het kader van zijn stelsel voor de arbeidsvoorziening beschikt Italië over een hele reeks instrumenten ter preventie en bescherming van met werkloosheid bedreigde personen. Het gaat in hoofdzaak om een sociaal vangnet dat thans wordt gerationaliseerd. Deze regelingen worden steeds vaker gecombineerd met „actieve maatregelen” in het kader van sectoriële overeenkomsten die het de begunstigden mogelijk maken om deel te nemen aan omscholingsacties ten einde hun terugkeer op de arbeidsmarkt te vergemakkelijken.

In zijn conclusies van 21 november 1997 wijst de Europese Raad erop dat bijzondere aandacht dient te worden besteed aan sectoren die belangrijke industriële veranderingen ondergaan. Hij heeft een deskundigengroep van hoog niveau onder toezicht van de Commissie verzocht om de toekomstige industriële veranderingen in de Gemeenschap te analyseren en na te gaan hoe hier beter kan worden op vooruitgelopen om de economische en sociale gevolgen daarvan te voorkomen op een manier die verenigbaar is met de beginselen van het EG-Verdrag. Na raadpleging van de sociale partners zal een eerste rapport bij de Raad worden ingediend dat vervolgens aan de Europese Raad van Cardiff zal worden voorgelegd.

(98/C 187/180)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4053/97

van Phillip Whitehead (PSE) aan de Commissie

(15 december 1997)

Betreft: Import van gevaarlijk Chinees vuurwerk

In antwoord op schriftelijke vraag E-0102/95 ⁽¹⁾ heeft de Commissie een mogelijk Europees voorstel inzake de veiligheid van vuurwerk van de hand gewezen met het argument dat de openbare veiligheid genoegzaam kon worden gewaarborgd via de richtlijn algemene produktveiligheid. Sindsdien heeft zich een stijging voorgedaan van het aantal ongelukken en slachtoffers in verband met het gebruik van explosief Chinees mortiervuurwerk. Dit wijst erop dat de richtlijn produktveiligheid aan de consument niet het veiligheidsniveau waarborgt dat hij redelijkerwijs kan verwachten (namelijk dat het product veilig is voor het gebruik waarvoor het redelijkerwijs kan worden geacht bedoeld te zijn).

Is de Commissie van mening dat het feit dat dit vuurwerk de Gemeenschap binnenkomt gelijk staat met:

1. een tekortschieten van de controle die op de plaats van binnenkomst wordt uitgevoerd om te waarborgen dat producten beantwoorden aan de fundamentele veiligheidsnormen? Zo ja, welke maatregelen stelt zij voor ter verbetering van de veiligheidscontrole op geïmporteerde goederen? dan wel met
2. een meer algemeen tekortschieten van de richtlijn produktveiligheid wat betreft de waarborging van de veiligheid van vuurwerk? Zo ja, is de Commissie bereid haar standpunt over wetgeving ter waarborging van de veiligheid van vuurwerk te herzien?

⁽¹⁾ PB C 145 van 12.6.1995, blz. 28.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(21 januari 1998)

De Commissie blijft van mening dat specifieke regelgeving voor vuurwerk op communautair niveau niet nodig is.

De Commissie is bezorgd over de ongelukken met vuurwerk, vooral als die de laatste tijd zijn toegenomen. Maar het aantal ongelukken en de ernst ervan hangen grotendeels af van de plaatselijke gewoonten in verband met het gebruik van vuurwerk in het openbaar. Deze gewoonten verschillen sterk naargelang de lidstaat. Alle lidstaten leggen veiligheidsvoorschriften op die aan de plaatselijke gebruiken aangepast zijn. De Commissie denkt dat een richtlijn ongelukken met vuurwerk niet doeltreffender zal voorkomen dan nationale veiligheidsvoorschriften.

Dit betekent dat de veiligheid van vuurwerk uit een derde land (zoals China) door de lidstaten volgens hun eigen voorschriften moet worden gecontroleerd, alvorens het binnen de Unie op de markt wordt gebracht. De handhaving van deze controles is eerder een zaak voor de lidstaten dan voor de Commissie.

De Commissie denkt niet dat de richtlijn algemene productveiligheid ⁽¹⁾ hier ten aanzien van de consument tekortschiet. Deze richtlijn regelt de veiligheid van vuurwerk niet specifiek, maar bevat voor de nationale autoriteiten wel een leidraad voor ongevallenpreventie. Preventieve en informatieve campagnes van nationale en plaatselijke autoriteiten lijken het aantal ongevallen ook te kunnen doen dalen, vooral als ze op touw worden gezet net vóór een periode waarin veel vuurwerk wordt afgestoken (zoals Nieuwjaar).

⁽¹⁾ PB L 228 van 11.8.1992.

(98/C 187/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4056/97

van Yiannis Roubatis (PSE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Sancties tegen Irak en de gevolgen daarvan op de Iraakse bevolking

Het is geweten dat de politiek van sancties tegen het regime van Hoessein in Irak tragische gevolgen heeft voor de bevolking van dit land en met name voor de kinderen, die lijden aan ondervoeding en geen geneesmiddelen kunnen krijgen.

Het is twijfelachtig of de politiek van de sancties wel de verwachte resultaten heeft gehad. Bovendien is de toestand van de bevolking naar een voor een beschaafd land onaanvaardbaar niveau gezakt.

1. Kan de Commissie in het licht hiervan zeggen wat haar standpunt is in deze kwestie en
2. of zij van plan is maatregelen te nemen om de situatie van de gepijnigde bevolking te verlichten, en met name voor de kinderen die aan ondervoeding lijden en geen geneesmiddelen kunnen krijgen?

Antwoord van de heer Marin namens de Commissie

(4 februari 1998)

Het embargo tegen Irak heeft steeds de mogelijkheid opengelaten om geneesmiddelen en voedingswaren uit te voeren naar Irak, mits bepaalde beperkingen tussen augustus 1990 en mei 1991. Vanaf mei 1991 konden in beginsel onbeperkte hoeveelheden geneesmiddelen en voedingswaren worden uitgevoerd naar Irak, afhankelijk van de bereidheid van de Iraakse regering om haar reserves voor de invoer van die producten te gebruiken.

Om het lijden van de bevolking te verlichten heeft de Gemeenschap sedert 1991 voor ruim 200 miljoen ecu aan humanitaire hulp verleend aan Irak, in het begin vrijwel uitsluitend ten behoeve van het door de Koerden gecontroleerde noorden van het land. Het programma van de Gemeenschap voor 1997 ter waarde van 22 miljoen ecu is gelijk verdeeld over het Koerdische noorden en de door de regering van Irak gecontroleerde gebieden. Ongeveer 2 miljoen ecu van deze middelen is bestemd voor de verdeling van medische producten door niet-gouvernementele organisaties (NGO's) onder de Koerdische bevolking. De Commissie heeft 10 miljoen ecu uitgetrokken voor de financiering van deze maatregelen in 1998.

Deskundigen die Noord-Irak hebben bezocht, zijn van oordeel dat de algemene situatie op humanitair gebied in dit deel van het land in tegenstelling met Midden- en Zuid-Irak bevredigend is. De voedselverdeling schijnt redelijk efficiënt te zijn en ondervoeding vormt geen belangrijk probleem zoals vroeger was gemeld. De levering van medische producten is nog steeds ontoereikend, vooral als gevolg van het distributiesysteem. De NGO's en de Koerdische autoriteiten zoeken naar een mogelijkheid om de distributiekanaalen te verbeteren.

Tijdens de eerste twee fasen van de „Olie-voor-vrede-resoluties” van de Verenigde Naties (VN) (10 december 1996 en 4 december 1997) zijn aan Noord-Irak (3 miljoen mensen) 470 miljoen ecu toegekend waarvan 70 miljoen ecu voor de sector gezondheidszorg (50 miljoen ecu aan medische producten en 19 miljoen ecu voor de rehabilitatie van de voorzieningen voor gezondheidszorg), 200 miljoen ecu voor voedsel en nog eens 13,5 miljoen ecu voor voedingsmiddelen.

Rekening houdend met de veel grotere bedragen die in het kader van de olie-voor-voedselbepalingen beschikbaar worden gesteld, zal de toekomstige hulp van de Gemeenschap afhangen van de efficiency van de tenuitvoerlegging van de olie-voor-voedselregeling en van de mogelijkheid om de olieoverkoop en de daarop aansluitende aankoop van geneesmiddelen en voedingswaren op te voeren. Een voorstel om de Iraakse olieoverkoop te verhogen wordt door de secretaris-generaal van de VN onderzocht en zal aan de Veiligheidsraad van de VN worden voorgelegd.

(98/C 187/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4060/97
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Geplande samenvoeging van de doelstellingen 2 en 5b

De Commissie heeft voorgesteld de doelstellingen 2 en 5b samen te voegen tot één enkele nieuwe doelstelling 2 uit hoofde waarvan in de periode na het jaar 2000 acties voor de omschakeling van industriegebieden, plattelandsgebieden, stedelijke gebieden en sterk van de visserij afhankelijke regio's zullen worden gefinancierd.

Kan de Commissie bevestigen dat voor elk deelgebied van de nieuwe doelstelling specifieke, bindende kredieten zullen worden uitgetrokken en dat er wat elk deelgebied betreft voor zal worden gezorgd dat de programma's worden gefinancierd gedurende de volledige zeven jaar dat de volgende financiële vooruitzichten van kracht zijn? Kan zij verzekeren dat voor de regio's die onder de doelstellingen 5b en 2 ressorteerden dezelfde overgangsregeling zal gelden als voor de regio's van doelstelling 1?

Antwoord van Mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(5 februari 1998)

De Commissie stelt in Agenda 2000 ⁽¹⁾ voor, in het kader van de nieuwe doelstelling 2 steun te verlenen aan gebieden die een economische verandering (in de industrie- of de dienstensector) ondergaan, aan plattelandsgebieden met afnemende activiteit, aan van de visserij afhankelijke gebieden die zich in een crisissituatie bevinden, of aan stedelijke probleemgebieden.

Elk van de verschillende soorten gebieden van de nieuwe doelstelling 2 zou aan de hand van relevante criteria worden geïdentificeerd. De Commissie acht het echter niet passend om een soort rigiditeit in te voeren zoals die welke zou ontstaan wanneer voor elk gebiedstype specifieke, bindende kredieten zouden worden uitgetrokken.

De programmeringsperiode voor de nieuwe programma's zou voor alle onder de doelstelling vallende gebieden gelijk zijn.

De Commissie stelt voor de overgangsregelingen voor voormalige doelstelling 1-gebieden enerzijds en die voor voormalige doelstelling 2-gebieden en doelstelling 5b-gebieden anderzijds, af te stemmen op de uiteenlopende omstandigheden. De overdracht van financiële middelen per capita naar gebieden van de doelstellingen 2 en 5b is veel geringer dan de middeleoverdracht naar gebieden van doelstelling 1, die, als de minst ontwikkelde gebieden, in het kader van het structuurbeleid van de Gemeenschap gelden als topprioriteit.

Daarom stelt de Commissie in Agenda 2000 voor, de voormalige onder de doelstellingen 2 en 5b vallende gebieden gedurende de overgangsperiode voor beperkte financiële steun in aanmerking te nemen.

⁽¹⁾ COM (97) 2000 def.

(98/C 187/183)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4066/97
van Nel van Dijk (V) aan de Commissie
(15 december 1997)

Betreft: Sproeigif raakt ook burgers

In het dorpje Orgiva in de provincie Granada in het Zuiden van Spanje worden vanuit vliegtuigjes pesticiden gespoten voor de olijfboomteelt. Het gaat om de pesticide dimethoat, een fosforzuurester.

Is het volgens de Europese wetgeving toegestaan om dit fosforzuurester te gebruiken? Is het in overeenstemming met de landbouwcode van goed gebruik om dit middel niet alleen te spuiten vanuit een vliegtuigje over de olijfbomen, maar ook over de inwoners van het dorpje Orgiva, mannen, vrouwen, kinderen en babies, alsmede over de toevallig aanwezig zijnde toeristen? Wat gaat de Europese Commissie ondernemen om een einde aan dit soort misstanden te maken?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(2 februari 1998)

Dimethoat is een insectendodende werkzame stof waarvan het gebruik in gewasbestrijdingsmiddelen vóór de inwerkingtreding (25 juli 1993) van Richtlijn 91/414/EEG van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbestrijdingsmiddelen⁽¹⁾ in de meeste lidstaten was toegestaan, en die dus overeenkomstig de voorschriften van artikel 8, lid 3 en lid 4, van die Richtlijn nog altijd mag worden gebruikt.

In Richtlijn 91/414/EEG is bepaald dat de lidstaat die voor dergelijk gewasbeschermingsmiddel een toelating verleent, moet hebben vastgesteld dat het product in alle normale omstandigheden waaronder het kan worden gebruikt, geen schadelijke gevolgen heeft voor de gezondheid van mens en dier, hetzij direct hetzij indirect. Bovendien is in artikel 3 van deze Richtlijn vastgesteld dat gewasbestrijdingsmiddelen op juiste wijze moeten worden gebruikt. Een juist gebruik houdt in dat wordt voldaan aan de de vorenvermelde veilige gebruiksvaarden en dat de beginselen van goede gewasbeschermingspraktijken in acht worden genomen.

De door het geachte Parlementslid vermelde feiten lijken te wijzen op praktijken die niet aan vorengenoemde voorschriften beantwoorden. De Commissie zal de Spaanse autoriteiten om meer informatie vragen over deze feiten en over de maatregelen die zijn genomen om ervoor te zorgen dat bovenvermelde voorschriften ook bij het gebruik van sproeivliegtuigen correct worden toegepast.

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991.

(98/C 187/184)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4070/97

van Phillip Whitehead (PSE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Etikettering van levensmiddelen

Vindt de Commissie ook niet dat het toekomstige voedingsbeleid van de EU — bijv. de eventuele kaderrichtlijn ter uitvoering van het Groenboek — het belang van voeding dient te erkennen alsook het feit dat de consument over gezonde en voedzame levensmiddelen moet kunnen beschikken?

(98/C 187/185)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4072/97

van Phillip Whitehead (PSE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Etikettering van levensmiddelen

Is de Commissie ook niet van mening dat onduidelijke en verwarrende informatie over de voedingswaarde zoals „licht” of „laag vetgehalte” het de consument tegenwoordig moeilijk maakt om op de gegrondheid van dergelijke informatie te kunnen vertrouwen, terwijl deze informatie voor de consument van nut zou kunnen zijn als deze strenger werd gecontroleerd? Is de Commissie voornemens controle op dit soort informatie te overwegen in het kader van de komende herziening van de etikettering van levensmiddelen?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4070/97 en E-4072/97
van de heer Bangemann namens de Commissie**

(30 januari 1998)

De Commissie is de mening toegedaan dat de consument in de Gemeenschap heden ten dage als gevolg van een aantal communautaire beleidslijnen, maatregelen en activiteiten over een grote variëteit aan voedingsmiddelen kan beschikken. Correcte en consequente informatie op levensmiddelenetiketten is, in combinatie met de nodige kennis die de consument door educatie kan worden bijgebracht, van groot belang om de consument de juiste keuze te kunnen laten maken van het voedingspatroon dat het best op zijn individuele behoeften is toegesneden.

Beweringen over de voedingswaarde vormen een belangrijk aspect van de etiketteringskwestie en de Commissie evalueert momenteel het commentaar dat zij over dit specifieke onderwerp heeft ontvangen in reactie op haar Groenboek inzake het levensmiddelenrecht ⁽¹⁾ alvorens een besluit te nemen over eventueel te treffen maatregelen.

⁽¹⁾ COM(97) 176 def.

(98/C 187/186)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4071/97
van Phillip Whitehead (PSE) aan de Commissie**

(14 januari 1998)

Betreft: Etikettering van levensmiddelen

In sommige landen zijn veel voorverpakte levensmiddelen te koop. Is de Commissie in dit verband ook niet van mening dat — als de consument voor gezonde voeding wil kiezen — volledige etikettering van essentieel belang is voor alle voorverpakte levensmiddelen en dat het etiket tenminste informatie dient te bevatten over: voedingswaarde, proteïnen, koolhydraten, suikers, vetten, verzadigde verbindingen, vezels en natrium?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(30 januari 1998)

Onder de huidige communautaire wetgeving inzake voedingswaarde-etikettering van levensmiddelen, zoals neergelegd in Richtlijn 90/496/EEG ⁽¹⁾, kan over de acht genoemde elementen vrijwillig informatie gegeven worden. Onder bepaalde in die richtlijn genoemde omstandigheden is deze informatie verplicht.

De Commissie heeft dit onderwerp aan de orde gesteld en gelegenheid gegeven tot opmerkingen over de herziening van de richtlijn inzake etikettering van levensmiddelen in haar Groenboek van mei 1997 over levensmiddelenrecht ⁽²⁾. De Commissie beoordeelt momenteel deze opmerkingen maar is nog niet tot conclusies gekomen over deze specifieke kwestie.

⁽¹⁾ PB L 276 van 6.10.1990.

⁽²⁾ Doc. COM(97) 176 def.

(98/C 187/187)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4080/97
van Luigi Florio (UPE) aan de Commissie**

(18 december 1997)

Betreft: Financiële politiek van Italië en de parameters van Maastricht

De Italiaanse regering staat op het punt om in het kader van de financiële wet voor 1998 een nieuwe belasting in te voeren die IRAP (regionale belasting op productieve activiteiten) wordt genoemd.

Deze belasting wordt gekenmerkt door het feit dat zij enerzijds een zware druk zal uitoefenen op natuurlijke en rechtspersonen die werk verschaffen en schulden hebben gemaakt (de salarissen van de werknemers en de rente op leningen zijn nl. niet aftrekbaar van het belastbare bedrag waarop de IRAP van toepassing is), en dat zij anderzijds niet aftrekbaar is van de inkomstenbelasting.

Deze nieuwe belasting verzwart de fiscale druk in Italië, waar de laatste anderhalf jaar reeds financiële manoeuvres voor een totaal bedrag van 100.000 miljard lire zijn uitgevoerd, die voornamelijk gebaseerd zijn op nieuwe ontvangsten.

Acht de Commissie dit beleid verenigbaar met haar aanbevelingen voor een verlaging van de overheidsuitgaven en dus voor een dienovereenkomstige vermindering van de fiscale druk, en met name van de belastingen die de arbeidssector treffen?

Wat denkt de Commissie voorts van het beleid van de Italiaanse regering in de sector sociale zekerheid, gezien het feit dat deze regering niet in staat blijkt te zijn de herhaaldelijk aangekondigde sanering van de rekeningen van de INPS daadwerkelijk uit te voeren?

Is de Commissie tenslotte van mening dat Italië, gezien de bovengenoemde beleidskeuzen, in 1998 en de daarop volgende jaren de economisch-financiële parameters van Maastricht zal kunnen naleven?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(3 februari 1998)

De Italiaanse belastinghervorming is pas onlangs aangenomen en het is op het ogenblik nog uiterst moeilijk om te schatten wat de precieze financiële gevolgen hiervan zullen zijn voor de verschillende regio's, categorieën belastingbetalers en sectoren. Momenteel zijn alleen de schattingen van de Italiaanse regering beschikbaar, die aantonen dat het nieuwe systeem de belastingdruk niet verhoogt. Wat de gevolgen voor de loonkosten betreft, wordt enerzijds in de grondslag voor de nieuwe belasting rekening gehouden met arbeid en vervangt de belasting anderzijds ziektepremies die ook op basis van de factor arbeid worden geheven. Het netto-effect kan van bedrijf tot bedrijf verschillen, maar hoeft niet te betekenen dat de belasting op arbeid toeneemt. Hoewel de Commissie uiteraard geïnteresseerd is in het precieze ontwerp en de budgettaire gevolgen van de hervorming, valt een beoordeling van het plaatselijk belastingbeleid van nationale overheden niet onder de bevoegdheid van de Commissie.

Het Italiaanse pensioenstelsel is tweemaal hervormd — in 1992 en in 1995 — en is in het kader van de begrotingswet van 1998 opnieuw herzien. Deze maatregelen hebben de werking van het pensioenstelsel ingrijpend gewijzigd en zorgen ervoor dat de pensioenuitgaven op middellange termijn in de hand worden gehouden. De verwachting is dat de verhouding pensioenuitgaven/bruto binnenlands product (BNP) de komende tien jaar gelijk zal blijven. Later, als de zogenaamde babyboomgeneratie met pensioen gaat, zijn verdere aanpassingen wellicht noodzakelijk. Op korte en middellange termijn zouden door de snellere omschakeling op het nieuwe systeem, zoals dat bij de hervorming van 1995 is vastgesteld, meer middelen zijn vrijgekomen voor de verbetering van sociale voorzieningen op gebieden waarin de sociale uitgaven ver beneden de communautaire norm liggen.

De in het convergentieprogramma voor de periode 1998-2000 vastgelegde verplichtingen werden door de Commissie en de Raad positief beoordeeld. De Commissie bestudeert momenteel de inhoud van de begrotingswet van 1998 om zich een oordeel te vormen over de kwaliteit van de aangenomen maatregelen en de mate waarin deze in overeenstemming zijn met de in het convergentieprogramma vervatte verplichtingen.

(98/C 187/188)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4081/97
van Lutz Goepel (PPE) aan de Commissie
(18 december 1997)

Betreft: Structuren landbouwbedrijven in de EU

De Commissievoorstellen voor de verdere ontwikkeling van het Europese landbouwbeleid binnen Agenda 2000 voorzien onder meer ook in de invoering van individuele maximumgrenzen voor compenserende betalingen in het kader van de marktordeningen. De effecten van eventuele maximumgrenzen in de diverse lidstaten zullen sterk afhangen van de structurele omstandigheden per lidstaat en per bedrijf.

In het verslag van de Europese Rekenkamer (C 343/97) worden de drie grootste subsidieontvangers in de vijf grootste lidstaten vermeld en als bovenmodale subsidieontvangers voorgesteld. Het aantal bedrijven met een tamelijk groot areaal in de lidstaten als geheel blijkt daaruit niet. Bovendien wordt in het verslag over de toestand van de landbouw in de EU over 1996 slechts in beperkte mate ingegaan op de structurele uitgangspositie in de lidstaten op het punt van tamelijk grote landbouwbedrijven.

Kan de Europese Commissie het Europees Parlement actuele statistische informatie geven over het volgende:

1. de landbouwbedrijven in de EU-15, gesplitst per groottecategorie in ha landbouwareaal overeenkomstig de volgende indeling: minder dan 15 ha, 15-50 ha, 100-200 ha, 200-300 ha, 300-500 ha, 500 ha en meer, en
2. de huidige veestapels, eventueel zelfs met vermelding van de omvang van de veestapels (melkkoeien, stieren/ossen, schapen en geiten) op het niveau van de lidstaten?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(13 februari 1998)

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 571/88 van de Raad van 29 februari 1988 houdende organisatie van communautaire enquêtes inzake de structuur van de landbouwbedrijven in het tijdvak van 1988 tot en met 1997 ⁽¹⁾ organiseren de lidstaten regelmatig communautaire enquêtes naar de structuur van de landbouwbedrijven, zoals in 1989/1990, 1993, 1995 en voor het laatst nog in 1997. De resultaten van de enquête van 1997 zijn echter nog niet beschikbaar.

In de enquêtes naar de landbouwstructuur worden o.a. gegevens verzameld over de verbouwde gewassen, de veestapel en de verrichte arbeid in de landbouw. Deze gegevens worden door Eurostat samengebracht en in de gegevensbank Eurofarm opgeslagen; zij worden voor communautaire doeleinden geanalyseerd en in de vorm van standaardtabellen ter beschikking van de gebruiker gesteld. De inhoud van de standaardtabellen, bv. de classificatie naar bedrijfs grootte, wordt in overleg met de lidstaten bij beschikking van de Commissie vastgesteld. De indeling van de landbouwbedrijven naar grootteklasse en de indeling van de veestapel naar grootteklasse per diersoort kunnen uit deze tabellen worden afgeleid; zij worden het geachte Parlementslid en het secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks toegezonden. Deze grootteklassen komen bovendien overeen met de Eurofarm-classificatie die, zoals hierboven reeds werd aangegeven, bij beschikking van de Commissie is vastgesteld. Zo nodig kan ook naar andere criteria worden geclassificeerd; dat vergt echter een bijzondere verwerking van de gegevens (opstelling van ad-hoc tabellen), waarvoor de medewerking van de nationale bureaus voor de statistiek vereist is. Dit is de reden waarom deze ad-hoc tabellen gewoonlijk pas na vier tot zes weken beschikbaar zijn.

Alle in Eurofarm opgeslagen gegevens evenals statistische informatie over andere thema's die al dan niet verband houden met de landbouw, kunnen rechtstreeks bij de Datashop van Eurostat in Brussel worden aangevraagd.

⁽¹⁾ PB L 56 van 2.3.1988.

(98/C 187/189)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4084/97

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Cartografie van de inheemse territoria in het Amazonegebied

In opdracht van de Europese Commissie zijn diverse projecten uitgevoerd voor het in kaart brengen van de inheemse territoria en de beschermde gebieden in het Amazonegebied.

Beschouwt de Europese Commissie de bescherming van de inheemse volkeren als een internationale taak? Acht de Commissie de opstelling van een overzicht van inheemse territoria en beschermde gebieden — mede gezien de nieuwe richtlijn inzake tropische bossen — in beginsel zinvol?

(98/C 187/190)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4085/97

van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Cartografie van de inheemse territoria in het Amazonegebied

In opdracht van de Europese Commissie zijn diverse projecten uitgevoerd voor het in kaart brengen van de inheemse territoria en de beschermde gebieden in het Amazonegebied.

In welke landen zijn inheemse territoria en beschermde gebieden in kaart gebracht en hoe volledig zijn de tot dusver beschikbare kaarten? In welke kaders zijn de aanvullende projecten gepland en in hoeverre zijn er particuliere ondernemingen bij betrokken? Bestaat er samenhang tussen de genoemde cartografische projecten en het proefproject van de PPG7?

(98/C 187/191)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4086/97
van Wolfgang Kreissl-Dörfler (V) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Cartografie van de inheemse territoria in het Amazonegebied

In opdracht van de Europese Commissie zijn diverse projecten uitgevoerd voor het in kaart brengen van de inheemse territoria en de beschermde gebieden in het Amazonegebied.

Welke contacten bestaan er met het oog op het in kaart brengen van inheemse territoria en beschermde gebieden tussen de andere deelnemers aan het project en de Commissie enerzijds en de nationale instellingen van de betrokken Amazonelanden? Wat is het oordeel van de Commissie over deze samenwerking?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4084/97, E-4085/97 en E-4086/97
van de heer Marín namens de Commissie
(3 februari 1998)

De Gemeenschap heeft talrijke projecten voor het in kaart brengen van woongebieden van de inheemse bevolking in het Amazonegebied gefinancierd uit de begrotingsmiddelen voor tropische bossen. Bedoelde projecten zijn erop gericht de grenzen van die woongebieden af te bakenen en aldus in eerste instantie de bescherming en de duurzame exploitatie van het tropisch woud aan te moedigen, zodat aan het verlangen van inheemse bevolkingsgroepen om hun traditionele levenswijze te handhaven kan worden tegemoetgekomen voor zover zulks haalbaar en ondanks de rivaliserende wensen van andere landgebruikers vol te houden is.

De Commissie werd verzocht ontwikkelingslanden te helpen bij het opstellen van een accuraat algemeen overzicht van de woongebieden van autochtone bevolking op hun grondgebied. De Commissie is in dit verband bezig een werkdocument op te stellen over steun voor de inheemse bevolkingsgroepen in het kader van de ontwikkelingssamenwerking.

De Commissie heeft het Instituto socio-ambiental (ISA) in Brazilië bijstand verleend voor het opstellen van preciese, bijgewerkte kaarten van woongebieden van de autochtone bevolkingsgroepen in dat land, en voor het opzetten van een verbidingsnetwerk tussen gelijksoortige organisaties in Latijns-Amerika zodat die organisaties ervaring kunnen uitwisselen en grensoverschrijdende activiteiten coördineren. De daarop betrekking hebbende werkzaamheden verkeren op dit ogenblik in een tweede fase welke onlangs op gang is gekomen en waarin andere geografische gegevens betreffende met name vegetatietypes, enz. in een enkel GIS (geografisch informatiesysteem) worden geïntegreerd. ISA is dus met betrekking tot de woongebieden van de autochtone bevolkingsgroepen in Brazilië het nationaal informatiecentrum bij uitstek geworden, in die mate zelfs dat overheidsorganen, zoals de Nationale Stichting voor Bijstand aan Inheemse Bevolkingsgroepen (FUNAI), zich eerst tot ISA wenden voor kaarten en verzoeken om geschillen met autochtonen over grondbezit te helpen oplossen. ISA is eveneens in aanzienlijke mate betrokken bij het G7-modelprogramma, en vooral het „Indigenous lands”-project, in het kader waarvan — met steun van de Duitse overheid en de Gemeenschap (via het Rainforest Trust Fund) — de wettelijke grenzen van de erkende woongebieden van inheemse bevolkingsgroepen in het Braziliaanse Amazonegebied worden afgebakend.

In Brazilië, onderhoudt ISA nauwe contacten met de overheid, en vooral met FUNAI, de federale dienst verantwoordelijk voor autochtone zaken.

(98/C 187/192)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4088/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Volledige gegevens inzake financieringen ten behoeve van mediterrane landen

Kan de Commissie via haar bevoegde diensten gedetailleerde lijsten verstrekken met gegevens over alle financieringen die tot op heden hebben plaatsgevonden (te beginnen bij de eerste Verdragen (1977), indien dergelijke gegevens voorhanden zijn) ten behoeve van Israël, Libanon, Syrië, Jordanië, Turkije, Cyprus, Malta, Egypte, Tunesië, Algerije, Marokko en Palestina, waarbij het totaal van de financieringen per land en alle desbetreffende bronnen (communautaire begroting, horizontale maatregelen, bilaterale overeenkomsten en financiële protocollen, Europese Investeringsbank alsmede ieder ander communautair initiatief) worden aangegeven?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(17 februari 1998)*

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(98/C 187/193)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4091/97**van Peter Truscott (PSE) aan de Commissie***(16 januari 1998)*

Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van het Bosbouw- Oriëntatiefonds en van het GLB

Zou de Commissie mij kunnen meedelen welke bedragen Hertfordshire heeft ontvangen in het kader van het Bosbouw-Oriëntatiefonds en van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) in 1994, 1995, 1996 en 1997?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(5 februari 1998)*

De Commissie kan de gevraagde informatie niet geven, omdat zij niet beschikt over een overzicht van de uitgaven met onderverdeling per graafschap.

(98/C 187/194)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4110/97**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(16 januari 1998)*

Betreft: Biologische zuivering in Patras

In de omgeving van Kokkinos Mylos in de gemeente Paralia Patron wordt een reinigingsinstallatie gebouwd voor het afval van de stad Patras (biologische reiniging). De inwoners van het gebied hebben klachten over vermoedelijke ongeregeldeheden bij dit project en over de gevolgen voor het milieu.

Kan de Commissie zeggen of zij op de hoogte is van deze klachten, of er een behoorlijke milieu-effectenstudie is uitgevoerd en tot slot of er een alternatieve oplossing is?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(12 februari 1998)*

De Commissie financiert het project van de zuiveringsinstallatie voor Patras via het Cohesiefonds (project nr. 94/09.61.029)-1).

Volgens de gegevens die de Commissie van de Griekse instanties heeft ontvangen is er bij ministerieel besluit nr. 30339 van 20 juli 1994 een milieueffectrapportage gehouden die inmiddels is afgerond. De kwestie van eventuele alternatieve oplossingen zou in het kader daarvan moeten worden behandeld. Het besluit over de keuze van de vestigingsplaats van de installatie berust evenwel bij de nationale instanties.

Tot dusverre hebben de Commissie geen klachten over het desbetreffende project bereikt.

(98/C 187/195)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4111/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Tenuitvoerlegging van de habitats-richtlijn

Kan de Commissie aangeven waarom er zo weinig vooruitgang wordt geboekt met het netwerk van beschermde zones (Natura 2000), hoewel de lidstaten uiterlijk juni 1995 een lijst met beschermde zones ter opneming in dit netwerk moesten overleggen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(4 februari 1998)

Juni 1995 stemt overeen met de in Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁽¹⁾ („habitats-richtlijn”) vastgestelde uiterste datum waartegen de lidstaten bij de Commissie hun lijst van de in het kader van het Natura 2000-netwerk voorgestelde gebieden indienen.

Elke lidstaat moet dus zelf uitleggen waarom hij de datum niet gerespecteerd heeft. De Commissie van haar kant heeft inbreukprocedures geopend tegen lidstaten die geen volledige nationale lijst van gebieden hebben ingediend.

De habitats-richtlijn bepaalt een tweede periode van drie jaar, waarin de Commissie op basis van de ingediende lijsten van de lidstaten een ontwerp-lijst van de gebieden van communautair belang uitwerkt. De Commissie is wat haar betreft vast van plan deze driejarige termijn na te leven.

⁽¹⁾ PB L 206 van 22.7.1992.

(98/C 187/196)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4112/97
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Beperkingen op de Spaanse investeringen in onder Franse vlag varende vissersschepen

Op 18 november jl. heeft het Franse parlement een nieuwe wet goedgekeurd die de visserij op zee moet regelen. In deze wet worden beperkingen overwogen voor de aanwezigheid op Franse bodem alsook voor het lossen in Franse havens.

Is de Commissie officieel in kennis gesteld van de nieuwe Franse wetgeving?

Vindt de Commissie dat deze wetgeving verenigbaar is met de grondbeginselen van het communautair recht, vooral die welke betrekking hebben op de vrijheid van vestiging en het vrij verkeer van personen en goederen?

Kan de Commissie mededelen hoe zij denkt over deze wetgeving in het licht van de recente jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie ter zake?

Antwoord van mevr. Bonino namens de Commissie
(9 februari 1998)

De geachte afgevaardigde doelt waarschijnlijk op de Franse oriëntatiewet nr. 97-1051 van 18 november 1997 op de zeevisserij en de mariene aquacultuur.

Artikel 6 van deze wet bepaalt „dat een onder Franse vlag varend vissersschip alleen uit de nationale quota mag vissen of een visvergunning kan krijgen wanneer er een werkelijke economische band met het grondgebied van de Franse Republiek bestaat en het wordt geleid en gecontroleerd vanuit een vaste vestiging op het Franse grondgebied”.

De Commissie is van mening dat deze bepaling in overeenstemming is met het Gemeenschapsrecht, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, zolang zij in de praktijk wordt toegepast met inachtneming van het evenredigheids- en het non-discriminatiebeginsel.

De Commissie is niet op de hoogte van de beperkingen ten aanzien van de woonplaats van de bemanning of het lossen van onder Franse vlag varende vissersschepen waarop de geachte afgevaardigde in zijn schriftelijke vraag doelt.

De nieuwe Franse oriëntatiewet nr. 97-1051 op de zeevisserij en de mariene aquacultuur maakt nergens gewag van dergelijke beperkingen.

Voor het geval dat door de Franse autoriteiten aanvullende maatregelen worden genomen, zal de Commissie erop toezien dat deze in overeenstemming zijn met het Gemeenschapsrecht zoals uitgelegd door het Hof van Justitie.

(98/C 187/197)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4115/97

van Yves Verwaerde (PPE) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Betere integratie van de civiele maatschappij in het partnerschap EU-ACS

Kan de Commissie mij meedelen wat haar beleid is en welke activiteiten zij wil ondernemen ter stimulering van de deelname aan de civiele maatschappij in de ACS-landen, ervan uitgaande dat de civiele maatschappij de terreinen waarop de NGO's actief zijn, overschrijdt, en alle publieke en particuliere sectoren omvat waar de georganiseerde bevolking deelneemt aan de maatschappij in al haar facetten?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(9 februari 1998)

De afgelopen 15 maanden heeft de Commissie deelgenomen aan een intensief publiek debat over de uitdagingen en opties voor een nieuw partnerschap tussen de Gemeenschap en de landen in Afrika, het Caribisch gebied en het Stille-Oceaan gebied (ACS), met het oog op de komende uitvoering van de herziene Overeenkomst van Lomé IV. Als resultaat van dit debat ligt de nadruk op een versterking van de participatie van de civiele samenleving door het begrip „toegankelijkheid” tot een grondbeginsel van het nieuwe partnerschap te maken, waardoor zowel instanties van de overheid als van de civiele samenleving bij de dialoog over de beleidsmaatregelen en bij de samenwerkingsacties kunnen worden betrokken.

Ook ligt de nadruk op het politieke facet van het nieuwe partnerschap, met als voornaamste elementen eerbiediging van mensenrechten, democratische beginselen, rechtsstaat en behoorlijk bestuur, om de burgers volkomen en bij alle aspecten van de samenleving te betrekken; om hun belangen te behartigen, hen aan het besluitvormingsproces te doen deelnemen, de openbare hulpbronnen te beheren en een actieve, georganiseerde civiele samenleving te ontwikkelen. Een verruiming van het partnerschap zou verder moeten gaan dan de huidige bepalingen van de Overeenkomst van Lomé, dat wil zeggen in de richting van een participatief partnerschap bij de besluitvorming.

Het aankweken van meer verantwoordelijkheidsgevoel bij verschillende instanties die een rol spelen bij het besluitvormingsproces en bij het beheer van de samenwerking en een versterking van de capaciteit van die instanties, zijn twee belangrijke communautaire doelstellingen voor alle terreinen van samenwerking. Daarbij zal de nadruk worden gelegd op een versterking van de democratische en participatieve structuren en, in het algemeen, op de organisatie van alle instanties op economisch en sociaal gebied en op het terrein van de civiele samenleving, zowel op nationaal als op plaatselijk en regionaal niveau.

Er zal steun worden verleend bij de uitstippeling en tenuitvoerlegging van groei- en werkgelegenheidsstrategieën door de ACS-Staten, onder actieve deelname van de betrokken economische en sociale instanties. Ook wordt overwogen om steun te verlenen voor de versterking van het menselijk potentieel en de stimulering van een dialoog tussen de regering, het bedrijfsleven en sociale en andere organisaties van de civiele samenleving, evenals voor een intensivering van de participatie en de ontwikkeling van een sociale dialoog op een meer gerichte manier tussen de sociale partners.

De organisaties van de civiele samenleving en de bestaande sociale instanties zullen worden gesteund door middel van een versterking van de sociale en economische instellingen, vrije en onafhankelijke media, en door het scheppen van een wet- en regelgevingsklimaat, dat bevorderlijk is voor particulier initiatief, politiek pluralisme en het bestaan en de doeltreffendheid van instellingen die voor mensenrechten en burgerschapseducatie opkomen. De ondersteuning van instellingen en de ontwikkeling van de capaciteiten en vaardigheden van de partnerschapsinstanties worden stelselmatig overwogen, in het bijzonder met betrekking tot de vertegenwoordiging van economische en sociale belangengroepen en het overleg met een binnen de civiele samenleving, de opleiding van de besluitvormers in de civiele samenleving en de totstandbrenging van opleidingscapaciteit.

(98/C 187/198)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4122/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Eco-label

Heeft de Commissie in elk van de lidstaten van de Europese Unie de opvattingen van de consument over het eco-label van de EU gepeild? Zo ja, wat hebben deze peilingen uitgewezen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie
(27 februari 1998)

De Commissie heeft tot dusver in geen enkele lidstaat een enquête uit gevoerd naar de mening van de consumenten over de communautaire milieukeur.

Een dergelijke enquête zou op dit ogenblik prematuur zijn.

(98/C 187/199)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4126/97
van Claude Desama (PSE) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: Situatie Eurocontrol

Eurocontrol verliest gaandeweg het karakter van een internationale publiekrechtelijke organisatie voor openbare dienstverlening. Als zodanig werd zij in 1963 bij verdrag opgericht door verschillende Europese landen, maar tegenwoordig is zij — door de herziening van haar constituerende teksten — het toneel van ernstige ontsporingen in het dagelijks bestuur.

Afgezien van een noodzakelijke aanpassing aan evidente actuele eisen, leidt dit eenvoudigweg tot een machtsovername door particuliere bedrijven, wat in tegenspraak en strijdig is met de traditie en haar taak als internationale publiekrechtelijke organisatie.

Sinds enkele jaren worden de doelstellingen van EUROCONTROL vastgesteld en haar middelen beheerd door diverse externe consultants en bedrijven (meer dan 400!), die niet gespecialiseerd zijn in luchtverkeer en die alleen baat hebben bij het produceren van dure vaak nutteloze rapporten en niet bij de invoering van een geïntegreerd en coherent controle- en beheerssysteem voor de luchtvaart.

Deze situatie heeft al geleid tot het ontslag van talrijke ambtenaren van het Agentschap en tot een schuldenlast van in totaal 400 miljoen ecu in een periode van vijf jaar.

Is de Commissie voornemens stappen te ondernemen om verbetering in deze situatie aan te brengen en een einde te maken aan de afbraak van een organisatie waarvan de know-how en de middelen worden verspild ten gunste van particuliere belangen en, uiteindelijk, ten koste van de lidstaten en de veiligheid van de Europese burgers?

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie
(9 februari 1998)

De Commissie acht het voor de ongestoorde ontwikkeling van het door de Gemeenschap gevolgde liberaliseringsbeleid in de luchtvaartsector van essentieel belang dat het Europese luchtruim voldoende capaciteit biedt om de toekomstige groei van het verkeer doelmatig en veilig te verwerken. Met dit doel heeft de Commissie in maart 1996 een Witboek over het luchtverkeerbeheer ⁽¹⁾ aangenomen, waarin een reorganisatie van de institutionele regelingen voor de levering van luchtverkeersleidingsdiensten wordt aanbevolen.

De Commissie stelde een scheiding voor van de operationele en de regelgevende functies, waarbij deze laatste zouden moeten worden vervuld door het gereorganiseerde Eurocontrol, zodat de regelgevende taken doelmatig en volledig onafhankelijk worden uitgevoerd. Ook het Parlement heeft zich voor deze benadering uitgesproken, met name in een resolutie naar aanleiding van het Witboek ⁽²⁾.

De Commissie heeft er alles aan gedaan om de initiatieven tot wijziging van het Eurocontrol-verdrag in deze richting bij te sturen; haar inspanningen zijn niet tevergeefs geweest, aangezien Eurocontrol in de nieuwe vorm ruimere bevoegdheden krijgt en, wat de leiding betreft, minder afhankelijk zal zijn van nationale belangen.

Hoe dit zal uitpakken is grotendeels afhankelijk van het vermogen van het agentschap om de nieuwe rol met de gewenste neutraliteit en het nodige gezag te vervullen. Het is echter onjuist om te concluderen dat Eurocontrol het karakter van een internationale organisatie voor openbare dienstverlening zou verliezen aangezien met de nieuwe opzet juist het tegendeel wordt beoogd. Verder heeft de Commissie voorgesteld dat de Gemeenschap volwaardig lid wordt van de organisatie, hetgeen onlangs door de Raad is onderschreven. Hierdoor zouden toekomstige ontwikkelingen in de goede richting kunnen worden gestuurd.

Dit geldt evenzeer voor de controle op het beheer van Eurocontrol. Het nieuwe verdrag voorziet in een stringenter toezicht op het agentschap door een controlecommissie. De deelname van de Gemeenschap in de belangrijkste beleidsorganen van de organisatie is een extra garantie voor de noodzakelijke transparantie en democratische controle, waardoor gebrekkig functioneren — dat door het geachte parlementslid wordt gevreesd — wordt voorkomen.

(¹) COM (96) 57.

(²) PB C 33 van 3.2.1997.

(98/C 187/200)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4129/97

van Maartje van Putten (PSE) aan de Commissie

(5 januari 1998)

Betreft: Humanitaire situatie in Sierra Leone

Op 7 november berichtte het World Food Programme dat in Sierra Leone 200.000 mensen met hongersnood worden bedreigd. Naar schatting een veelvoud daarvan is ontheemd en op de vlucht voor het geweld in het land.

1. a) Welke zijn de bevindingen van de missie die het European Commission Humanitarian Office in september heeft uitgevoerd naar Guinea en de grens met Sierra Leone?
b) Hoe beoordeelt de Commissie de ontwikkelingen in de politieke en humanitaire situatie in Sierra Leone sinds september?
2. a) Is er naar het oordeel van de Commissie voor de bevolking van Sierra Leone voldoende noodhulp beschikbaar?
b) Welke rol speelt de EU in de verstrekking van die hulp en welke problemen doen zich daarbij voor?
c) Welke hulp biedt de EU aan landen in de regio die vluchtelingen uit Sierra Leone opvangen?
3. a) Ziet de Commissie mogelijkheden voor een bemiddelende rol van de EU bij het ten uitvoer brengen van het Conakry Vredesakkoord, in het bijzonder ten aanzien van de ontwapeningsafspraken?
b) Zo niet, wat is dan het scenario dat de Commissie rond de naleving van het akkoord voor zich ziet?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(29 januari 1998)

Sinds de ondertekening van de vredesakkoorden van Conakry op 22 oktober 1997 is het staakt-het-vuren tussen de Junta (ASRC — gewapende revolutionaire troepen), de RUF (verenigde revolutionaire fronten) en de troepen van ECOMOG (de controlegroep van de economische gemeenschap van de landen van West-Afrika (ECOWAS) gehandhaafd. De situatie blijft echter uiterst verwarrend en zeer precair. Er zijn allerlei onderhandelingen gaande tussen AFRC, Liberianen en Nigerianen. De Zweedse ambassadeur bij de Verenigde Naties en voorzitter van het Sanctiecomité heeft met alle partijen gesproken om het vredesproces te bespoedigen en te bepalen welk type bijstand de Verenigde Naties zouden kunnen verlenen. Geconstateerd moet worden dat de voor 1 december 1997 geplande ontwapening en demobilisatie op een dood punt zijn aangeland. In feite zijn ontwapening en de demobilisatie onuitvoerbaar zolang er geen daadwerkelijk vredesakkoord ter plaatse is. Het gebrek aan de wil om voortgang te boeken zal leiden tot uitstel van de geplande termijnen.

Sinds de staatsgreep verslechtert de situatie van de bevolking van Sierra Leone als gevolg van de steeds grotere onveiligheid en de directe en indirecte gevolgen van het embargo. Het effect van humanitaire hulp op deze situatie is afhankelijk van de toegang tot de zwaarst getroffen gebieden en bevolkingsgroepen, maar ook van de ter plaatse beschikbare middelen. Het is dan ook van vitaal belang dat snel voeding en medicamenten kunnen worden geleverd. Grensoverschrijdende operaties zijn nog steeds geblokkeerd om redenen die verband houden met de modaliteiten van de uitvoering van het embargo.

Er zijn op dit moment geen massale volksverhuizingen, maar uit het feit dat gezinnen uit angst voor hun veiligheid vertrekken uit enerzijds Freetown en anderzijds de plattelandsgebieden kan worden opgemaakt dat de mensen hun toevlucht zoeken in de bush. Dorpen lopen leeg en de grote wegen worden steeds onveiliger. Er lijkt geen vlucht naar de buurlanden te zijn.

Gedurende de gehele crisis is de Commissie aanwezig geweest, en uiterst actief, via humanitaire financieringen ter waarde van 3,7 miljoen ecu in 1997, vooral in de sector gezondheidszorg, via het internationale comité van het Rode Kruis en andere NGO's. Het huidige probleem schuilt niet in de kwantiteit, maar in de kwaliteit van de aan de bevolking geboden hulp. Het is van belang een tamelijk laag hulpniveau te handhaven om misbruik te voorkomen en aldus een oorlogsinspanning te steunen. Daarentegen zijn gerichte programma's zeer effectief en positief voor de meest kwetsbare bevolkingsgroepen. Wat het voedsel betreft, zijn de nodige hulpbronnen aanwezig in Guinea, maar deze zijn geblokkeerd aan de grens. Het begin 1997 door de Commissie in het leven geroepen voedselhulp-comité zorgt voor een uitstekende coördinatie tussen de humanitaire hulporganisaties.

De regionale organisatie Ecowas (Economic Community of West African States) heeft een comité van vijf (Nigeria, Ghana, Guinea, Liberia, Ivoorkust) benoemd tot officieel bemiddelaar in de crisis in Sierra Leone. Als zodanig heeft dit comité de vredesovereenkomst van Conakry van 23 oktober 1997 mede ondertekend. De Gemeenschap steunt de inspanningen van het Ecowas-Comité bij het zoeken naar een oplossing voor de crisis. De Commissie heeft de wettige regering van president Kabbah zowel politieke als praktische steun aangeboden bij de uitvoering van de vredesovereenkomst. Een bijstandsprogramma voor de vluchtelingen uit Sierra Leone in Guinea wordt momenteel overwogen. Daarnaast wordt onderzocht hoe de demobilisatieprogramma's kunnen worden gesteund.

(98/C 187/201)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4132/97
van Reimer Böge (PPE) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: Visserijbeleid betreffende de Oostzee

Kan de Commissie ons meedelen welke overeenkomsten c.q. afspraken over de visserij in de Oostzee bestaan tussen de EU respectievelijk EU-lidstaten en de partnerlanden van de EU?

Bestaan er volgens de Commissie daarnaast ook overeenkomsten op niveau van het particuliere bedrijfsleven inzake visrechten van delen van de EU-vloot in de wateren van derde landen aan de Oostzee?

Wat zijn de plannen van de Commissie in het kader van de pre-toetredingsstrategie op het vlak van de integratie van de Oostzeelanden of op dat van de sluiting van visserijovereenkomsten met de Baltische Staten, Polen en Rusland?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie
(10 februari 1998)

De Gemeenschap heeft in 1996 nieuwe visserijovereenkomsten met Estland, Letland en Litouwen gesloten. Deze nieuwe overeenkomsten kwamen in de plaats van de bestaande overeenkomsten die vroeger door respectievelijk de Gemeenschap, Zweden en Finland waren gesloten. De Gemeenschap voert thans onderhandelingen over het sluiten van soortgelijke overeenkomsten met Polen en de Russische Federatie. In afwachting van de uitkomst van deze onderhandelingen worden de overeenkomsten die door Zweden respectievelijk Finland vóór de uitbreiding met deze landen zijn gesloten door de Gemeenschap beheerd overeenkomstig de toetredingsacte van 1994. Op grond van deze overeenkomsten zijn met elk van de vijf landen voor 1996, 1997 en 1998 visserijovereenkomsten over de uitwisseling van visquota's gesloten.

Buiten de hierboven vermelde visserijovereenkomsten worden particuliere afspraken gemaakt. De verdragsluitende partijen van de Internationale visserijcommissie voor de Oostzee (IBSFC) zijn overeengekomen (visserijregel 2.1) dat in het kader van dergelijke particuliere afspraken vissende boten moeten beschikken over een speciale toestemming voor een welomschreven visserijactiviteit van de officiële autoriteiten van de vlaggenstaat en van het land waar het vissen plaatsvindt. Voor controledoeleinden moet de verdragsluitende partij in de wateren waarvan het vissen plaatsvindt en die toestemming daartoe verleent, vóór het begin van het vissen aan het secretariaat van de IBSFC een aantal specificaties meedelen, zoals soorten, hoeveelheden, periode en naam van de vaartuigen. De IBSFC verspreidt deze informatie onder de verdragsluitende partijen.

De Commissie is ervan overtuigd dat een dergelijke regionale en bilaterale samenwerking bijdraagt aan de economische integratie in het algemeen en positieve gevolgen zal hebben voor de volgende uitbreidingsonderhandelingen.

(98/C 187/202)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4141/97

**van Laura González Álvarez (GUE/NGL)
en Pedro Marset Campos (GUE/NGL) aan de Commissie**

(21 januari 1998)

Betreft: Gebrek aan informatie aan Europese bedrijfscomités

Ericsson, de Zweedse multinational, produceert technologie voor de snelstgroeiende sector in de wereldeconomie: de telecommunicatiesector. Het zwaartepunt van de middelen van deze onderneming is geconcentreerd in Europa, met name Zweden, aangezien de Europese Unie de voornaamste afzetmarkt vormt.

Deze onderneming heeft twee formele akkoorden gesloten met twee Amerikaanse bedrijven op grond waarvan deze laatste de gehele productie van publieke communicatieapparatuur van Ericsson overal ter wereld voor hun rekening nemen. Dit besluit kan ernstige gevolgen hebben voor de Europese werknemers van de Ericssongroep en de tenuitvoerlegging van dit plan in Spanje zou betekenen dat talloze werknemers naar andere bedrijven zouden worden overgeplaatst. De operatie biedt geen enkele waarborg voor de industriële stabiliteit noch voor de werkgelegenheid in het nieuwe bedrijf. Voorts komt hierdoor de werkgelegenheid in de toeleveringssectoren voor Ericsson in Spanje onder druk te staan.

Het Europese Bedrijfscomité voor werknemers van Ericsson werd noch geïnformeerd noch geraadpleegd over dit besluit en de vakbondsvertegenwoordigers van elk land werden hiervan in kennis gesteld nadat het besluit ten uitvoer was gelegd.

1. Is de Commissie van deze situatie op de hoogte?
2. Weet de Commissie dat Ericsson in de EU haar belangrijkste wereldmarkt heeft en dat na de tenuitvoerlegging van dit beleid er geen enkel verband meer zal zijn tussen de verantwoordelijkheden van deze multinational voor wat betreft het behoud van de werkgelegenheid en de instandhouding van de ondernemersstructuur, enz., enerzijds, en de omvang van de in Europa gegenereerde winsten, anderzijds?
3. Is de Commissie niet van oordeel dat het staken van bedrijfsactiviteiten door grote concerns het verlies tot gevolg kan hebben van tienduizenden arbeidsplaatsen in een sector die van groot belang is voor laaggekwalificeerde werknemers in de EU?
4. Meent de Commissie niet dat Ericsson inbreuk heeft gepleegd op het recht op informatie en het recht op raadpleging van de werknemers, zoals vastgelegd in richtlijn 94/45/EEG ⁽¹⁾? Kan de Commissie garanderen dat Ericsson deze richtlijn voor wat betreft de vorming van een Europees bedrijfscomité of een procedure voor voorlichting aan en raadpleging van werknemers in de bedrijven en in concerns van een communautaire dimensie, zal naleven?

⁽¹⁾ PB L 254 van 30.9.1994, blz. 64.

(98/C 187/203)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4218/97

**van Laura González Álvarez (GUE/NGL), Pedro Marset Campos (GUE/NGL)
en Alonso Puerta (GUE/NGL) aan de Commissie**

(21 januari 1998)

Betreft: Europese ondernemingsraden die niet werden geïnformeerd

Ericsson, een Zweedse multinationale onderneming, produceert technologie voor de grootste speerpuntindustrie van de wereldeconomie: telecommunicatie. Ericsson heeft het belangrijkste deel van zijn productiemiddelen in Europa, voornamelijk in Zweden, en zijn grootste markt is de Europese Unie (EU).

Deze onderneming heeft overeenkomsten gesloten met twee Noord-Amerikaanse maatschappijen die de wereldproductie van alle openbare communicatie-infrastructuur van Ericsson voor hun rekening zullen nemen. Dit besluit kan ernstige gevolgen hebben voor de duizenden Europese werknemers van de groep Ericsson en de uitvoering van dit plan zou in Spanje betekenen dat een fors aantal werknemers naar andere ondernemingen zal worden overgeheveld. De transactie vormt niet een garantie voor industriële stabiliteit, noch voor werkgelegenheid in de nieuwe onderneming en bovendien bedreigt zij andere banen in toeleverende industrieën en diensten in Spanje die vandaag voor Ericsson werken.

Gezien het feit dat de Europese ondernemingsraad van de werknemers van Ericsson over dit besluit niet werd geïnformeerd en evenmin werd geraadpleegd en dat de nationale vakbondsvertegenwoordigers het nieuws officieus ontvingen nadat het besluit reeds was uitgevoerd,

1. vraag ik de Commissie of zij op de hoogte is van deze situatie;
2. is het de Commissie bekend dat de EU de belangrijkste wereldmarkt voor Ericsson vertegenwoordigt en dat tegenover deze expansiepolitiek niet een dienovereenkomstige verantwoordelijkheid staat van de multinationale maatschappij voor het behoud van werkgelegenheid, te creëren ondernemingen, enz. en de omvang van de winsten die deze multinational in Europa zal maken;
3. is de Commissie van mening dat de beëindiging van industriële bedrijvigheid door grote maatschappijen een verlies van tienduizenden arbeidsplaatsen kan veroorzaken in een sector die van uiterst groot belang is voor laaggeschoolde werknemers in de EU;
4. is de Commissie van oordeel dat Ericsson het recht op informatie en raadpleging van werknemers dat is vastgelegd in de richtlijn 94/45/EEG, heeft misacht? Kan de Commissie bevestigen dat Ericsson voornoemde richtlijn betreffende de oprichting van Europese ondernemingsraden en de invoering van een informatie- en consultatieprocedure voor de werknemers van ondernemingen en groepen van ondernemingen met een communautaire dimensie in acht heeft genomen?

Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4141/97 en E-4218/97
van de heer Flynn namens de Commissie

(25 februari 1998)

De betrokken partijen hebben bij de Commissie geen enkele klacht en evenmin een verzoek om maatregelen ingediend betreffende de door de geachte afgevaardigden uiteengezette feiten.

De Commissie is momenteel bezig met een algemene evaluatie van de omzetting in nationaal recht van Richtlijn 94/45/EG van de Raad van 22 september 1994 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of van een procedure in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie ter informatie en raadpleging van de werknemers. De eventuele niet-naleving van de in deze richtlijn vastgestelde regels door een onderneming moet worden beoordeeld in het licht van de nationale bepalingen die deze regels omzetten in nationaal recht. Het is in de eerste plaats de taak van de nationale autoriteiten om de naleving van deze bepalingen te waarborgen.

(98/C 187/204)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4150/97
van José Barros Moura (PSE) aan de Commissie

(7 januari 1998)

Betreft: Communautaire financiering van waterwerken in Spanje

Terwijl aan de financiering van de Alqueva-stuwdam diverse voorwaarden zijn verbonden, heeft de Commissie wel diverse soorten waterwerken in verschillende grootte in Spanje gefinancierd, met name in internationale rivieren. Kan de Commissie in het licht hiervan de volgende vragen beantwoorden?

1. omschrijving, ligging en omvang van de waterwerken, met name m.b.t. de wateropslagcapaciteit;
2. was er hierbij sprake van omlegging, c.q. „overheveling” van waterlopen, en zo ja, hoe dan?
3. wat waren de gevolgen hiervan voor het milieu, de landbouw, enz.?
4. welke voorwaarden heeft de Commissie aan de goedkeuring van de projecten verbonden?
5. hoeveel bedroeg de communautaire steun?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(3 februari 1998)*

De vraag van de geachte afgevaardigde is dermate uitgebreid dat voor de beantwoording ervan gegevens over een groot aantal projecten en waterwerken nodig zijn. Dit vergt een langdurige en diepgaande studie, die de Commissie niet zo gericht kan (laten) uitvoeren.

Daarentegen kan de geachte afgevaardigde een antwoord op het grootste deel van zijn vragen vinden in twee documenten die de Commissie hem en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks doet toekomen. Dat zijn het verslag-Montgomery Watson („Water availability under extreme conditions in the Iberian peninsula with special reference to the Guadiana international — Spain and Portugal — river basin”), dat in de tweede helft van 1996 is verschenen en de problematiek illustreert waarvoor de Europese cofinancieringen in het kader van de structuurfondsenregeling een oplossing proberen te vinden, en de lijst van sinds 1993 door het Cohesiefonds gefinancierde projecten. Deze lijst bevat echter gegevens per land en op jaarbasis, aangezien de aanpak per bekken nog te recent is om de gegevens systematisch in die vorm te kunnen presenteren.

Mocht de geachte afgevaardigde op basis van deze documenten speciale informatie over een bepaald project wensen, dan zal de Commissie haar best doen om hem die na het nodige onderzoek te bezorgen.

De Commissie attendeert de geachte afgevaardigde er echter op dat een groot aantal van de in Spanje op grond van het nationaal waterbouwkundig ontwerp-plan uitgevoerde waterwerken zonder communautaire cofinanciering is gerealiseerd. Overigens is de Commissie niet in staat om, behalve de door het Cohesiefonds gefinancierde projecten, binnen de programma's van de autonome regio's systematisch de projecten op te sporen die uit dien hoofde door de Structuurfondsen zijn gefinancierd. De geachte afgevaardigde kan dus rechtstreeks bij de autonome regio's die deze programma's beheren, een volledig antwoord op zijn vraag vinden.

(98/C 187/205)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4151/97**van Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) aan de Commissie***(7 januari 1998)*

Betreft: Verlies van communautaire werkgelegenheid als gevolg van het Visserijprotocol EU- Letland

De Commissie heeft in het kader van de Visserij-overeenkomst met Letland een protocol geparafeerd waarin de voorwaarden worden vastgelegd voor het oprichten van joint ventures. In dit protocol heeft de Commissie, met veronachtzaming van alle communautaire belangen, ingestemd met de voorwaarde dat zowel de kapitein als de gehele bemanning van de visserij-schepen de Letse nationaliteit hebben of in Letland wonen.

Dit zal een verlies van banen tot gevolg hebben voor communautaire werknemers, wier schepen in plaats van tot de communautaire vloot, tot de Letse vloot zullen gaan behoren. Voorts zal het animo onder communautaire reders om joint ventures op te zetten gering zijn, aangezien zij geen beroep zullen kunnen doen op de vaste bemanning, die het schip goed kent.

Het argument dat de nationale wetgeving van Letland dit nu eenmaal verplicht stelt gaat niet op, aangezien wetten immers gewijzigd kunnen worden en omdat een internationale overeenkomst derogeert aan hiermee strijdige bepalingen van de nationale wetgeving.

Hoe rechtvaardigt de Commissie dit slordig omspringen met haar verantwoordelijkheden bij de onderhandelingen over dit protocol, een slordigheid die zij ook aan de dag heeft gelegd bij de onderhandelingen over de protocollen met Litouwen en Groenland?

Zou het niet redelijker zijn, en meer in overeenstemming met de communautaire belangen, als de samenstelling van de bemanning een afspiegeling zou vormen van het communautaire aandeel in het kapitaal van de joint venture, en als de kapitein zou worden „geleverd” door de partij die de grootste bijdrage voor haar rekening neemt?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(3 februari 1998)*

Op grond van de onderhandelingsrichtsnoeren die na de uitbreiding in 1995 zijn goedgekeurd, is in april 1996 met Letland en in juni 1996 met Estland en Litouwen over nieuwe visserijovereenkomsten onderhandeld. De oprichting van joint ventures of gezamenlijke ondernemingen werd gezien als een nieuw in deze overeenkomsten op te nemen element. Het protocol betreffende de oprichting van permanente gezamenlijke ondernemingen in Letland werd na onderhandelingen in februari 1997 geparafeerd.

De lidstaten waren bij de onderhandelingen met elk van de landen aanwezig en de Commissie heeft het ontwerp-protocol met Letland te goeder trouw en met de volle steun van de lidstaten geparafeerd overeenkomstig de procedure die is vastgesteld in artikel 228, lid 1, van het EG-Verdrag. Door het secretariaat van de Raad werden geen reserves geregistreerd.

Tegen deze achtergrond is de Commissie het niet eens met de geachte afgevaardigde wat haar bewering betreft dat de Commissie onverantwoordelijk en tegen de belangen van de Gemeenschap heeft gehandeld, wanneer zij de voorwaarden van artikel 6 van dat protocol heeft aanvaard. In het kader van de overeenkomst betreffende permanente gezamenlijke ondernemingen worden de vaartuigen uit het communautair register uitgeschreven en opnieuw onder de vlag van een derde land ingeschreven. Zij zijn bijgevolg onderworpen aan de wetgeving van dat land. Letland heeft uitdrukkelijk verklaard dat de kapitein en de bemanningsleden aan boord van Letse vaartuigen Letse burgers of permanente ingezetenen moeten zijn, overeenkomstig het geldende Letse recht en als voorwaarde voor de parafering van de overeenkomst.

De Commissie is het met de geachte afgevaardigde eens dat de werkgelegenheid in de visserijsector van de Gemeenschap zoveel mogelijk behouden moet blijven. Zij zal daarom in de toekomst bij onderhandelingen alles in het werk stellen om voorwaarden overeen te komen die aan dat doel beantwoorden.

(98/C 187/206)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4153/97**van Antonio Tajani (UPE) aan de Commissie***(7 januari 1998)*

Betref: Totale toegestane vangst van rode tonijn in de Middellandse Zee

Uit de aanbevelingen van de ICCAT blijkt dat de totale vangst op rode tonijn in de Middellandse Zee met 25 % omlaag moet. Niet alleen de communautaire vloot vist op deze tonijnsoort, maar ook een groot aantal vissersvaartuigen uit derde landen. De Gemeenschap werkt daarom aan een aantal maatregelen, of heeft deze inmiddels goedgekeurd, inzake het behoud van de visstand, die uitsluitend betrekking hebben op de communautaire vloot en zijn bedoeld om de bestanden rode tonijn in de Middellandse Zee veilig te stellen:

- verordening 1075/96⁽¹⁾ waarin de vangst op rode tonijn met beuglijnen voor vaartuigen met een totale lengte van meer dan 24 meter tussen 1 juni en 31 juli wordt verboden;
- voorstel tot wijziging van verordening 1626/94 (COM(97)0459 def. ⁽²⁾) waarbij de vangst op rode tonijn met de zegen in de maand augustus wordt verboden, de hulp van vliegtuigen in de maand juni wordt verboden en minimumlengten voor de vissen die aan wal worden gebracht;
- vermindering met 20 % van de visserij-inspanningen met betrekking tot rode tonijn, als aangegeven in de doelstellingen van het meerjarig oriëntatieprogramma IV voor de Italiaanse vloot.

Aangezien het gaat om recente maatregelen, is het moeilijk nu reeds een nauwkeurige evaluatie te maken van de positieve gevolgen van deze maatregelen voor de desbetreffende visbestanden.

De Commissie stelt nu [COM(97)0598] voor een nieuwe beperking op te leggen voor de vangst op rode tonijn in de Middellandse Zee, door middel van een totale toegestane vangst voor de communautaire vloot.

- Op welke wetenschappelijke basis berust deze totale toegestane vangst, daar vele andere, niet communautaire vloten op rode tonijn vissen en het dus onmogelijk is een algemene raming te maken van de feitelijke vangst op deze vissoort?

- Is de Commissie zich bewust van het zeer discriminerende karakter en de nadelen van deze maatregel voor de communautaire vloot, en de gevolgen ervan voor de concurrentiepositie?
- Deelt de Commissie de mening dat een doeltreffender beheer op mondiaal niveau van de visbestanden in de Middellandse Zee uitsluitend kan worden gewaarborgd door de Algemene raad voor de visserij in de Middellandse Zee (CGPM), en dat passende maatregelen voor het behoud van deze vissoort dus binnen dit orgaan tot stand dienen te komen?

(¹) PB L 142 van 15.6.1996, blz. 1.

(²) PB C 337 van 7.11.1997, blz. 36.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(30 januari 1998)

De door de Commissie voorgestelde vangstbepalingen voor rode tonijn beantwoorden aan de aanbevelingen die in 1994 door de Internationale commissie voor de instandhouding van de tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan (ICCAT) zijn goedgekeurd en die in oktober 1995 van kracht zijn geworden. Deze zijn gebaseerd op het wetenschappelijk werk dat wordt uitgevoerd in het kader van het Standing Committee for Research and Statistics (SCRS), het wetenschappelijk orgaan van de ICCAT. Het SCRS is samengesteld uit wetenschappers van de verdragsluitende partijen van de ICCAT en ook wetenschappers uit andere landen worden verzocht aan de werkzaamheden van het comité deel te nemen.

Deze maatregel is niet discriminerend voor de Gemeenschap, aangezien de aanbevelingen van de ICCAT bindend zijn voor alle verdragsluitende partijen. Bovendien heeft de Algemene raad voor de visserij in de Middellandse Zee (GFCM) in 1995 dezelfde aanbevelingen goedgekeurd en daarom zijn deze bindend voor alle lidstaten van de GFCM, wat in feite neerkomt op alle Middellandse-Zeelanden. Tenslotte zijn alle vislanden overeenkomstig het zeerecht verplicht om bij het beheer van deze bestanden met de internationale beheersorganen en de kuststaten samen te werken.

De Commissie is het eens met de laatste verklaring van de geachte afgevaardigde. Zoals hierboven aangegeven heeft de GFCM de aanbevelingen van de ICCAT bekrachtigd.

(98/C 187/207)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4154/97

van Karin Riis-Jørgensen (ELDR) aan de Commissie

(7 januari 1998)

Betreft: Controle van de capaciteitsgrenzen van MTW-scheepsbouw in voormalig Oost-Duitsland

In het Publicatieblad van de EG van 14 november 1997 (¹) deelt de Commissie mede dat MTW-scheepsbouw in voormalig Oost-Duitsland in 1996 1,6 % meer heeft geproduceerd dan maximaal was toegestaan.

De Commissie heeft de werf verzocht 720.000 DM terug te betalen; dit bedrag komt echter niet overeen met 1,6 % van de ontvangen steun. In plaats daarvan heeft de Commissie de werf verplicht de productie in 1997 te beperken tot een niveau dat 1,6 % onder de officiële capaciteit van 100.000 CGT ligt.

Waarom heeft de Commissie, daar de steun gebonden was aan het capaciteitsplafond, het steunbedrag niet teruggevorderd van MTW-scheepsbouw, wiens productie in 1996 het capaciteitsplafond heeft overschreden?

Waarom heeft de Commissie MTW-scheepsbouw niet verplicht zijn installaties zodanig aan te passen dat het vermogen wordt beperkt tot de toegestane omvang, in plaats van uitsluitend te vragen om productiebeperking?

Is de Commissie bereid gebruik te maken van de mogelijkheden waarover zij beschikt om voortaan in het algemeen steunuitkeringen aan scheepsbouwers te weigeren, opdat wordt voldaan aan de door Raad en Parlement gestelde voorwaarden?

(¹) PB C 344 van 14.11.1997, blz. 2.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(3 februari 1998)*

Zoals wordt uiteengezet in het door de geachte afgevaardigde genoemde besluit om een eerste tranche van de herstructureringssteun aan MTW-Schiffswerft en Volkswerft toe te kennen, vond de beoordeling van de bedrijfssteun aan de werf plaats op basis van Verordening (EG) nr. 1013/97 van de Raad betreffende de steunverlening aan bepaalde scheepswerven die worden geherstructureerd ⁽¹⁾. In artikel 2 van deze verordening is bepaald dat, indien de Commissie van mening is dat niet is voldaan aan de voorwaarden die verbonden waren aan een toestemming voor steun overeenkomstig deze verordening, zij stopzetting van de steunbetalingen en/of terugbetaling van de steun kan verlangen. Een van de voorwaarden voor deze steun was dat men zich aan het capaciteitsplafond moest houden.

Volgens de tekst van het artikel moet de Commissie de feiten en omstandigheden met betrekking tot de niet-nakoming van een voorwaarde bestuderen en dan beslissen of de steun moet worden stopgezet of terugbetaald. In het betrokken geval werd de overschrijding van het capaciteitsplafond al in een betrekkelijk vroeg stadium vastgesteld. Deze was voornamelijk te wijten aan een schip waarvan de bouw in 1996 begon en dat in 1997 werd opgeleverd. Het was dus logisch om eerst een productiebeperking voor 1997 ter compensatie van de overschrijding in 1996 te eisen. Teneinde verdere voordelen voor de scheepswerf ten gevolge van de vervroegde productie van het betrokken schip te compenseren, werd voorts besloten om de eerste tranche van de bedrijfssteun met 720 000 DM te verlagen. Deze rechtstreekse verlaging is in overeenstemming met de bepalingen van de verordening, daar deze een terugbetaling vervangt in gevallen waarin de steun nog niet is uitgekeerd.

Gezien de oorzaak van de capaciteitsoverschrijding achtte de Commissie het niet juist om, zoals door de geachte afgevaardigde wordt voorgesteld, een aanpassing van de installaties van de scheepswerf te eisen. Er zij aan herinnerd dat de capaciteit van een scheepswerf niet alleen wordt bepaald door de grootte van de belangrijkste installaties, maar ook en in dezelfde mate door de arbeidsorganisatie en het productieplan.

In de verordening is bepaald dat de Commissie toezicht houdt op de naleving van de steunvoorwaarden in de herstructureringsprogramma's door middel van een intensief controleprogramma dat controle ter plaatse met behulp van onafhankelijke deskundigen omvat. Indien niet aan de voorwaarden wordt voldaan, zal de Commissie krachtens de communautaire wetgeving terzake de nodige maatregelen nemen.

⁽¹⁾ PB L 148 van 6.6.1997.

(98/C 187/208)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4165/97**van Alman Metten (PSE) aan de Commissie***(7 januari 1998)*

Betreft: Wegkapen van orders door overheidssteun

1. Heeft de Commissie kennisgenomen van een uitzending van TV-2 in Nederland op 15 december 1997, waarin door middel van documenten aangetoond werd dat de Franse regering in 1994, door o.a. de helft van de uitstaande schuld van Vietnam te schrappen en de andere helft te herstructureren, een order van Vietnam Airlines voor Fokker heeft kunnen laten omzetten in een order voor ATR?
2. Is de Commissie niet van mening dat het bij het kwijtschelden van schuld in ruil voor orders van het nationale bedrijfsleven gaat om overheidssubsidie?
3. Is de Commissie met mij van mening dat met dit gedrag, in het bijzonder wanneer het gericht is op het wegkapen van een order van een concurrerende industrie uit de Europese Unie, ook de mededinging op de interne markt zélf wordt vervalst, aangezien in sommige bedrijfstakken zoals de vliegtuigbouw, orders uit derde landen cruciaal zijn voor de gezondheid of zelfs het overleven van ondernemingen (zoals Fokker) uit de Europese Unie?
4. Welke maatregelen is de Commissie bereid en in staat te nemen om aan deze Wildwest-praktijken een einde te maken?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(3 februari 1998)*

De Commissie is niet op de hoogte van de door de geachte afgevaardigde ter sprake gebrachte feiten. Zij doet bij de betrokken lidstaten een onderzoek, teneinde de noodzakelijke inlichtingen te verkrijgen om de kwestie te bestuderen. Zij sluit niet uit dat de onderneming ATR staatssteun heeft ontvangen in het kader van de order van Viëtnam Airlines, in welk geval zij zal nagaan of deze steun met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is.

(98/C 187/209)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4168/97**van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie***(21 januari 1998)*

Betreft: EU-subsidie voor onderzoek naar schadelijke gevolgen van bestralingstherapie en optimale aanpak in andere EU-lidstaten

Onlangs ontving ik in mijn kieskring in het Verenigd Koninkrijk een brief van een organisatie die betere toegang tot informatie wil waarmee vrouwen worden gewaarschuwd voor mogelijke bijwerkingen, zowel op korte als lange termijn, van bestralingstherapie bij borstkanker.

Welke middelen zijn er in de EU beschikbaar voor onderzoek naar schadelijke gevolgen van bestralingstherapie?

Welk onderzoek wordt in de EU verricht naar schadelijke gevolgen van bestralingstherapie?

Wat is de optimale aanpak van andere lidstaten van de EU met betrekking tot bestralingstherapie?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(9 februari 1998)*

Onderzoek naar de bijwerkingen van stralingstherapie wordt door de Gemeenschap gefinancierd in het kader van het onderzoeksgebied „kankeronderzoek” van het specifiek programma voor onderzoek 1994-1998 op het gebied van de medische biologie en de gezondheid, Biomed 2 ⁽¹⁾. In het kader van dit programma is voor het totale kankeronderzoek een indicatief bedrag van 33,5 miljoen ecu uitgetrokken. Het meeste geld voor het kankeronderzoek wordt door de lidstaten beschikbaar gesteld.

De Commissie steunt in het kader van Biomed 2 één onderzoeksproject met betrekking tot weefselschade als gevolg van stralingstherapie. Bij dit project met een budget van 410.784 ecu zijn 14 Europese onderzoeksteams betrokken die methoden ontwikkelen waarmee de patiënten met de grootste kans op complicaties bij stralingstherapie kunnen worden opgespoord. Het hoofddoel is de individualisering van de voor te schrijven dosis. Vóór de behandeling worden weefsel- en bloedmonsters genomen waarop in het laboratorium een reeks tests wordt uitgevoerd met de bedoeling tot een zo goed mogelijke voorspelling van de tolerantie van gezond weefsel voor stralingstherapie te komen. Deze benadering kan verbetering brengen in het patiëntenbeheer, omdat de kans op weefselschade wordt verlaagd terwijl de patiënt een betere behandeling krijgt. Een van de doelstellingen van het project is ook de ontwikkeling van een „beste praktijk”-benadering die in de deelnemende centra kan worden toegepast.

Voorts worden in het kader van het programma van de Commissie „Europa tegen kanker” diverse studies gefinancierd inzake kwaliteitsbeoordeling en andere maatregelen ter verbetering van de stralingstherapie-normen in Europa. Alle deze studies worden gemaakt door het Europees Genootschap voor therapeutische radiologie en oncologie (ESTRO) ⁽²⁾. In 1995 is een paper over kwaliteitsborging in de radiotherapie verschenen in het boek „Radiotherapy and Oncology” ⁽³⁾. Momenteel geeft ESTRO met steun van de Commissie internationale opleidingscursussen om de kwaliteit van de radiotherapie-opleiding in Europa te verbeteren.

⁽¹⁾ PB L 361 van 31.12.1994.

⁽²⁾ ESTRO, E. Mounierlaan 83, 1200 Brussel — tel. 02-775.93.40.

⁽³⁾ Radiotherapy and Oncology 35 (1995) 61-73, uitgeverij Elsevier.

(98/C 187/210)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4194/97**van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft: Gendiagnostiek per computer*

Kan de Commissie mededelen:

1. of het haar bekend is dat in de VS computersystemen voor de gendiagnostiek binnenkort in de handel worden gebracht, waarmee het mogelijk is binnen de kortste tijd zonder grote uitgaven voor laboratoria en met tot nu toe ongekennde nauwkeurigheid ingewikkelde genetische informatie te verkrijgen voor de diagnose van genetische ziekten en disposities,
2. of het haar bekend is dat deze technologie het zelfs zonder gedetailleerde kennis van de moleculaire genetica en zonder gekwalificeerd medisch of psychologisch advies mogelijk maakt genetische profielen te verkrijgen,
3. of het haar bekend is dat in 1997 meerdere grote Europese farmaceutische bedrijven met de Amerikaanse firma Affymetrix Inc., Santa Clara, Californië, overeenkomsten hebben gesloten voor het gebruik van deze technologie,
4. of het haar bekend is dat een van deze overeenkomsten tevens het gebruik omvat voor het onderzoek naar genetische polymorfismen die in verband kunnen worden gebracht met overgevoeligheid voor bepaalde chemische stoffen op de werkplek,
5. of zij van mening is dat deze sensibele technologie zonder regelingen voor de vergunning en het gebruik, alsmede voor de bescherming van genetische informatie, mag worden ingevoerd in Europa,
6. met welke maatregelen zij denkt met name de genetische discriminatie van bepaalde groepen van personen, bijv. bij het gebruik van deze technologie door werkgevers en verzekeringen, te verhinderen?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(17 februari 1998)*

1. en 2. De Commissie is op de hoogte van wetenschappelijke publicaties over computerdiagnosesystemen en de mogelijke toepassingen daarvan. Zij is zich ook bewust van de ethische implicaties van dergelijke hulpmiddelen. Wat in het bijzonder prenatale diagnose (PND) betreft, werd het belang van dit vraagstuk in advies nr. 6 ⁽¹⁾ van de adviesgroep ethische aspecten van de biotechnologie benadrukt.
3. De Commissie heeft geen informatie over Europese farmaceutische bedrijven die met Amerikaanse bedrijven voor het gebruik van deze technologie overeenkomsten zouden hebben gesloten.
4. Deze technologie kan niet alleen worden gebruikt om overgevoeligheid voor bepaalde chemische stoffen op te sporen en zo te voorkomen dat werknemers aan de risico's van toxische contaminatie worden blootgesteld, maar ook om patiënten die waarschijnlijk niet op bepaalde geneesmiddelen zullen reageren weg te selecteren, zodat patiëntgerichter kan worden gewerkt en neveneffecten kunnen worden verminderd.
5. en 6. De relevante diagnosesystemen zullen wellicht onder het toepassingsgebied van de toekomstige richtlijn betreffende medische hulpmiddelen voor in-vitrodiagnostiek vallen. Dit voorstel ⁽²⁾ bevindt zich momenteel in het stadium van de eerste lezing in het kader van de medebeslissingsprocedure. In deze richtlijn zal het vereiste prestatievermogen van dergelijke medische hulpmiddelen aan de hand van hun medische bestemming worden gereguleerd. Er zullen echter geen voorwaarden voor het gebruik ervan en geen mogelijke beperkingen in worden vastgelegd. Deze aspecten vallen nog steeds onder de nationale wetgeving.

De Commissie zal in haar onderzoeksprogramma's evenwel nauwlettend toezien op de wettelijke en ethische aspecten van mogelijke genetische discriminatie.

⁽¹⁾ Doc. van 20.2.96 „Ethische aspecten van PND”.

⁽²⁾ PB C 87 van 18.3.1997.

(98/C 187/211)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4220/97**van Maartje van Putten (PSE) aan de Commissie***(21 januari 1998)**Betreft:* Etikettering van levensmiddelen — leesbaarheid

De etiketteringsrichtlijn 79/112/EEG ⁽¹⁾ schrijft in artikel 11 voor dat verplichte vermeldingen „begrijpelijk geformuleerd op een duidelijk zichtbare plaats en in duidelijk leesbare en onuitwisbare letters” worden aangebracht. In het Nederlandse Warenwetbesluit Etikettering van Levensmiddelen is dit voorschrift geïmplementeerd met de tekst „duidelijk zichtbaar en gemakkelijk leesbaar” (art. 23).

1. Is de informatie juist dat lidstaten bij implementatie van het genoemde artikel 11 in hun wetgeving geen minimale lettergrootte mogen voorschrijven?
2. Zij bij de Commissie klachten bekend over het gebruik van te kleine of onduidelijke lettertekens op etiketten?
3. Is er naar het oordeel van de Commissie een minimumgrootte aan te geven voor op etiketten gebruikte lettertekens die, mede gelet op het toenemend aantal oudere consumenten, een correcte interpretatie geven van het voorschrift „duidelijk leesbaar”?
4. Zo ja, ligt die norm vast in „interne richtlijnen” voor controle van dit voorschrift?

⁽¹⁾ PB L 33 van 8.2.1979, blz. 1.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(13 februari 1998)*

De implementatie van artikel 11, lid 2, van Richtlijn 79/112/EEG, waarin bepaald wordt dat de verplichte vermeldingen op etiketten van levensmiddelen zichtbaar en duidelijk leesbaar moeten zijn, valt onder de verantwoordelijkheid van de ondernemers.

Zoals in artikel 14 van die richtlijn nader is aangegeven, onthouden de lidstaten zich ervan om op andere dan de in de artikelen 3 tot en met 11 bepaalde wijze vast te stellen hoe de in die artikelen bedoelde vermeldingen moeten worden aangebracht. Overeenkomstig deze bepaling zijn de lidstaten niet bevoegd om de lettergrootte voor de vermeldingen op etiketten te bepalen.

De controle instanties van de lidstaten zijn daarentegen bevoegd om te controleren of de bepalingen in artikel 11, lid 2, die omgezet zijn in nationaal recht, correct toegepast worden. Als ze van mening zijn dat de vermeldingen op een etiket niet leesbaar zijn, hebben ze het recht wijzigingen te eisen van de verantwoordelijken voor de etikettering. De Commissie is niet bevoegd om dergelijke controles uit te voeren.

(98/C 187/212)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4231/97**van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* EU-subsidies aan een rechtsextremistische organisatie in Zuid-Zweden

In Duitse kranten wordt erop gewezen dat een zekere „Maatschappij voor biologische antropologie, eugenetiek en gedragsonderzoek” 225.000 DM uit het landbouwfonds van de EU zou hebben ontvangen. Deze organisatie zou door de Hamburgse advocaat Jürgen Rieger worden geleid, die voor een van de sleutelfiguren van het Europese rechtsextremisme zou doorgaan. De subsidies zouden aan de racistische Maatschappij voor biologische antropologie, eugenetiek en gedragsonderzoek betaald zijn omdat deze beweert in het Zuidzweedse Moholm ecologische landbouw te bedrijven.

1. Hoe beoordeelt de Commissie het feit dat racistische organisaties via de begroting van de EU worden gesteund?
2. Kan de Commissie uitsluiten dat uit de landbouwbegroting van de EU of andere begrotingslijnen steun wordt gegeven aan racistische en/of rechtsextremistische organisaties?

3. Welke controle-mechanismen heeft de Commissie om het schijnorganisaties moeilijk te maken zich op onrechtmatige wijze subsidies te verschaffen, hebben de controles het in het geval Moholm laten afweten en zal de Commissie dit geval thans nauwkeuriger onderzoeken om eventueel ten onrechte betaalde subsidies terug te vorderen?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(2 februari 1998)

De steun waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst, werd waarschijnlijk verleend in het kader van het Zweedse milieuprogramma voor de landbouw „Miljöprogrammet”. Dit programma omvat een maatregel ter ondersteuning van biologische landbouw, als de begunstigen aanvaarden om aan een aantal verplichtingen te voldoen, zoals het niet gebruiken van bestrijdingsmiddelen.

Het „Miljöprogrammet” voert Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer ⁽¹⁾ in Zweden uit en wordt medegefinancierd door de Gemeenschap.

De lidstaten voeren de programma's uit, ontvangen meldingen van de afzonderlijke landbouwers, gaan na of de gegadigden aan de in de Verordening vastgestelde objectieve voorwaarden voldoen, voeren de nodige controles uit en leggen zo nodig straffen op. De Commissie is daarom niet direct verantwoordelijk voor de administratieve tenuitvoerlegging van het programma en wordt niet systematisch over de afzonderlijke steundossiers geïnformeerd.

Het programma is door Zweden opgesteld en ter goedkeuring voorgelegd en de Commissie heeft onderzocht of het aan de bepalingen van de Verordening inzake het milieuprogramma voor de landbouw voldoet (Verordening (EEG) nr. 2078/92).

⁽¹⁾ PB L 215 van 30.7.1992.

(98/C 187/213)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0012/98
van Philippe Monfils (ELDR) aan de Commissie

(29 januari 1998)

Betreft: Uitvoering van het Daphné-programma

In het kader van de begrotingslijn van 3 miljoen ecu die is bestemd voor de strijd tegen mishandeling, heeft de Commissie een programma „Daphné” gelanceerd, waarin de criteria worden vastgelegd aan de hand waarvan projecten kunnen worden erkend en gefinancierd.

Kan de Commissie mij een lijst overleggen van goedgekeurde projecten, de naam en het adres van de respectieve initiatiefnemers alsmede het voor elk afzonderlijk project uitgetrokken bedrag?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(26 februari 1998)

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(98/C 187/214)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0025/98
van Glenys Kinnock (PSE) aan de Commissie

(15 januari 1998)

Betreft: Situatie in Algerije

Zou de Commissie zo vriendelijk willen zijn een verklaring af te leggen over de huidige situatie in Algerije? Zou zij tevens willen meedelen welke inspanningen zij zich getroost heeft of wil getroosten om vast te stellen welke oorzaken geleid hebben tot de slachtingen die in dit land hebben plaatsgevonden, en om een politieke oplossing te bevorderen?

Zou de Commissie tevens willen meedelen welke financiële en technische steun door de EU aan de Algerijnse regering beschikbaar wordt gesteld alsmede welke voorwaarden aan de verstrekking van deze steun verbonden worden? Zou de Commissie met name willen toelichten waarom er thans geen humanitaire hulp aan het Algerijnse volk verstrekt wordt?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(4 februari 1998)

De Commissie was volledig betrokken bij de missie van de Trojka die op 19 en 20 januari 1998 Algiers bezocht, en bij het debat omtrent de situatie in Algerije dat op 26 januari heeft plaatsgevonden in de Raad Algemene Zaken. De Commissie is het eens met de conclusies van de Raad die de vraag van het geachte Parlementslid beantwoorden; een afschrift daarvan wordt rechtstreeks naar het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement gezonden.

(98/C 187/215)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0047/98
van Mark Watts (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1998)

Betreft: Referenties in correspondentie

Is de Commissie bereid er een gewoonte van te maken om in antwoorden op ontvangen correspondentie referenties aan te geven? Ik ben ervan overtuigd dat het daardoor voor de leden aanzienlijk eenvoudiger wordt om na ontvangst van een antwoord de relevante documenten te achterhalen.

Antwoord van de heer Santer namens de Commissie

(20 februari 1998)

De Commissie is het er volledig mee eens dat het wenselijk is dat in antwoorden op ontvangen correspondentie referenties worden aangegeven. Zowel de handleiding van de Commissie ten behoeve van haar secretariaatsdiensten als de gegevensverwerkingssystemen voorzien daarin. Mocht het geachte Parlementslid door het ontbreken van een referentie enig ongemak hebben ondervonden, dan betreuren wij dat ten zeerste.

(98/C 187/216)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0074/98
van Stéphane Buffetaut (I-EDN) en Françoise Seillier (I-EDN) aan de Raad

(30 januari 1998)

Betreft: Nieuw artikel 13 (ex 6 A) van het Ontwerpverdrag betreffende de Europese Unie

In het nieuwe artikel 13 van het Ontwerp-VEU wordt bepaald dat „de Raad [...] passende maatregelen kan aannemen om discriminatie op grond van [...] seksuele geaardheid te bestrijden”.

Juist nu worden seksuele delicten, met name tegen kinderen, en de seksuele exploitatie van mensen terecht aan de kaak gesteld en bestreden, met name door het Europees Parlement in zijn recente resoluties (B4-0954, 0968, 0980, 0990/97 van 20.11.1997; A4-0306/97 van 6.11.1997; A4-0372/97 van 16.12.1997). Wij vragen ons dan ook af of de Raad er goed aan doet met dit artikel een categorie te creëren die onbeperkte bescherming geniet en waarop personen die bijvoorbeeld van pedofilie worden verdacht zich zouden kunnen beroepen, terwijl men eigenlijk, al was het ook maar tijdelijk, ieder contact met kinderen zou moeten worden verboden.

Kan de Raad mededelen waarom hij deze zinsnede aan het artikel heeft toegevoegd, vooral ook omdat in dit artikel reeds wordt bepaald dat discriminatie op grond van het geslacht bestreden moet worden?

Is de Raad van plan in het licht hiervan de rekbare uitdrukking „seksuele geaardheid” te wijzigen of als zodanig te laten staan?

Antwoord*(23 maart 1998)*

Zoals de geachte Parlementsleden weten, is de Raad niet bevoegd om de tekst van de Verdragen te wijzigen of te corrigeren ⁽¹⁾.

De Raad wijst er evenwel op dat hij uit hoofde van artikel 13 de maatregelen zal nemen die hij passend acht, met eenparigheid van stemmen en na raadpleging van het Europees Parlement.

De Raad veroordeelt met kracht elke vorm van geweld tegen en van seksuele uitbuiting van kinderen en heeft passende maatregelen genomen uit hoofde van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Tot deze maatregelen behoren het gemeenschappelijk optreden van 16 december 1996 houdende verruiming van het mandaat dat aan de Europol-Drugseenheid is verstrekt ⁽²⁾, het gemeenschappelijk optreden van 29 november 1996 tot vaststelling van een stimulerings- en uitwisselingsprogramma voor personen die verantwoordelijk zijn voor acties tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen (STOP-programma) ⁽³⁾ en het gemeenschappelijk optreden van 24 februari 1997 ter bestrijding van mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ De Raad begrijpt de verwijzing naar het nieuwe artikel 13 van het ontwerp-VEU als een verwijzing naar artikel 13 van het VEG zoals dat bij het Verdrag van Amsterdam is vernummerd.

⁽²⁾ PB L 342 van 31.12.1996, blz. 4.

⁽³⁾ PB L 322 van 12.12.1996, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 63 van 04.03.1997, blz. 2.

(98/C 187/217)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0093/98**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(30 januari 1998)*

Betreft: Turkije en anti-personenmijnen

Griekenland heeft in overeenstemming met de internationale verdragen en de oproepen van het Europees Parlement, besloten zich te houden aan het verbod op het gebruik van anti-personenmijnen. Turkije daarentegen schijnt pertinent niet bereid ook zulks te doen en houdt het gehele grensgebied met Griekenland gemineerd. Bovendien stuurt het, in een verbijsterend vertoon van ongevoeligheid en sadisme, honderden armzalige Koerdische vluchtelingen die Griekenland en zo de rest van de EU willen binnengaan, door dit gemineerde gebied.

Kan de Commissie medelen wat zij voornemens is te ondernemen om ervoor te zorgen dat Turkije de internationale verdragen toepast, hetgeen Griekenland ten koste van militaire voordelen en noodzakelijke verdedigingsvoorzieningen om humanitaire redenen reeds heeft gedaan?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(17 februari 1998)*

De Commissie is steeds een uitgesproken voorstander van het proces van Ottawa geweest en heeft in haar dialoog met derde landen toetreding tot het Verdrag inzake het verbod op het gebruik van antipersoneelmijnen aangemoedigd.

De lidstaten die het Verdrag hebben ondertekend, hebben de verplichting hun uiterste best te doen om het zo spoedig mogelijk te ratificeren, om passende maatregelen te nemen teneinde zich te houden aan de doelstellingen van het Verdrag in afwachting van de inwerkingtreding, en om universele toetreding te bevorderen.

De Gemeenschap zal er tevens naar streven om in alle terzake bevoegde internationale fora, waaronder de Ontwapeningsconferentie, waaraan Turkije deelneemt, alle inspanningen te stimuleren die kunnen bijdragen tot de algehele verwijdering van antipersoneelmijnen wereldwijd en zal meewerken aan het oplossen van reeds door deze wapens veroorzaakte problemen.

De Commissie zal zo nodig, in overeenstemming met haar verantwoordelijkheden, een voornamelijk rol blijven spelen bij deze activiteiten.

(98/C 187/218)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0167/98
van David Hallam (PSE) aan de Commissie
(28 januari 1998)

Betreft: Gebruik van smalle landweggetjes door „4x4“-terreinauto's

Beschikt de Commissie over informatie over gevaar voor vele oude landwegen in het Verenigd Koninkrijk als gevolg van toenemend gebruik van „4x4“-terreinauto's voor race- en sportactiviteiten?

Is het gebruik van „4x4“-terreinwagens op soortgelijke wegen in andere EU-landen zoals Nederland of Frankrijk verboden, en zo ja onder welke omstandigheden?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie
(27 februari 1998)

De Commissie beschikt niet over de gevraagde gegevens.

(98/C 187/219)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0195/98
van Helena Torres Marques (PSE) aan de Commissie
(28 januari 1998)

Betreft: Geselecteerde projecten voor het Rafael-programma

In Agence Europe van 29 december 1997 wordt gemeld dat de Europese Commissie 92 projecten heeft geselecteerd voor het behoud en de exploitatie van het cultureel erfgoed in het kader van het Rafael-programma voor 1997.

Kan de Commissie mededelen welke Portugese projecten onder de 92 geselecteerde projecten vallen en hoeveel kredieten hiervoor zijn uitgetrokken?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(13 februari 1998)

Van de 841 projecten die zijn ingediend met het oog op de toekenning van financiële steun door de Gemeenschap in het kader van het Raphaël-programma, zijn er 92 geselecteerd voor een totaalbedrag van 9.416.121 ecu.

Op dit moment wordt bij de beoordeling van de projecten geen rekening gehouden met de vraag door welke lidstaat de aanvraag is ingediend. Relevant is dat het betrokken project het resultaat is van samenwerking tussen diverse partijen op basis van een bestaand en functionerend partnerschap waarin de Europese dimensie van het project tot uitdrukking komt. Elk project wordt namelijk door een culturele organisatie gecoördineerd en de betrokken organisatoren moeten kunnen aantonen dat culturele organisaties uit andere lidstaten of geassocieerde landen aan het project meewerken.

Aan 18 van de voor 1997 geselecteerde projecten werken culturele organisaties uit Portugal mee. Van deze organisaties is er één belast met de coördinatie van een project. Het betreft het project „Estudo da técnica da pintura portuguesa do século XVI“, dat is ingediend door het Instituto José de Figueiredo uit Lissabon.

Aan dit project is een totaalbedrag van 948.125 ecu toegekend.
